

Հայաստանի Հանրապետության
Կադաստրի կոմիտե

Ասիայի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների
տեղեկատու-բառարան

ԵՐԵՎԱՆ

Ասիայի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների
տեղեկատու-բառարան

Տեղեկատու-բառարանն ընդգրկում է Ասիայի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների ընդհանուր բնութագրերը: Տեղեկատու-բառարանը նախատեսված է գիտական և կրթական համակարգի, ինչպես նաև ընթերցող լայն շրջանների համար:

ՆԱԽԱԲԱՆ

Հարգելի ընթերցող, Ձեզ ենք ներկայացնում Ասիայի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների տեղեկատու-բառարանը:

Ներկայացված տեղեկատու-բառարանում փորձ է արվել ի մի բերել Ասիա մայրցամաքի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների անվանումների հայեցի գրելաձևը, ինչպես նաև տրվել են նրանց մասին կարևոր տեղեկություններ, որոնք առավելապես բնութագրում են իրենց:

Տեղեկատու-բառարանն ընդգրկում է Ասիայի 433 խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների ընդհանուր բնութագրերը, այդ թվում՝

- ֆիզաշխարհագրական օբյեկտի անվանումը հայերեն և պաշտոնական լեզվով (լեզուներով)
- ֆիզաշխարհագրական օբյեկտի բնութագրումը

Ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների անվանումների տեղեկատու-բառարանը ներկայացված է այբբենական կարգով:

Նյութը մշակվել է ՀՀ Կադաստրի կոմիտեի Գեոմատիկայի կենտրոնի աշխարհագրական անվանումների խմբի աշխատակիցների կողմից:

ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ-ԲԱՌԱՐԱՆՈՒՄ
ԳՈՐԾԱԾՎՈՂ ԿՐՃԱՏՈՒՄՆԵՐԸ

- մ - մետր
- մ / կմ - մետր / կիլոմետր
- մ³/ վ - խորանարդ մետր /վայրկյան
- կմ - կիլոմետր
- կմ² - քառակուսի կիլոմետր
- կմ³ - խորանարդ կիլոմետր

Ա

ԱԳՈՆԳ - ինդոնեզերեն Gunung Agung. գործող ստրատոհրաբուխ ինդոնեզիայում, **Բալի** կղզու հյուսիսարևելյան մասում: Խոշոր ժայթքում է սկսվել 2017 թ-ի օգոստոսի 13-ին ու տևել մինչև նույն թվականի նոյեմբերի 25-ը: Վերջին ժայթքումը տեղի է ունեցել 2018 թ հունիսի 28-ին: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 3 031 մ: Խառնարանի տրամագիծը՝ 520x375 մ: Խորությունը՝ 200 մ:

Հրաբխի ինդոնեզերեն Gunung Agung անվանումը կազմված է gunung *լեռ* և agung *մեծ բառերից՝ Մեծ լեռ*:

ԱՂԵՆԻ ԾՈՑ - արաբերեն عدن خلیج Կալիջ Ադնա, սոմալիերեն Gacanka Cadmeed, անգլերեն Gulf of Aden, ֆրանսերեն Golfe d'Aden. ծոց Հնդկական օվկիանոսում, **Արաբական** ծովի ծայր արևմտյան մասը: Հյուսիսից եզերված է **Արաբական** թերակղզով (Եմեն), հարավից և արևմուտքից՝ Աֆրիկա մայրցամաքով (Սոմալի և Ջիբութի): **Բաբ Էլ Մանդեբ** նեղուցով հաղորդակցվում է **Կարմիր** ծովի հետ: Ծոցի արևելյան սահման է հանդիսանում Գվարդաֆոյ (Սոմալի) և Ֆարթաք (Եմեն) հրվանդանների միջև երևակայական գիծը: Մակերեսը՝ 530 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 480 կմ, լայնությունը՝ 460 կմ: Ծավալը՝ 265 000 կմ³: Միջին խորությունը՝ 500 մ, առավելագույնը՝ 3 680 մ (արևելյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Ադեն* քաղաքից:

ԱԼԱԿՈԼ - դազախերեն Алакөл. անհոսք, դառնադի լիճ Ղազախստանում, Բալխաշ-Ալակոլի ցածրավայրի արևելյան մասում: Խոշոր կղզիներն են՝ Պիսկին, Ուլկենը, Կիշկեմեն: Լիճն են թափվում Էմել, Ուրժար, Կատինսու, Ժամանոտկյուլ, Ըրզայտը, Ժամանտը և այլ գետեր: Ալակոլ և ծանծաղ Կոշկարկոլ, Սասիկկոլ և Ժալանաշկոլ լճերը կազմում են մեկ ընդհանուր լճային համակարգ մինչև 55 000 կմ² ջրահավաք ավազանով: Լճի հյուսիսարևելյան ափամերձ շրջանում է գտնվում Բարմակոլում ավազե պարապուրտը, որի ծայրամասերում կան մի շարք հանքային աղբյուրներ: Մակերեսը՝ 2 696 կմ²: Երկարությունը՝ 104 կմ, լայնությունը՝ 52 կմ: Ծավալը՝ 59,58 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 47 859 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 348 կմ: Միջին խորությունը՝ 22,1 մ, առավելագույնը՝ 54 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 347.3 մ:

XII-XIX դդ. լիճն ուներ մի քանի անվանում՝ Տուրգե Նոր, Ալակտագյուլ, Ալատենիզ, Ալակտա:

Անվանումը դազախերենից թարգմանաբար նշանակում է *խայտաբղետ լիճ*:

ԱԼՂԱՆ - ռուսերեն Алдан, յակուտերեն Алдан.գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում, **Լենա** գետի խոշորագույն աջ վտակը: Սկիզբ է առնում **Ստանովոյ** լեռնաշղթայի հյուսիսային լանջից, Չվերևի լեռներից, հոսում Ալդանի բարձրավանդակով և թափվում մայր գետը: Վտակներն են աջից՝ Մայա, Ուչուր, Տիմպտոն, ձախից՝ Ամգա, Նոտորա, Կուլուլումա, Բիլիր, Ունգյուլեյ: Երկարությունը՝ 2 273 կմ: Ավազանը՝ 729

000կմ²: Ջրի ծախսը՝ 5 060 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը մոտ՝ 1 400 մ, գետաբերանինը՝ 72 մ:

Ենթադրվում է, որ գետի անվանումն առաջացել է կամ թյուրք-մոնղոլերեն *алтан, нолжя, нолкырттер*, կամ յուկագիրերեն *дан գետ*, կամ էվենկերեն *алдун քարուտ*, կամ էվեներեն *алдан кող, кողажин (գետ) վտակ* բառերից:

ԱԼՂԱՆԻ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՂԱԿ - ռուսերեն Алданское нагорье, յակուտերեն Алдан үрдэлэ.լեռնաշխարհի Ռուսաստանի Դաշնությունում, Սախայում՝ Օլյոկմա և Ուչուր գետերի միջև: Լեռնագրության տեսակետից բարձրավանդակը ձգված է լայնակի ուղղությամբ և իր ամբողջ երկարությամբ կտրտված գետահովիտներով: Ռելիեֆում գերակշռում են մինչև 1 000 մ բարձրությամբ տափարակ միջագետքեր, որոնց վրա են խոյանում Արևմտյան Յանգի, Սուննանգին, Կետ Կապ և բազմաթիվ այլ լեռնաշղթաներ ու բլրաշարեր: Բարձրավանդակից են սկիզբ առնում՝ **Ալդան**, Անգա, Մայա, Կուլոլումա, Նոտորա, Խամնա, Տիրի և այլ գետեր: Առավելագույն բարձրությունը 2 306 մ:

Անվանումը ստացել է **Ալդան** գետից:

ԱԼԹԱՅ - ավթայերեն Алтай туулар, մոնղոլերեն Алтайн нуруу, դազախերեն Altay tawları / Алтай таулары, ռուսերեն Алтайские горы/Алтай, չինարեն 阿尔泰山脉 Աերթայ շանմայ, դուսգաներեն Артэ Шанмэ, ուլղուրերեն تىزمىسى تاغ ئالتاي Ալթայ Թաղլիրիսա. Լեռնահամակարգ Կենտրոնական Ասիայում՝ Ռուսաստանի Դաշնությունում, Ղազախստանում, Չինաստանում և Մոնղոլիայում: Ալթայը բաժանվում է Մոնղոլական Ալթայի, Գոբիական Ալթայի և բուն Ալթայի: Կազմված է գետային խորը հովիտներով և միջլեռնային գոգավորություններով՝ իրարից անջատված, մի շարք լեռնաշղթաներից՝ Կատունի, Կուրայսկու, Չուի, Չիխաչյովի, Շապչալսկու, Սարեմսակտի, Սայլուգեմ և այլն: Ձգվում է **Արևմտասիբիրական հարթավայրից** դեպի հարավ-արևելք մինչև **Գոբի** անապատը: Ալթայի լեռներից են սկիզբ առնում Կատուն, Բիա, Չույա, Արբուտ, Կոքսա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 741 569 կմ²: Երկարությունը՝ 1 847 կմ, լայնությունը՝ 1 282 կմ: Բարձր գագաթը՝ Բելուխա լեռ (4 509 մ):

Հավանաբար Ալթայ անվանումն առաջացել է մոնղոլերեն *алт нолы* և *тай*, այսինքն *Алтай нолкырттер* անունից: Այս վարկածը հաստատվում է այն փաստով, որ չինացիները հնում Ալթայը կոչել են *Յզինշան нолкы լեռներ*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն *Алтай* անվանումը խոսակցական մոնղոլերենում բառացի նշանակում է *Ալայան մարգագետիններով լեռնաշխարհի, բարձր լեռնային քոչեր*, որը սակայն քիչ հավանական է:

ԱԿՋԱԳԱՅԱ - թուրքմեներեն Akjagaya. անհոսք իջվածք Թուրքմենստանում՝ **Կարակումների** հյուսիսարևմտյան մասում: Երկարությունը՝ մոտ 50 կմ, լայնությունը՝ 6 կմ: Համեմատական խորությունը՝ մոտ 200 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ - 81 մ:

Անվանումը թուրքմեներենից թարգմանաբար նշանակում է *ճերմակ լանջեր*:

ԱՄՈՒՂԱՐՅԱ - փուշտու سـيند آمو د դա Ամու Սինդ, տաջիկերեն Амударё, ուզբեկերեն **Amudaryo**, թուրքմեներեն Amyderşa, պարսկերեն ای‌آمودر Ամուդարյա. գետ Աֆղանստանում, Տաջիկստանում, Թուրքմենստանում, Ուզբեկստանում: Կազմավորվում է Փյանջ և Վախշ գետերի միախառնումից (319 մ բարձրության վրա): Նախկինում **Ամուդարյան** կազմելով դելտա թափվում էր Արալյան ծովը, սակայն ջրի անխնա օգտագործման հետևանքով այժմ գետը չի հասնում մինչև Արալյան ծով: Վտակներն են՝ Կաֆիրնիզան, Սուրխանդարյա, Շերաբադ, Կունդուզ: Երկարությունը՝ 1 415 կմ: Ավազանը՝ 309 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 2 525 մ³/վրկ (Աթամուրաթ քաղաքի մոտ): Ակունքի բարձրությունը՝ 319 մ, գետաբերանինը՝ 36 մ (այժմ Արալյան ծով չի հասնում):

Ամուդարյա անվանումը կազմված է հնագույն Ամուլ (այժմ Թուրքմենաբադ) քաղաքի անվան և պարսկերեն آدر դարյա գետ բառից՝ *Ամուլի գետ*:

Անտիկ շոջանի աշխարհագրագետներին հայտնի էր Օքսուս անվամբ, իսկ արաբներին՝ Ջեյհուն անունով:

ԱՄՈՒՐ - ռուսերեն Амур, մոնղոլերեն Амар мөрөн, էվենկերեն Тамыр, չինարեն 黑龙江 / 黑龍江 Յեյլունցզյան, մանջուրերեն Սահալիյան Ուլա. գետ Յեռավոր Արևելքում, Արևելյան Ասիայում, կազմավորվում է Շիլկա ու **Արգուն** գետերի միացումից և հոսելով Ռուսաստանի Դաշնության ու Չինաստանի սահմանով, դուրս է գալիս Խաբարովսկի երկրամաս, ապա փոխելով ուղղությունը դեպի հյուսիսարևելք, Ամուրի Նիկոլանսկ քաղաքի մոտ թափվում **Օխոտի** ծովի՝ Ամուրի ծովալճակը: Վտակներն են ձախից՝ Չեա, Բուրեա, Ամգուն, աջից՝ Սունգարի, Ուսուրի: Երկարությունը՝ 2 824 կմ: Ավազանը՝ 1 855 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 12 800 մ³/վրկ (գետաբերանում): Ակունքի բարձրությունը՝ 303 մ:

Անվանումն առաջացել է Տունգուս-Մանջուրական լեզուների համար ընդհանուր amap тамыр *մեծ գետ* հիմքից:

Գետի չինարեն 黑龙江 / 黑龍江 Յեյլունցզյան անվանումը բառացի նշանակում է *Սև վիշապի գետ*:

ԱՆԱԴԻՐԻ ԾՈՑ - ռուսերեն Анадырский залив. **Բերինգի** ծովի խոշորագույն ծոց, Չուկոտկա թերակղզու ափերի մոտ, Չուկոտյան և Նավարին հրվանդանների միջև: Իր մեջ է ներառում երկու մեծ ծոց՝ Խաչի ծոց ու Անադիրի ծովալճակ և բազմաթիվ ծովախորշեր: Այստեղ է գտնվում շուրջ 60 կմ երկարությամբ, աշխարհի ամենաերկար ցամաքալեզվակներից մեկը՝ Մեեչկինը: Ծոցն են թափվում **Անադիր**, Վելիկայա, Կանչալան, Տումանսկայա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 278 կմ, լայնությունը՝ 400 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 105 մ (հարավային մասում):

Անվանումը ստացել է *Անադիր* գետից:

ԱՆԳԱՐԱ - ռուսերեն Ангара, բուրյաթերեն Ангар. գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում, Իրկուտսկի մարզում և Կրասնոյարսկի երկրամասում, **Ենիսեյի** ամենաշրանառտ՝ աջ վտակը, արտահոսում է **Բայկալ** լճից: Դուրս գալով **Բայկալ** լճից և հոսե-

լով հյուսիսային ուղղությամբ, գետը կտրում անցնում է Լենա-Անգարայի սարահարթը, Անգարսկի բլրաշարը ու փոխելով իր ուղղությունը դեպի արևմուտք և հոսելով **Միջին Սիբիրական** սարահարթով, Ստրելկա բանավանի մոտ թափվում **Ենիսեյ** գետը: Վտակներն են ձախից՝ Իրկուտ, Կիտոյ, Բելայա, Օկա, Իյա, Կովա, Մուրա, աջից՝ Իլիմ, Չադոբեց, Իրկինենա, Կամենկա, Կատա, Կուդա, Օսա, Իդա: Երկարությունը՝ 1 779 կմ: Ավազանը՝ 1 039 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 4 518 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 456 մ, գետաբերանինը՝ 76 մ:

Անվանման հիմքում ընկած է *ангар* բառը, որը բուրյաթերենում նշանակում է *բերան*, Էվենկերենում՝ *երախ*, իսկ փոխաբերական իմաստով՝ *կիրճ, ծերայ*:

Ստորին հոսանքում Անգարան անցյալում կոչվում էր Վերին Տունգուսկա:

ԱՆՂԱՍԱՆՅԱՆ ԾՈՎ - հինդի अंडमान सागर Անդեման սագր, բիրմայերեն

မုတ်တမယယայլե պահնլաալային, թայերեն ทะเลอันดามัน Թլեյ անդաման, մալայերեն Laut Andaman, ինդոնեզերեն Laut Andaman. կիսափակ ծով Յնդկական օվկիանոսի հյուսիսարևելյան մասում, արևելքում՝ Յնդկաչին և **Մալակկա** թերակղզիների, հարավում՝ **Սումատրա** կղզու, իսկ արևմուտքում՝ **Անդամանյան** և **Նիկոբարյան** կղզիների շղթայի միջև: Ողողում է Մյանմայի, Թայլանդի և Ինդոնեզիայի ափերը: Յյուսիս-արևմուտքում ծովը բազմաթիվ նեղուցներով հաղորդակցվում է **Բենգալյան** ծոցի հետ: Այստեղ է գտնվում Բառեն կղզին իր գործող հրաբխով, որի ստորջրյա ակտիվությունը պատճառ դարձավ 2004 թ. դեկտեմբերի 26-ին մահաբեր ցունամիի առաջացմանը: Ծովն են թափվում **Իրավադի**, **Սալուին**, Սիտաուն և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 798 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ 645 կմ: Ծավալը՝ 874 608 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 096 մ, առավելագույնը՝ 4 507 մ (**Նիկոբարյան** կղզիներից արևմուտք):

Անվանումը ստացել է *Անդամանյան կղզիներից*:

ԱՆՂԱՍԱՆՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - հինդի अंडमान Անդաման, անգլերեն Andaman Is-

lands. կղզեխումբ Յնդկական օվկիանոսի հյուսիս-արևելքում, Յնդկաստանի և Մյանմայի միջև: **Նիկոբարյան** կղզիներից բաժանվում է **Տասներորդ աստիճանի** նեղուցով: Կազմում է Անդամանյան և Նիկոբարյան կղզիներ հնդկական դաշնային տարածքի մասը: Ընդգրկում է 204 կղզի: Կղզեխմբի կազմի մեջ է Բառեն կղզին իր համանուն գործող հրաբխով (միակը Յնդկաստանում): Յյուսիսային Անդաման կղզում է գտնվում միակ մշտափոս Կալպոնգ գետը: Մակերեսը՝ 6 408 կմ²: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում Սադլ Պիկ լեռը 738 մ (Յյուսիսային Անդաման կղզում):

Հավանաբար կղզեխումբն անվանումը ստացել է կապիկների հինդուական हनुमान

Հանուման աստվածության անվան մեկ այլ अंडमान *Անդոման* ձևից:

ԱՆԻՎԱ - ռուսերեն Анива, ճապոներեն 亜庭湾 Անիվա վան. **Օխոտի** ծովի ծոց,

Սախալին կղզու հարավային ափի մոտ: Ծոցի հարավային սահման է հանդիսա-

նում Կրիլյոն և Տոնինո-Անիվայի թերակղզիների միջև երևակայական գիծը: Ծոցն են թափվում Լյուտոգա, Սուսույա, Սիգովկա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 90 կմ, լայնությունը՝ 104 կմ: Ափի երկարությունը՝ 263 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 93 մ (հարավարևելյան մասում):

Անվանումը, հավանաբար, ունի այնպիսի ծագում և կազմված է առ ան *ուլետցոդ*, *գտնվող* և *ոսա* իվա *լեռնաշղթա*, *ժայռ*, *գագաթ* բառերի միացումից՝ *Լեռներ ուլետցոդ* կամ *Լեռնամիջում գտնվող*:

ԱՆՆԱՄԻ ԼԵՌՆԵՐ - լաոսերեն ຈຸຫລ່ງ ຖິ່ນ ລູນລຸ່ງ, վիետնամերեն Dãy Truong Sơn 2այ Զինոն Սոն, քմերեն նկար Սանգվակ ա նրեյ նի սի. Լեռնաշղթա Արևելյան **Հնդկաչինում**, վիետնամում, Լաոսում և Կամբոջայում: Ձգվում է **Հնդկաչինի** արևելյան ափին զուգահեռ: Աննամի լեռներից են սկիզբ առնում Բանֆայ, Կադին, Տետուն, Լանգոն գետերը: Մակերեսը՝ 400 527 կմ²: Երկարությունը՝ 1 264 կմ, լայնությունը՝ 862 կմ: Բարձր գագաթը՝ Բիա լեռ (2 819 մ):

Հավանական է, որ անվանման հիմքում ընկած է չինարեն 安ան, *անվտանգ* և վիետնամերենի nam-ը ձևափոխված չինարեն 南 նան-ի *հարավ* բառերի միացումից:

ԱՆՆԱՊՈՒՈՆԱ - նեպալերեն अन्नपूर्ण Աննապուռնա. 55 կմ երկարությամբ բազմա-գագաթ լեռնազանգված **Հիմալայներում**, Նեպալում: Լեռնազանգվածի գագաթներից երեքը բարձր են 8 000 մ-ից՝ Աննապուռնա I 8 091 մ, Աննապուռնա Կետտոռնական 8051 մ և Աննապուռնա Արևելյան 8 026 մ: Սառցադաշտերը հիմնականում տեղակայված են լեռնազանգվածի հյուսիսային կողմում: Աննապուռնան 8 000 մ-ից բարձր առաջին լեռն է, որի գագաթը մարդ է բարձրացել: Լեռնազանգվածի հյուսիսային լանջերի երկայնությամբ է հոսում Մարսյանդի գետը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 091 մ, հարաբերականը՝ 2 984 մ: Առաջին անգամ 1950 թ. հունիսի 3-ին Աննապուռնայի գագաթն են բարձրացել ֆրանսիացի լեռնագնացներ՝ Մորիս Էրցոզը ու Լուի Լաշենալը:

Աննապուռնա անվանումը սանսկրիտերենից թարգմանաբար նշանակում է *Պտղաբերության (բերքատվության) աստվածուհի* :

ԱՆՆԱՊՈՒՈՆԱ II - նեպալերեն अन्न टोी Աննապուռնա դոսրո. Լեռնազագաթ **Հիմալայներում**, **Աննապուռնա** լեռնազանգվածում, Նեպալում: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 937 մ, հարաբերականը՝ 2 437 մ:

Աննապուռնա անվանումը սանսկրիտերենից թարգմանաբար նշանակում է *Պտղաբերության (բերքատվության) աստվածուհի* :

ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԱՆԱՊԱՏ - արաբերեն العربية الصحراء ալ Սահրա ալ Արաբիյաթի. անապատ **Արաբական թերակղզում**, Սահարայից հետո իր մեծությամբ երկրորդն է աշխարհում: **Արաբական թերակղզում** են տեղակայված մի շարք անապատները, որոնց ընդհանրական անվանումն է Արաբական անապատ: Մեծ մասամբ զբաղեցնելով Սաուդյան Արաբիայի տարածքը, այն ընդգրկում է նաև Հորդանանի, Իրաքի,

Քուվեյթի, Օմանի, Կատարի, Միացյալ Արաբական Էմիրությունների ու Եմենի որոշ մասերը: Անապատի տարբեր մասերն ունեն իրենց անունները՝ Ռուբ-Էլ-Խալի (արաբ․ ربيعالي الخ), Մեծ Նեֆուդ, Ադ Դահնա, Նեֆուդ-Դահի, Էլ-Յասս, Վահիբա, Ջաֆուրա, Տիհամա, Էլ Յիբեկ և այլն: Մակերեսը՝ մոտ 2 300 000 կմ²: Երկարությունը՝ 2 100 կմ, լայնությունը՝ 1 100 կմ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 3 760 մ (Էն Նաբի Շուայբ լեռ):

Անվանումը ստացել է *Արաբական թերակղզուց*:

ԱՐԱՐԱԿԱՆ ԹԵՐԱԿՂԶԻ - արաբերեն بمزيرة شةالعربي ելբ Էլ ջազիրաստ Էլ արաբիե. թերակղզի Ասիայի հարավ-արևմուտքում: Արևելքից ողողվում է **Պարսից** և **Օմանի** ծոցերով, հարավից՝ **Արաբական** ծովով և **Ադենի** ծոցով, արևմուտքից՝ **Կարմիր** ծովով: Ափերը հիմնականում մեղմաթեք են, որով էլ բացատրվում է հարմարավետ ծովախորշերի սակավությունը: Թերակղզին համարյա ամբողջովին ծածկված է ավազե և քարե անապատներով: Գետերն են՝ Մասիլա, Մաուր և այլն: Մակերեսը՝ 3 237 500 կմ²: Երկարությունը՝ 2 800 կմ, լայնությունը՝ 2 000 կմ: Բարձր կետը՝ Էն Նաբի Շուայբ լեռ (3 665 մ):

Անվանումը ստացել է *արաբ* ժողովրդից:

ԱՐԱՐԱԿԱՆ ԾՈՎ - արաբերեն العرب بحر Բահր Էլ Արաբա, պարսկերեն عربىایدر Բահար ալ Արաբ, սոմալիերեն Bada Carbeed, ուրդու عرب روى بح Բահիր Արաբ, գուջարաթի અરબીસમુ Արաբի սամուդրա, մարատի աৰबी সমু Արաբե սամուդրա, մալայալամ ജരറബി Արաբիկ կատալ, հինդի अरब सागर Արաբ սագր, դիվեհի ފަރަ Էլ Արաբի քանդու, ֆրանսերեն Mer d'Arabie, անգլերեն Arabian Sea. ծով Յնդ-

կական օվկիանոսի հյուսիսային մասում, արևմուտքում՝ **Արաբական**, իսկ արևելքում՝ **Յնդստան** թերակղզիների միջև: Ողողում է Ջիբութիի, Եմենի, Օմանի, Իրանի, Պակիստանի և Յնդկաստանի ափերը: Խոշոր կղզիներն են՝ Սոկոտրա, Մասիրա, Աստոլա և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ **Ադենի**, **Օմանի**, **Կաջ**, **Կամբեյի** և այլն: Ծովն են թափվում **Ինդոս**, Մետրավատիի, Շարավատիի, Նարմադա, Տապտի, Մահի գետերը: Մակերեսը՝ 3 862 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 560 կմ, լայնությունը՝ 2 400 կմ:

Ծավալը՝ 11 609 172 կմ³: Միջին խորությունը՝ 3 006 մ, առավելագույնը՝ 5 803 մ (հարավային մասում):

Անվանումը ստացել է *արաբ* ժողովրդից:

ԱՐԱԳԱԾ - քառագագաթ հրաբխային լեռնազանգված, ստրատոհրաբուխ **Հայկական** լեռնաշխարհում, Հայաստանի Հանրապետությունում՝ Արագածոտնի և Շիրակի մարզերում: Չբաղեցնում է Արարատյան դաշտի, Շիրակի սարահարթի, Ախուրյան և Զասաղ գետերի միջև ընկած տարածքը: Իր բարձրությամբ Հայաստանի Հանրապետության ամենաբարձր կետն է: Երեք կողմից նրան հարևան են՝ հյուսիսից Շարայի, արևելքից՝ Արայի, հարավարևմուտքից՝ Մեծ Արտենի լեռները: Խառնարանի քայքայված պատերի մնացորդները կազմում են լեռան չորս կատարները, որոնք դասավորված են կիսաշրջանաձև և կազմում են շուրջ 270 աստիճանի

աղեղ: Ամենաբարձրը՝ հյուսիսային կատարն է 4 090,1 մ, արևմտյանը՝ 3 995,3 մ, արևելյանը՝ 3 908,2 մ և հարավայինը՝ 3 887,8 մ: Գագաթային մասում, ժայռային կատարների միջև է ընկած 2 կմ երկարությամբ, 2,5 կմ լայնությամբ, 350 մ խորությամբ և 3 000 մ տրամագծով խառնարան-կրկեսը: Բազմաթիվ հովիտների և կրկեսների վերին մասերում պահպանված են մնացորդային սառցադաշտեր ու ֆիռնային բծեր: Լեռնազանգվածի մաս են կազմում Թալիևի, Շամիրամի, Կարմրաշենի, Աշտարակի, Մարալիկի սարավանդները: Արագածի լանջերից են սկիզբ առնում՝ Գեղարոտ, Ամբերդ, Մանթաշ, Արունաջուր, Ծաղկահովիտ, Գեղաձոր և այլ գետեր, որոնք ունենալով անմշակ հուն, տեղ տեղ առաջացնում են ջրվեժներ ու սահանքներ: Սառցադաշտերի կրկեսների և մորենային թմբերի միջև առաջացել են բազմաթիվ լճեր՝ Զարի, Ամբերդի, Լեսիկգի և այլն: Լեռնազանգվածի ընդերքի ջրերով է սնվում նաև Մեծամոր լիճը:

Անվան ծագումը ավանդաբար կապվում է Հայ դիցաբանության մեջ մեռնող և հարություն առնող *Արա աստծո* անվան ու *գահ* բառից՝ *Արայի գահ*, որտեղ *գահ* բառը դարձել է *գած* *Արագած*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը կապվում է *Հայկազունի Արմանեակ* նահապետի անվան հետ:

ԱՐԱԾԱՆԻ - թուրքերեն Murat, քրդերեն Çemê Muradê. գետ **Հայկական Լեռնաշխարհում, Եփրատի** ձախ օժանդակը: Սկիզբ է առնում Ծաղկանց լեռների հյուսիսային լանջերից՝ մոտ 3 060 մ բարձրությունից: Վերին հոսանքում անցնում է խոր կիրճով դեպի հյուսիս, ապա հյուսիս-արևմուտք, դուրս գալիս Ալաշկերտի դաշտ և հոսում հարավարևմտյան ուղղությամբ: Փոխելով ուղղությունը դեպի արևմուտք, ճեղքում է մի քանի լեռնաբազուկներ, համեմատաբար նեղ հունով մտնում Մշո դաշտ, որտեղից մինչև Բալու քաղաքը հոսելով խոր կիրճով, որպես լայնահուն ջրառատ գետ մտնում է Խարբերդի դաշտ, պահպանելով արևմտյան ուղղությունը մինչև **Եփրատին** միանալը: Վտակներն են աջից՝ Բագրևանդ, Խնուս, Բյուրակն, ձախից՝ Մանազկերտ, Մեղրագետ, Ճապաղջուր: Երկարությունը՝ 722 կմ: Ավազանը՝ 40 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 245 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը մոտ՝ 3 060 մ, գետաբերանինը՝ 821 մ:

Արածանին հայտնի է նաև Արևելյան Եփրատ անունով:

Արածանի անվանումն առաջացել է գետի ասորա-բաբելոններեն *Արշանիա* անվանումից, որի հնդեվրոպական արմատը նշանակում է *սպիտակ, փայլուն* :

Գետի թուրքերեն Մուրատ անվանումը ևս ունի հայկական ծագում և առաջացել է հին հայերեն մրաթա, մուրաթա *ցեխ, ճահիճ* բառից:

ԱՐԱՐԱՍ - պարսկերեն آراءات كوه / نوح كوه Կուհ Է Նուհ / Կոհ Է Արարատ, քրդերեն Çiyayê Agirî, թուրքերեն Ağrı Dağı, արաբերեն آراءات جبل Ջաբալ Արարատ. երկգագաթանի հանգած ստրատոհրաբուխ **Հայկական Լեռնաշխարհում**, այժմյան Թուրքիայի արլ-ում՝ **Արաքս** գետի միջին հոսանքի աջափնյակում: Կազմված է հիմքերով միաձուլված երկու՝ Մեծ ու Փոքր Արարատ գագաթներից: **Հայկական Լեռնաշխարհի** ամենաբարձր գագաթն է: Կատարները բաժանվում են իրարից 2 688 մ բարձրությամբ Սարդարբուլաղի թամբոցով: Արարատ լեռնազանգվածն ունի շուրջ 40 կմ

տրամագիծ, հիմքը՝ մոտ 130 կմ եզրագիծ և գրավում է շուրջ 1 200 կմ² տարածություն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 5 137 մ: Հարաբերական բարձրությունը՝ 3 611մ:

Հայերը Մեծ Արարատը անվանում են Մասիս, Փոքր Արարատը՝ Սիս: Մասիս անվանումը ունի իրանական ծագում և նշանակում է *մեծ, հսկա*, քանի որ միջին պարսկերենում *masist*-ը թարգմանաբար նշանակում է *ամենամեծ* :

Ըստ հայկական ավանդության, որը բերում է Մովսես Խորենացին, Մասիս անվանումը լեռը ստացել է Հայկ նահապետի ծոռ՝ *Ամասիա* թագավորից:

Արարատ անվանումն առաջին անգամ գրավոր աղբյուրներում հիշատակվել է մ.թ.ա. 7-րդ դարում (Աստվածաշունչ) և ծագել Վանի թագավորության՝ հին եբրայերեն *בְּרֶאֱשִׁית* անվանումից ու հետագայում ենթարկվել գանազան ստուգաբանությունների՝ *Արայի լեռ*, *Արայի արատ*, *Հուրարտա*, *Հարա-հարա* (Լերիք լեռանց), *Արիա-վարդա* (Արիաց երկիր) և այլն:

ԱՐԱՔՍ (ԵՐԱՍՆ) - պարսկերեն *ارس* Էրես, թուրքերեն *Aras*, քրդերեն *Erez*, ադրբեջաներեն *Araz*, հունարեն *Ἀράξης*, արատտերեն *Ἄ-Ἄ*Մունա. գետ **Հայկական լեռնաշխարհում Կուր** գետի աջ վտակը: Սկիզբ է առնում Բյուրակնյան լեռների Սրմանց լեռան հյուսիսարևելյան լանջերի աղբյուրներից և հոսելով Թուրքիայով, Հայաստանով, Նախիջևանով, Իրանով, Արցախով, Ադրբեջանով և Սաբիրաբադ քաղաքի մոտ թափվում **Կուր** գետը: Վտակներն են՝ Սարիսու, Ղարասու, Մուրց, Աղավտ, Ախուրյան, Սևջուր, Հրազդան, Արփա, Ագատ, Կոտուր, Մակու և այլն: Երկարությունը՝ 1 072 կմ: Ավազանը՝ 102 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 285 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 2 990 մ, գետաբերանինը՝ -15 մ:

Արաքս անվանումն ունի ստուգաբանման մի քանի տարբերակներ՝ շումերերեն *քանդոդ գետ* բառից, գենդերեն **արվատ վագոդ** բառից, հունարեն **արաստ աղմկում եմ** բառից, արաբերեն **ռուզ վագել** բառից, հեռավոր անցյալում Առաջավոր Ասիայում գոյություն ունեցած **արաս** հասարակ անունից և այլն:

Հայ մատենագրության մեջ Արաքսը հայտնի է նաև Երասիս անունով, որը Մովսես Խորենացին կապում է Արամայիս նահապետի թոռան՝ Երաստի անվան հետ: Հին Կտակարանում Արաքսը կոչվել է Գիհոն (երկրորդ դրախտի չորս գետերից), որը ենթադրվում է, որ այդ անվանումն առաջացել է եբրայերեն յուրի գիհոն *հարձակմամբ հոսել* բառից:

ԱՐԳՈՆ - ռուսերեն *Аргунь*, չինարեն *额尔古纳* Էերգունա, մոնղոլերեն *ᠡᠷᠭᠦᠨᠠ* Էրգյնᠠ, Էվենկերեն *Ергэне*, բուրյաթերեն *Эргэнэ*.գետ Չինաստանում և Ռուսաստանի Դաշնությունում, **Ամուր** գետը կազմավորող աջ օժանդակը: Սկիզբ է առնում **Մեծ Խինգանի** լեռներից՝ Չինաստանից, որտեղ կոչվում է Հայլար: Գետով է անցնում ռուս-չինական սահմանի մի մասը: Վտակներն են ձախից՝ Ուրով, Ուրյումկան, Գագիմուր, աջից՝ Գենխե, Նյուերխե, Ցզիլյուխե գետերը: Երկարությունը՝ 1 620 կմ: Ավազանը՝ 164 000 կմ²: Ջրի միջին ծախսը՝ 340 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 1 961 մ, գետաբերանինը՝ 303 մ:

Գետի արդի անվանումն առաջացել է նրա եվենկերեն *Ергэне нилһааһууһуһаа գэһе* անունից: Մոնղոլերեն *Эргэнэ* անվանումը նշանակում է *լայն*:

ԱՐԵՎԵԼԱԿՈՐԵԱԿԱՆ ԾՈՑ - կորեերեն *동조전만* թունձոսոնման. **Ճապոնական** ծովի ծոց, **Կորեական** թերակղզու հյուսիսարևելյան մասում: Ողողում է Հյուսիսային Կորեայի ափերը: Մակերեսը՝ 29 000 կմ²: Երկարությունը՝ 150,1 կմ, լայնությունը՝ 69 կմ: Ծավալը՝ 2 479 5 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 583,3 կմ: Միջին խորությունը՝ 85,5 մ, առավելագույնը՝ 1 111 մ (արևմտյան մասում):

Այդպես է կոչվել, հաշվի առնելով իր դիրքը Կորեայի նկատմամբ:

ԱՐԵՎԵԼԱԶԻՆԱԿԱՆ ԾՈՎ - չինարեն *东海 / 東海* Տոնհայ, կորեերեն *동중국해* թոն-ձյուն քուլքե, ճապոներեն *東シナ海* Հիգասիսինակայի. Խաղաղ օվկիանոսի կիսափակ ծով Չինաստանի և Ճապոնիայի (**Ռյուկյու** և **Կյուսյու** կղզիներ) միջև: Ողողում է Չինաստանի, Հարավային Կորեայի և Ճապոնիայի ափերը: Հարավում **Թայվանի** նեղուցով միանում է **Հարավչինական**, հյուսիսում՝ **Դեղին**, իսկ **Կորեական** նեղուցով՝ **Ճապոնական** ծովերին: Ծովն է թափվում **Յանցզի** գետը: Մակերեսը՝ 836 000 կմ²: Երկարությունը՝ 960 կմ, լայնությունը՝ 710 կմ: Ծավալը՝ 259 160 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 1 972 550 կմ²: Միջին խորությունը՝ 310 մ, առավելագույնը՝ 2 716.4 մ (հարավարևելյան մասում):

Այդպես է կոչվել, հաշվի առնելով իր դիրքը *Չինաստանի* նկատմամբ:

Չինարեն *东海 / 東海* Տոնհայ անվանումը բառացի նշանակում է *Արևելյան ծով*:

ԱՐԵՎԵԼԱՍԻԲԻՐԱԿԱՆ ԾՈՎ - ռուսերեն *Восточно-Сибирское море*, յակուտերեն *Илин Сибиирдээһи байҕал*. Հյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի ծայրամասային ծով, **Նորսիբիրական** կղզիների և **Վրանգելի** կղզու միջև: Ողողում է Ռուսաստանի Դաշնության՝ Սախայի և Չուկոտկայի ափերը: **Լոնգի** նեղուցով միացված է **Չուկոտյան**, Դմիտրի Լապտևի նեղուցով՝ **Լապտևների** ծովերին: Խոշոր կղզիներն են՝ **Նորսիբիրական** կղզիներ, Լյախովի կղզիներ, Դը Լոնգի կղզիներ և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Չաունայի խորշ, Օմուլյախի խորշ, Խրոմայի խորշ, Կոլիմայի ծոց և այլն: Ծովն են թափվում **Ինդիգիրկա**, Ալագեյա, **Կոլիմա**, Մեծ Չուկոչյա գետերը: Մակերեսը՝ 944 600 կմ²: Երկարությունը՝ 760 կմ, լայնությունը՝ 1 410,5 կմ: Ծավալը՝ 62 344 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 1 342 000 կմ²: Միջին խորությունը՝ 66 մ, առավելագույնը՝ 915 մ (հյուսիսարևելյան մասում):

Մինչև XX դարի սկիզբը ծովը կրում էր տարբեր անուններ, այդ թվում Կոլիմայի, Ինդիգիրկայի ծով:

Այժմյան անվանումը ստացել է 1935 թ. հունիսի 27-ի ԽՍՀՄ Կենտգործկոմի որոշման հիման վրա:

ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ԲՈՍՖՈՐ - ռուսերեն *Босфор Восточный*. նեղուց **Ճապոնական** ծովի **Պետրոս Մեծի** ծոցում: Իրար է միացնում Ամուրի ու Ուսուրիի ծոցերը և անջատում Մուրավյով-Ամուրսկու թերակղզին Ռուսկի ու Ելենայի կղզիներից: Արևմտյան սահմանն անցնում է Տոկարևսկու ցամաքալեզվակի և Լարիոնովի հրվանդանի հետ

միացնող երևակայական գծով, իսկ արևելյանը՝ Բասարգինի հրվանդանով, Սկրիպլյովի կղզիով և Կարագինի հրվանդանով: Երկարությունը՝ 9 կմ, նվազագույն լայնությունը՝ 0.8 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 50 մ:

Անվանումը ստացել է Սև և Մարմարա ծովերը միացնող *Բոսֆոր* նեղուցից:

Այժմյան անվանումը ստացել է շնորհիվ իր աշխարհագրական դիրքի:

ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ԳՅԱԹԵՐ - հինդի पूवी घाट Պուրվի Գհաթ, անգլերեն Eastern Ghats, թամիլերեն கிழக்குத் தொடர்ச்சி մշեօճըն Կիլակկուտ տոտարկչի մալայկալ, տե-լուգու తూర్పు కనుమలు Տուրպու կանումալու, ուրդու گھاٹ مشرقی Մաշրեկի Գհաթա.

լեռնահամակարգ Յնդկաստանում, **Դեկանի** սարահարթից արևելք: Զգվում են Բենգալյան ծոցի արևմտյան ափին զուգահեռ: Կազմված են խոշոր գետերի հովիտներով, իրարից բաժանված մի շարք միջին ու ցածրադիր լեռնաշղթաներից՝ Նալլամալա, Վելիկոնդա, Պալկոնդա, Շեվարոյ և այլն: Արևելյան լանջերը զառիվեր են, արևմտյանը՝ մեղմաթեք: Լեռները ծածկված են անտառներով: Ծայր հարավում, Նիլգիրի լեռների շրջանում, միանում են Արևելյան Գհաթերի լեռներին: Լեռներից են սկիզբ առնում՝ Պոնաիվար, Պալար, Սաջիլերու, Նագավալի, Վամսադհարա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 262 673 կմ²: Երկարությունը՝ 1 131 կմ, լայնությունը՝ 1 053 կմ: Բարձր գագաթը՝ Ջինդագաթա լեռ (1 690 մ):

Սանսկրիտերեն घाट գհաթի անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *կիրճ, լեռնանցք*:

ԱՐԵՎՍՏԱԿՈՐԵԱԿԱՆ ԾՈՑ - կորեերեն 서조선만 ցոճոսոնման, չինարեն 西朝鮮 Սի չաոսիեն. Յյուսիսային Կորեայի և Չինաստանի ափերը ողողող **Դեդին** ծովի ծոց: Արևմուտքից **Լյաոդունի** թերակղզով անջատված է Լյաոդունի ծոցից: Խոշոր կղզիներն են՝ Չիտ, Սիկ, Սինմի, Չանշան, Տաչանշան և այլն: Ծոցն են թափվում Յալուցգյան, Չինչժուն, Տեդոն և բազմաթիվ այլ գետեր: Մակերեսը՝ 41 000 կմ²: Երկարությունը՝ 240 կմ, լայնությունը՝ 160 կմ: Ծավալը՝ 1 271 կմ³: Միջին խորությունը՝ 31 մ, առավելագույնը՝ 50 մ (հարավարևմտյան մասում):

Այդպես է կոչվել, հաշվի առնելով իր դիրքը Կորեայի նկատմամբ:

ԱՐԵՎՍՏԱՍԻԲԻՐԱԿԱՆ ՀԱՐԹԱՎԱՅՐ - ռուսերեն Западно-Сибирская равнина, դազախերեն Батыс Сібір жазығы. երկրագնդի առավել ընդարձակ կուտակումային հարթավայրերից մեկը Յյուսիսային Ասիայում՝ Ղազախստանում և Ռուսաստանի Դաշնությունում: Չբաղեցնում է Սիբիրի արևմտյան մասը, արևմուտքում՝ **Ուրալյան** լեռներից մինչև **Միջին Սիբիրական** սարահարթը արևելքում: Յյուսիսում եզերված է **Կարայի** ծովով, հարավում ձգվում է մինչև **Ղազախական մանրաբլուրները**, հարավարևելքում այն աստիճանաբար բարձրանալով, փոխարինվում է Ալթայի, Սալաիրի, Կուզնեցկի Ալթաուի և Լեռնային Շորիայի նախալեռներով: Հարթավայրով են հոսում ավելի քան 2 000 գետ, որոնցից խոշորներն են՝ **Օբը, Իրտիշը, Ենիսեյն** իրենց բազմաթիվ վտակներով: Մակերեսը՝ ավելի քան 2 600 000 կմ²: Երկարու-

թյունը՝ մոտ 1 900 կմ, լայնությունը՝ 2 500 կմ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 50-300 մ:

Այդպես է կոչվել, հաշվի առնելով իր դիրքը *Սիբիրում*:

ԱՐԵՎՍՏՅԱՆ ՔԱՍԹԵՐ - հինդի पश्चिमी घाट Պաշչիմի Գհաթ, անգլերեն Western Ghats, գուջարաթի સહ્યાદ્રિ પર્વતમાળા Սահյեդրի, պարվատամելե, մարատիի सह्याद्री Սահյեդրը, կաննադա ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು Պաշսիմա Գհատագալու, թամիլերեն மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத்தொடர் Մերկյուտ տոտարչի մալայոթթար, մալայալամ പശ്ചിമഘട്ടം Պաշսիմա, սանսկրիտ पश्चिमघट्टा: Պշչիմագհատահ Գհատամ. լեռնահամակարգ Յնդկաստանում, **Դեկանի** սարահարթից արևմուտք: Սկիզբ է առնում Տապտի գետից հարավ, Գուջարաթ ու Մահարաշտրա նահանգների սահմանի Սատպուրա լեռներից՝ հյուսիսում և **Արաբական ծովին** զուգահեռաբար ձգվելով, կտրում անցնում են Մահարաշտրա, Գոա, Կառնատակա, Թամիլնադ և Կերալա նահանգներով ու ավարտվում է **Յնդասան** թերակղզու հարավային՝ Կանյա Կումարի ծայրակետում: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Կրիշնա, Գոդավարի, Կավերի, Կարամանա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 160 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 600 կմ, լայնությունը՝ 100 կմ: Բարձր գագաթը՝ Անամուդի լեռ (2 695 մ):

Հայտնի են նաև सह्याद्री Սահյադրի *Բարյացական լեռներ* անվամբ:

Սանսկրիտերեն Կաթ Գհաթի անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *կիրճ, լեռնանցք*:

ԱՓՍԱՐԱՍԱՍ ԶԱՆԳՐԻ - հինդի अप्सरासस कांगरी Ապսարասասա Կանգարի. բազմագագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Յնդկաստանի կողմից վերահսկվող **Սիաչեն** սառցադաշտի և Չինաստանի՝ Սինցզյան Ույղուրական ինքնավար շրջանի սահմանին: **Թերամ Զանգրի II** լեռնազագաթից 6,38 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Ափսարասաս Զանգրի 7 245 մ, Ափսարասաս Զանգրի Հարավային 7 117 մ, Ափսարասաս Զանգրի II 7 239 մ, Ափսարասաս Զանգրի III 7 236 մ, Ափսարասաս Զանգրի IV 7 221 մ, Ափսարասաս Զանգրի V 7 186 մ, Ափսարասաս Զանգրի VI 7 184 մ, Ափսարասաս Զանգրի VII 7 000 մ և այլն: Կան շատ սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 625 մ:

Հայտնի է նաև Ափսարամաս Զանգրի I անվամբ:

Անվան հիմքում ընկած է սանսկրիտերեն अप्सरा Ապսարա *Հավերժահարս* և տիրեթերեն Զանգրի *սառցապիկ* բառերը:

ԱԶԱԲԱՅԻ ԾՈՑ - արաբերեն العقبلة خليج խալիջ Էլ Աբաբա, երրայերեն Կրա Կրա Միֆրաց Էյլաթ. ծոց **Կարմիր** ծովի հյուսիսային մասում, Սինայի և **Արաբական** թերակղզիների միջև: **Տիրանի** նեղուցով հաղորդակցվում է **Կարմիր** ծովի հետ: Մակերեսը՝ 2 880 կմ²: Երկարությունը՝ 175 կմ, լայնությունը՝ 29 կմ: Ծավալը՝ 2 615 կմ³:

Ափի երկարությունը՝ 180 կմ: Միջին խորությունը՝ 908 մ, առավելագույնը՝ 1 828 մ (կենտրոնական մասում):

Անվանումը ստացել է *Աբաբա* քաղաքից:

Բ

ԲԱԲ ԷԼ ՄԱՆԴԵԲ - արաբերեն *باب المندب* Բաբ ալ Մունադաբ, ֆրանսերեն Bab-el-Mandeb, տիգրինյա *ማንደብ* Մանիդեբի, անգլերեն Bab-el-Mandeb. Կարմիր ծովն ու Ադենի ծոցն իրար միացնող նեղուց **Արաբական** թերակղզու հարավարևմտյան ծայրամասի և Աֆրիկայի (Ձիբութի, Էրիթրեա) հյուսիսարևելյան մասի միջև: Պերիմ կղզով նեղուցը բաժանվում է երկու անցուղու՝ Մեծ (Դակտ Էլ Մայուն) և Փոքր (Բաբ Իսկանդեր՝ Ալեքսանդրի նեղուց): Աֆրիկյան ծովափի մոտ են գտնվում մի խումբ կղզիներ՝ Բարիմ, Յոթ եղբայրներ և այլն: Երկարությունը՝ 109 կմ, լայնությունը՝ 26-90 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 220 մ (հարավարևելյան մասում):

Անվանումն արաբերենից թարգմանաբար նշանակում է *Վշտի դարպաս* կամ *Արտասուքի դարպաս*:

ԲԱԼԻ - ինդոնեզերեն Selat Bali, ճավայերեն Selat Bali. միջկղզային նեղուց **Ճավա** և **Բալի** կղզիների միջև: Նեղուցի հարավային սահման է հանդիսանում Բլամբանգան (**Ճավա** կղզի) և Բուկիտ (**Բալի** կղզի) թերակղզիների միջև երևակայական գիծը: Երկարությունը՝ 120 կմ, լայնությունը՝ 2-50 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ ավելի քան 800 մ (հարավային մասում):

Անվանումը ստացել է *Բալի* կղզուց:

ԲԱԼԻ - ինդոնեզերեն Pulau Bali. ամենաարևմտյան կղզին Փոքր Չոնոյան կղզիներից: Հարավից ողողվում է Հնդկական օվկիանոսով, հյուսիսից՝ **Բալի** ծովով և Խաղաղ օվկիանոսով: Արևմուտքից Բալի նեղուցով անջատված է **Ճավա**, արևելքից Լոմբոկի նեղուցով՝ **Լոմբոկ** կղզիներից: Կղզու հյուսիսարևելյան մասում են գտնվում Ագունգ, Բատուր, իսկ կենտրոնական մասում՝ Բատուկաու գործող հրաբուխները: Խոշոր գետերն են՝ Սինգարաջի, Սերիրիտա և այլն: Մակերեսը՝ 5 634,43 կմ²: Երկարությունը՝ 153 կմ, լայնությունը՝ 112 կմ: Ափի երկարությունը՝ 593 կմ: Բարձր կետը՝ Ագունգ հրաբուխ (3 142 մ):

Անվանման հիմքում ընկած է հինդի լեզվի *बाली* բառի *գինդ*, *ականջող* բառը:

ԲԱԼԻ - ինդոնեզերեն Laut Bali, ճավայերեն Segara Bali. Խաղաղ օվկիանոսի մայրցամաքային միջկղզային ծով, **Ճավա** կղզու արևելյան ծայրամասի և **Բալի**, **Լոմբոկ**, **Սումբավա**, **Սուլավեսի** և **Մադուրա** կղզիների միջև: Լոմբոկ և մի քանի այլ նեղուցներով միացված է Հնդկական օվկիանոսի և **Ֆլորես** ծովի հետ: Մակերեսը՝ 43 820 կմ²: Երկարությունը՝ 150 կմ, լայնությունը՝ 320 կմ: Ծավալը՝ 18 010 կմ³: Միջին խորությունը՝ 411 մ, առավելագույնը՝ 1 590 մ (Բալիի փողրակ):

Անվանումը ստացել է *Բալի* կղզուց:

ԲԱԼԽԱԾ - դազախերեն Балхаш, ռուսերեն Балхаш. անհոսք լիճ Ղազախստանի հարավարևելյան մասում, Բալխաշ-Ալակոլի հովտափոսում: Սարիեսիկ թերակղզով լիճը բաժանվում է մոտավորապես հավասար մասերի, որի արևմտյան մասը համեմատաբար ծանծաղ է և ջուրը համարյա քաղցրահամ, իսկ արևելյանը՝ խորև ու աղի: 3.5 կմ լայնությամբ Ուզինարալ նեղուցով ջուրը լճի արևմտյան մասից հոսում է դեպի արևելյան մասը: Ափերը ցածրադիր են և մասնատված: Խոշոր թերակղզիներն են՝ Բայգաբիլ, Բալայ, Շաուկար, Կենտուբեկ, Կորժինտուբեկ և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Սարիշագան, Կաշկանտենիզ, Կարակամիս, Շեմպեկ, Բալակաշկան, Ախմետսու, Գուզկոլ, Բալըկտիկոլ, Կուկուն, Կարաշիգան և այլն: Խոշոր կղզիներն են՝ Բասարալը, Տասարալը, Օրտաարալը, Այակարալը, Օլժաբեկարալը, Օզինարալը, Ուլտարակտին, Կորժինը, Ալգազին: Լիճն են թափվում Իլի, Կարատալ, Ակսու, Լեպսը, Այագուզ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 16 396 կմ²: Երկարությունը՝ 605 կմ, լայնությունը՝ 9-74 կմ: Ծավալը՝ 95,1 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 413 000 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 3 061 կմ, պարզությունը՝ 1-5,5 մ: Միջին խորությունը՝ 5.8 մ, առավելագույնը՝ 27 մ (արևելյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 341,4 մ:

Հավանաբար անվանումն առաջացել է հին թյուրքերեն balkas *ճիմաթմբեր* բառից:

ԲԱԼՏՈՐՈ - ուրդու ریشیگل بلتورو, անգլերեն Baltoro Glacier, սառցադաշտերի համակարգ Կենտրոնական **Կարակորումում**, Զաշմիրի Պակիստանի կողմից հսկվող մասում: Հյուսիսից եզերված է Բալտորո Մուզտաղ, իսկ հարավից՝ Մաշերբրում լեռնաշղթաներով: Սկիզբ առնելով 7 200 մ բարձրությամբ բարձրավանդակից, սառցադաշտը իջնում է մինչև 3 400 մ, սկիզբ տալով Բիաֆո գետին, որը միջին հոսանքում հայտնի է Բրալդու, իսկ Սկարդու բնակավայրի մոտ, մինչև **Ինդոսին** միանալը Շիգար անվամբ: Սառցադաշտը իր ամբողջ ընթացքում ընդունում է ավելի քան 10 խոշոր վտակներ, որոնցից ամեն մեկն իր հերթին հանդիսանում է բարդ հովտային սառցադաշտ: Սառցադաշտերն են՝ Հարավային Գաշերբրումը, Գոդվին Օստենը, Աբրուցին, Վինը, Երմանդենդուն: Սառցահավաք մակերեսը՝ 750 կմ²: Երկարությունը՝ 62 կմ: Սառցի հաստությունը՝ 225 մ: Առաջին անգամ 1856 թ-ին եվրոպացիներից՝ գերմանացի ճանապարհորդ և հետազոտող Ադոլֆ Շլագինստվեյտսն էր, ով հասավ այս վայրերը:

ԲԱԼՏՈՐՈ ԶԱՆԳՐԻ - ուրդու ىکنگړ بلتورو. բազմազազաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: **Սիա Զանգրի** լեռից 8,43 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Բալտորո Զանգրի 7 312 մ, Բալտորո Զանգրի I 7 274 մ, Բալտորո Զանգրի II 7 270 մ, Բալտորո Զանգրի IV 7 265 մ և Բալտորո Զանգրի V 7 275 մ: Մեկ այլ 6 501 մ բարձրությամբ գագաթ գտնվում է Փայոնիր Պիկից արևմուտք: Կան սառցադաշտեր՝ հյուսիսային մասում է գտնվում Աբրուցին, ինչպես նաև աշխարհի խոշոր սառցադաշտերից մեկը՝ **Բալտորոն**, որը սկիզբ է առնում լեռնազանգվածի ստորոտից: Հարաբերական բարձրությունը՝ 1 040 մ:

Լեռը հայտնի է նաև Բալտորո III ու Ոսկե Գահ անվամբ:

ԲԱԿԱՌ - վիետնամերեն Vinh Bắc Bô, չինարեն 北部 Դեյբու. Չինաստանի և Վիետնամի ափերը ողողող **Չարավչինական** ծովի ծոց: Արևելքից Լեյչժոու թերակղզով և **Չայնան** կղզիով անջատված է **Չարավչինական** ծովից, իսկ Չայնանի Նեդուցով՝ մայրցամաքից: Խոշոր կղզիներն են՝ **Չայնան**, Բահ Լոնգ Վի, Կատ Բա, Վաու, Տա Դուոնգ և այլն: Ծոցն են թափվում Կա, Մա, Յոնգկա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 126 250 կմ²: Երկարությունը՝ 470 կմ, լայնությունը՝ 241 կմ: Ծավալը՝ 7 196,2 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 1 458 կմ: Միջին խորությունը՝ 57 մ, առավելագույնը՝ 82 մ (հարավ-արևելյան մասում):

Նախկինում հայտնի էր որպես Տոնկինի ծոց, որի անունն առաջացել է Չանոյի հին Տոնկին՝ Ժոնգ Կին՝ Արևելյան մայրաքաղաք անունից:

Ծոցի վիետնամերեն Vinh Bắc Bô անվանումը բառացի նշանակում է *Յյուսիսային ծոց*:

ԲԱՅԿԱԼ - ռուսերեն Байкал, բուրյաթերեն Байгал, մոնղոլերեն Байгал нуур, յակուտերեն Баай кыөл. քաղցրահամ լիճ Ռուսաստանի Դաշնությունում, Արևելյան Սիբիրի հարավում, ամենախորն աշխարհում: Արևմտյան ափերը ժայռոտ են և գառնիթափ, արևելյանը՝ մեղմաթեք: Լճում կա 27 կղզի՝ Օլխոն, Յարկի, Ուլկանյի և այլն: Խոշոր թերակղզին է՝ Սվյատոյ Նոս: Լիճն են թափվում Սելենգա, Վերին Անգարա, Բարգուզին, Տուրկա, Սևեժնայա, Կիչերա, Տիյա, Գոլոուստնայա, Բուզուլդեյկա և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Անգարան: Մակերեսը՝ 31 722 կմ²: Երկարությունը՝ 636 կմ, լայնությունը՝ 25-79,5 կմ: Ծավալը՝ 23 613,86 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 570 000 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ շուրջ 2 000 կմ: Միջին խորությունը՝ 744,4 մ, առավելագույնը՝ 1642 մ (կենտրոնական մասում, Օլխոն կղզուց արևելք): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 456 մ:

Ենթադրվում է, որ անվանման հիմքում ընկած է մոնղոլական լեզուներում *բայգալ մեծ ջրավազան* բառը, համեմատելով այլ լեզուներով լճին տրվող անունների հետ՝ հին բուրյաթերեն *далай ծով*, էվենկերեն *тама ծով*, չինարեն 北海 պեյհայ *հյուսիսային ծով* և այլն:

Ոմանք էլ կարծում են, որ անվանումն առաջացել է յակուտերեն *баай հարուստ* և *кыөл լիճ* բառերի միացումից, որը քիչ հավանական է:

ԲԱՅՆԹՅԱ ԲՐԱՔ - ուրդու براك بانتهه. լեռնագագաթ **Կարակորումի** կենտրոնական մասում, Փանմահ Մուզտաղ լեռներում, **Բիաֆո** սառցադաշտի հյուսիսային մասում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Քնջութ Սարից** 41,65 կմ հեռավորությամբ: Կան սառցադաշտեր՝ Ուզուն Բրաք և այլն: Լեռան առանձնահատկություններից է 5 380 մ բարձրությամբ Լուքփիլա Բրաք (Օգրեի հարավային մատ) ծերպի առկայությունը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 285, հարաբերականը՝ 1 891 մ:

Չայտնի է նաև The Ogre *Մարդակեր* անունով:

Անվանումը ուրդու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Գորշուկի ոսկորներ*:

ԲԱՆԳԱ - ինդոնեզերեն Pulau Bangka, մալայերեն Pulau Bangka, չինարեն (հակ-կա) Bangka-tó / 邦加島 Բանգգյա տո. կղզի Մեծ Չոնոյան կղզիների կազմում, **Սումատրա** կղզուց արևելք: Յուսիսից ողողվում է **Նատունա**, հարավից՝ **Ճավայի** ծովերով: Գասպար նեղուցով անջատվում է **Բելիտունգ** կղզուց: Մակերեսը ցածրադիր է և ճահճոտ: Խոշոր գետերն են՝ Մենդուկ, Կեպալի և այլն: Մակերեսը՝ 11 693,54 կմ²: Երկարությունը՝ 220 կմ, լայնությունը՝ մինչև 110 կմ: Բարձր կետը՝ Մարաս լեռ (699 մ):

Bangka անվանումը տեղացիների բարբառում նշանակում է *հին կղզի*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվան հիմքում ընկած է մալայերեն *membengkak ճահճուտ* բառը:

ԲԱՆԴԱ - ինդոնեզերեն Laut Banda, տետում Mar de Banda, պորտուգալերեն Mar de Banda. ծով Խաղաղ օվկիանոսի արևմտյան մասում: Արևմուտքից եզերված է **Սուլավեսի**, հյուսիսից՝ **Բուրու**, Ամբոն, **Սերամ**, արևելքից՝ Կայ և Տանիմբար, հարավից՝ **Վետար**, **Թիմոր**, Մոա և Բաբար կղզիներով: Մակերեսը՝ 514 333.7 կմ²: Երկարությունը՝ 433.125 կմ, լայնությունը՝ 1 383.75 կմ: Ծավալը՝ 1 923 608 կմ³: Միջին խորությունը՝ 3 740 մ, առավելագույնը՝ մինչև 7 440 մ (Վերերի փողոսկ):

Անվանումը, հավանաբար առաջացել է մալայերեն *bandan միացում, միացնել* բառից՝ տվյալ դեպքում բազմաթիվ կղզիներ միացնելու իմաստով:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվան հիմքում ընկած են արաբերեն ب پա տառը, որպես գաղտնի խորհրդանիշ, ن նուն (راهية ռահիբա) *գանձ* և د դա *պահապան* բառերը:

ԲԱՏՈՐԱ - ուրդու ریشی گل بتورا, անգլերեն Batura Glacier. սառցադաշտ Պակիստանում, Գիլգիթ Բալտիստանում, բևեռային սահմաններից դուրս գտնվող խոշորագույն սառցադաշտերից մեկը: Գտնվում է Բատուրա (7 795 մ) և Պասսու (7 500 մ) լեռնազանգվածներից հյուսիս՝ Գոջալ շրջանում: Յոսում է արևմուտքից արևելք ուղղությամբ: Երկարությունը՝ 54 կմ:

Բատուրա անվանումը ստացել է Յնդկաստանում լայն տարածում ունեցող թթվեցված *փատուրա* հացից:

ԲԱՏՈՐԱ ՍԱՐ - ուրդու سر بتورا. լեռնագագաթ **Կարակորումի** հյուսիսարևմուտքում, Բատուրա Մուզտաղ լեռներում, Պակիստանում: **Պաստեզիլ Սարից** 62,98 կմ հեռավորությամբ: Գտնվում է Գոջալ հովտի՝ Պասսու գյուղի և Յունգա հովտի միջև: Կան սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 795 մ, հարաբերակալը՝ 3 118 մ:

Ջայտնի է նաև Բատուրա, Բատուրա I, Բատուրա II Արևելք անուններով:

Հավանաբար անվան հիմքում ընկած է *bator հսկա, կուռք* բառը:

ԲԱՐԻՍԱՆ - ինդոնեզերեն Pegunungan Bukit Barisan. ջունգլիներով ծածկված լեռնաշղթա Ինդոնեզիայում, **Սումատրա** կղզում: Ձգվում է հյուսիս-հարավ ուղղությամբ Աչեի շրջանից մինչև Լամպունգ շրջանը: Լեռնաշղթան կազմված է հրա-

բուխներից, որոնցից 35-ը գործող: Այս լեռներում են գտնվում **Տոբա** և Մանինջաու լճերը, ինչպես նաև բազմաթիվ ջրվեժներ, տաք աղբյուրներ և այլն: Այստեղից են սկիզբ առնում Բարունուն, Ռոկան, Կամպար, Ինդրագիրի, Բատանգհարի և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 650 կմ: Բարձր գագաթը՝ Կերինչի լեռ (3 800 մ):

Բարիսան անվանումը ինդոնեզերենից թարգմանաբար նշանակում է *շղթա, շար*:

ԲԵԼԻՏՈՒՆԳ - ինդոնեզերեն Pulau Belitung / بليتونج Փլետտոն, չինարեն 勿里洞 վու լի դոն. կղզի Ինդոնեզիայում, **Նատունա** և **Ճավայի** ծովերի միջև: **Կարիմատա** նեղուցով անջատված է **Կալիմանտան**, իսկ Գասպար նեղուցով՝ **Բանգկա** կղզիներից: Շրջապատված է 135 մանր կղզիներով: Մակերեսը՝ 4 478 կմ²: Բարձր կետը՝ Տաջեմ լեռ (499 մ):

Այստեղից էլ կղզու Բելիտունգ անվանումն է, որը հանդիսանում է Bali-potong *Բալիից կտրված* արտահայտության ձևափոխման արդյունք:

Ըստ ավանդույթի կղզին իր անվանը պարտական է ժամանակին Բալի կղզուց այստեղ եկած և բնակություն հաստատած մի հինդուականի:

ԲԵՆԳԱԼՅԱՆ ԾՈՑ - բենգալերեն বঙ্গোপসাগর բանգոպոշագոր, հինդի बंगाल की खाड़ी բանգաալ կի կհաարի, սինհալերեն බෙංտալե Թեճան բենգալա բոքը, բիրմայերեն ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်բհայնգ լառ փայնլաալաամ, անգլերեն Bay of Bengal, թամիլերեն வங்காள விரிகுடா վանկալա վիրիկուտա, ինդոնեզերեն Teluk Benggala, օդիա ବେଙ୍ଗଳ-ପୋଖର բենգո պեսա գերե, տելուգու బంగళాపంపు బెంగళాపంపు բենգալալ հատեմու. ծոց Յնդկական օվկիանոսի հյուսիսարևելյան մասում: Եզերված է արևմուտքում **Յնդստան** թերակղզով, արևելքում՝ Մյանմայի ափամերձ շրջանով և **Անդամանյան** ու **Նիկոբարյան** կղզիներով: Համարվում է աշխարհի ամենամեծ ծոցը: Ողողում է Յնդկաստանի, Բանգլադեշի, Մյանմայի և Շրի Լանկայի ափերը: Ծոցն են թափվում **Գանգես**, **Բրահմապուտրա**, Մեգհնա, Կրիշնա, Գոդավարի, Կավերի, Մահանադի, **Իրավադի** և այլ գետեր: Ծոցի հյուսիսարևելյան մասում՝ Զոքս Բազար (Բանգլադեշ) քաղաքի մոտ է գտնվում աշխարհի խոշորագույն 120 կմ-ոց լողափը: Մակերեսը՝ 2 171 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 610 կմ, լայնությունը՝ 2 090 կմ: Ծավալը՝ 5 644 600 կմ³: Միջին խորությունը՝ 2 600 մ, առավելագույնը՝ 4 694 մ (հարավային մասում):

Ծոցը նախկինում կոչվում էր महादेवि Մահոդադի, որը սանսկրիտերենից թարգմանաբար նշանակում է *Չրի մեծ անոթ*:

Անվանումը ստացել է հյուսիսային ափին գտնվող *Բենգալիա* երկրամասից:

ԲԵՐԻՆԳԻ ԾՈՎ - ռուսերեն Берингово море, անգլերեն Bering Sea. Ծայրամասային ծով Խաղաղ օվկիանոսի հյուսիսային մասում: Հարավից Կոմանդորյան և Ալեուտյան կղզիներով առանձնացված է Խաղաղ օվկիանոսից: Բերինգի նեղուցով միացված է Յյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի **Չուկոտյան** ծովի հետ: Ողողում է Ռուսաստանի Դաշնության և ԱՄՆ-ի ափերը: Իրարից բաժանում է Եվրասիա և Յյուսիսային Ամերիկա մայրցամաքները: Ափերը կտրտված են ծոցերով՝ **Անադիրի**, Կարագինի, Օլյուտորայի, Կորֆայի, Խաչի, Նորտոն, Բրիստոլի, Կուսկոկվիմ և

այլն: Խոշոր կղզիներն են՝ Պրիբիլովի, Դիոմիդի, Սուրբ Լավրենտիոսի, Նունիվակ, Ռատմանովի և այլն: Ծովն են թափվում Յուկոն, Անադիր գետերը: Մակերեսը՝ 2 274 020 կմ²: Երկարությունը՝ 1 680 կմ, լայնությունը՝ 2 100 կմ: Ծավալը՝ 3 390 564 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 491 մ, առավելագույնը՝ 4 399 մ (**Կամչատկա** թերակղզու և Բերինգի կղզու միջև):

XVIII դ. քարտեզներում ծովը կոչվել է Կամչատկայի կամ Կուդրի ծով:

XIX դ. սկզբին ֆրանսիացի աշխարհագրագետ Շ. Պ. Ֆլյորյոն առաջարկեց այն անվանել դանիացի ծովագնաց *Վիտուս Բերինգի* պատվին:

ԲԻԱՖՈ - ուրդու *ویبیل افریشی* ց. սառցադաշտ Կենտրոնական **Կարակորումում**, Գիլգիթ-Բալտիստանում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: Հարավային Գաշերբում անվամբ սկիզբ է առնում **Գաշերբում IV** (7 932 մ) և **Գաշերբում III** (7 946 մ) գագաթների միջև ընկած, 7 200 մ բարձրությամբ սարավանդից ու ձգվում մինչև 3 400 մ բարձրությունը: Հիսպար սառցադաշտի հետ կազմում է բևեռային շրջանների սահմաններից դուրս աշխարհի ամենաերկար սառցադաշտային համակարգը (ավելի քան 100 կմ): Սառցադաշտից է սկիզբ առնում համանուն գետը: Սառցահավաք մակերեսը՝ 115 կմ²: Երկարությունը՝ 67 կմ:

ԲԻՎԱ ԼԻՃ - ճապոներեն 琵琶湖 Բիվա կո. ամենամեծ լիճը Ճապոնիայում, **Հոնսյու** կղզու կենտրոնական մասում՝ միջլեռնային գոգավորության մեջ: Խոշոր կղզիներն են՝ Տուկուբու, Օկի, Տակե և Օկինոսիրոիսի: Լիճն են թափվում Ադո, Հինո, Ուտ, Հեդա, Յասու, Սուդա և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Յոդոն: Մակերեսը՝ 669,26 կմ²: Երկարությունը՝ 63,49 կմ, լայնությունը՝ 22,8 կմ: Ծավալը՝ 27,57 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 3 174 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 241 կմ: Միջին խորությունը՝ 41,2 մ, առավելագույնը՝ 103,58 մ (հյուսիսային մասում): Ջրի պարզությունը՝ 6 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 84,371 մ: Համարվում է, որ լիճն անվանվել է իր ձևի՝ ճապոնական *բիվա* կամիթաիար գործիքի տեսքին նմանվելու պատճառով:

ԲՀՈՋԹԱԼ - հինդի भोज ताल բոջ թալ, անգլերեն Bhojtal. լիճ Մադիյա Պրադեշ նահանգի Բոոպալ վարչական կենտրոնից արևմուտք: Լիճն են թափվում Բետվա, Կոլան, Բադա Թալաբա և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Կալիաստտեն: Մակերեսը՝ 36,09 կմ²: Երկարությունը՝ 31,5 կմ, լայնությունը՝ 5 կմ: Ծավալը՝ 0.162 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 362,35 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 42 կմ: Միջին խորությունը՝ 4,5 մ, առավելագույնը՝ 9,75 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 506,8 մ:

Նախկինում հայտնի էր Վերին լիճ կամ *बड़ा तालाब* Բադա թալաբ *Մեծ լճակ* անուններով:

Լիճն արհեստական է և կառուցվել է 1005-1055 թթ. Մալվա պետության տիրակալ *Ռաջա Բհոջի* կողմից, ումից էլ ստացել է իր անունը:

ԲՈ ՅԱՅ - չինարեն 渤海 Բո Յայ, արևելյան մին 渤海 / Buōk-hāi. ծոց Չինաստանի ասիերի մոտ, **Դեղին** ծովի հյուսիսարևմտյան մասում, որից անջատված է **Շանդունի** թերակղզով: Ծոցն են թափվում **Յուանհե**, Լիաո, Յայիե, Լուան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 78 000 կմ²: Երկարությունը՝ 556 կմ, լայնությունը՝ 236 կմ: Ծավալը՝ 1 404 կմ³: Միջին խորությունը՝ 18 մ, առավելագույնը՝ 70 մ (արևելյան մասում): Անվանումը չինարեն 渤 Բո *հին չինական կոմսություն* և 海 Յայ *ծով* բառերից:

ԲՈԼՇԵՎԻԿ - ռուսերեն Большойвик. **Յյուսիսային երկիր** կղզեխմբում մեծությամբ 2-րդ կղզին: Մայրցամաքից անջատված է **Վիլկիցկու**, իսկ **Յոկտեմբերյան Յեղափոխության** կղզուց՝ Շակալսկու նեղուցներով: Ողողվում է **Կարայի** և **Լապտևների** ծովերով: Տարածքի 31 %-ը ծածկված է սառցադաշտերով՝ Լենինգրադի, Սեմյոնով-Տյան Շանսկու, Կրոպոտկինի, Մուշկետովի և այլն: Ափերը խիստ կտրտված են, հատկապես հյուսիսային մասում, որն առաջացրել է բազմաթիվ ծոցեր և ծովախորշեր՝ Ախմատովի, Միկոյանի, Թելմանի, Ժուրավյովի և այլն: Լճերը սակավ են և փոքր, որոնցից խոշորագույններն են՝ Ստուդյոննոյե, Սպարտակովսկոյե: Ի տարբերություն լճերի, գետերը բազմաթիվ են՝ Ստուդյոնայա, Օբրիվիտայա, Սերայա, Կամենկա, Նորա, Լագեռնայա, Սկալխստայա, Գոլիշևի, Ռազյեզդնայա և այլն: Մակերեսը՝ 11 312 կմ²: Բարձր կետը՝ Լենինգրադի սառցադաշտ (874 մ): Կղզին 1913 թ. սեպտեմբերի 4-ին հայտնագործել է Բ. Ա. Վիլկիցկու ռուսական ջրագրական արշավախումբը: Այժմյան անվանումը 1932 թ-ին տվել են Գ. Ա. Ուշակովի և Ն. Ն. Ուրվանցևի գլխավորած բևեռային արշավախմբի մասնակիցները:

ԲՈՅՈԼ - վարայերեն Bohol, տագալերեն Bohol, անգլերեն **Bohol**. կղզի **Վիսայան** կղզեխմբում: Արևմուտքից Բոհոլ նեղուցով անջատված է **Սեբու**, հյուսիս-արևելքից Կանիգաո նեղուցով՝ **Լեյտե**, հարավից **Բոհոլ** ծովով՝ **Մինդանաո** կղզիներից: Կղզու մակերեսը բլրաշատ է: Այստեղ է գտնվում գեղատեսիլ Կոլինաս դե Չոկոլատե բլրաշարը (Շոկոլադե բլուրներ): Խոշոր գետերն են՝ Լոբոկ, Ինաբանգա, Աբատան, Իպիլ և այլն: Մակերեսը՝ 3 269 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 261 կմ: Բարձր կետը՝ Մայանա լեռ (870 մ):

Անվանումն առաջացել է Տագբիլարան քաղաքի մոտ գտնվող Բո'ոլ վայրի անունից, որտեղ 1565 թ. իսպանացի ծովագնաց Միգել Լոպես դե Լեգասպին արյան երդում տվեց տեղաբնիկների առաջնորդներ Սիկատունայի և Սիգալայի հետ: Սակայն որոշ այլ վկայությունների համաձայն, անվան հիմքում ընկած է վիսայերեն boho *անցք* բառը, հաշվի առնելով կղզում բազմաթիվ քարանձավների և քարայրների առկայությունը:

Ավելի հավանական է թվում «Բոհոլի պատմություն» աշխատությունում Լումինա Բ. Տիրոլի կողմից այն պնդումը, որ կղզու անվանումն առաջացել է այստեղ աճող փշոտ ծառատեսակի տեղական Բո'ոլ անունից:

ԲՈՅՈԼ - տագալերեն Dagat Bohol, կենտրոնական բիկոլերեն Dagat Bohol, իլոկա-ներեն Baybay Bohol, վարայերեն Dagat Bohol. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով

Ֆիլիպինյան կղզեխմբի հարավային մասում, Սիկիհոր, **Բոհոլ**, **Լեյտե** և **Մինդանաո** կղզիների միջև: Յյուսիսարևելքում Սուրիգաո նեղուցով միանում է Խաղաղ օվկիանոսին, արևմուտքում՝ **Սուլու** ծովին: Խոշոր կղզիներն են՝ Կամիգին, Սիկիխոր և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Իլիգան, Մակախալար, Խինգոոգ, Բուտուան և այլն: Ծովն են թափվում Ագուսան, Տագուլոան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 28 888 կմ²: Երկարությունը՝ 310 կմ, լայնությունը՝ 160 կմ: Ծավալը՝ 12 422 կմ³: Միջին խորությունը՝ 430 մ, առավելագույնը՝ 1 975 մ (Կամիգին կղզուց 23 կմ հս-արլ.): Անվանումը ստացել է **Բոհոլ** կղզուց:

ԲՐԱՅՍԱՊՈՒՏՐԱ - տիբեթերեն བར་ཀླུ་གཙང་པ་པོ་ Յառլունգ Ձանգբո, հինդի ब्रह्मपुत्र Բրահմապուտրա, ասամերեն ব্ৰহ্মপুত্র Բրահմապուտրա, անգլերեն Brahmaputra, չինարեն 布拉马普特拉河 / 布拉馬普特拉河 Բուլամապուտելահե, բենգալերեն ব্ৰহ্মপুত্র Բրահմապուտրա, սանսկրիտերեն ब्रह्मपुत्रानदी Բրահմապուտրանադի. գետ Չինաստանում, Յնդկաստանում, Բանգլադեշում՝ **Գանգեսի** ձախ վտակը: Բրահմապուտրայի ակունքը գտնվում է **Հիմալայների** հյուսիսային լանջերում 5 319,7 մ բարձրության վրա, Անգսի սառցադաշտում: Իր Բրահմապուտրա անվանումը գետը ստանում է 4 872 մ բարձրության վրա Ձանգցի և Չեմա Յունդունգ գետերի միացումից: Շրջանցելով Ասամի լեռները դուրս է գալիս Բենգալյան հարթավայր, որտեղ միանալով **Գանգեսի** հետ և կազմելով ավելի քան 80 000 կմ² ունեցող այսպես կոչված Բենգալյան դելտան թափվում **Բենգալյան** ծոցը: Վտակներն են ձախից՝ Նաու, Չորթա Ցանգպո, Ռագա Ցանգպո, Ջիչու, Ջամդա, Լուհիթ, Կապիլի, աջից՝ Նյանգչու, Սուբանսիրի, Բհարելի (Կամենգ), Մանաս, Տիստա: Երկարությունը՝ 3 848 կմ: Ավազանը՝ 712 035 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 19 830-100 000 մ³/վրկ:

Իր հոսքի առանձին մասերում կրում է տարբեր անուններ՝ **Տիբեթում**՝ Մացանգ և Յառլունգ Ցանգպո: **Հիմալայներից** դուրս գալուց՝ Սիյանգ և Դիհանգ, Յնդկաստանում՝ Բրահմապուտրա, Բանգլադեշում՝ Ջամունա: Գետի հնդկական Բրահմապուտրա անունը սանսկրիտերենից թանգմանաբար նշանակում է *Բրահմայի որդի*:

ԲՐՈՒՂ ՊԻԿ - չինարեն 布洛阿特峰 Պու Լուո ա թը ֆըն, ուրդու کپ بروج، տիբեթերեն བོ་ན་ལང་རི་ ֆալչան Զանգրի. երկգագաթանի լեռ **Կարակորումի** լեռնահամալարգի հարավարևելյան մասում, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող Յյուսիսային տարածքների ու Չինաստանի սահմանագլխին: Կազմում է **Գաշերբրում** բազմագագաթ լեռնազանգվածի մասը: Կազմված է 8000 մ-ից բարձր, երկու գագաթից՝ Բրոադ Պիկ Գլխավոր 8 051 մ և Բրոադ Պիկ Նախագագաթ 8 028 մ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 051 մ, հարաբերականը՝ 1 701 մ: Առաջին անգամ 1957 թ. հունիսի 9-ին, լեռան գագաթն են բարձրացել ավստրիական արշավախմբի անդամներ՝ Ֆրից Վինտերշտեյլերը, Մարկուս Շմուկը, Կուրտ Դիմբերգերը և Յերման Բուլը: 1892 թ-ին **Կարակորումում** բրիտանական արշավախմբի ղեկավար Ուիլյամ Մ. Զոնվեյի կողմից լեռը ստացել է Broad Peak, *Լայնարձակ Պիկ* անունը:

ԲՈՒՏՈՆ - ինդոնեզերեն Pulau Buton. կղզի Ինդոնեզիայում, **Սուլավեսի** կղզուց հարավ-արևելք: Տարածքի մեծ մասը ծածկված է արևադարձային անտառներով: Կղզու հյուսիսում է գտնվում Վավոնիա, արևմուտքում՝ **Սուևա**, Կաբայենա, հարավ-արևելքում՝ Սիումպու, հարավում՝ Բատուատաս կղզիները: Ափերը խիստ մասնատված են: Մակերեսը՝ 4 408 կմ²: Բարձր կետը՝ Կաբավո Լանգոհոգո լեռ (1 063 մ): Կղզին նախկինում հայտնի էր Բուտունգ անվամբ: Այժմյան անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող *բուտոն* ցեղից:

ԲՈՒՐՈՒ - ինդոնեզերեն Pulau Buru, ճավայերեն Pulo Buru, մալայերեն Pulau Buru. կղզի **Սուլուբյան** կղզեխմբում: Հյուսիսից ողողվում է **Սերամ**, հարավից և արևմուտքից՝ **Բանդա** ծովերով: Արևելքից Մանիպա նեղուցով անջատված է **Սերամ**, Ամբոն և մի շարք մանր կղզիներից: Ափերը թույլ մասնատված են, միակ՝ Կայելի ծոցը, գտնվում է կղզու հյուսիսարևելյան մասում: Մակերեսը լեռնոտ է, հատկապես կենտրոնական և արևմտյան մասում: Խոշոր գետերն են՝ Ապո, Գերեն, Նիբե և այլն: Խոշոր լիճն է՝ Ռանա: Մակերեսը՝ 8 473,2 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 130 կմ, լայնությունը՝ մոտ 90 կմ: Ափի երկարությունը՝ 427,2 կմ: Բարձր կետը՝ Կապալատմադա լեռ (2 693 մ):

Անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող *բուրու* ցեղից:

Գ

ԳԱԼԻԼԵՅԱՆ ԾՈՎ - եբրայերեն ים סוף Յամ Կիներեթ, արաբերեն طبريا بحيرة Բուհայր աթ Թաբրիա, եբրաարամեերեն אמֵי־רַבֵּרֵבֵּ / ܐܡܝܝܘܐ Օգնիսր / Յամա դե Թաբրիա. քաղցրահամ լիճ Իսրայելում, Սիրիաաֆրիկյան բեկվածքի հյուսիսային մասում՝ **Հորդանանի ռիֆտային հովտում**: Լճից արտահոսում է **Հորդանան** գետը: Մակերեսը՝ 166.7 կմ²: Երկարությունը՝ 21 կմ, լայնությունը՝ 13 կմ: Ծավալը՝ 4,25 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 2 730 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 53 կմ: Միջին խորությունը՝ 25,6 մ, առավելագույնը՝ 45,4 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 212,07 մ:

Գալիլեյան ծով անվանումը ստացել է Իսրայելի պատմական *Գալիլեա* մարզից: Լիճը հայտնի է տարբեր անուններով՝ Տվերիադյան, Գենիսարետի լիճ և Կիներետ: Տվերիադյան անվանումը ստացել է *Տվերիադա* (այժմյան Տվերիա) քաղաքից: Գենիսարետի լիճ անվանումը ստացել է համանուն հովտից, որի անունն իր հերթին լճի ափերին հնում գոյություն ունեցող Կիներետ քաղաքի անվան հելլենականացման արդյունք է:

Հին կտակարանում և Իսրայելում լիճն անվանվում է Կիներետ՝ քանանյան Կիներետ քաղաքից, որի անունն իր հերթին ծագում է քաղաքի ուզարիտյան հովանավոր *Կինար* աստվածության անունից:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանման հիմքում ընկած է հին եբրայերեն արու կի-նոր *քնար* կամ Ziziphus lotus արու կինար բույսի պտուղների անունը:

ԳԱՆԳ ԲԵՆԶԵՆ - չինարեն 炕茶清 Կանպենցին. լեռնազագաթ **Հիմալայներում**, Բայբու Զանգրի լեռներում, Տիբեթում, Չինաստանում: **Փորոնգ Ռի** լեռից 24,83 կմ

հեռավորությամբ: Կան շատ սատցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7281 մ, հարաբերականը՝ 1 340 մ:

Լեռը հայտնի է նաև Կանպենցին, Կանգրոկեն, Կանգբենգկվին, Կանգբեցին, Կանգպենկին, Կանգբոչին և այլ անուններով:

ԳԱՆԳԵՍ - հինդի गंगा Գանգա, սանսկրիտերեն गङ्गानदी Գանգանադի, ուրդու گنگا Գանգա, բիոջպուրի गंगा Գանգա, բենգալերեն গঙ্গা Գանգա, անգլերեն Ganges, տիբեթերեն ཀུན་ཀུན་མཁའ་ལྷ་སྐུ་བཟའ། Գլանգչեն կիաբաբս. գետ Յնդկաստանում և Բանգլադեշում: Աշխարհի ամենաշրառատ (**Բրահմապուտրայի** հետ միասին երրորդն աշխարհում՝ Ամազոնից և Կոնգոյից հետո) և ամենաերկար գետերից մեկը Յարավային Ասիայում: Սկիզբ է առնում Արևմտյան Հիմալայներից, Գանգոտրի սառցադաշտի՝ Գոմուխ վայրից (Բիագրիհատիի գետ՝ 3 892 մ) և 475 մ բարձրության վրա միավորվելով Ալաքնանդու գետի հետ՝ կազմավորվում է բուն Գանգեսը, որը հոսելով հարավարևելյան. ուղղությամբ կտրում անցնում է **Ինդոս-Գանգեսյան հարթավայրը** և Բանգլադեշի տարածքում, **Բրահմապուտրա** և Մեգհնա գետերի հետ կազմելով լայնարձակ դելտա թափվում **Բենգալյան ծոցը**: Վտակներն են ձախից՝ Գիագիրա, Գոմատի, աջից՝ Դամոդար, Սոն, Տամսա, Կարմանաշա: Երկարությունը՝ 2 525 կմ: Ավազանը՝ 1 080 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1 2015 - 38 129 մ³/վրկ:

Անվանման այս ձևը առաջացել է գետին հնդիկների տված Գանգա անվանումից, որը սանսկրիտերեն և ժամանակակից հինդի լեզվով բառացի նշանակում է *գետ*: Յնդիկները մեծարանքով գետն անվանում են *մայր Գանգա* և պաշտում այն որպես *սուրբ գետ*:

ԳԱՇԵՐԲՐՈՒՄ I - ուրդու اول برم گاشر, չինարեն 加舒尔布鲁木峰 Ծյան շու ըր բու լու մու այ ֆըն. լեռնագագաթ **Կարակորումի** լեռնահամակարգի հարավարևելյան մասում, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող Յյուսիսային տարածքների և Չինաստանի սահմանագլխին: Կազմում է Գաշերբրում բազմագագաթ լեռնազանգվածի մասը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 080 մ, հարաբերականը՝ 2 155 մ: Առաջին անգամ 1958 թ. հուլիսի 5-ին, Գաշերբրում I-ի գագաթն են բարձրացել Կ. Լինչի ղեկավարած ամերիկյան արշավախմբի անդամներ՝ Պիտ (Պետեր) Կ. Շոնիկզը և Էնդրյու Ջ. Կաուֆմանը:

Հայտնի է Կ5 և Hidden Peak *Թաքնված*, (*Զողարկված*) *Պիկ* անուններով, որը նա ստացել է **Կարակորումի** առաջին հետազոտողներից մեկի՝ Ուիլյամ Մ.Զոնվեյի կողմից: Այս անվանը հիմք է ծառայել այն փաստը, որ Բալտորո սառցադաշտի ակունքներից գագաթը քողարկված է հզոր լեռնաբազուկներով:

Գաշերբրումը հաճախ անվանում են *Փայլատակող պատ*, հաշվի առնելով հարևան **Գաշերբրում IV**-ի տեսանելի հզոր փայլ ունեցող նիստը:

Իրականում լեռան անունը առաջացել է բալթի լեզվի rgasha *գեղանի* և brum *լեռ* բառերից՝ *Գեղանի լեռ*:

ԳԱՇԵՐԲՐՈՒՄ II - ուրդու دوم برم گاشر, չինարեն 加舒尔布鲁木II峰 Ծյան շու ըր բու լու մու այ ֆըն. լեռնագագաթ **Կարակորումի** լեռնահամակարգի հարավարևելյան մասում, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող Յյուսիսային տարածքների ու Չինաստանի սահմանագլխին: Կազմում է Գաշերբրում բազմագագաթ լեռնազանգվածի մասը: Ունի բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 035 մ, հարաբերականը՝ 1 524 մ: Առաջին անգամ 1956 թ. հուլիսի 7-ին, Գաշերբրում II-ի գագաթն են բարձրացել ավստրիական արշավախմբի անդամներ՝ Ֆրից Մոռավեկը, Յանս Վիլլենպարտը և Յոզեֆ (Չեպ) Լարխը:

Լեռան անունը առաջացել է բալթի լեզվի rgasha *գեղանի* և brum *լեռ* բառերից՝ *Գեղանի լեռ*:

ԳԱՇԵՐԲՐՈՒՄ III - ուրդու سوم برم گاشر, չինարեն 加舒尔布鲁木III峰 Ծյան շու ըր բու լու մու սեն ֆըն. լեռնագագաթ **Կարակորումի** հարավարևելյան մասում, Գաշերբրում բազմագագաթ զանգվածում, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող Յյուսիսային տարածքներում: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 952 մ, հարաբերականը՝ 461 մ: Առաջին անգամ 1975 թ. օգոստոսի 11-ին, Գաշերբրում III-ի գագաթն են բարձրացել լեհական արշավախմբի անդամներ՝ Վանդա Ռուտկեվիչը, Էլիսոն Չադվիկ-Օսիշկևիչը, Յանուշ Օսիշկևիչը և Կշիշտոֆ Ժիտովեցկին:

Լեռան անունը առաջացել է բալթի լեզվի rgasha *գեղանի* և brum *լեռ* բառերից՝ *Գեղանի լեռ*:

ԳԱՇԵՐԲՐՈՒՄ IV - ուրդու چهارم برم گاشر, չինարեն 加舒尔布鲁木IV峰 Ծյան շու էր բու լու մու այ վի ֆըն. լեռնագագաթ **Կարակորումի** հարավարևելյան մասում, Գաշերբրում բազմագագաթ զանգվածում, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 925 մ, հարաբերականը՝ 718 մ:

Հայտնի է նաև Կ3 անվամբ:

Լեռան անունը առաջացել է բալթի լեզվի rgasha *գեղանի* և brum *լեռ* բառերից՝ *Գեղանի լեռ*:

ԳԵՆՏ ԶԱՆԳՐԻ - ուրդու یگانگرنٹیگه Գենթ Զանգարի, հիևդի चेंट कांगरी Գենթ Կանգարի. բազմագագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Սալտորո լեռների հյուսիսային մասում, **Սիաչեն** սառցադաշտից արևմուտք, Զաշմիրի Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: Սալտորո Զանգրի II լեռնագագաթից 13,03 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Գենտ Զանգրի Գլխավոր 7 401 մ, Գենտ Զանգրի II 7 342 մ, Գենտ Զանգրի III 7 060 մ, Դեպաք 7 150 մ, Չոգրոն Զանգրի 6 530 մ ու Արծաթյա Գահ 6 600 մ: Կան շատ սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 1 493 մ:

Հայտնի է նաև Գենտ ու Գենտ I անուններով:

Լեռն առաջին անգամ չափագրվել է ամերիկացիներ Ֆաննի Բալլոք և Ուիլյամ Յանտեր Ուորքմանների կողմից 1912 թ-ին և ստացել Գենտ անվանումը հղում անելով 1814 թ-ի դեկտեմբերի 18-ին կնքած Գենտի պայմանագրին, որով ավարտվեց բրիտանաամերիկյան պատերազմը:

ԳԻՂԱՆԻ ԹԵՐԱԿՂԶԻ - ռուսերեն Гыданский полуостров. թերակղզի **Արևմտասիբիրական** հարթավայրի հյուսիսում, **Կարայի** ծովում, արևմուտքում Տագի ու **Օբի** խորշերի և արևելքում Ենիսեյի ծոցի միջև: Թերակղզում են գտնվում Գիղանի խորշով իրարից անջատված Յավայ և Մամոնտի թերակղզիները: Մակերեսն իրենից ներկայացնում է բլրոտ հարթավայր, որն հարավում վերածվում է Տանամայի բարձրավայրի: Խոշոր գետերն են՝ Յուրիբեյ, Գիղա, Անտիպայոտայախա, Նգետատոյախա, Մոնգոչե, Մոնգոչեյախա (Մոսովայա) և այլն: Բազմաթիվ են ջերմակարստային լճերը՝ Յամբուտո, Խոսատո, Պելյատկա, Սուխոյե, Պոյե Տո և այլն: Մակերեսը՝ մոտ 160 000 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 400 կմ, լայնությունը՝ մինչև 400 կմ: Բարձր կետը՝ 201 մ (Ստորինենիսեյան բարձրավայր): Անվանումը ստացել է *Գիղա* գետից:

ԳՅՈՐ / ՅՈՐԴԱՆԱՆԻ ՌԻՖՏԱՅԻՆ ՅՈՎԻՏ - արաբերեն الأردن وادي أخدود / الغور ալ Դուր / Ուխդուդ վադի ալ ուրդուն, եբրայերեն ע'רו / תבקע / Բիքյաթ հա Յարոթեն / Գհոր. 1 000-1 400 մ բարձրությամբ, գառնիվեր լանջերով եզերված, տեկտոնական իջվածք Իսրայելում, Յորդանանում, Սիրիայում, Լիբանանում և Պաղեստինում: Իր մեջ է ընդգրկում Յորդանան գետը, Յուլա հովիտը, Զորագիմ սարահարթը, **Գալիլեյան** և **Մեռյալ ծովերը**, Արաբա իջվածքը, **Աքաբայի ծոցի** ափերը: Արտաքին հոսք չունի: Երկարությունը՝ 250 կմ, լայնությունը՝ մինչև 25 կմ: Անվան հիմքում ընկած է սանսկրիտերեն घोर գհոր *սարսափելի* բառը:

ԳՅԱԼԱ ՓԵՐԻ - չինարեն 加拉白壘 Ծյա լա պայ լեյ. բազմագագաթ լեռնազանգված **Յիմալայների** արևելյան մասում, Յառլունգ Ցանգպո գետի կիրճի մուտքի մոտ, Նամչա Բարուա Յիմալ (կամ Նիյենչեն Տանգլա Շան) լեռներում, Չինաստանում: **Նամչա Բարուա** լեռից 20,41 կմ հեռավորությամբ: Կան սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 294 մ, հարաբերականը՝ 2 942 մ: Լեռան չինարեն անվանումը բառացի նշանակում է *Մեծ սպիտակ պատնեշ*:

ԳՅԱՉՈՆԼԳ ԶԱՆԳ - չինարեն 格重康峰 Գե չոնգ կանգ ֆըն, նեպալերեն ग्याचुङ काङ Գըաչունգ Կանգ. լեռնագագաթ **Յիմալայների** կենտրոնական մասում, Մահալանգուր Յիմալ լեռնաշղթայում, Նեպալի ու Տիբեթի սահմանագլխին: Լեռը **Չո Օյուի** հետ կազմում է 11 կմ երկարությամբ մեկ ընդհանուր լեռնապատ: Ունի շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 952 մ, հարաբերականը՝ 672 մ: Առաջին անգամ 1964 թ. ապրիլի 10-ին, Գյաչունգ Զանգի գագաթն են բարձրացել ճապոնական արշավախմբի անդամներ՝ Յուկիիիկո Կատոն, Կիյոհիտո Սակայգավը և շերպա Պասանգ Պուտարը:

Լեռան Գյաչունգ Զանգ անվանումը կազմված է տիբեթերեն *Gya haryuor*, chung *հովիտ*, Kan *Ձյունածածկ լեռ* բառերից՝ *Հարյուր հովիտների ձյունածածկ լեռ*:

ԳՈՔԻ - մոնղոլերեն *Говь*, չինարեն 戈壁 Գոբի, դունգաներեն Гоби. անապատների, կիսաանապատների, տափաստանների և այլ աշխարհագրական շրջանների՝ Անդրալթայան, Մոնղոլական, Ալաշանի, Գաշունի և Ջունգարական Գոբիների ընդհանրական մարզ Կենտրոնական Ասիայում, Մոնղոլիայում և Չինաստանում: Իր մեծությամբ աշխարհի երրորդ անապատն է: Մակերևույթում գերակշռում են 900-1 200 մ բարձրությամբ հարթավայրերը: Ձգվում է արևմուտքից՝ **Ալթայի** ու **Տյան Շանի** լեռներից, մինչև **Չինական Մեծ հարթավայրի** արևելյան մասը: Հարավում Գոբին սահմանափակված է Նանշան և Ալթինդաղ լեռներով ու **Հուանհե** գետով, իսկ հյուսիսում՝ Մոնղոլիայի տափաստաններով: Մակերեսը՝ 1 295 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 500 կմ, լայնությունը՝ 800 կմ: Անվան հիմքում ընկած է մոնղոլերեն *Говь* *ջրազուրկ վայր* բառը: Հին ժամանակներում Գոբին հայտնի է եղել Շամո անապատ անվամբ:

ԳՈՆԳԿԱ - չինարեն 贡嘎山 Գոնգ կա շան. լեռնագագաթ Սիչուանում՝ Դաշու Շան լեռների կենտրոնական մասում, Հենդուան լեռնազանգվածում, Դադու և Յալունգ գետերի միջև, Չինաստանում: **Նամջա Բարուայից** 660 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 556 մ, հարաբերականը՝ 3 642 մ: Տեղացիները լեռն անվանում են *Սիչուանի լեռների արքա*: Գոնգկա անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Մաքրամաքուր ձյուն*:

ԳՎԱԴԱՐ - ուրդու *گوادر جیخل* խալիժոն կ վաթր, պարսկերեն *گوادر جیخل* խալիջ Է գվադերա, անգլերեն *Gwadar Bay*. ծոց **Արաբական** ծովի հյուսիսային մասում, Իրանի և Պակիստանի սահմանագլխին, Մակրանի ծովափին: Աշխարհագրորեն կազմում է **Օմանի** ծոցի ծայր հյուսիսարևելյան մասը: Ծոցն են թափվում Դաշտիարի, Դաշտ, Բաուական, Նավարհադ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 450 կմ²: Երկարությունը՝ 31 կմ, լայնությունը՝ 16 կմ: Ծավալը՝ 30,6 կմ³: Միջին խորությունը՝ 68 մ, առավելագույնը՝ 100 մ (հարավային մասում): Անվանումը պարսկերենից թարգմանաբար նշանակում է *Ջրի ծոց*:

ԳՈՒՈՒԱ ՄԱՆԴՅԱՍԱ - տիբեթերեն *གནམ་མཚོ་ལྷ་མོ་ལྷ་མོ་* Նայմոնա Նիի, չինարեն 纳木那尼 Նա մու նա նի, նեպալերեն *गुला माथा* Գուռլա Մանդիատա. լեռնագագաթ **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, Նալականկար Հիմալ լեռներում, **Տիբեթի բարձրավանդակում**, Մապամ Յունցո լճի ափին: **Նանդա Դևի** լեռից 127,53 կմ հեռավորությամբ: Կան սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 694 մ, հարաբերականը՝ 2 788 մ: Լեռան Գուռլա Մանդիատա անվանումը կազմված է *Գուռլա*՝ այստեղ գտնվող ու լեռան հետ զուգորդվող բլրի անվան և հին Հնդկաստանի Սունիա հարստության *Մանդիատա* թագավորի անունից:

Լեռնագագաթի տիրեթերեն Նայմոնա Նիի անվանումը կազմված է նայմո *խոտաթուրմ*, նա *սև* և նիի *ծերպեր* բառերից:

Դ

ԴԱԼ - քաշմիրերեն डल झील / دل جی Դալ ջիլ/Դալ ջիլ, հինդի डल झील Դալ ջիլ, անգլերեն Dal Lake, ուրդու دل جی Դալ ջոյլ. Դալ, Նագին, Անչար լճերից կազմված լճային համակարգ: Գտնվում է Յնդկաստանի հյուսիսարևմտյան Ջամմու և Զաշմիր նահանգի Սրինագար վարչական կենտրոնում: Խոշոր կղզիներն են՝ Սոնա և Ռուպա (Ջհար Չինարի): Լիճն են թափվում Ջելամ, Թելբալ, Դարա և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Դալգեյթն ու Ամիր Խանը: Մակերեսը՝ 19,6 կմ²: Երկարությունը՝ 8 կմ, լայնությունը՝ 6,4 կմ: Ծավալը՝ 0,05 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 317 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 15,5 կմ: Միջին խորությունը՝ 2,6 մ, առավելագույնը՝ 6 մ (հյուսիսարևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 583 մ:

Անվանումը քաշմիրերենից Ծալ թարգմանաբար բառացի նշանակում է *լիճ*:

ԴԱՆԿԱՆ - հինդի डंकन जलसिन्ध Դանկան ջալասանդի, անգլերեն **Duncan Passage**. Յնդկական օվկիանոսի նեղուց, որը բաժանում է հյուսիսում Մեծ Անդաման կղզեխմբի Ռուբլանդ կղզին Փոքր Անդաման կղզուց հարավում: Նեղուցով են իրար միանում **Բենգալյան** ծոցն ու **Անդամանյան** ծովը: Խոշոր կղզիներն են՝ Յնգյակ, Անցման, Զույրեր, Յյուսիսային Եղբայր, Յարավային Եղբայր և այլն: Լայնությունը՝ մոտ 48 կմ:

ԴԱՇՏԵ ԼՈՒԹ - պարսկերեն لوت دشت. ավազաաղուտային անապատ Մերձավոր Արևելքում, Իրանում՝ **Իրանական** բարձրավանդակի կենտրոնական մասում: Անապատն հարավից եզերված է Նեմեքար Է Շեհդադ անհոսք աղուտներով, հյուսիսից՝ **Դաշտե Կևիր** անապատով, հյուսիսարևելքից՝ Էշդեգերքուհ լեռնաշղթայով, արևելքից՝ Խորասանի լեռներով, հարավարևմուտքից՝ Զուհրենան լեռնաշղթայով, հյուսիսարևմուտքից՝ Զուհե Սորխ լեռներով: Մակերեսը՝ 51 800 կմ²: Երկարությունը՝ 480 կմ, լայնությունը՝ 320 կմ:

Անվանումը կազմված է պարսկերեն دشت դաշտե *անապատ* և لوت լութ *սիև, թալանված, մերկ* բառերից:

ԴԱՇՏԵ ԿԵՎԻՐ - պարսկերեն ری کو دشت. մի շարք (600-800 մ) բարձրությամբ անհոսք իջվածքներից կազմված աղուտային անապատ Մերձավոր Արևելքում, Իրանում՝ **Իրանական** բարձրավանդակի հյուսիսարևելյան մասում: Անապատը հյուսիսարևմուտքում եզերված է **Էլբուրսի** հարավային ստորոտով, արևմուտքում՝ Դերյաչեյե Նեմեք աղուտով և հարավում՝ **Դաշտե Լութ** անապատով: Անապատի կենտրոնական մասն է զբաղեցնում 320 կմ երկարությամբ և 160 կմ լայնությամբ Կեվիր Բուզուրգ աղուտը: Մակերեսը՝ 77 600 կմ²: Երկարությունը՝ 800 կմ, լայնությունը՝ 500 կմ:

Անվանումը կազմված է պարսկերեն تشدش դաշտե *անապատ* և وری- կևիր *աղուտ* բառերից:

ԴԱՍՏԵԳՅԻԼ ՍԱՐ - ուրդու در دستغل, անգլերեն Distaghil Sar. Եռագագաթ լեռ **Կարակորումում**, Հիսպար Մուզտաղ լեռներում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 885 մ, հարաբերականը՝ 2 509 մ:
Անվանումը բուրուշասկի լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Փարախի գլուխ*:

ԴԱՎԱՈ - սերուանո Davao Gulpo, տագալերեն Golpo ng Davao, անգլերեն Davao Gulf. ծոց **Մինդանաո** կղզու հարավարևելյան մասում: Խոշոր կղզիներն են՝ Սամալ, Տալիկուդ և այլն: Ծոցն են թափվում 33 գետ՝ Դավաո, Լիբուգանոն, Ագուսան և այլն: Մակերեսը՝ 3 080 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 125 կմ, լայնությունը՝ մինչև 80 կմ: Ծավալը՝ 1 900.36 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 691 կմ: Միջին խորությունը՝ 617 մ, առավելագույնը՝ 1 028 մ (հարավային մասում):
Անվանումը ստացել է *Դավաո* քաղաքից:

ԴԵԹՅԱՆ - ԲԱՆ ՉՅՈԿ - չինարեն 板约瀑布 / 德天瀑布 Պան յու փուպու / Դե թյան փուպու, վիետնամերեն Thác Bản Giốc Թակ Բան Չո. ջրվեժ Չինաստանի և Վիետնամի սահմանագլխին, Հիունգի կիրճում, Կուլսոն (Կուլայշոն) գետի վրա: Հարավարևելյան Ասիայի ամենախոշոր բնական ջրվեժը: Կազմված է երեք սանդղավանդներից: Անկման բարձրությունը՝ 53 մ: Լայնությունը՝ 208 մ:
Դեթյան անվանումը չինարենից թարգմանաբար նշանակում է *Առաքինի տեսարան*, վիետնամերենից՝ *Աստիճանաձև սողք*:

ԴԵԿԱՆ - հինդի दक्कन का पठार Դակհան կա պատհար, անգլերեն Deccan Plateau, սանսկրիտերեն दि ष Դակշինա. սարահարթ Հնդկաստանում, **Հնդստան** թերակղզում: Հյուսիսից եզերված է Նարմադա, հարավից՝ Կավերի գետերով, արևմուտքից՝ Մալաբարյան ափը անջրպետող **Արևմտյան Գիաթերով**, իսկ արևելքից՝ Կորոմանդելյան ափը անջրպետող **Արևելյան Գիաթերով**: Խոշոր գետերն են՝ Տապտի, Գոդավարի, Պենգանգա, Բիմա, Կրիշնա և այլն: Տարածությունը՝ շուրջ 1 000 000 կմ²: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 300-900 մ:
Անվանումն առաջացել է սանսկրիտերեն दि ष դակշինա *հարավ* բառից:

ԴԵՂԻՆ ԾՈՎ - չինարեն 黄海/黃Յուանհայ, կորեերեն 서해 /西海 սյոհայ *Արևմտյան ծով*, 황해 / 黃海 հվանհայ *Դեղին ծով*, 黄海 / Uông-hải արևելյան մին. Խաղաղ օվկիանոսի ծանծաղ կիսափակ ծայրամասային ծով, Ասիայի արևելյան ափերի մոտ, **Կորեական** թերակղզուց արևմուտք: Ողողում է Չինաստանի, Հյուսիսային և Հարավային Կորեաների ափերը, **Կորեական**, **Լյաոդունի** և **Շանդունի** թերակղզիները: Հյուսիսային և արևմտյան ափերն առավելապես ցածրադիր են, արևելյանը՝ բարձրադիր, ժայռոտ և խիստ մասնատված: Խոշոր կղզիներն են՝ Չեջու, Չին, Չանշան,

Լյուգուն, Վոլմի, Սինմի և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Լյաոդուն, Բոհայվան, **Արևմտակորեական**, Լայչժոուվան, Կանգիվաման: Ծովն են թափվում **Յուանհե**, Յայիե, Լյաոհե, Յալուցզյան, Լուանհե և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 416 000 կմ²: Երկարությունը՝ 580 կմ, լայնությունը՝ 660 կմ: Ծավալը՝ 18 304 կմ³: Միջին խորությունը՝ 44 մ, առավելագույնը՝ 152 մ (հարավարևելյան մասում):

Անվանումը ծովի չինարեն 黄海 / 黄海 Յուանհայ *Դեդին ծով* անվան բառացի պատճենումն է: Այդպես է կոչվել առափնյա մասի ջրերի պղտորավուն գույնի պատճառով, որը հետևանք է նրա մեջ թափվող Յուանհե գետի բերած դեղնավուն լյուսի:

ԴԵՄԱՎԵՆԴ - պարսկերեն دماوند Դամովանդ. հանգած հրաբուխ (5 607,1 մ) **Իրանական** բարձրավանդակի հյուսիսում, **Էլբուրս** լեռներում: Իրանի և Մերձավոր Արևելքի ամենաբարձր կետը: Խառնարանում շուրջ 400 մ տրամագծով, կա սառցե լիճ: Լեռը եզերված է հյուսիսից՝ Թինա, հարավից և արևելքից՝ Խարազ, արևմուտքից՝ Լար և Դավասիաբ գետերով:

Յայտնի է նաև Դամավանդե, Դամբավանդե, Դունբավանդ անուններով: Դեմավենդ անվան ակունքներն ու իմաստը պարզ չեն, սակայն որոշ հետազոտողներ ենթադրում են, որ այն բառացի նշանակում է ծուխ ու մոխիր արտաբերող *լեռ*: Մեկ այլ վարկածի համաձայն անունն առաջացել է հին պարսկերենի դամ *շուսչ* և ավանդ *անոթ* բառերից:

ԴԻՐԱՆ - ուրդու درون. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Ռաքափոշի-Յարամոշ լեռների՝ Նագար հովտում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: **Ռաքափոշի** լեռից 15,64 կմ հեռավորությամբ: Այստեղ է գտնվում Մինապին սառցադաշտը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 266 մ, հարաբերականը՝ 1 325 մ: Լեռը հայտնի է նաև Մինապին անվամբ:

ԴՅԱՈՒԼԱԳԻՐԻ - նեպալերեն धौलागिरी Դհաուլագիրի, դրոյալի धौलागिरी Դհաուլագիրի. բազմազագաթ լեռնազանգված **Յիմալայներում**, Մայանգոփի և Կալի Գանդակիի միջագետքում, Նեպալում: Լեռնազանգվածը կազմված է տասնմեկ գագաթից: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Լեռան լանջից է սկիզբ առնում Կալի Գանդակի գետը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 167մ, հարաբերականը՝ 3 357 մ:

Առաջին անգամ 1960 թ. մայիսի 13-ին, Դհաուլագիրիի գագաթն են բարձրացել Մակս Այզելիսի ղեկավարած շվեյցարա-ավստրիական արշավախմբի անդամներ՝ Կուրտ Դիմբերգերը, Պետեր Դիները, Ալբին Շելբերտը, Էռնեստ Ֆոռեն և շերպաներ Նավանզն ու Նյիման:

Անվանումը կազմված է սանսկրիտերենի धवल դիավալա *սպիտակ* և गिरि գիրի *սար*, *լեռ* բառերից՝ *Սպիտակ սար*:

ԴՄԻՏՐԻ ԼԱՊՏԵՎԻ ՆԵՂՈՑ - ռուսերեն Пролив Дмитрия Лаптева, յակուտերեն Миитэрэй Лаптев силбэһиитэ. Յյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի նեղուց **Լյախովի մեծ** կղզու և Եվրասիա մայրցամաքի միջև, իրար է միացնում **Լապտունների** և **Արևելասիբիրական** ծովերը: Ափերը ցածրադիր են: Ծոցի հարավային մայրցամաքային

ափը Սվյատոյ Նոս հրվանդանից մինչև Կոնդրատիկի գետի գետաբերանը կոչվում է Օյոգոս Յար ափ: Երկարությունը՝ 115 կմ, լայնությունը՝ 50-61 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 11-16 մ:

Անվանվել է ռուս բևեռախույզ *Դմիտրի Յակովլևիչ Լապտևի* պատվին:

Ե

ԵՆԻՍԵՅ - ռուսերեն Енисей, մոնղոլերեն Енисей, տիվայերեն Улуг-Хем, բուրյաթերեն Горлог, իսկասերեն Ким суг, էվենկերեն Ионесси, սելկուպերեն Пүүл Трасколд, նենեցերեն Енся' ям', կետերեն Хук, էսկիմոսերեն Эннавайваам. գետ Սիբիրում՝ աշխարհի խոշորագույն գետերից մեկը: Ենիսեյը սկիզբ է առնում Մեծ և Փոքր Ենիսեյների միացման վայրից, թափվում **Կարայի** ծովը: Գետը հանդիսանում է բնական սահման Արևմտյան և Արևելյան Սիբիրների միջև, նրա մեջ են թափվում մոտ 500-ից ավելի գետ ու գետակներ: Վտակներն են ձախից՝ Խեմչիկ, Կանտեգիր, Կեմ, Կաս, Աբական, Սիմ, Դուբչես, Ելոգոյ, Տուրուխան, Փոքր ու Մեծ Խետաներ, Գոյագ-նուխա, Տանամա և այլն, աջից՝ **Անգարա**, **Ստորին Տունգուսկա**, Ուս, Կեբեժ, Տուբա, Սիդա, Սիսիմ, Մանա, Կան, Մեծ Պիտ, Խանտայկա, **Պողկամեննայա Տունգուսկա**, Բախտա, Կուրեյկա, Դուդինկա և այլն: Երկարությունը՝ 3 487 կմ (Փոքր Ենիսեյի հետ՝ 4 287 կմ, Մեծ Ենիսեյի հետ՝ 4 123 կմ): Ավազանը՝ 2 580 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 19 800 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 619,5 մ:

Անվան հիմքում ընկած է գետի էվենկերեն *Ионесси Մեծ ջուր* անունը:

ԵՓՐԱՏ - շումերերեն ~~𒂗𒍪𒂊𒍪𒂗~~ Բուրանուսա, արաբերեն ~~𐤏𐤓𐤕𐤓~~ Բուրաթու, արաբերեն الفرات ալ Ֆուրաթ, արամեերեն ~~𐤏𐤓𐤕𐤓~~ Փարաթ, հեբրայերեն פרת *Պերատ*, քրդերեն فره *ատ/Firat/Ferat*, թուրքերեն *Firat*, արատտերեն ~~𐎠𐎺𐎠𐎡𐎺𐎠𐎢𐎽𐎢𐎽~~ Փուրանտի. գետ **Հայկական լեռնաշխարհում**, Առաջավոր Ասիայի ամենաերկար գետը: Եփրատը կազմավորվում է Ծաղկավետ լեռների՝ Ոսկյանց լեռան լանջից սկիզբ առնող՝ Կարասու(Արևմտյան Եփրատ կամ **Եփրատ**) և Ծաղկանց լեռների հյուսիսային լանջերից սկիզբ առնող **Արածանի** (Մուրատ կամ Արևելյան Եփրատ) գետերի միախառնումից, հոսելով Ջեզիրե սարավանդով և Միջագետքի դաշտավայրով, **Պարսից** ծոցից 193 կմ հեռավորության վրա, ստորին հոսանքում միախառնվում է **Տիգրիս** գետին առաջացնելով Շատ Էլ-Արաբ գետը և թափվում **Պարսից** ծոցը: Վտակներ են՝ Մանանադի, Ադյունաձոր, Տերիկ, Խաբուր, Մելաս: Երկարությունը՝ 2 736 կմ: Ավազանը՝ 673 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 300-400 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 531 մ, գետաբերանինը՝ 4 մ (Շատ Էլ-Արաբ):

Աստվածաշնչում գետն անվանվում է Պրատ և համարվում է մեկը չորս գետերից՝ Փիսոն, Գեոն, **Տիգրիս**, որը հոսում է Եդեմական այգով:

Անվանումն ունի արամեական ծագում, արամեերեն՝ ephrat, բառացի նշանակում է *քաղցրահամ ջուր*:

Հայկական մատենագրության մեջ հիշատակվում է նաև Եփրատական գետ, Եդեմաբուխ գետ անուններով:

Չ

ՉԱԳՐՈՍ - պարսկերեն رس-زاگ Չագուրս, արաբերեն زاغروس Չագրուս, քրդերեն Çiyayên Zagrosê, լուրերեն ر ل وى هكفس ووزاگ Կյաֆյեիլան Չագրունսին. Լեռնահամակարգ **Իրանական** բարձրավանդակի հարավ-արևմուտքում, Իրանում ու մասամբ Իրաքում: Բաղկացած է հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք ձգվող շուրջ 240 զուգահեռ շղթաներից: Լեռնահամակարգը բաժանված է Զյուսիսային, Միջին և Զարավային Չագրոսների: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Զարում, Ռուդ Է Մանդ, Ղեզ, Ռուդ Զանեշուր, Սիրվան, Ռուդ Է Շուր և այլ գետեր: Բարձր գագաթը՝ Բիջան 3 լեռ (Քաշմստան 4 409 մ): Երկարությունը՝ շուրջ 1 600 կմ, լայնությունը՝ 240 կմ: Չագրոսի հին շումերական անվանումը Զոռ էր, *կուլլ*: Որոշ ուսումնասիրողներ համարում են, որ անվան հիմքում ընկած է հին պարսկերենի Za-G'R արմատը, որը նշանակում է *Մեծ լեռ*:

Սակայն ավելի հավանական է, որ լեռները կրում են ժամանակին այստեղ բնակություն հաստատած Չիկիրտու կամ Սագարտի՝ հնդեվրոպական ցեղախմբի անունը:

ՉԱՅՍԱՆ - դազախերեն Зайсан (Жайсан), մոնղոլերեն Зайсан нуур, չինարեն 桑泊 / 齋 Չայսան Պո, չինարեն(սյանցզին) 羣島այսան Պո, դունգաներեն Жэсонпө, ռուսերեն Зайсан. լիճ Ղազախստանի արևելքում: Զյուսիսարևելքից **Ալթայի**, հյուսիսարևմուտքից՝ Զալբայի և հարավից՝ Տարբագաթայի լեռնաշղթաներով եզերված լայնարձակ, բարձրադիր և տափարակ հովտում: Լիճն են թափվում Սև Իրտիշ, Կենդիռլիկ, Կոկպեկտինկա, Բուդագ, Բազար, Չերգա, Արասան, Թերս Առլիկ և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ **Իրտիշը**: Մակերեսը՝ 1 788 կմ²: Երկարությունը՝ 111 կմ, լայնությունը՝ 30 կմ: Ծավալը՝ 9,12 կմ³: Միջին խորությունը՝ 5,1 մ, առավելագույնը՝ 13 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 395 մ: Անվանման հիմքում ընկած է մոնղոլերեն зайсан *իշխանիկ* բառը:

ՉՈՆԴՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - ինդոնեզերեն Kepulauan Sunda, մալայերեն Kepulauan Sunda, պորտուգալերեն Ilhas da Sond սունդայերեն Kapuloan Sunda, աչեհերեն Pulo-pulo Sunda. ավելի քան 3000 կղզիներից կազմված կղզեխումբ Զարավարեյան Ասիայում, Զնդկական և Խաղաղ օվկիանոսների միջև: Բաժանվում է Մեծ (**Կալիմանտան, Սումատրա, Սուլավեսի, Ճավա** և այլն) և Փոքր (**Բալի, Լոմբոկ, Սումբավա, Սումբա, Թիմոր, Ֆլորես** և այլն) Չոնդյան կղզիների: Խոշոր գետերն են՝ **Կապուաս**, Բարիտո, Կայան, Ռաջանգ, Մուսի, Կամպար և այլն: Խոշոր լճերն են՝ **Տոբա**, Սեմայանգ, Ջեմպանգ, **Լաուտ Տավար**, Ռանաու և այլն: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում Կինաբալու լեռը 4 095 մ (Կալիմանտան կղզում): Մակերեսը՝ 1 628 000 կմ²:

Անվանումն առաջացել է Ճավա կղզու արևմտյան մասում ապրող *զոնդա* (սունդա) ցեղի անունից:

ՉՈՆԴՅԱՆ ՆԵՂՈՒՑ - ինդոնեզերեն Selat Sunda, սունդայերեն Selat Sunda. Նեղուց Ինդոնեզիայում, **Սումատրա** և **Ճավա** կղզիների միջև: Խաղաղ օվկիանոսի **Ճավայի** ծովը միացնում է Զնդկական օվկիանոսին: Նեղուցում կան բազմաթիվ կղզիներ,

որոնցից ամենահայտնիներն են Կրակատաու կղզիները, որի 1883 թ. օգոստոսի 26-27 հրաբխի ժայթքումը համարվում է ամենահզորներից մեկը մարդկության պատմության մեջ: Երկարությունը՝ 130 կմ, լայնությունը՝ 24 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 20 մ:

Անվանումը ստացել է *Չոնոյան* կղզիներից:

Է

ԷԼՔՈՒՐՍ - պարսկերեն البرز Ալբորզ. լեռնահամակարգ Իրանի հյուսիսում: Աղեղնաձև ձգվում է **Կասպից ծովի** հարավարևմտյան և հարավային ափի երկայնքով, ապա թեքվում դեպի հյուսիս-արևելք, այնուհետ հարավ-արևելք ու ձգվում մինչև Աֆղանստանի սահմանը: Կազմված է երեք առանձնացված մասերից՝ Թալիշի, Կենտրոնական Էլբուրսի և Թուրքմենա-հորասանի լեռներից: Այստեղից են սկիզբ առնում Շահրուտ, Զերեջ, Չալուս, Գորգան, Կարասու և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 900 կմ: Բարձրությունը մինչև 5 607,1 մ (**Դեմավենդ** հրաբուխ): Միջին Արևելքի ամենաբարձր կետը:

Լեռների պարսկերեն البرز Ալբորզ անվանումն, առաջացել է Ավեստայի առասպելական Harā Barazaitī լեռից: Harā Barazaitī անունը արտացոլում է հին իրանական Harā Bṛzati-ը, որտեղ Bṛzati-ը bṛzan բարձունք բառի ածականն է և համարվում է սանսկրիտերեն बृहत् բրիհաթու բառին հարազատ նոր պարսկերենի بلند բոլանդ և barz/ berazandeh բառի նախնին: Harā Յարե-ն կարելի է մեկնաբանել, որպես *նայել, պահպանել*, հնդեվրոպական ser *պաշտպանել* արմատից: Միջին պարսկերենում Harā Barazaitī-ին վերածվեց Յարբորզ, նոր պարսկերենում՝ Ալբոս:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը պարսկերենից բառացի նշանակում է *փայլուն*:

Թ

ԹԱԹԱՐԱԿԱՆ ՆԵՂՈՒՑ - ռուսերեն Татарский пролив. նեղուց Եվրասիա մայրցամաքի և **Սախալին** կղզու միջև: **Նևեյսկոյի** նեղուցով, Ամուրի ծովալճակով և Սախալինի ծոցով իրար է միացնում **Ճապոնական** և **Օխոտի** ծովերը: Արևմտյան ափերը հիմնականում բարձրադիր են և զառիթափ: Խոշոր կղզիներն են՝ Մոներոն, Տոկի, Դյուանկա, Դուգու Դու, Բազալտովի, Օբսերվատորիայի, Ուստրիչևի և այլն: Նեղուցն են թափվում Մաքսիմովկա, Կաբանյա, Եդինկա, Սամարգա, Նելմա, Բոտչի, Կոպպի, Տումնին և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 713 կմ, լայնությունը՝ 40-328 կմ:

Անվանումն ոչ մի կապ չունի թաթար ժողովրդի անվան հետ: Անվանումը տվել են եվրոպացիներն այն ժամանակ, երբ սխալմամբ թաթարներ էին անվանում թյուրքական, մոնղոլական, տուևգուսմանջուրական բոլոր ժողովուրդներին:

ԹԱՅԼԱՆԴԱԿԱՆ ԾՈՑ - թայերեն อ่าวไทย սառու թայ, քմերեն ឈូកសមុទ្រថៃ չոունսեմաթ թայ, վիետնամերեն Vịnh Thái Lan, մալայերեն Teluk Thailand. արևմուտքում և հյուսիսում Թայլանդի, արևելքում՝ Կամբոջայի և Վիետնամի, հարավ-արևմուտքում՝ Մալայզիայի ափերը ողողող ծոց: Կազմում է **Հարավչինական** ծովի մի մասը: Ծոցը Յնդկաչինի արևելյան մասը բաժանում է **Սալակկա** թերակղզուց: Ափագիծը սկսվում է արևելքում՝ Վիետնամի Կամաու հրվանդանից և ավարտվում հարավ-արևմուտքում՝ մալայզիական Կոտա Բարու քաղաքի մերձակայքում: Խոշոր կղզիներն են՝ Պիու Կուոկ, Չանգ, Մակ, Կուտ, Սամույ, Պիա Նգան և այլն: Ծոցն են թափվում Չաու Պրայա, Տապի, Պրան, Չայ Սի, Կելանտան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 300 858.76 կմ²: Երկարությունը՝ 725 կմ, լայնությունը՝ 560 կմ: Ծավալը՝ 17 449.8 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 1 840 կմ: Միջին խորությունը՝ 58 մ, առավելագույնը՝ 85 մ (հյուսիսային մասում):

Թայլանդը նախկինում հայտնի էր *ձրա* ռեյամ սառու սայամ Սիամի ծոց անվամբ: Ծոցն այժմյան անվանումը ստացել է *Թայլանդ* երկրի անունից:

ԹԱՅՄԻՐ - ռուսերեն Таймыр. թերակղզի **Կարայի** ծովի Ենիսեյի ծոցի և **Լապտևների** ծովի՝ Խատանգայի ծոցի միջև: Թերակղզու հյուսիսում է գտնվում Եվրասիայի հյուսիսային ցամաքային ծայրակետը՝ Չելյուսկին հրվանդանը: Ըստ ռելիեֆի բնութագրի թերակղզին կարելի է բաժանել երեք մասի՝ Յյուսիսսիբիրական ցածրավայր, Բիռանգա լեռներ և Մերձափնյա հարթավայր: Խոշոր ծոցերն են՝ Միդդենդորֆի, Պյասինայի, Սիմսի, Թայմիրի, Թերեզ Կլավենեսի, Ֆադեյի և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Պյասինա, Վերին և Ստորին Թայմիրա, Խատանգա և այլն: Խոշոր լճերն են՝ **Թայմիր**, Պորտնյագինո, Կունգասալախ, Լաբազ, Կոկորա և այլն: Մակերեսը՝ մոտ 400 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 050 կմ, լայնությունը՝ 520 կմ: Բարձր կետը՝ Բիռանգա լեռներ (1 125 մ): Անվանման հիմքում ընկած է ձկներով հարուստ Թայմիրա գետի էվենկերեն *тамыра թանկարժեք, թանկագին, հարուստ* բառը:

ԹԱՅՄԻՐ - ռուսերեն Таймыр. լիճ Ռուսաստանի Դաշնության Կրասնոյարսկի երկրամասի հյուսիսում, **Թայմիր** թերակղզում: Ափերը խիստ մասնատված են: Լճի արևմտյան մասում կան բազմաթիվ ժայռոտ կղզիներ՝ Կուլաֆեր, Կյունեոյ, Օդելնի, Յվետոզնի, արևելյան մասում՝ Սոկոլով- Միկիտովի ավազե կղզին: Լիճն են թափվում Չապադնայա, Սևեռնայա, Վերին Թայմիրա, Բիկադա Նգուոմա, Բայկուրա և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Ստորին Թայմիրան: Մակերեսը՝ 4 560 կմ²: Ծավալը՝ 12,768 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 104 300 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 215,4 կմ: Միջին խորությունը՝ 2,8 մ, առավելագույնը՝ 26 մ (արևմտյան մասում՝ Յուկայամու ծոցում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 6 մ: Անվանման հիմքում ընկած է ձկներով հարուստ Թայմիրա գետի էվենկերեն *тамыра թանկարժեք, թանկագին, հարուստ* բառը:

ԹԱՅՎԱՆ - չինարեն 臺灣 / 台灣 / 台湾 Թայվան. կղզի Խաղաղ օվկիանոսում: **Թայվանի** նեղուցով անջատվում է Ասիայի ամերից: Յուսուսից ողողվում է **Արևելաչինական**, հարավից՝ **Չարավչինական** և **Ֆիլիպինյան** ծովերով, իսկ արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Ափերը թույլ մասնատված են: Ամբողջ կղզով ձգվում են անտառապատ Թայվանի լեռները: Կղզին հարուստ է բազմաթիվ ջերմուկներով՝ Լյուդյաո, Յանմինշան, Ցզինշան: Խոշոր գետերն են՝ Չժոշույցի, Գաոպինցի, Դանշույ և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Ժիյուետան, Չժուիսիու, Լյանչիտան: Մակերեսը՝ 35 882,6258 կմ²: Երկարությունը՝ 395 կմ, լայնությունը՝ 144 կմ: Ափի երկարությունը՝ 1 239,5756 կմ: Բարձր կետը՝ հնգագագաթ Յուշան լեռ (3 952 մ): 1590 թ. Թայվան ներխուժեցին պորտուգալացիներն ու այն անվանեցին Ilha Formosa *Չքնաղ կղզի*:

Այժմյան անվանումը, հավանաբար, առաջացել է կղզում հոլանդական 1-ին Չելանդիա բնակավայրի տեղանքից, որը սիրայա ցեղի տեղաբնիկների լեզվով կոչվում էր Տայոան: Հետագայում չինացի գաղթականները փոխեցին անունը Դա յուան-ի *Մեծ շրջան*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն Թայվան անվանումը չինական աղբյուրներում սկսեց գերակշռել XVII դ. վերջից: Կղզում կար նավերի համար հարմարավետ ծովախորշ ավազե պարանոցով՝ չինարեն անվանումը կազմված է 臺灣 թայ *հենսահարթակ, տափակ բարձրացում* և 灣 վան *ծոց* բառերի միացումից: Հավանաբար ծոցի վրայի հենսահարթակ է կոչվել հենց այդ ավազե պարանոցը:

ԹԱՅՎԱՆԻ ՆԵՂՈՒՑ - չինարեն 臺灣海峽 / 台灣海峽 Թայվանի հայսյա. նեղուց Ասիայի արևմտյան ափի և **Թայվան** կղզու միջև: Իրար է միացնում **Չարավչինական** և **Արևելաչինական** ծովերը: Նեղուցի հարավային մասում է գտնվում Պենհու կղզեխումբը: Մայրցամաքային ափը խիստ մասնատված է ծոցերով, իրենց բազմաթիվ կղզիներով: Մակերեսը՝ 6 300 կմ²: Երկարությունը՝ 400 կմ, լայնությունը՝ 130-380 կմ: Միջին խորությունը՝ 50 մ, առավելագույնը՝ 1 773 մ (հարավային մասում): Նախկինում հայտնի էր Ֆորմոզայի նեղուց անվամբ: Այժմյան անվանումը ստացել է *Թայվան* կղզուց:

ԹԱՐ - հինդի थार म थल Թար մարուսթալ, անգլերեն Thar Desert, փենջաբերեն ਥਾਰ ਮਾਰੂਝ / حرائر صحرائية Թերա մերըթալա, գուջարաթի थार रज्जि Թերա ռանա, ուրդու تار ريجس / حرائر صحرائية, սինդի ٿار ريگس անապատ Հնդկաստանի հյուսիս-արևմուտքում և Պակիստանի հարավ-արևելքում, որտեղ նա հայտնի է նաև Չոլիստան անվամբ: Յուսուս-արևմուտքում անապատը եզերված է Սաթլեջ գետով, հյուսիս-արևելքում՝ Արավալի լեռնաշղթայով, հարավում՝ Մեծ Կաչի Ռան անապատով, արևմուտքում **Ինդոս** գետով: Անապատում միայն Լուսի գետն է, որ պահպանում է իր մշտական հոսքը: Մեկ այլ՝ Գհագար գետը մշտական հոսք է ունենում միայն մուսսոնային անձրևներից հետո: Մակերեսը՝ 446 000 կմ²: Երկարությունը՝ 850 կմ, լայնությունը՝ 485 կմ:

Հինդի լեզվից՝ ਆਰ թար անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *պարապուրդ, անմշակ*։

ԹԱՐԻՄ - ուլդուրերեն ریاستی د تاریم Թարիմ դերյասի, չինարեն 塔里木河 Թալիմու. գետ Կենտրոնական Ասիայում, Չինաստանի արևմուտքում, Թարիմի հարթավայրում։ Թարիմը կազմավորվում է Ակսու և Խոթան գետերը՝ Յարքենդի հետ միախառնումից, հոսում արևելյան ուղղությամբ, շրջանցելով **Տակլա Մական** անապատը և Կոնչեդարյա գետի հետ առաջացնելով ընդհանուր դելտա՝ փոխեփոխ սնում Լոբնոր և Կարաբուրանկյոլ լճերը։ Վտակներն են՝ Տաուշկանդարյա, Ակսու, Խոթան, Յարքենդ, Մուզարտ, Կաշկար։ Երկարությունը՝ 1 321 կմ։ Ավազանը՝ 435 500 կմ²։ Ջրի ծախսը՝ 920 մ³/վրկ։ Ակունքի բարձրությունը՝ 1 025 մ, գետաբերանինը՝ 780 մ։ Հավանական է, որ Թարիմ անվանումն ունի թյուրքական ծագում և բառացի նշանակում է *ավազոտ ջուր*։ Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումն առաջացել է մոնղոլերեն таримаг *հա- ցառատ, ցանքս* բառից։

ԹԵՐԱՄ ԶԱՆԳՐԻ - հինդի तेस्र कांगरी Տիրամ Կանգարի, չինարեն 特拉木坎力峰 Թըլա մու քան լի ֆըն, ուրդու یکانگر رمیثی. բառազգաթ լեռնազանգված **Կարակո-րումում**, Սիահեն Մուզտաղ լեռներում, **Սիաչեն** սառցադաշտում, Չինաստանի և Հնդկաստանի սահմանագլխին։ Սալտորո Զանգրի II լեռնազագաթից 28,37 կմ հեռավորությամբ։ Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Թերամ Զանգրի I 7 462 մ (1 702 մ), Թերամ Զանգրի II 7 407 մ (167 մ), Թերամ Զանգրի III 7 382 մ (500 մ) ու Թերամ Զանգրի IV 6 986 մ (335 մ)։ Հարաբերական բարձրությունը՝ 1 702 մ։ Լեռն իր այժմյան Թերամ Զանգրի անվանումը ստացել է 1909 թ-ին, այս վայրերում եռանկյունաչափական ուսումնասիրություններ կատարած անգլիացի բժիշկ, հետազոտող և ալպինիստ Թոմ Լոնգստաֆի կողմից։ Անունը թարգմանաբար նշանակում է *Կտրտված սառցապիկ*։

ԹԻՄՈՐ - ինդոնեզերեն Timor, տետում Timor, մալայերեն Timor, պորտուգալերեն Timor. կղզի Փոքր Չոնոյան կղզեխմբում։ Խոշոր գետերն են՝ Սեյկալ, Լոես, Բենաին, Բեսիամ և այլն։ Խոշոր լիճն է՝ Սուրոբել։ Մակերեսը՝ 28 738,41 կմ²։ Երկարությունը՝ 476 կմ, լայնությունը՝ 102 կմ։ Բարձր կետը՝ Տատամայլաու լեռ (2 963 մ)։ Անվանումը մալայերենից բառացի նշանակում է *արևելք* և արտացոլում այն փաստը, որ կղզին գտնվում է Փոքր Չոնոյան կղզիների ծայր արևելյան մասում։

ԹՈՆԴՐԱԿ - թուրքերեն Tendürek Dağı, քրդերեն Çiyayê Tendorek. գործող, վահանաձև, բազմաձին հրաբուխ **Հայկական լեռնաշխարհում**, Ծաղկանց լեռներում, այժմյան Թուրքիայում։ Վահանի վրա գոյություն ունեն երեք գագաթային խառնարաններ, որտեղ կան բազմաթիվ տաք աղբյուրների ու գազերի ելքեր, իսկ արևելյան խառնարանում՝ 500 մ տրամագծով լիճ։ Վերջին ժայթքումը տեղի է ունեցել 1855 թ-ին։ Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 3 533 մ։ Խառնարանի շրջագիծը՝ 2 000 մ։ Խորությունը՝ 320 մ։

Թոնդրակ բառը ցույց է տալիս, որ լեռը հիշեցնում է հայկական թոնիրը:

ԹՈՆՇԱՆՋԻԱԲՈՒ - չինարեն 同山加布峰 Թոն շեն ծյա փու Ֆըն. լեռնագագաթ **Յի-մալայների** կենտրոնական մասում, Չինաստանի ու Բուտանի սահմանագլխին: Լիանքանգ Քանգրի լեռից 49,6 կմ հեռավորությամբ: Կան սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 207 մ (կամ 7 105 մ), հարաբերականը՝ 1 757 մ: Հայտնի է նաև Թերի Քանգ անվամբ:

ԹՐԻՎՈՐ - ուրդու تروور. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Հիսպար Մուզտաղ լեռների արևմտյան մասում, Հիսպար սառցադաշտից հյուսիս, Քաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Դաստեգիլ Սարից** 10,28 կմ հեռավորությամբ: Լեռն ունի բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Մոմհիլ, Կունյանգ, Հիսպար, Թրիվոր (Գարեսա): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 577 մ, հարաբերականը՝ 997 մ:

ԹՈՒՂ - թուրքերեն Tuz Gölü, հին հունարեն Λιμνοθαλασσα εν Φρυγιη / λίμνη Τάττα. անհոսք, աղի լիճ Թուրքիայում, Անատոլիական սարահարթում: Լճում են գտնվում Բյույուկ Ադա կղզիները: Լիճն են թափվում Պեչենեգ և Մելենդիգ ժամանակավոր ջրահոսքերը: Մակերեսը՝ 1 500-2 500 (միջինը՝ 1 580) կմ²: Երկարությունը՝ 80 կմ, լայնությունը՝ 50 կմ: Ծավալը՝ 0,95 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 11 900 կմ²: Միջին խորությունը՝ 0,6 մ, առավելագույնը՝ 5 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 905 մ:

Անվանումը թուրքերենից թարգմանաբար նշանակում է *աղի լիճ* :

ԹՈՒՐԱՆԻ ՑԱԾՐԱՎԱՅՐ - պարսկերեն توران, ղազախերեն Тұран, ուզբեկերեն Turon. հարթավայր Միջին Ասիայում՝ Ուզբեկստանում, Թուրքմենստանում և Ղազախստանի հարավային մասում: Տուրգայի հովտով միացվում է **Արևմտասիբիրական հարթավայրի** հետ: Ղազախստանի սահմաններում **Սիրդարյան** բաժանում է Թուրանի ցածրավայրը երկու մասի՝ հյուսիսային և հարավային: Ցածրավայրի մեծ մասը զբաղեցված է անապատներով՝ **Կարակում**, **Կզըլկում**, Մույունկում և այլն: Հյուսիսից եզերված է Տուրգայի սարավանդով, հյուսիս-արևելքից՝ **Ղազախական մանրաբլուրներով**, արևելքից՝ Բետպակ Դալա անապատով, հարավ-արևելքից՝ **Տյան Շանի** լեռներով, հարավից՝ Կոպետդաղի լեռների և Պարոպամիզի նախալեռներով, արևմուտքից՝ **Կասպից ծովով**, հյուսիս-արևմուտքից՝ Մուհոջարների արևելյան ստորոտով: Մակերեսը՝ շուրջ 1 900 000 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 2 000 կմ: Բարձրությունը՝ 922 մ:

Անունը ստացել է Միջինասիական *Թուրան* պատմական շրջանից, որն իր հերթին անվանվել է Ֆերեյուն առասպելական արքայի որդու, Թուրի պատվին՝ *Թուրի երկիր*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն ենթադրվում է, որ Թուրան անվանումն առաջացել է հին պարսկերեն թուրյիա *արագավազ*, *սրընթաց* բառից՝ ելնելով այն տպավորությունից, որ հարևան նստակյաց ժողովուրդների վրա թողել են արագավազ նժույգների հեծած, այստեղով դեպի Արևմտյան Ասիա և Եվրոպա անցնող, անասնապահ քոչվորները:

Չանսկար, Սենգգե-Չանգբո, Գար-Չանգբո, Շինգո, Շայոկ, Շիգար: Երկարությունը՝ 3 610 կմ: Ավազանը՝ 1 001 549 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 6 600 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 5 469,8 մ:

Անվան հիմքում ընկած են սանսկրիտերեն सिन्धु սինդհու *qետ* անունը:

ԻՆԴՈՍ-ԳԱՆԳԵՍՅԱՆ ՅԱՐԹԱՎԱՅՐ - հինդի सिन्धु-गंगा के मैदान Սինդհու-Գանգա կե մայրան, բենգալերեն सिन्धु-গাঙ্গার সমভূমি Սինդհու-Գանգեյա սամաբհումի, անգլերեն Indo-Gangetic Plain, ուրդու دانیام کا گنگ و سندھ, տափարակ, այլովիալ հարթավայր Յարավային Ասիայում՝ Յնդկաստանում, Պակիստանում և Բանգլադեշում, հյուսիսից եզերված է **Հիմալայներով**, հարավից՝ Չոթա Նագալոյր սարահարթով, իսկ արևմուտքից **Իրանական** բարձրավանդակով: **Ինդոսի** և **Գանգեսի** ջրաբաժանում բարձրությունը հասնում է մինչև 270 մ: Խոշորագույն գետերն են՝ **Ինդոսը** իր Փանջ-Նադ վտակով, որի մեջ են թափվում Ջելամ, Չինաբ, Բիաս, Ռավի, ինչպես նաև **Գանգեսը** և **Բրահմապուտրան** իրենց Ջամնայով, Գոմատի, Գհագրա, Գանդակ և այլ վտակներով: Մակերեսը՝ 2 550 000 կմ²: Երկարությունը մոտ 3 000 կմ է, լայնությունը՝ 250-350 կմ:

ԻՆԼԵ - բիրմայերեն အင်းလေးတန် Այինլե կաան. քաղցրահամ լիճ Մյանմայի Շան Նահանգի հարավում: Խոշոր կղզիներն են՝ Լին Կին, Իվամա, Թա Լայ, Կայ Լա Չայաթ Կյի և այլն: Լիճն է թափվում Չավգյի գետը, իսկ արտահոսում՝ Պիլուն գետը: Մակերեսը՝ 116 կմ²: Երկարությունը՝ 22 կմ, լայնությունը՝ 10 կմ: Ծավալը՝ 2,44 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 3 800 կմ²: Միջին խորությունը՝ 2,1-3,6 մ, առավելագույնը՝ 5,2 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 884 մ: Անվանումը բիրմայերենից թարգմանաբար նշանակում է *չորս*, նկատի ունենալով լճի ափերին գոյություն ունեցող չորս գյուղերը:

ԻՇԻՄ - ռուսերեն Ишим, դազախերեն Есiт. գետ Ղազախստանում և Ռուսաստանի Ղաշնությունում, **Իրտիշի** ամենաերկար ձախ վտակը: Սկիզբ է առնում **Ղազախական մանրաբլուրների** հյուսիսային ծայրամասից, Նիյազ լեռների հարավային լանջերից և 775 կմ երկարությամբ հոսում արևելքից արևմուտք ուղղությամբ իր մեջ ընդունելով Կոկչետաուի բարձրավայրից ու Ուլիտաու լեռներից հոսող բազմաթիվ վտակները, հոսում Իշիմի հարթավայրով և Ուստ Իշիմ բնակավայրի մոտ թափվում մայր գետը: Վտակներն են՝ Տերիսական, Կոլուտոն, Ժաբայ, Ականբուռլիկ, Իմանբուռլիկ, Կարասու: Երկարությունը՝ 2 450 կմ: Ավազանը՝ 177 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 56,3 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 554 մ, գետաբերանինը՝ 41 մ: Թաթարերենից հայտնի է ишимак *քանդող, ավերող* բառը, որը մեծ հավանականությամբ կարող է հանդիսանալ որպես գետի անվանման հիմք: Ըստ ավանդույթի գետն իր անունը ստացել է թաթարական խանի որդի՝ Կուչումի-չիմից, որը խեղդվել է այդ գետում:

ԻՍԹՈՐ Օ ՆԱԼ - ուրդու نل و استور, հինդի इस्तोर-ओ-नल Իստոր օ Նալ. լեռնագագաթ **Հինդուկուշի** լեռներում, Պակիստանի հյուսիսարևմտյան մասում, Չիտրալի շրջա-

նում: **Նոշաք** լեռից 8,25 կմ հեռավորությամբ: Լեռնագագաթը պսակում է 7 000 մ-ից բարձր տասնմեկ գագաթանի համանուն լեռնազանգվածը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 403 մ, հարաբերականը՝ 1 025 մ:
Անվանումը կիովար լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Ձիու պայտ*:

ԻՍԻԿ ԿՈՒԼ - ղըրղզերեն Ысык-Көл, ռուսերեն Иссык-Куль.անհոսք լիճ Ղըրղզստանի հյուսիսարևելյան մասում, Հյուսիսային **Տյան Շանի** Կունգեյ Ալաթաու և Թերսկեյ Ալաթաու լեռնաշղթաների միջև ընկած գոգավորությունում: Խոշոր ծոցերն են՝ Ռիբաչիյ, Ջերգալանի, Տյուպի և Պոկրովսկի: Լիճն են թափվում մոտ 80 գետ՝ Տյուպ, Ջերգալան, Կարակոլ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 6 236 կմ²: Երկարությունը՝ 182 կմ, լայնությունը՝ 58 կմ: Ծավալը՝ 1 738,608 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 15 844 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 688 կմ: Միջին խորությունը՝ 278 մ, առավելագույնը՝ 702 մ (հարավային մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 609 մ: Լճի ղըրղզերեն Ысык-Көл անվանումը բառացի նշանակում է *տաք լիճ*:
Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանման հիմքում ընկած է ызык, эзык *սուրբ* բառը:

ԻՍՄՈՒԼ ՍՈՄՈՆԻ ՊԻԿ - տաջիկերեն Қултани Исмоили Сомони. լեռնագագաթ Տաջիկստանում՝ Պամիրի Գիտությունների ակադեմիայի և Պետրոս Լ-ինի լեռնաշղթաների ճյուղավորման տեղում: Կան շուրջ 136 կմ² մակերեսով բազմաթիվ սառցադաշտեր ու ֆիռնային դաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 495 մ, հարաբերականը՝ 3 402 մ:
Լեռը հայտնի էր Ստալինի Պիկ և Կոմունիզմի Պիկ անուններով:
Որոշ տվյալների հանաձայն տեղացիները լեռն անվանում են Узтегри, որը թարգմանաբար նշանակում է *Գլխապտույտ*:
1998 թ. լեռը վերանվանվեց 9-10-րդ դդ.Սամանիների հարստության էմիր և տաջիկների առաջին պետության հիմնադիր *Աբու Իբրոհիմ Իսմոիլի իբնի Ահմադի Սոմոնիի* պատվին:

ԻՏՈՒՐՈՒՊ - այնքերեն ԷԻԴԻԳԵՐԵ Ետուորոպու, ճապոներեն 択捉島 Ետորոֆտո, ռուսերեն Итуруп. ամենախոշոր կղզին **Կուրիլյան** կղզիներում:Ֆրիզի նեղուցով անջատված է Ուրուպ,իսկ Եկատերինայի նեղուցով՝ Կունաշիր կղզիներից: Կազմված է հրաբխային զանգվածներից և բլրաշարերից: Կղզում հաշվարկվում է շուրջ 20 հրաբուխ, որոնցից 9-ը գործող են՝ Կուրյամի, Մենչիյ Բրատ, Չիրիպ, Բոգդան Խմելնիցկի, Բարանսկու, Իվան Ահեդ, Ստոկապ, Ատոնուկուրի և Բերուտարուբե: Այստեղ է գտնվում Ռուսաստանի խոշորագույն Իլյա Մուրոմեց (141 մ) ջրվեժը: Ափերը կտրտված են: Խոշոր թերակղզիներն են՝ Ատոնոպուրի, Մեդվեժի և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Կասատկա, Կույբիշևի, Օդեսայի, Նայթո: Խոշոր գետերն են՝ Կույբիշևկա, Սլավնայա, Տիխայա, Բոլոտնայա, Իվոյնայա: Խոշոր լճերն են՝ Կրասիվայա, Լետոզավոդսկոյե, Դոբրոյե, Բլազոդատնոյե և այլն: Մակերեսը՝ 3 186,64 կմ²: Երկարությունը՝ 214 կմ, լայնությունը՝ 7-27 կմ: Բարձր կետը՝ Ստոկապ հրաբուխ (1 634 մ):

Ենթադրում են, որ անվանումն առաջացել է այնպես լեզվի *ایتا-ژو-ژ* Ետուորոպու *մեդուգա* բառից:

ԻՐԱՆԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԵՆԱՐԿ - պարսկերեն *رانای فلات* Ֆելաթի Էրանդի. Առաջավոր Ասիայի երեք բարձրավանդակներից երկուսը՝ **(Հայկական և Փոքրասիական)** ամենամեծն ու արևելյանը՝ Իրանում, Աֆղանստանում, Պակիստանում և Թուրքմենստանում: Գտնվում է արևմուտքում Միջագետքի և արևելքում **Ինդոս** գետի հովտի միջև: Հյուսիսից հյուսիս-արևելք եզերված է Հարավ Կասպյան ու **Թուրանի ցածրավայրերով** և Կոպետդաղի լեռնահամակարգով, հարավից՝ **Պարսից ծոցով** և **Արաբական ծովով**, որոնց երկայնքով ձգվում է մերձափնյա Հերմսիր անապատը: Արևմուտքից՝ սահմանակից է **Հայկական լեռնաշխարհին**: Բարձրավանդակի ներքին շրջանները կազմված են իրար հաջորդող լեռնահամակարգերից՝ Զուհրուդ, Զուհրենան, Միջինաֆղանական լեռներ և այլն, սարահարթերից՝ Սերիեդ, Ղազնի-Քանդազարի և այլն ու լայնարձակ իջեցումներից, որտեղ տեղակայված են անհոսք, անապատային ֆիզիկաաշխարհագրական օբյեկտներ՝ **Դաշտե Կևիր, Դաշտե Լուր**, Դաշտի Մարգո, Ջազմուրյանի իջվածք, Սիստան, Մաշկել և այլն: Լեռնաշխարհի գետերը կարճ են և համեմատաբար սակավաջուր՝ Զարուն, Գիլմենդ, Գերի-ռուր, Զուհռուր և այլն: Բարձրավանդակում են գտնվում՝ Դերյաչեյե Նեմեկ, Մեհառլու, Դերյաչեյե Թեշկ, Զաֆթառ, Համուն և այլ լճեր: Մակերեսը՝ մոտ 2 700 000 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 2 500 կմ, լայնությունը՝ մինչև 1 500 կմ: Բարձր գագաթը՝ **Դեմավենդ** լեռ (5 607,1 մ):

Անվանումը ստացել է *իրան* երկրից:

ԻՐԱՎԱՐԻ - բիրմայերեն *ဧရာဝတီ* Էրաբվատի, չինարեն *伊洛瓦底* Յիլուովադի, սանսկրիտերեն *इरावती नदी* Աիրավատի նադի. գետ Մյանմայում: Կազմավորվում է երկրի հյուսիսային մասում, Կաչինում՝ Մալի և Նմայ գետերի միախառնումից: Գետը հոսում է հյուսիս-հարավ ուղղությամբ, վերին հոսանքում անցնում խորը կիրճերով ու ջունգլիներով, Միջինա քաղաքից հարավ գետի հովիտը լայնանում է և հասնում 800 մ, ապա կտրում անցնում է **Շանի** բարձրավանդակի արևմտյան մասը, առաջացնելով երեք կիրճ: Միջին և ստորին հոսանքում գետը հոսում է Իրավադիի հարթավայրով և կազմելով շուրջ 48 000 կմ² տարածքով դելտա թափվում **Անդամանյան** ծովը: Վտակներն են՝ Չինդվին, Մոլե, Դայինգ, Մու, Կաբաունգ: Երկարությունը՝ 2 210 կմ: Ավազանը՝ 413 674 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 13 000-14 000 մ³/վրկ (առավելագույնը՝ 32 600 մ³/վրկ): Ակունքի բարձրությունը՝ 147 մ:

Մեծ հավանականությամբ Իրավադի անունը առաջացել է գետի սանսկրիտերեն *इरावती नदी* աիրավատի *վրդի գետ* անունից:

Մի քանի այլ վարկածների համաձայն անվան հիմքում ընկած են կամ բիրմայերեն *ဧရာဝတီ* *օվկիանոս* բառի, կամ արաբերեն Վադի *գետահովիտ, գետ* բառերը:

ԻՐՏԻՇ - ռուսերեն *Иртыш*, մոնղոլերեն *Эрчис*, չինարեն *额尔齐斯河* Էրգզիսըիե, դազախերեն *Ертіс* / *رتىش-ئى*, ուլդուրերեն *Ertish* / *Ертиш* / *رتىش-ئى*, սիբիրի թաթարերեն

Յնթրտա. գետ Չինաստանում, Ղազախստանում և Ռուսաստանի Դաշնությունում, **Օբ** գետի ձախ վտակը: Աշխարհի ամենաերկար գետ-վտակը: Սկիզբ է առնում Մոնղոլական Ալթայի արևելյան լանջերից, հոսելով Չինաստանով՝ Էրցիսիխե (Սև Իրտիշ)անունով, անցնում Ղազախստան ու կտրելով Չայսանի գոգավորությունը՝ թափվում **Չայսան** լիճը: Արտահոսելով լճից հյուսիսարևմտյան ուղղությամբ, անցնում է Ռուսաստանի Դաշնություն և Խանտի Մանսիյսկ քաղաքի մոտ թափվում **Օբ** գետը: Վտակներն են՝ Իշիմ, Բուրչուն, Կալժիր, Կուրչում, Նարիմ, Բուխտարմա, Ուլբա, Ուբա, Ղզըլսու, Չար, Տոբոլ, Կամիշլովկա, Օմ, Տարա, Ույ, Շիշ, Օշա, Շագան, Կոնդա, Ուսուկա, Վազայ: Երկարությունը՝ 4 248 կմ: Ավազանը՝ 1 643 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 3 000 մ³/վրկ (գետաբերանում): Թեքությունը՝ 0,03 մ/կմ: Գետաբերանի բարձրությունը՝ 17,8 մ:

Մեծ հավանականությամբ անվան հիմքում ընկած է գետի հին մոնղոլերեն *Эрчис* գետ բառը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվան հիմքում ընկած է թյուրքերեն *er hnn* և *tish* *փորող* բառերը:

Լ

ԼԱ ՊԵՐՈՒՉԻ ՆԵՂՈՅ - ռուսերեն Пролив Лаперуза, ճապոներեն 宗谷海峡 Սոյա կայկյո. նեղուց **Յոկայդո** և **Սախալին** (Կրիլյոն հրվանդան) կղզիների միջև: Իրար է միացնում **Ճապոնական** և **Օխոտի** ծովերը: Երկարությունը՝ 94 կմ, լայնությունը՝ 43 կմ: Միջին խորությունը՝ 20-40 մ, առավելագույնը՝ 118 մ:

Անվանվել է 1787 թ. նեղուցը հայտնաբերած ֆրանսիացի հռչակավոր ծովագնաց *ժան Ֆրանսուա դը Գալո կոմս դը Լա Պերուզի* պատվին:

ԼԱԲՈՒՉԵ ՔԱՆԳ - չինարեն 拉布吉康峰 Լա բու ծի քան ֆըն.եռագագաթ լեռնագանգված **Յիմալայներում**, Լաբուչե Յիմալ լեռներում,Տիբեթում՝ Չինաստանում: **Չո Օյու** լեռից 38,31 կմ հեռավորությամբ: Լեռնագանգվածի գագաթներն են՝ Լաբուչե Քանգ Գլխավոր 7 367 մ, Լաբուչե Քանգ II 7 072 մ (772 մ) ու Լաբուչե Քանգ III Արևելյան 7 250 մ (570 մ): Կան սառցադաշտեր: Յարաբերական բարձրությունը՝ 1 947 մ:

Յայտնի է նաև Լապչե Քանգ, Լոբուչե Քանգ I, Չոքսիամ և այլ անուններով:

ԼԱՆԳԹԱՆԳ ԼԻՐՈՒՆԳ - նեպալերեն लाङ्गट लिङ Լանտան լիրուն . բազմագագաթ լեռնագանգված **Յիմալայներում**, Լանգթանգ Յիմալ լեռներում՝ Տրիսուլի Գանդակի հովտի մոտ, Նեպալում: **Փորոնգ Ռի** լեռից 24,92 կմ հեռավորությամբ: Այստեղ է գտնվում Լիրունգ սառցադաշտը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 234 մ, հարաբերականը՝ 1 534 մ:

Անվանումը կազմված է տիբեթերեն լանգ *լամա* (բուդդիստական քահանա Տիբեթում ու Մոնղոլիայում), թանգ *գնալ հետևից, հետևել*, լի *անձուկ* և բունգ *աստիճան* բառերից:

ԼԱՆԳՅԱՆԳ ՌԻ - չինարեն 兰唐日 Լան թան Ռի, Նեպալերեն लाङ्गटिङ्ग Լանտան. Լեռնագագաթ **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, Լանգթանգ Հիմալ Լեռնազանգվածում, Լանգթանգ Կհուլա գետի հովտից հյուսիս, Նեպալի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Փորոնգ Ռի** Լեռից 3,39 կմ հեռավորությամբ: Այստեղ է գտնվում Ֆուրֆու սառցադաշտը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 205 մ, հարաբերականը՝ 650 մ:

Անունը կազմված է տիբեթերեն լանգ *լամա* (բուդիստական քահանա Տիբեթում ու Մոնղոլիայում), թանգ *զնալ հետևից, հետևել* և ռի *պիկ* բառերից:

ԼԱՈՍ ՏԱՎԱՐ - աչեհերեն Tasék Lut Tawar, ինդոնեզերեն Danau Laut Tawar. Լիճ **Սումատրա** կղզու հյուսիսարևմտյան մասում, Գալո Լեռներում: Լիճն են թափվում 42 գետեր և գետակներ: Մակերեսը՝ 54,72 կմ²: Երկարությունը՝ 17 կմ, լայնությունը՝ 3,219 կմ: Ծավալը՝ 2,539 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 148,0322 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 44 կմ: Միջին խորությունը՝ 46,4 մ, առավելագույնը՝ 80 մ (կենտրոնական մասում): Պարզությունը՝ 2,92 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 231 մ: Լճի աչեհերեն Tasék Lut Tawar անվանումը բառացի նշանակում է *քաղցրահամ ջրի ծով*:

ԼԱՊՏԵՎՆԵՐԻ ԾՈՎ - ռուսերեն Море Лаптевых, յակուտերեն Лаптевар байҕал-тара. Հյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի ծայրամասային ծով Սիբիրի հյուսիսային ափերի մոտ՝ **Թայմիր** թերակղզու, արևմուտքում՝ **Հյուսիսային երկիր** և արևելքում՝ **Նորսիբիրական** կղզիների միջև: Արևմուտքում **Վիկիցկու** նեղուցով հաղորդակցվում է **Կարայի**, արևելքում՝ **Դմիտրի Լապտևի**, Էստերիկան և **Սաննիկովի** նեղուցներով **Արևելասիբիրական** ծովերի հետ: Ծովի արևմտյան մասում և գետերի գետաբերաններում գտնվում են մի քանի տանյակ կղզիներ՝ Մեծ Բեգիչև, Բելկովսկի, Փոքր Թայմիր, Ստոլբովոյ, Ստարոկադոմսկու, Պեսչանի և այլն: Ափերը խիստ մասնատված են: Խոշոր ծոցերն են՝ Խատանգայի, Օլենյոկի, Յանայի, Անաբարի, Բուոր Խայի: Ծովն են թափվում **Լենա**, Խատանգա, Անաբար, **Օլենյոկ**, Յանա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 672 000 կմ²: Երկարությունը՝ 530 կմ, լայնությունը՝ 1 240 կմ: Ծավալը՝ 388 416 կմ³: Ծովափի երկարությունը՝ 1 300 կմ: Միջին խորությունը՝ 578 մ, առավելագույնը՝ 3 385 մ (հյուսիսային մասում):

1935 թ. անվանվել է 1733-44 թթ. Հյուսիսային մեծ արշավախմբի մասնակից ռուս ծովագնացներ, հորեղբոր որդիներ Դմիտրի Յակովլևիչ և Խարիտոն Պրոկոֆևիչ *Լապտևների* պատվին:

Մինչև 1935 թ. ծովը կրում էր Արկտիկայի շվեդ հետազոտող Ն. Ա. Է. Նորդենշելդի անունը:

ԼԱԶԱԴԻՎՅԱՆ ԾՈՎ- անգլերեն Laccadive Sea, հինդի ल ॱष सागर Լաքշադվի սագր, դիվեհի لاکشدریہ Լաքշա քանդու, մալայալամ ലക ॱ ॱ ավ ԿՏ Լաքշադվի քաթալ, թամիլերեն இலட்சத்த ॱக் கட ॱல Լաթթաթըվուք քաթալ, կաննադա

Դագուպան, Արինգայ, Բաուանգ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 2 079,2 կմ²: Երկարությունը՝ 56,5 կմ, լայնությունը՝ 36,8 կմ: Ծավալը՝ 96,68 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 160 կմ: Միջին խորությունը՝ 46,5 մ, առավելագույնը՝ մոտ 200 մ (հյուսիսարևմտյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Լինգայեն* քաղաքից:

ԼՅԱԳՔԱ ՓՈՒԼ - լիճ Տիբեթում, **Ջոմոլունգմայի** գագաթից 6 կմ հյուսիս: Ասիայի ամենաբարձրադիր լիճը: Երկարությունը՝ 180 մ, լայնությունը՝ 50 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 6 368 մ:

Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *քամոտ ավազան*:

ԼՅՈՑՉԵ - տիբեթերեն ལྷོ་ཚོ་ Լհորցե, նեպալերեն ल्होत्से Լհոտսի, չինարեն 洛子峰

Լուռ զի ֆըն. եռագագաթ լեռնազանգված **Հիմալայներում**, Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայում, Չինաստանի ու Նեպալի սահմանագլխին: Լեռն ունի երկարածիգ կատարներով առանձնացված եռանիստ բուրգի տեսք, ընդգծված հարավային, արևելյան և արևմտյան (երբեմն՝ հյուսիսարևմտյան) գառիթափ պատերով: Բացի գլխավոր գագաթից լեռնազանգվածի արևելյան մասում առանձնանում են ևս երկու, 8 000 մ-ից բարձր գագաթներ՝ Լհոցգե Միջինը 8 414 մ և Լհոցգե Սարը 8 383 մ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 516 մ, հարաբերականը՝ 610 մ: Առաջին անգամ 1956 թ. մայիսի 18-ին, Լհոցգեյի գագաթն են բարձրացել շվեյցարական արշավախմբի անդամներ՝ Էռնեստ Ռայսը և Ֆրից Լուխսինգերը:

Լհոցգե անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Հարավային պիկ*:

ԼՅԱՆՈՎԻ ՄԵԾ - ռուսերեն Большой Ляховский, յակուտերեն Ляхов улахан арыыта.խոշորագույն կղզի Լյախովի կղզիների կազմում:Հարավում **Դմիտրի Լապտևի** նեղուցով անջատված է մայրցամաքից, հյուսիսում Էտերիկան նեղուցով՝ Լյախովի Փոքր կղզուց: Կղզու լեռներն են՝ Էմիյ Թաս, Կովրիժկա, Խապտագայ և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Մեծ Էտերիկան, Բլուդնայան, Տախտուբուտը, Ուստուգաստախը: Խոշոր լճերն են՝ Կոմարինոյե, Մելկոյե, Իքի Կյուել և այլն: Բարձր կետը՝ 433 մ: Մակերեսը՝ 4 600 կմ²:

Անվանվել է ի պատիվ ռուս արդյունաբերող *Ի. Լյախովի*:

ԼՅԱՈՂՈՆ - չինարեն 辽东半岛 Լյաոդուն պեննգա, կորեերեն 라오둥 반도 Լյաոդուն փանդո. թերակղզի Չինաստանի հյուսիսարևելյան մասում, Լյաոդունի և **Դեղին** ծովերի ու **Արևմտակորեական** ծոցի միջև: Թերակղզին իրենից ներկայացնում է բլրոտ հարթավայր: Խոշոր գետերն են՝ Դայանգ, Բիլյու, Յուն և այլն: Մակերեսը՝ 29 248,41 կմ²: Երկարությունը՝ 210 կմ, լայնությունը՝ 110 կմ: Բարձր կետը՝ Բույունշան լեռ (1 131 մ):

Լյաոդուն անվանումը կազմված է 辽西 / 遼西 *Լյաո* գետի անվան և նրան ավելացված է 东 դուն *արևելք* բառից՝ *Լյաո* գետից *արևելք*:

ԼՅՈՍԱՅԻՆ ՍԱՐԱՎԱՆԴ - չինարեն 黄土高原Յուանթու Կաուեն. սարավանդ Չինաստանում՝ **Յուանհե** գետի ավազանի միջին մասում: Յարավից եզերված է Ցինլին լեռնաշղթայով, արևելքից՝ Տայիանշան լեռներով, հյուսիսից՝ Օրդոս անապատով, հյուսիս-արևմուտքից՝ Ալաշան անապատով, արևմուտքից՝ Նյանշանի արևելյան ճյուղավորումներով: Տարածքը ծածկված է 150-ից մինչև 300 մ խորությամբ դեղնավուն փխրահողով՝ լյոսով: Մակերեսը՝ մոտ 430 000 կմ²: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ միջինը 1200–1500 մ (առավելագույնը՝ 2500 մ): Անվանումը ստացել է սարավանդում մեծ տարածում ունեցող *փխրուն, դեղնահող լյոս* անունից:

ԼՈՍԲՈԿ - ինդոնեզերեն Pulau Lombok. կղզի Փոքր Չոնոյան կղզիների կազմում: Յարավից ողողվում է Յնդկական օվկիանոսով, հյուսիսից՝ **Բալի** ծովով: Արևմուտքում համանուն նեղուցով անջատված է **Բալի**, արևելքում Ալաս նեղուցով՝ **Սումբավա** կղզիներից: Ափերը թույլ մասնատված են, բացառությամբ հարավայինի: Ռինջանի հրաբխի խառնարանում գտնվում է Սեգարա Անակ լիճը: Կղզու հյուսիսային մասը բարձրադիր է, հարավայինը՝ ցածրադիր, տեղ-տեղ բլրոտ: Խոշոր գետերն են՝ Գանտի, Սունգայ Կելեպ, Կալի Դոդոկան, Բաբակ, Կալի Սեգարա և այլն: Մակերեսը՝ 4 677.4 կմ²: Երկարությունը՝ 96 կմ, լայնությունը՝ 82 կմ: Բարձր կետը՝ Ռինջանի հրաբուխ (3 726 մ): Անվան հիմքում ընկած է սասակերեն *lusu-bok ուղիղ առջևում* արտահայտությունը: Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվանման հիմքում ընկած է չիլի պղպեղի ինդոնեզերեն *lombok* անունը, որը քիչ հավանական է:

ԼՈՆԳԻ ՆԵՐՈՒՑ - ռուսերեն Пролит Лонга. Յյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի **Վրանգելի** կղզին Ռուսաստանի Դաշնության մայրցամաքային մասից անջատող նեղուց: Իրար է միացնում **Արևելասիբիրական** և **Չուկոտյան** ծովերը: Նեղուցի վրայով է անցնում ամսաթվերի փոփոխման գիծը: Երկարությունը՝ 128 կմ, լայնությունը՝ 141 կմ: Միջին խորությունը՝ 36-50 մ: Անվանվել է 1867 թ. Վրանգելի կղզին հայտնաբերած ամերիկացի ծովագնաց և կետորս *Թոմաս Լոնգի* պատվին:

ԼՈՔՏԱԶ - մեյթեյ (մանիպուրի) လော့ကဒါ Լոքտակ Լոքտաք իսիմ, հինդի लोकटक झील Լոքատաք ջիլ, անգլերեն Loktak Lake. քաղցրահամ լիճ Յնդկաստանի հյուսիսարևելյան մասում, Մանիպուր նահանգում: Հայտնի է իր Պիումդի լողացող կղզիներով, որի հիմքն են կազմում մահացած և նեխող օրգանական մնացորդները և որոնք օգտագործվում են տեղաբնիկների կողմից որպես բանջարանոցներ: Խոշոր կղզիներն են՝ Տհանգան, Իտիինգը և Սենդրան: Լիճն են թափվում Մանիպուր, Բարակ, Իմպհալ, Իրիլ, Թուբալ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 287 կմ²: Երկարությունը՝ 35 կմ, լայնությունը՝ 13 կմ: Ծավալը՝ 2,07 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 980 կմ²: Միջին խորությունը՝ 2,7 մ, առավելագույնը՝ մոտ 4,6 մ (արևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 768,5 մ:

Անվանումն առաջացել է հինդի լեզվի लोक լոք *hnup* և अंत տակ *վերջ* բառերի միացումից:

ԼՈՒՍՈՆ - քիկոլերեն Luzon, սեբուանո Luzon, իլոկաներեն Luzon, կապամպանգաներեն Luzon, տագալերեն Luzon, վարայերեն Luzon, անգլերեն Luzon. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** հյուսիսում: Արևմուտքից ողողվում է **Յարավչինական**, արևելքից՝ **Ֆիլիպինյան** ծովերով: Լուսոնի նեղուցով կղզին անջատված է **Թայվան** և **Ռյուկյու** կղզիներից: Կղզում կան ինչպես հանգած՝ Արայատ, այնպես էլ գործող հրաբուխներ՝ Մայոն, Կագուա, Պինատուբո, Բանաո և այլն: Յուսիսարևմտյան մասում է գտնվում խոշոր Կենտրոնական Կորդիլիերա լեռնահամակարգը, որից հարավ տեղակայված են ցածրադիր Սամբալես լեռները, իսկ արևելքում՝ Կագայան գետի հովիտը, որն անջատում է Կորդիլիերան մեկ այլ ցածրադիր Սիեռա Մադրե լեռնաշղթայից: Յաշվի առնելով կղզու ավերի կտրտվածությունը, այն ունի բազմաթիվ ծոցեր և ծովախորշեր՝ Լինգայեն, Մանիլա, Լամոն, Կաբառույան, Տայաբաս, Ռագայ և այլն: Կղզու հարավային մասում է գտնվում Բայ լիճը: Խոշոր գետերն են՝ Կագայան, Ագնո, Պամպանգա և այլն: Մակերեսը՝ 109 964,9 կմ²: Երկարությունը՝ 955 կմ, լայնությունը՝ 220 կմ: Ափի երկարությունը՝ 3 249,6 կմ: Բարձր կետը՝ Պուլոգ լեռը (2929 մ):

Անվանումը ծագում է պորտուգալերեն *Luções* անունից, որով պորտուգալացիներն անվանում էին այստեղ բնակվող ցեղերից մեկին:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն 1570-71 թթ. իսպանացի ծովագնացներին զարմացրել են բնիկների տան դռների առջև դրած բրինձ ծեծելու տաշտածև մեծ ամանները և նրանք կղզին անվանեցին *Islas de los Losones՝ Տաշտերի կղզիներ:*

Կա կարծիք, որ անվանումն առաջացել է չինարեն 呂宋 Լի Սոն *ցածրադիր, հարավային* կամ *փոքր Սյու* (թագավորական հարստություն Չինաստանում) անունից:

ԼՈՒՓԳՅԱՐ ՍԱՐ - ուրդու سر لوپسار. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Յիսպար Մուգտաղ լեռներում՝ Մոմիլ Սար լեռնազանգվածում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: **Մոմիլ Սար** լեռնագագաթից 3,83 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 200 մ, հարաբերականը՝ 730 մ: Անվանումը վախաներենից թարգմանաբար նշանակում է *Մեծ ժայռի գագաթ:*

Խ

ԽԱՆԿԱ - ռուսերեն Ханка, չինարեն 兴凯湖 / 興凱湖 Սինքայիու. քաղցրահամ լիճ Յեռավոր Արևելքում՝ Ռուսաստանի Դաշնության Պրիմորիեի երկրամասի և Չինաստանի Յեյլունցզյան նահանգի սահմանագլխին: Լճի հյուսիսային (չինական) ափի մոտ է տեղակայված Խանկայից ավագե նեղ ցամաքալեզվակով անջատված Փոքր Խանկա լիճը: Լիճն են թափվում 23 գետ՝ Իլիստայա, Կոմիսարովկա, Մելգունովկա, Սպասովկա և այլն, իսկ արտահոսում՝ Սունգաչան: Մակերեսը՝ 4 190 կմ²: Երկարությունը՝ 90 կմ, լայնությունը՝ 45-67 կմ: Ծավալը՝ 18 885 կմ³: Ջրահավաք ավա-

զանը՝ 18 400 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 309 կմ: Միջին խորությունը՝ 4,5 մ, առավելագույնը՝ 10,6 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 68-70 մ:

Լճի չինարեն 兴凯湖 / 興凱湖 Սինքայիու / Խինկայ անվանումը բառացի նշանակում է *առատության և բարգավաճման ծով*:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն, հավանական է, որ լճի անվանման հիմքում ընկած է չինարեն 汗海 Խանհայ *իջվածք* բառը:

ԽՈՒՎՍՊՅՈՒԼ - մոնղոլերեն Хөвсгөл нуур, բուրյաթերեն Хүбсэгэл. խոշոր քաղցրահամ լիճ Մոնղոլիայի հյուսիսում, միջլեռնային իջվածքում՝ **Սայանների** հարավային ճյուղավորումների մոտ: Խոշոր կղզիներն են՝ Դալայն Սոդոն, Ցամո Խադ, Բագա և այլն: Լիճն են թափվում 96 գետ ու գետակներ՝ Իխ Խորո Գյոլ, Բայան Գյոլ, Ջարգալանդ Գյոլ, Ցագան Սալա Գյոլ, Խանխ Գյոլ, Ալագ Ցար Գյոլ, իսկ արտահոսում՝ Էգիյն Գյոլը: Մակերեսը՝ 2 758,7 կմ²: Երկարությունը՝ 136 կմ, լայնությունը՝ 36,5 կմ: Ծավալը՝ 380.7 կմ³: Միջին խորությունը՝ 138 մ, առավելագույնը՝ 267 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 645 մ:

Բուն մոնղոլերեն Хөвсгөл нуур անվանումը բառացի նշանակում է ջրառատ լիճ: Հավանական է, որ անվանման հիմքում ընկած է լճի թյուրքերեն Kyep Suu Kyeli *երկնագույն լիճ* անունը:

Կ

Կ12 - հինդի के१२ Կ12. Լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Սալտորո լեռնաշղթայում, **Սիաչեն** սառցադաշտից հարավ-արևմուտք, Հնդկաստանում: **Սալտորո Քանգրի** լեռնից 19,42 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Կ12, Բիլաֆոնդ, որից սկիզբ է առնում **Ինդոսի** վտակ՝ Դանգամը և այլն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 428 մ, հարաբերականը՝ 1 978 մ:

Լեռը 1856 թ-ին հայտնաբերվել է եվրոպական արշավախմբի կողմից և ստացել Կ12 անվանումը, որպես **Կարակորումի** տասներկուերորդ գագաթ:

Կ2 / ՉՈԳՈՐԻ - ուրդու چوگور / ٿو کے Զուգուրի / Կ2, հինդի के२ Կ2, չինարեն 喬戈里峰 Չիագուլի ֆըն. Լեռնագագաթ **Կարակորումի** լեռնահամակարգում, Բալտորոյի լեռներում, Պակիստանում: Կ2-ը բարձրությամբ երկրորդ լեռնագագաթն է աշխարհում **Ջոմոլունգմայից** հետո: Այստեղ կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 611 մ, հարաբերականը՝ 4 017 մ: Առաջին անգամ 1 954 թ. հուլիսի 31-ին, Չոգորի գագաթն են բարձրացել Արդիտո Դեգիոյի ղեկավարած իտալական արշավախմբի անդամներ՝ Լինո Լաչեդելին և Ակիլե Կոմպանինին:

Լեռը 1856 թ-ին հայտնաբերվել է եվրոպական արշավախմբի կողմից և ստացել Կ2 անվանումը, որպես **Կարակորումի** երկրորդ գագաթ: Կ1, Կ3, Կ4 և Կ5 գագաթները

հետագայում վերանվանվել են՝ **Մաշերբում, Բրոադ Պիկ, Գաշերբում II-րդ և Գաշերբում I-ին**:

Նախկինում լեռը հայտնի էր՝ *Գոդուին Օստեն* անվամբ՝ ի պատիվ այս շրջանը ուսումնասիրող, 1861 թ-ին անգլիական տեղագրական առաջին արշավախմբի ղեկավար, գնդապետ Յենրի Գոդուին Օստենի, Լամբիա Պահար՝ *Մեծ լեռ*, Դափսանգ Կեչու/ Կետու և այլ անվանումներով:

Չոգորի անվանումը կազմված է բալթի լեզվի *chhogo hulya* և *ri լեռ* բառերից՝ *Յսկա լեռ*:

Կ6 - ուրդու *چوٹ ىبلتس—تان* / *کے 6*. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Մաշերբումի լեռներում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: **Շերայի Զանգրի** լեռից 21,62 կմ հեռավորությամբ: Խոշոր սառցադաշտերն են՝ հյուսիսում Շյոք գետի ակունքը հանդիսացող Յուշե հովտի սկզբնամասում գտնվող Չարակուսան, գագաթից հարավ-արևմուտք՝ Նագմահը (կամ Նանգպահ), իսկ արևելքում՝ Զաբերին: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7282 մ, հարաբերականը՝ 1962 մ:

Հայտնի է նաև Բալտիստան Պիկ անվամբ:

Լեռը 1856 թ-ին հայտնաբերվել է եվրոպական արշավախմբի կողմից և ստացել Կ6 անվանումը, որպես **Կարակորումի** վեցերորդ գագաթ:

ԿԱԶԲԵԿ - օսերեն *Сæна* / *Урсхох*, վրացերեն *მყობვარწვერი* (*ყაֆծვერი*) մկինվարծվերի (կազբեգի), ինգուշերեն *Бам-тоам*, կաբարդերեն *Іуащхьæмахуэуыкы* / *Къаэ-бэч*, ռուսերեն *Казбек*. հանգած ստրատոհրաբուխ Կենտրոնական Կովկասի արևելյան մասում՝ Կողքային լեռների Խոխի լեռներում, Ռուսաստանի Դաշնության և Վրաստանի սահմանագլխին: Վերջին ժայթքումը տեղի է ունեցել 650 թ-ին: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 5 033,8 մ:

Այժմյան անվանումը լեռը ստացել է 19-րդ դարի սկզբներին այստեղի հողերի տեր ու տիրակալ իշխան Ղազիբեկից, որի անունը աղավաղվելով ստացել է *Կազբեկ* ձև:

Լեռան վրացերեն *մყობვარწვერი* մկինվարծվերի ու *մყობարո* մկինվարի անվանումը, թարգմանվում է, որպես *սառցե գագաթով լեռ* կամ *սառցե գագաթ*:

Կազբեկի օսերեն անվանումներից *Урсхох* բառացի նշանակում է *Սպիտակ լեռ*, իսկ լեռան ինգուշերեն *Бам-тоам* անվանումը՝ *Հալչող լեռ*:

ԿԱԼԻՄԱՆՏԱՆ - ինդոնեզերեն *Kalimantan*, մալայերեն *Borneo* / *بورنيو*, բանջար *Pulau Kalimantan*. կղզի Հարավարևելյան Ասիայում, Մեծ Չոնդյան կղզիների կազմում: Հյուսիսում և հյուսիսարևմուտքում շրջապատված է **Հարավչինական**, հյուսիսարևելքում՝ **Սուլու** ծովերով, արևելքում՝ **Սուլավեսի** ծովով ու **Մակասարյան** նեղուցով, հարավում՝ **Ճավայի** ծովով ու **Կարիմատա** նեղուցով: Կղզուց արևմուտք են գտնվում **Մալակկա** թերակղզին ու **Սումատրա** կղզին, դեպի հարավ՝ **Ճավա**, արևելք՝ **Սուլավեսի** կղզիները: Մակերեսը ծածկված է մշտադալար արևադարձային անտառներով: Այստեղ են գտնվում՝ Բանջարան Կրոկ, Իրան, Կապուաս Յուլու լեռնաշղթաները, ինչպես նաև Հարդեն, Լիանգպրան լեռնագագաթները: Խոշոր գետերն են՝ **Կապուաս**, Մահակամ, Բարիտո, Ռաջանգ և այլն: Մակերեսը՝ 743 330

կմ²: Երկարությունը՝ 1 336 կմ, լայնությունը՝ 960 կմ: Բարձր կետը՝ Կինաբալու լեռ (4095 մ):

Կղզին ունի տարբեր անվանումներ: Արևմտյան լեզուներում այն հայտնի է Բոռնետ անվամբ, որը ստացել է 1521 թ. Ֆ. Մագելանի արշավախմբի կողմից՝ կղզու հյուսիսային կողմում գտնվող Բրունեյի սուլթանության պատվին:

Ինդոնեզացի տեղաբնիկները կղզին անվանում են Կալիմանտան, որի անվանման ծագումնաբանությունն ունի մի քանի բացատրություն.

Վարկածներից մեկի համաձայն այն առաջացել է սանսկրիտերեն कालमंथन Կալամանտհանա *կիզիչ եղանակի կղզի* անունից:

Ըստ ամենատարածված վարկածի կղզին Կալիմանտան անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող *կլեմանտաներ* ցեղի անունից:

Կան Կալիմանտան անվան թարգմանության ևս երկու վարկած՝ *Մանգոյի երկիր* և *Ալմաստե գետ*:

ԿԱՄԵԹ - հինդի कामेट Կամիթ. երկգագաթ լեռ **Յիմալայներում**, Ուտարակհանդ ևսահանգի՝ Չամոլի շրջանում, Յնդկաստանում: **Նանդա Դևի** լեռից 70,33 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Պասիմի, Պուրբի, Արևմտյան ու Արևելյան Կամեթ, Ռայիանա և այլն: Լեռան լանջերից են սկիզբ առնում Սարասվատի և Դաուլիգանգա գետերը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 756 մ, հարաբերականը՝ 2 825 մ:

Կամեթ լեռան անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *բոցավառվող, առկայծող, բոցկլտացող* լեռ:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ձյունագուրկ*:

ԿԱՄՈՏԵՍ - սերուանո Camotes Sea, իլոկաներեն Baybay Camotes, տագալերեն Dagat Camotes, վարայերեն Dagat Camotes. միջկղզային ծով Ֆիլիպինյան կղզեխմբի **Լեյտե**, **Բոհոլ** և **Սեբու** կղզիների միջև: Յյուսիսում հաղորդակցվում է **Վիսայան**, իսկ հարավում՝ Բոհոլ և Կանիգաո նեղուցներով **Բոհոլ** ծովերի հետ: Ծովում են գտնվում **Կամոտես** կղզիները: Մակերեսը՝ 8 540 կմ²: Երկարությունը՝ 85 կմ, լայնությունը՝ 150 կմ: Ծավալը՝ 2 331,42 կմ³: Միջին խորությունը՝ 273 մ, առավելագույնը՝ 721 մ (կենտրոնական մասում):

Անվանումը ստացել է *Կամոտես* կղզիներից:

ԿԱՄՈՏԵՍ - սերուանո Kapuloan ang Camotes, տագալերեն Kapuluan ng Camotes, անգլերեն Camotes Islands. կղզիների խումբ Ֆիլիպիններում, համանուն ծովում: Կազմված է երեք խոշոր և մեկ փոքր կղզիներից՝ Պորո, Պասիխան, Պոնտոն և Տուլանգ: Պասիխան կղզում է գտնվում Դանաո լիճը: Մակերեսը՝ 236,36 կմ²: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում՝ Ալտավիստա բլուր 388 մ (Պորո կղզում):

Ըստ ավանդապատումի, երբ իսպանացիները հարցրել էին տեղաբնիկներին այդ վայրի անվան մասին, ստացել էին կամոտե պատասխանը, որովհետև այդ ժամա-

նակ նրանք հավաքում էին քաղցր կարտոֆիլի (*կամոտի*) բերքը և կարծում էին, որ իսպանացիք հետաքրքրվում են, թե ինչ են նրանք հավաքում:

ԿԱՄՉԱՏԿԱ - ռուսերեն Камчатка. թերակղզի Եվրասիայի հյուսիսարևելյան մասում: Արևմուտքից ողողվում է **Օխոտի** ծովով, արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով և **Բերինգի** ծովով: Միացված է մայրցամաքին մինչև 93 կմ լայնությամբ նեղ Պարապուլսկի դոլ պարանոցով: Արևելյան ափը խիստ մասնատված է և առաջացրել է մի շարք խոշոր ծոցեր՝ Ավաչայի, Կամչատկայի, Կարազայի, Կորֆի և այլն: Կենտրոնական մասում են գտնվում երկու զուգահեռ լեռնաշղթա՝ Սրեդիննի և Արևելյան, որոնց միջև է գտնվում Կենտրոնականաչափային ցածրավայրը: Թերակղզում կան 300-ից ավելի հրաբուխ, որոնցից 29-ը համարվում են գործող՝ Իչինսկայա Սոպկա (3 621 մ), Կորյակական Սոպկա (3 456 մ), Ավաչինսկայա Սոպկա (2741 մ): Խոշոր գետերն են՝ Կամչատկա, Ավաչա, Տիգիլ, Ուկա, Տալովկա և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Կոստական, Կուրիլյան, Կրոնցկոյե, Շտյուբեյի, Կալիգիր և այլն: Մակերեսը՝ 270 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ մինչև 440 կմ: Բարձր կետը՝ Կյուլչևսկայա Սոպկա հրաբուխ (4 835 մ): Ամենայն հավանականության, անվանումը ստացել է *Կամչատկա* գետից:

ԿԱՆՉԵՆՉԱՆԳԱ - նեպալերեն कञ्चनजङ्घा Կանչանձանգհա, հինդի कंचनजंघा Կանչանջանգհա, դոթյալի कञ्चनजंघा Կանչանձանգհա. հնգագագաթ լեռնազանգված **Հիմալայներում**, Նեպալի ու Յնդկաստանի սահմանագլխին: Լեռնազանգվածը բարձրությամբ երրորդն է աշխարհում՝ **Ջոմոլունգմայից** և **Կ2**-ից հետո: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Կանչենջանգա Գլխավոր 8 586 մ, Կանչենջանգա Արևմտյան / Յալունգ Զանգ 8 505 մ, Կանչենջանգա Յարավային 8 491 մ, Կանչենջանգա Կենտրոնական 8 478 մ և Կանգբաչեն 7 902 մ: Այստեղ կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 586 մ, հարաբերականը՝ 3 922 մ: Առաջին անգամ 1955 թ. մայիսի 25-ին, Կանչենջանգայի գագաթն են բարձրացել բրիտանական արշավախմբի անդամներ՝ Ջո Բրաունը և Ջորջ Բենդը: Հավանաբար *Կանչենջանգա* անվանումը ունի տիբեթական ծագում և հարավ տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Բյուր ձների հինգ գանձարան*, հաշվի առնելով, որ զանգվածը կազմված է հինգ գագաթից:

ԿԱՉ - գուջարաթի કચ્છ-નો અખિલ կաջանում ակիետա, հինդի कच्छ की खाड़ी կաչ կի քհաարի, անգլերեն Gulf of Kutch. հարավից՝ Կատհիավար, իսկ հյուսիսից՝ Կաչ թերակղզիներով եզերված **Արաբական** ծովի ծոց, Յնդկաստանի Գուջարաթ նահանգում: Ծոցում կան շուրջ 40 կղզի, որոնցից խոշորագույնը Կարումբհարն է: Մակերեսը՝ 7 350 կմ²: Երկարությունը՝ 180 կմ, լայնությունը՝ 65 կմ: Ծավալը՝ 154,35 կմ³: Միջին խորությունը՝ 21 մ, առավելագույնը՝ 123 մ (արևմտյան մասում): Անվանումը ստացել է *Կաչ* թերակղզուց:

ԿԱՊՈՒԱՍ - ինդոնեզերեն Sungai Kapuas. գետ Ինդոնեզիայի Կալիմանտան կղզում: Աշխարհի ամենաերկար կղզային գետն է: Սկիզբ է առնում Մյուլերի ու Վե-

րին Կապուաս լեռնաշղթաների ծայրակցման կետ հանդիսացող Ռայա լեռան հարավարևմտյան լանջից և հոսելով արևմտյան ուղղությամբ ու Պոնտիանակ քաղաքից հարավ կազմելով ընդարձակ դելտա, թափվում **Նատուևա** ծովը: Խոշոր վտակներն են՝ Մելավի, Մենգկիանգ: Երկարությունը՝ 1143 կմ: Ավազանը՝ 98 749 կմ²: Ջրի ծախսը մոտ՝ 6 000 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 1 508 մ:

Անվանումը ստացել է *Կապուասի* լեռներից:

ԿԱՊՈՒՏՋՈՂ - ադրբեջաներեն Qarıcıq daği.բազմազագաթ լեռնազանգված **Յայկական լեռնաշխարհում**, Չանգեզուրի լեռնաշղթայում, Յայաստանի Յանրապետության և Նախիջևանի սահմանագլխին: Չանգեզուրի լեռների ամենաբարձր կետը: Լեռան հյուսիսարևելյան մասից է սկիզբ առնում Զարահուն գետը: Լեռնազանգվածից են սկիզբ առնում նաև՝ Կարթ, Կապուտջուղ, Փառակա և այլ գետեր: Կապուտջուղ լեռան լանջերը զառիթափ են՝ ծածկված մերձալպյան և ալպյան մարգագետիններով, գագաթային շրջանում կան հավերժական ձնաբծեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 3 905,2 մ, հարաբերականը՝ 1 818 մ:

Որոշ ուսումնասիրողներ համարում են, որ անունը կազմված է հայերեն *կապույտ* և *ճյուղ* բառերի միացումից՝ *Կապույտճյուղ*, որը հետագայում ստացել է այժմյան տեսքը: Սակայն այդ եզրակացությունը թյուր է:

ԿԱՍՊԻՑ ԾՈՎ - ռուսերեն Каспийское море, դազախերեն Каспий теңизи, թուրքմեներեն Hazar deňzi, պարսկերեն خزر و آبی دریا Դրայա է խեզար, ադրբեջաներեն Xəzər dənizi, ավարերեն Каспий ралъад, լեզգիերեն Каспи гъуьл, լաքերեն Каспи хъхъири. երկրագնդի ամենամեծ անհոսք լիճը, Եվրոպայի և Ասիայի սահմանին: Պայմանականորեն բաժանվում է 3 մասի՝ Յյուսիսային, Միջին և Յարավային: Յյուսիսային և Միջին մասերի պայմանական սահման է հանդիսանում Չեչեն կղզու և Տյուբ Կարազան հրվանդանի միջև երևակայան գիծը, իսկ Միջին և Յարավային մասերինը՝ Չիլով կղզու և Ղան Ղուլու հրվանդանի միջև: Ափերը ցածրադիր են ու հարթ: Խոշոր ծոցերն են՝ Մանղշլադի, **Կարա Բողազ Գյոլ**, Ղազախական, Կրասնովոդսկի, Թուրքմենական և այլն: Լիճն են թափվում 130 գետ՝ Վոլգա, Ուրալ, Սուլայ, Սամուր, **Կուր**, Թերեք, Էմբա, Ատրեկ, Սեֆիդրուդ և այլն: Մակերեսը՝ 371 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ 435 կմ: Ծավալը՝ 78 200 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 3 626 000 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 7 000 կմ: Միջին խորությունը՝ 208 մ, առավելագույնը՝ 1 025 մ (հարավային մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ - 28 մ:

Լիճը հնում կոչվել է նաև Յիկանաց, Խազարական, Վրկանից և այլն:

Այժմյան **Կասպից ծով** անվանումը ստացել է նախկինում լճի հարավարևմտյան ափամերձ գոտում բնակվող *կասպք* ցեղերի անունից:

ԿԱՐԱ - ռուսերեն Кара. գետ Եվրասիայի հյուսիսային մասում, Ռուսաստանի Դաշնությունում: Կազմավորվում է Բևեռային Ուրալի հյուսիսարևմտյան լանջերից, Մեծ և Փոքր Կարա գետերի միացումից: Հոսելով հիմնականում հյուսիսարևմտյան ուղղությամբ՝ Պայ-Խոյ լեռնաշղթային զուգահեռ, քարվաստեր ու ջրվեժներ կազմավորելով, անցնում է մի քանի կիրճերով ու թափվում **Կարայի** ծովի՝ Բայդարատայի ծովախորշը: Վտակներն են՝ Նյարմա-Յախա, Սիլովա-Յախա, Սիբիրչատա-

Յախա և այլն: Երկարությունը՝ 257 կմ: Ավազանը՝ 13 400 կմ²: Ակունքի բարձրությունը՝ 163 մ:

Անվանումն առաջացել է նենեցական *xape* *սառցակոշտ, տորոս* բառից:

ԿԱՐԱ ԲՈՂԱԶ ԳՅՈԼ - թուրքմեներեն Garabogazköl. **Կասպից** ծովի ծոց Թուրքմենստանի հյուսիսարևմտյան մասում: Ծովի հետ է կապված շուրջ 200 մ լայնությամբ համանուն նեղուցով: Ջուրը հայտնի է իր բարձր աղիությամբ (310 ‰): Մակերեսը՝ 18 400 կմ²: Երկարությունը՝ 193 կմ, լայնությունը՝ 154 կմ: Ծավալը՝ 128,8 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 730 կմ: Միջին խորությունը՝ 7 մ, առավելագույնը՝ 13,8 մ (կենտրոնական մասում):

Անվանումը թյուրքերեն լեզուներից թարգմանաբար նշանակում է *Սև նեղուցի լիճ*:

ԿԱՐԱԳԻԵ - դազախերեն Каракия ойысы. խոր, անհոսք իջվածք Ղազախստանում՝ **Կասպից ծովի** արևելյան ափամերձ շրջանում, Մանղշլաղ թերակղզում: Երկարությունը՝ 85 կմ, լայնությունը՝ 10-25 կմ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ -132 մ: Հատակը ծածկված է աղուտներով:

Հայտնի է նաև Բատիր անունով:

Անվանումը կազմված է թյուրքերեն *kara սև* և *giye գառիվեր սարալանջ* բառերից: Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Սև երախ*:

ԿԱՐԱԿՈՐՈՒՄ - ուրդու قراقورم کوه سلسله Սուլեյսելի Զուր Զարա Կարամ, անգլերեն Karakoram, հինդի काराकोरम Կարակորում, չինարեն 喀喇昆仑山脉 Հալա Կուն Լուն շանմայ. լեռնահամակարգ Կենտրոնական Ասիայում, Պակիստանում, Հնդկաստանում (Ջամմու ու Զաշմիր նահանգ) և Չինաստանում: Հյուսիսից եզերված է՝ **Հինդուկուշի, Պամիրի, Կունլունի, հարավից՝ Հիմալայների** և Գանգոյիսեշանի լեռներով: **Կարակորումի** արևմտյան մասը երբեմն կոչվում է Բալտորո Մուզտաղ: Այստեղ կան մոտավորապես 15 400 կմ² մակերեսով, շուրջ 2 300 սառցադաշտ՝ **Սիաչեն, Բիաֆո, Բալտորո, Բատուրա** և այլն: Լեռնահամակարգում են գտնվում աշխարհի 8000 մ բարձրություն ունեցող 14 գագաթներից 4-ը՝ **Կ 2, Գաշերբրում I, Բրոդ Պիկ** և **Գաշերբրում II**: Լեռներից են սկիզբ առնում Յարբենդ, Շայոկ, Տաշկուրգան և բազմաթիվ այլ գետեր: Մակերեսը՝ 77 154 կմ²: Երկարությունը՝ 476-800 կմ, լայնությունը՝ 466 կմ: Բարձր գագաթը՝ **Կ 2 / Զոգորի** լեռ (8 614 մ):

Անվանումն առաջացել է թյուրքերեն *kara սև* և *korum քարացրոն* բառերից:

ԿԱՐԱԿՈՒԼ - տաջիկերեն Карокул / Сиоб, ղըրղզերեն Кара-Көл. անհոսք աղի լիճ Տաջիկստանի Լեռնային Բադախշանի ինքնավար մարզում, **Պամիրի** հյուսիսում: Լճում կա 4 կղզի: Լիճն են թափվում Կարաջիլգա, Կարարթ, Մուզկյուլ, Ալջիլգա, Մուզտեսու, Կոկսոյ, Կումբուլակ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 380 կմ²: Երկարությունը՝ 33 կմ, լայնությունը՝ 23 կմ: Ծավալը՝ 42,56 կմ³: Միջին խորությունը՝ 112 մ, առավելագույնը՝ 236 մ (արևմտյան մասում): Ջրի պարզությունը՝ 9 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 3914 մ:

Անվանումն ունի թյուրքական ծագում և բառացի նշանակում է *սև լիճ*:

ԿԱՐԱԿՈՒՄ - թուրքմեներեն Garagum, ուզբեկերեն Qoraqum. ավազային անապատ Միջին Ասիայի հարավում, Թուրքմենստանում: Անապատի կազմում տարանջատվում են՝ Անդրունգուզյան, նրանից Ունգուզ իջվածքով անջատված՝ Չարավարենյան և Կենտրոնական (Ցածրադիր) Կարակումները: Յուսիսից անապատը եզերված է **Սարըղամիշի** իջվածքով և Ուզբոյի հնահունով, արևելքից՝ **Ամուդարյայի** հովտով, հարավ-արևելքից՝ Կարաբիլ ու Բադխիզ բարձրավայրերով, հարավից՝ Կոպետդաղի ստորոտով, արևմուտքից՝ Բալխանի լեռներով: Մակերեսը՝ 350 000 կմ²: Երկարությունը՝ 420 կմ, լայնությունը՝ 570 կմ:

Անվանումն առաջացել է միջին թյուրքերեն *kara սև ու kum ավազ* բառերից, և բառացի նշանակում է *սև ավազ*: Սակայն իրականում անվանումը չի կրում գունային բաղադրիչ՝ թուրքմենները *gara gum սև ավազ* են անվանում բուսականությամբ ամրացված ավազներին, ի տարբերություն շարժուն բարխանային ավազների, որոնց անվանում են *ak gum, սպիտակ ավազ*:

ԿԱՐԱՅԻ ԾՈՎ - ռուսերեն Карское море. Յուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի ծայրամասային ծով: Ծովը սահմանակալված է Եվրասիայի հյուսիսային ափով և Նոր Երկիր, Ֆրանց Յոսիֆի երկիր, **Յուսիսային երկիր** և Գեյբերգի կղզիներով: Ծովի հյուսիսային մասում է գտնվում Վիգեի երկիր կղզին: Խոշոր ծոցերն են՝ Ենիսեյի, Պյասինայի, **Օբի խորշ**, Բայդարատայի խորշ, Գիդանի խորշ և այլն: Ծովն են թափվում **Օբ**, **Ենիսեյ**, **Կարա**, **Տազ**, Պյասինա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 893 400 կմ²:

Երկարությունը՝ 720 կմ, լայնությունը՝ 1280 կմ: Ծավալը՝ 100 954 կմ³: Միջին խորությունը՝ 113 մ, առավելագույնը՝ 620 մ (Սուրբ Աննայի փողոակ):

Առաջներում այն կոչվում էր Նյարգոմայի (Նարգեմայի) ծով:

1736 թ. Կարայի գետաբերանից ոչ հեռու ձմեռել է Յուսիսային մեծ արշավախմբի՝ Ստեպան Մալիգինի և Ալեքսեյ Սկուրատովի ղեկավարած արևմտյան ջոկատը, որից հետո ծովը ստացավ այժմյան անվանումը:

Անվանումը ստացել է Կարա գետից:

ԿԱՐԻՄԱՍԱ - ինդոնեզերեն Selat Karimata, մալայերեն Selat Karimata. Նեղուց Ինդոնեզիայում, **Կալիմանտան** և **Բելիտունգ** կղզիների միջև: Իրար է միացնում **Նատունա** և **Ճավայի** ծովերը: Նեղուցն են թափվում **Կապուաս**, Կենդավանգան, Պավան, Սամբաս, Բարումուն, Մուսի և այլ գետեր: Նեղուցի հյուսիսարևելյան մասում կան բազմաթիվ կղզիներ՝ Կարիմատա կղզեխումբ, Պենեբանգան, Կելավար, Պելապիս, Բավալ և այլն: Երկարությունը՝ մինչև 201 կմ, նվազագույն լայնությունը՝ 210 կմ: Խորությունը՝ մինչև 36 մ:

Անվանումն արաբերենից թարգմանաբար նշանակում է *Մեծահոգի հայր*:

ԿԱՐՄԻՐ ԾՈՎ - արաբերեն بحر الحاحاح րլ Բահր ալ Ահմար, տիգրինյա **ቀይኡ ባሕሪ** Զեյյի բահրի, ֆրանսերեն Mer Rouge, եբրայերեն מֵי רוֹדֵם հա Յամ հա ադոմ, հունարեն Ερυθρά Θάλασσα, լատիներեն Mare rubrum. **Արաբական** թերակղզու և

Աֆրիկայի միջև տեկտոնական իջվածքում տեղակայված Հնդկական օվկիանոսի ներքին ծով: Սուեզի ջրանցքով հաղորդակցվում է Միջերկրական ծովի, իսկ **Բաբ էլ Մանդեբ** նեղուցով՝ **Արաբական** ծովի հետ: Համաշխարհային օվկիանոսի մաս կազմող ամենաաղի ծովն է և միակն աշխարհում, որի մեջ չի թափվում ոչ մի գետ: Ափերը քիչ մասնատված են: Ողողում է Սաուդյան Արաբիայի, Եգիպտոսի, Սուդանի, Եմենի, Ջիբութիի, Էրիթրեայի, Հորդանանի և Իսրայելի ափերը: Խոշոր կղզիներն են՝ Տիրան, Զամարան և մի շարք կղզեխմբեր՝ Դահիլակ, Ֆարասան, Սուակին, Հանիշ և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Սուեզի և **Աքաբայի**: Մակերեսը՝ 475 545 կմ²: Երկարությունը՝ 2 250 կմ, լայնությունը՝ 355 կմ: Ծավալը՝ 233 017 կմ³: Միջին խորությունը՝ 490 մ, առավելագույնը՝ 3 040 մ (կենտրոնական մասում):

Հավանաբար անվանումը սեմիթական հիմնարիթ ժողովրդի «հմր» անվան սխալ ընթերցանության արդյունք է, որն արաբերեն կարդացվել է որպես لأحمر *ահմար կարմիր*:

Անվանումը նաև կապում են որոշ ժողովուրդների առասպելական ավանդազրույցներում ընդունված երկրի կողմերի գունային երանգավորման հետ, որտեղ կարմիր գույնը նշանակում է ծովի հարավային մասում գտնվելը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն ծովը ստացել է իր անվանումը *Trichodesmium erythraeum* տեսակի ջրիմուռների սեզոնային ծաղկման հետևանքով:

ԿԱՐՋԻԱՆԳ - չինարեն 卡热疆峰 Հա ռյո ծյան ֆըն. բազմագագաթ լեռնազանգված կենտրոնական **Հիմալայներում**, Տիբեթում, Չինաստանի և Բուտանի սահմանամերձ գոտում: Զուլա Զանգրի Արևելյան լեռնազագագաթից 2,97 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Կարջիանգ 7 221 մ, Կարջիանգ Հյուսիսային 7 196 մ, Կարջիանգ II (Կենտրոնական) 7 045 մ, Կարջիանգ III (Տապտոլ Զանգրի) 6 820 մ և այլն: Կան սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 895 մ:

Հայտնի է նաև Կարջիանգ I կամ Կարջիանգ Հարավային անուններով:

ԿԵՐԻՆԶԻ - ինդոնեզերեն Gunung Kerinci. գործող հրաբուխ **Սումատրա** կղզու կենտրոնական մասի արևմուտքում **Բարիսան** լեռնաշղթայում: Ինդոնեզիայի ամենաբարձր հրաբուխը: Խոշոր ժայթքումներ են տեղի ունեցել 2004 և 2009 թթ-ին, վերջինը՝ 2013 թ. հունիսի 2-ին: Լեռան լանջերից են սկիզբ առնում Ջուջուհան, Տեբո, Բանկո, Կատչիկ, Տիմբուլուն և այլ գետեր: Հրաբխի արևելյան մասում է գտնվում Գունունգտուջուհ լիճը, իսկ հարավ-արևելքում՝ Բենտո շամբը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 3 805 մ: Խառնարանի տրամագիծը՝ 600 մ, խորությունը՝ 400 մ:

Լեռը հայտնի է նաև Պունկակ Ինդրապուրա, Գադանգ, Կեռինչի, Կորինչիա անուններով:

Մեծ հավանականությամբ Կերինչի անվանումն առաջացել է *Strobilanthes kunthiana* տեսակի բույսի՝ թամիլերեն *կուրինչի* անունից: Թամիլների երկիրը առաջներում բաժանված էր չորս մասի, որտեղ ամեն մասը անվանվել էր որևէ տեղական բույսի անվամբ: Բարձրավայրերը, երկրի բարձրադիր մասերը բնորոշող բույսը կուրինչին է, որի թամիլերեն անվանումը, նաև նշանակում է *բարձրավայր*:

ԿՉԸԼԿՈՒՄ - ուզբեկերեն Qizilqum, ղազախերեն Qizilqum / Қызылқұм. ավագե անապատ **Թուրանի ցածրավայրում, Ամուդարյայի** և **Սիրդարյայի** միջագետքում, Ուզբեկստանում, Ղազախստանում ու մասամբ Թուրքմենստանում: Հյուսիս-արևմուտքից եզերված է Արալյան ծովով, հյուսիս-արևլքից՝ **Սիրդարյա** գետով, արևելքից՝ **Տյան Շան** և Պամիրա-Ալայ լեռնաբազուկներով, հարավ-արևմուտքում՝ **Ամուդարյա** գետով: Անապատն իրենից ներկայացնում է հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք թեքություն ունեցող հարթավայր: Մակերեսը՝ 300 000 կմ²: Երկարությունը՝ 480 կմ, լայնությունը՝ 390 կմ: Անվանումը թյուրքերենից բառացի թարգմանվում է *Կարմիր ավազներ*:

ԿԻԼԻԿՅԱՆ ԾՈՎ - Անվանումը ստացել է Կիլիկիա երկրամասից: Երբեմն այդպես են կոչում հարավից Կիպրոս կղզով եզերված Միջերկրական ծովի ծայր հյուսիսարևելյան մասը:

ԿԻՐԱԹ ՉՈՒԼԻ - հինդի कीरात चुली / तू पवस्त Կիրատ Չուլի / Տըմբու պարվաթ, նեպալերեն किराट की चोली Կարատ կի Չուլի Կաչ. լեռնագագաթ **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, Նեպալի ու Հնդկաստանի սահմանագլխին: **Կանչենջագա** լեռից 10,38 կմ հյուսիս-արևելք հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 365 մ, հարաբերականը՝ 1 168 մ: Լեռը հայտնի է նաև Թենթ Պիկ անվամբ: Կիրաթ Չուլի անվանումը լիմբու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Աստվածուհու սրածայր գագաթ*՝ լեռը համարվում է Յումա Սամանգ աստվածուհու կացարանը:

ԿՅԱՐՏԱՊՅՈՒ - բազմագագաթ լեռնազանգված **Հիմալայների** կենտրոնական մասում՝ **Չոմոլունգմայից** հյուսիս-արևելք, Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայում: Տեղակայված է Տիբեթում՝ Կանշունգ հովտի հյուսիսային մասում, հարավից եզերված է **Չոմոլունգմա**, **Լհոցզե**, **Չոմո Լոնգո**, **Մակալու** լեռնագագաթներով: Չանգցե լեռից 7,4 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Կհարտապիու 7 213 մ, Կհարտապիու Արևմտյան 7 018 մ և այլն: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 679 մ: Հայտնի է նաև Քարդապու անվամբ: Անվանումը ստացել է *Կհարտա* հովտից:

ԿՅՈՒՍՅՈՒ - ճապոներեն 九州 Կյուսյու. **ճապոնական կղզիների** մեծությամբ 3-րդ կղզին: Արևելքից ողողվում է Խաղաղ օվկիանոսով, հյուսիս-արևելքից՝ **Նեղիս ճապոնական** և արևմուտքից՝ **Արևելաչինական** ծովերով: Սիմոնոսեկիի նեղուցով անջատված է **Հոնսյու**, Բունգո նեղուցով՝ **Սիկոկու** կղզիներից: Ափերը, բացառությամբ արևելյանի, խիստ մասնատված են: Մակերեսը լեռնոտ է: Հյուսիս-արևմուտքում գերակշռում են ցածրադիր լեռներ և բլուրներ, հարավ-արևելքում՝ միջին բարձրության լեռներ: Այստեղ են տեղակայված Ասո, Կիրիսիմա, Սակուրաձիմա և այլ գործող հրաբուխներ: Խոշոր գետերն են՝ Տիկուգո, Միդորի, Սենդայ և այլն:

Մակերեսը՝ 36 782,37 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 3 888 կմ: Բարձր կետը՝ Նակադակե (Կյուձյո) հրաբուխ (1 791 մ):

Անվանումն առաջացել է ճապոներեն 九 կյու *նոո* և 州 սյու *երկիր*, *նահանգ* բառերի միացումից՝ *Նոո երկիր*:

ԿՈԼԻՄԱ - ռուսերեն Колыма, յակուտերեն Халыма, էվեներեն Кыту. գետ Ասիայի հյուսիս-արևելքում Ռուսաստանի Դաշնության, Սախայի Հանրապետությունում և Մազադանի մարզում: Կազմավորվում է **Կոլիմայի** բարձրավանդակի՝ Խալխանի լեռնաշղթայից սկիզբ առնող Կուլու և Այան Յուրյախ գետերի միախառնումից և հոսելով բարձրավանդակով, անցնում Կոլիմայի դաշտավայր ու առաջացնելով 3000 կմ² մակերեսով դելտա թափվում **Արևելասիբիրական** ծովի՝ Կոլիմայի ծոցը: Վտակներն են ձախից՝ Օժոգինա, Տասկան, Սեյմչան, Պոպովկա, Յասաչնայա, Չիրյանկա, Սեդեդեմա, աջից՝ Օմոլոն, Սրեդնիկան, Բախապչա, Բույունդա, Բալիգիչան, Սուգոյ, Կորկոդոն, Կամենկա, Բերյոզովկա, Այյու: Երկարությունը՝ 2 129 կմ: Ավազանը՝ 643 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 3 800 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 543մ: Ենթադրվում է, որ Կոլիմա անվանումն առաջացել է յակուտերեն *халыма* *հողա-ծածկ կոնաձև հյուղակ* բառից: Հնում այդպիսի կացարանները տարածված էին Հյուսիսի ձկնորսների մոտ:

ԿՈԼԻՄԱՅԻ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՂԱԿ - ռուսերեն Колымское нагорье. լեռնաշխարհ Հյուսիսարևելյան Ասիայում՝ Ռուսաստանի Դաշնությունում, մեծամասամբ Մազադանի մարզում: Արևմուտքից՝ Օլա ու Բույունդա գետերի ակունքներից, ձգվում է արևելյան և հյուսիսարևելյան ուղղությամբ, ապա իրարից անջատելով Կոլիմա գետի ավազանը Խաղաղ օվկիանոսի ավազանի գետերից, հասնում մինչև Փոքր Անյույ գետի հովիտը ու **Անադիր** գետի ակունքները: Բարձրավանդակը կազմված է տեկտոնական իջվածքներով իրարից անջատված միջին բարձրության լեռնաշղթաներից ու զանգվածներից՝ Մայմանչայի, Կորկոդոնի, Կեդոնի լեռնաշղթաներ, Օլայի սարահարթ, Սեյմչանա-Բույունդայի, Օմսուկչանի իջվածքներ, Վերին Կեդոնյա գոգավորություն և այլն: Բարձրավանդակից են սկիզբ առնում՝ Օմոլոն, Կորկոդոն, Օլոյ, Մեծ Յարխոդոն, Շամանիխա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 300 կմ: Բարձր գագաթը՝ Օմսուկչանի լեռնաշղթայում 1 962 մ (անանուն):

Հայտնի է նաև Գիդան անունով:

Անվանումը ստացել է *Կոլիմա* գետից:

ԿՈՄՍՈՄՈԼԵՑ - ռուսերեն Комсомольц. **Հյուսիսային երկիր** կղզեխմբի ամենահյուսիսային կղզին, **Կարայի** և **Լապտևների** ծովերի միջև: Կարմիր Բանակի նեղուցով անջատված է **Հոկտեմբերյան Հեղափոխության**, իսկ Յունիյ նեղուցով՝ Պիոներ կղզիներից: Կղզու տարածքի շուրջ 65 %-ը ծածկված է սառցադաշտերով, մնացած մասը լերկ է և բուսականությունից զուրկ: Մակերեսը՝ 9 006 կմ²: Երկարությունը՝ 120 կմ, լայնությունը՝ 75 կմ: Բարձր կետը՝ 781 մ (Գիտությունների Ակադեմիայի սառցադաշտ):

Կղզին անվանվել է Գ. Ուշակովի և Ն. Ուրվանցևի 1930-32 թթ. արշավախմբի կոմերիտականների կողմից:

ԿՈՆԳՈՐ - ույղուրերեն ووقاغ رڭت Կոնգուր Տաղ, չինարեն 公格尔峰 Կոնգըր ֆըն, մոնղոլերեն Хонгор Таг. Լեռնազանգված **Պամիրի** Կոնգուրմուզտաղ լեռներում, Չինաստանում: Տեղակայված է Մուզտաղ Աթա լեռից հյուսիս և Կարակյոլ լճից հյուսիս-արևելք: Լեռան գագաթը սառցապատ է, հյուսիսային լանջը սնում է Կարայյակ սառցադաշտի կենտրոնական և արևելյան ճյուղերը, հարավային լանջից իջնում է Չիմգեն սառցադաշտի կենտրոնական ճյուղը: Լանջերը հիմնականում լերկ են, միայն ցածրադիր մասերում տարածվում է թփուտային բուսականությունը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 7 649 մ (ըստ չինական աղբյուրների՝ 7 719 մ): Հարաբերական բարձրությունը՝ 3 585 մ:

Կոնգուր Տաղ անվանումը ունի ղրղըզերեն ծագում և թարգմանաբար նշանակում է *Ղարչնագույն լեռ*:

ԿՈՏԵՆՆԻ - ռուսերեն Котельный, յակուտերեն **Олгуйдаах арыы**. **Նորսիբիրական** կղզեխմբի խոշորագույն կղզին: Կղզու արևմտյան մասը Բունգեի երկրի միջոցով միացված է Ֆադդեևսկի թերակղզուն և կազմում է մեկ ընդհանուր զանգված: Արևմուտքից ողողվում է **Լապտևների**, իսկ հյուսիսից, արևելքից և հարավից՝ **Արևելա-սիբիրական** ծովերով: **Նոր Սիբիր** կղզուց բաժանված է Բլագովչեչենսկի, Լյախովի Փոքր կղզուց՝ Սաննիկովի և Բելկովսկի կղզուց՝ Չարյա Նեղուցներով: Ափերը մասնատված են, որով էլ բացատրվում է բազմաթիվ ծոցերի, խորշերի և ծովալճակների առկայությունը՝ Դուռնայա, Ներպալախ, Յակով Սմիրնիցկու, Բուշայա և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Բալիկտախը, Կրեստովայան, Սաննիկովին, Ռեչետնիկովին: Խոշոր լիճն է՝ Եվսեկյու Կյուել: Մակերեսը՝ 23 200 կմ²: Երկարությունը՝ 240 կմ, լայնությունը՝ մինչև 165 կմ: Բարձր կետը՝ Մալակատին Թաս լեռ (361 մ):

Կղզին 1773 թ. հայտնաբերվել է ռուս արդյունաբերող և հետազոտող Ի. Լյախովի կողմից: Նրա արշավախմբի մասնակիցներից մեկն այնտեղ մոռանում է պղնձյա կաթսան՝ котёл, որն երկու տարի անց գտնում է կղզու հատակագիծը կազմող տեղագիր Ս. Խվոյնովն ու անվանում *Կոտելնի*:

ԿՈՐԵԱԿԱՆ ԹԵՐԱԿՂԶԻ - կորեերեն 한반խանբանդո. թերակղզի Ասիայի արևելյան մասում, արևելքում՝ **Ճապոնական** ծովի, հարավում՝ Կորեական ու Չեջու Նեղուցների և արևմուտքում՝ **Ղեղին** ծովի միջև: Արևելյան ափերը մեծամասամբ լեռնոտ են, արևմտյանն ու հարավայինը՝ ցածրադիր և մասնատված: Խոշոր գետերն են՝ Տյումեն, Յալու, Չհոնչհոն, Տեդոն, Կիմ, Նակթոն և այլն: Մակերեսը՝ 227 943,05 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 1 000 կմ, լայնությունը՝ մինչև 200 կմ: Բարձր կետը՝ Պեկտուսան լեռ (2 744 մ):

Անվանումը ստացել է Կորեա երկրից:

ԿՈՐԵԱԿԱՆ ՆԵՂՈՒՑ - կորեերեն 대한해협 թեհանեյոփ, ճապոներեն 朝鮮海峡 Ճյոսեն կայկյո. Նեղուց **Կորեական** թերակղզու և Ճապոնական՝ Իկի, **Կյուսյու** և **Յոկայդո** կղզիների միջև: Իրար է միացնում **Արևելաչինական** և **Ճապոնական** ծովերը:

Ցուսիմա կղզին բաժանում է նեղուցն երկու անցարանի՝ Արևելյան (Ցուսիմայի նեղուց) և Արևմտյան: Երկարությունը՝ 324 կմ, լայնությունը՝ 180 կմ: Նվազագույն խորությունը՝ 73 մ:

Անվանումը ստացել է *Կորեա* երկրից:

ԿՈՐՅԱԿԱԿԱՆ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՂԱԿ - ռուսերեն Корьякское нагорье. Լեռնաշխարհ Յեռավոր Արևելքում՝ Ռուսաստանի Դաշնության, Կամչատկայի երկրամասում և Չուկոտյան ինքնավար շրջանում: Հարավ-արևելքից բարձրավանդակը ողողվում է **Բերինգի ծովով**, հարավ-արևմուտքից **Օխոտի ծովի**՝ Պենժինայի, իսկ հյուսիսարևմուտքից՝ **Անադիրի** ծոցերով: Հյուսիս-արևմուտքում եզերված է Պենժինա-Անադիրի իջվածքով, հյուսիսում՝ **Անադիր** գետի հովտով: **Կորյակական բարձրավանդակը** կազմված է միջին բարձրության մի շարք լեռնաշղթաներից և բլրաշարերից՝ Պախաչայի, Վետվեյայի, Օլյուտորայի, Նեպոխոդիմիյի, Կոյվեռլանի, Պիլգինայի, Հարավ Մանյան և այլն, որոնց լանջերի մի մասը ենթարկված է սառցապատման, որի ընդհանուր մակերեսը կազմում է շուրջ 205 կմ²: Բարձրավանդակի լեռներից են սկիզբ առնում բազմաթիվ գետեր՝ Մայն, Վելիկայա, Ապուկա, Պախաչա, Վիվենկա, Ուկելայտ և այլն: Մակերեսը՝ 500 000 կմ²: Երկարությունը՝ 880-1 200 կմ, լայնությունը՝ 80-270 կմ: Միջին բարձրությունը՝ 600-1 800 մ: Բարձր գագաթը՝ Լեդյանայա լեռ (2 562 մ):

Անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող *կորյակ* ժողովրդի անունից:

ԿՐԱԿԱՏԱՈՒ - ճավայերեն Krakatau, ինդոնեզերեն Gunung Krakatau. համանուն կղզում տեղակայված գործող հրաբուխ Ինդոնեզիայում, **Ճավա** և **Սումատրա** կղզիների միջև, **Չոնդյան** նեղուցում: Տեղակայված է համանուն կղզում: Հայտնի է, որ 1883 թ. մայիսի 20-ից սկսած և նույն թվականի օգոստոսի 26 - 27-ին մի շարք հզոր ժայթքումների ավարտման արդյունքում, Կրակատաու կղզու մեծ մասը ոչնչացվել է և նրանից մնացել շուրջ 10,5 կմ² մակերես ունեցող երեք փոքր կղզիներ՝ Ռակատա, Սերգուն, Ռակատա Զեչիլ: Ոչնչացված հրաբխի տեղում ծնվեց նոր հրաբաուխ՝ Անակ Կրակատաու անվամբ, որը շարունակելով աճել այժմ հասել է 813 մ բարձրության:

Տեղական Krakatau անվանումն առաջացել է ճավայերեն *rekatak ճարճատել* բառից:

ԿՐԱՎԱՆ - քմերեն ក្រវ៉ាន և ռուսերեն կրավան, թայերեն ក្រវ៉ាន Թի ու քա ու Բնտհաթ. Լեռներ Կամբոջայի արևմուտքում և Թայլանդի՝ հարավարևելքում: Կրավանը ձգվում է հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք՝ Թայլանդի ծոցի ափի երկայնքով: Հարավ-արևելքում լեռները վերածվում են Դամբոյ լեռնաշղթայի: Արևմուտքից Կրավանը եզերում է Կամբոջական հարթավայրը: Երկարությունը՝ 320 կմ, լայնությունը՝ 70 կմ: Բարձր գագաթը՝ Օրալ լեռ (1 813 մ):

Հայտնի է նաև Հիլի լեռներ անվամբ:

Անվանումն առաջացել է այս լեռներում լայն տարածում ունեցող Դարչնային հասմիկի *Artabotrys odoratissimus* տեսակի տեղական *Կրավան* անունից:

ԿՈՆՄԲՅԱԿԱՌՆԱ - հինդի जम्बू / कुम्भकर्ण Ջաննու/Կումբկարը, լիմբու फोक-टाङ्गुडमा Ֆոկտանլունգմա, Նեպալերեն कुम्भकर्ण Կումբհակառնա. Լեռնագագաթ **Յիմալայներում՝ Կանչենջանգայից** արևմուտք, Նեպալում: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 710 մ, հարաբերականը՝ 1 035 մ:

Հայտնի է նաև Ջաննու և Ֆոկտանլունգմա անվամբ:
Կումբհակառնա անվանումը ստացել է Ռամայանայի (հին հնդկական պոեմ-էպոս) հերոսներից մեկի անունից, ով եղել է հրեշների արքա *hulka xar-nqi*:

ԿՈՆԱՇԻՐԻ (ՆԵՄՈՒՐՈ) ՆԵՂՈՒՑ - ճապոներեն 根室海峡 Նեմուրո կայկըր, ռուսերեն Кунаширский пролив. **Հոկայդո** և Կունաշիր կղզիները իրարից բաժանող հաղաղ օվկիանոսի Նեղուց: Իրար է միացնում **Օխոտի** ծովն ու Դավաճանության Նեղուցը: Ափերը հիմնականում բարձրադիր են: Նեղուցի ափերին առանձնանում են Չնամենկա, Ալյոխինի, Իվանովսկի հրվանդանները: Նեղուցն են թափվում Վալենտինայի, Ասին, Ալյոխինի, Օզյոռնայա, Կրիվոնոժկա, Տյոմնայա, Տյուրյույ, Կոտանուկե, Ռիկուսիբեցու և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 74 կմ, լայնությունը՝ 24-43 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 2 500 մ: Անվանումը ստացել է *Կունաշիր* կղզուց: Նեղուցի ճապոներեն 根室 Նեմուրո անվանումը, հավանաբար, առաջացել է այնտեղից, որտեղ *ժամուտ* բառից:

ԿՈՆՆՈՒՆ - չինարեն 昆仑山脉 /崑崙山 Կունլուն շանմայ / Կունլուն շան, տիբեթերեն ལུང་ནང་རྒྱ་རྩེ་རྩེ Կիու Նուռիռգյուղ, ուլդուրերեն تۇزىمىسى تاغ نۇنلىيۇك Լեռնահամակարգ Ասիայում Չինաստանում: Բաժանվում է Արևմտյան (Պամիրից մինչև Կերիա գետի հովիտը) և Արևելյան Կունլունների: Արևմտյան Կունլունը կազմված է միջլեռնային Նեղ հովիտներով իրարից բաժանված Կարանգուտաղ, Մուզտաղ և այլ զուգահեռ լեռնաշղթաներից: Արևելյան Կունլունն ընդգրկում է Արկատաղ, Կուկուշիլի, Բոկալիկտաղ լեռնաշղթաները: Լեռներից սկիզբ են առնում՝ Սանջու, Յուրունկախ, Յավատոնգուզ, Անդիր, Կարամիրան, Նիյա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 623 267 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 2 500 կմ, լայնությունը՝ 130-684 կմ: Բարձր գագաթը՝ Մուզ Տաղ լեռ (7 723 մ):

Լեռների չինարեն 昆仑 /崑崙 Կունլուն անվանումը բառացի նշանակում է *Սոխի լեռներ*՝ նկատի ունենալով լեռների լանջերին աճող վայրի սոխի առատությունը:

ԿՈՆՅԱՆԳ ԿԻԻՇ - ուրդու چش انگیکن. Էռագագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Հիսպար Մուզտաղ լեռներում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Դաստեգիլ Սարից** 13,49 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Կունյանգ Կիիշ Գլխավոր 7 852 մ, Կունյանգ Կիիշ Հյուսիսային 7 108 մ և Պումմարի Կիիշ (Կունյանգ Կիիշ Արևելյան) 7 492 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 852 մ, հարաբերականը՝ 1 765 մ:
Հավանաբար Կունյանգ Կիիշ անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ճպտյալ գագաթ*:

Ըստ ճապոնական լեռնագետաց Կածուո Տոբիտայի, լեռան անվանումը տեղացիների լեզվով նշանակում է *Անկյունի պիկ*:

ԿՈՒՐ - վրացերեն მტკვარი Մտկվարի, թուրքերեն Kura, ադրբեջաներեն Kür, հին հունարեն Κύρος, հին պարսկերեն «-»ՃԿուրուշ. գետ **Յայկական լեռնաշխարհում**, Թուրքիայում, Վրաստանում և Ադրբեջանում: Սկիզբ է առնում Կարմիր Փորակ լեռնաշղթայի հյուսիսային լանջերից՝ 2 740 մ բարձրությունից (Կարսի մարզի Արդահանի շրջանի Գյոլեի տեղամասում), անցնում Կող ճահճացած գոգավորությունը, հոսում Վրաստանի ու Ադրբեջանի տարածքով, և առաջացնելով շուրջ 100 կմ² մակերեսով դելտա, թափվում **Կասպից** ծովը: Վտակներն են ձախից՝ Ալազան, Մեծ Լիախվի, Զսանի, Վերե, աջից՝ **Արաքս**, Թարթառ, Շամքոր, Խաչեն, Աղստև, Խրամ, Արագվի: Երկարությունը՝ 1 515 կմ: Ավազանը՝ 188 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 575 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 2 740 մ, գետաբերանինը՝ -28 մ:

Գետի անվան ստուգաբանությունը ունի մի շարք բացատրություններ՝ այն կապվում է նրա ավազանում բնակվող մի շարք ազգերի լեզուներում հանդիպող կուր *ջրամբար*, *գետ* բառի հետ:

Գետի վրացերեն მტკვარი Մտկվարի անվանումը բառացի նշանակում է *ընտիր ջուր*: Կուր անվան ստուգաբանությունը Սալմաստի հայերեն բարբառի տարբերակում նշանակում է *կուռ ջրի ավազան*:

ԿՈՒՐԻԼՅԱՆ ԿՂԻՆԵՐ - ռուսերեն Κυριльские острова, ճապոներեն 千島列島 Ցիսիմա ռետտո. կղզիների շղթա **Կամչատկա** թերակղզու և **Յոկայդո** կղզու միջև: Ուռուցիկ աղեղով իրարից է անջատում **Օխոտի** ծովը Խաղաղ օվկիանոսից: Ընդգրկում է 56 կղզի՝ **Խոուրուպ**, Կուևաշիր, Ուրուպ, Շիկոտան, Սիմուշիր, **Պարամուշիր** և այլն: Կղզեխմբում կան շուրջ 68 հրաբուխ, որոնցից 36 գործող են՝ Կարայինսկու (1 345 մ), Չիկուրաչկի (1 816 մ), Կրենիցինի (1 324 մ) և այլն: Մակերեսը՝ 10 355,61 կմ², երկարությունը՝ շուրջ 1 200 կմ: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում՝ Ալաիդ հրաբուխը 2 339 մ (Ատլաստվա կղզում): Անվան հիմքում ընկած է այնու ժողովրդի հնում օգտագործված *ク* *リ* *列* *島* *կուրի* ինքնանունը:

Հ

ՀԱԼՄԱՅԵՐԱ - ինդոնեզերեն Halmahera, մալայերեն Halmahera. **Մոլուքյան** կղզիների խոշորագույն կղզին: Գործող հրաբուխներն են՝ Դուկոնո, Իբու և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Պական, Գոլեան: Բարձր կետը՝ Գամկոնորա հրաբուխ (1 635 մ): Մակերեսը՝ 17 780 կմ²:

Ենթադրվում է, որ Հալմահերա անվանումը, որը մալայերենից թարգմանաբար նշանակում է *Մեծ երկիր*, տվել են շրջակայքի մանր կղզիների բնակիչները:

ՀԱՆՄԱՅԵՐԱ ԾՈՎ - ինդոնեզերեն Laut Halmahera. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով Ինդոնեզիայում, **Սոլուբյան** կղզիների և Նոր Գվինեա կղզու միջև: Արևմուտքում սահմանափակված է **Հալմահերա**, հյուսիսում և հյուսիսարևելքում՝ **Վայգեո** կղզիներով, արևելքում՝ Չենդրավասիխ թերակղզով (Նոր Գվինեա), հարավում՝ Միսոոլ կղզով և հարավարևմուտքում՝ Օբի կղզիներով: Մակերեսը՝ 94 770 կմ²: Երկարությունը՝ 290 կմ, լայնությունը՝ 325 կմ: Ծավալը՝ 70 793 կմ³: Միջին խորությունը՝ 747 մ, առավելագույնը՝ 2 039 մ (հարավային մասում): Անվանումը ստացել է *Հալմահերա* կղզուց:

ՀԱՆՈՆԳ - վիետնամերեն Vịnh Hạ Long. Ծովախորշ Վիետնամի հյուսիսային մասում, **Հարավչինական** ծովի **Բակբո** ծոցի հյուսիսարևմտյան մասը: Ծովախորշն իր մեջ է ներառում 1 969 կղզի՝ Կատբա, Տուանչաո, Չանվոյ, Վուկդայ և այլն: Մակերեսը՝ 1 553 կմ²: Ծավալը՝ 9 318 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 120 կմ: Միջին խորությունը՝ 6 մ, առավելագույնը՝ 26 մ (կենտրոնական մասում): Ծովախորշի վիետնամերեն *Vịnh Hạ Long* անվանումը բառացի նշանակում է *Սուզված վիշապի ծոց*:

ՀԱՂԹԱՆԱԿԻ ՊԻԿ - ղըրղզերեն Жеңиш чокусу /جۇسۇچوق یشەڭج/، ուլղուրերեն Өмүрүт Өймүлүр, չինարեն 托木尔峰 Թու մո էր ֆըն, ղազախերեն Жеңіс шыңы. Լեռնագագաթ **Տյան Շանում**, Կակշաալ Թոո լեռնաշղթայում, Ղըրղզստանի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Կոնգուր** լեռից 559 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 439 մ, հարաբերականը՝ 4 148 մ:

Անվանումը ստացել է Հայրենական մեծ պատերազմում տարած հաղթանակի պատվին:

Գագաթի ղըրղզերեն Жеңиш чокусу անվանումը բառացի նշանակում է *Հաղթանակի Պիկ*:

Լեռան չինարեն 托木尔峰 Թու մո էր ֆըն անվանումը, իրենից ներկայացնում է ուլղուրերեն Өмүрүт Өймүлүр *երկաթ* և չինարենի 峰 ֆըն *պիկ* բառերի համակցությունը՝ *երկաթե պիկ*:

ՀԱՅՎԱԿԱՆ ԼԵՌՆԱՇԽԱՐՀ - վրացերեն სომხეთის მთიანეთის սომխეთის մթիանեթի, աղբբեջաներեն Թրաթոn yaylası, թուրքերեն Ermeni platosu, պարսկերեն نىسرزم ارمنستان ین کوهستان, արաբերեն الأرمينية المرتفعات Էլ Մուրտաֆաատու Էլ Արմանիյատու. բարձրավանդակ Առաջավոր Ասիայում, Հայաստանի Հանրապետությունում, Արցախում, Վրաստանում, Աղբբեջանում, Թուրքիայում, Իրանում և Նախիջևանում: Միջակա դիրք է գրավում արևմուտքում՝ **Փոքրասիական**, իսկ հարավարևելքում՝ **Իրանական բարձրավանդակների** միջև: Հյուսիսից եզերված է Սև ծովի հարավային ափերով, Արևելապոնտական ու Մսխեթի լեռնաշղթաներով, հարավից՝ Հայկական (Արևելյան Տավրոսի) և Կորդված լեռների հարավային ստորոտներով, իսկ արևմուտքից՝ Անտիտավրոսի լեռնաշղթաներով: Լեռնաշխարհի կենտրոնական մասը զբաղեցնում է **Հայկական** հրաբխային բարձրավանդակը, որն ունի շուրջ 100

000 կմ² մակերես: Այստեղ են գտնվում **Վանա, Ուրմիո, Սևանա**, Գայլատու, Փարվանա, Ծովակ Յուսիսո (Չըլդըր) և այլ լճեր: Բարձրավանդակի լեռնաշղթաներից են սկիզբ առնում՝ **Եփրատ, Տիգրիս, Արածանի, Արաքս, Կուր**, Գայլգետ, Ճորոխ, Մեղրագետ, Բերկրի և այլ բազմաթիվ գետեր: Մակերեսը՝ 400 000 կմ²: Միջին բարձրությունը՝ 1 700 մ: Բարձր գագաթը՝ **Արարատ** լեռ (5 165 մ): Լեռնաշխարհն իր անվանումը ստացել է այն պարզ պատճառով, որ նրա սահմաններում է գտնվել հայ ժողովրդի ձևավորման ու տարաբնակեցման պատմական մարզը:

ՀԱՅՆԱՆ - չինարեն 海南 Յայնան. կղզի Չինաստանի հարավում: Արևելքից և հարավից ողողվում է **Հարավչինական** ծովով, արևմուտքից՝ **Բակըր** ծոցով: Յուսիսից Յայնանի նեղուցով անջատված է մայրցամաքից: Խոշոր գետերն են՝ Չանգհուա, Չժանհուա, Նանդու, Վանցյուան և այլն: Մակերեսը՝ 33 920 կմ²: Երկարությունը՝ 155 կմ, լայնությունը՝ 169 կմ: Ափի երկարությունը՝ 1 528 կմ: Բարձր կետը՝ Վուժի լեռ (1 867 մ):

Անվանումն առաջացել է չինարեն 海 հայ *ծով* և 南 նան *հարավ* բառերի միացումից՝ *Ծովից հարավ*:

ՀԱԶԱՐ - արաբերեն الحجر جبال Ջիբալ ալ Յաջար. լեռնահամակարգ **Արաբական թերակղզու** հարավարևելյան մասում, Օմանում և Արաբական Միացյալ Էմիրություններում: Իր մեջ է ներառում արևմուտքում՝ Էլ Յաջար Էլ Ղարբի, կենտրոնում՝ Էլ Ախդար և արևելքում՝ Էլ Յաջար Էլ Շարքի լեռները: Լեռներից՝ առավելապես Էլ Ախդարից են սկիզբ առնում բազմաթիվ ժամանակավոր ջրահոսքեր՝ Վադի Սամաիլ, Վադի Մաբրահ, Վադի Ֆար, Վադի Ալֆայն: Էլ Ախդար լեռներում են գտնվում լեռնահամակարգի բարձր՝ Շամ (3 018 մ) և Կաուր (2 719 մ) լեռնագագաթները: Երկարությունը՝ 450 կմ:

Լեռների արաբերեն الحجر جبال Ջիբալ Էլ Յաջար անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Զարե լեռներ*:

ՀԱՐԱՄՈՇ ՊԻԿ - ուրդու چوٹ پراموش. երկգագաթանի լեռնազանգված **Կարակո-րումի** հյուսիսարևմտյան մասում, Ռաքափոշի Յարամոշ լեռներում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: **Մալուբիթինգ** լեռից 18,04 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Յարամոշ Պիկ 7 397 մ, Յարամոշ Կուլփալ Լայլա Պիկ: Յարաբերական բարձրությունը՝ 2 277 մ: Յայտնի է նաև Յարամոշ և Պիկ 58 անուններով:

ՀԱՐԱՎԱՅԻՆ ԷՆԻԼՉԵԿ - ղըրղըզերեն Түштүк Эңилчек мөңгүсү. հովտային սառցադաշտ Ղըրղըզստանում, **Տյան Շանում**, Սարիջազայի ձախ վտակ՝ Էնիլչեկ գետի ակունքը: Իրենից ներկայացնում է 78 մետր ու փոքր սառցադաշտերի համակարգ: Սկիզբ է առնում 4580 մ-ից և ձգվում մինչև 2800 մ: Երկարությունը՝ 58,9 կմ, լայնությունը՝ 2-3 կմ: Սառցահավաք մակերեսը՝ 567,2 կմ²: Սառցի միջին հաստությունը՝ 250-350 մ:

Эңилчек անվանումը, ղըրղըզերենից թարգմանաբար նշանակում է *Զարաքո*:

ՀԻՄԱԼՉՈՒԼԻ - Նեպալերեն हिमालचुली Հիմալչուլի. եռագագաթ լեռ **Հիմալայներում**, Մանսիրի-Հիմալ լեռներում, Նեպալի կենտրոնական մասի հյուսիսում: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 893 մ, հարաբերականը՝ 1 633 մ: Հիմալչուլի անվանումը նեպալերենից թարգմանաբար նշանակում է *Ձևե սրածայր պիկ*:

ՀԻՆՂՈՒԿՈՒՇ - դարի هندوكش, փուշտու هندوكش Հինդուկաշ, ուրդու كوه سلسله هندوكش, անգլերեն Hindu Kush, պարսկերեն هندوکش. լեռնահամակարգ Կենտրոնական Ասիայում՝ Աֆղանստանում ու Պակիստանում: Հյուսիսարևելքում **Հնդուկուշը** եզերված է **Ամուդարյա** և Փյանջ, արևելքում՝ Չիտրալ գետերի հովիտներով: Հիմնական լեռնաշղթաներն են՝ Բաբան, Պաղման ու բուն **Հինդուկուշը**, որն իր հերթին բաժանված է Սուրիաբ ու Կոկչա գետերի հովիտներով սահմանազատված արևմտյան, կենտրոնական և արևելյան մասերի: Այստեղից են սկիզբ առնում Հիլմենդ, Ֆարահ Ռուդ, Զաբուլ, Սուրդաբ և բազմաթիվ այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ մինչև 240 կմ: Բարձր գագաթը՝ Տիրիչ Միր լեռ (7 708 մ): Մեծ հավանականությամբ անվան հիմքում ընկած է պարսկերեն Հինդուկոշ *հինդուների դահիճ* բառակապակցությունը: Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվանումն առաջացել է պարսկերեն هندوكوه հիդուկուհ կամ هندكوه Կուհ Ե Հինդ *Հնդկական լեռներ* արտահայտությունից:

ՀԻՋԱՉ - արաբերեն الحجاز Զեբալ Էլ Հիջազ. լեռնահամակարգ **Արաբական թերակղզու** արևմտյան մասում, Սաուդյան Արաբիայում: Կազմված է հյուսիս-արևմուտքում բուն Հիջազ, հարավ-արևմուտքում՝ Ասիր լեռնաշղթաներից: Արևմտյան լանջերը զառիվեր են, արևելյանը՝ մեղմաթեք: Երկարությունը՝ շուրջ 1 700 կմ, լայնությունը՝ 40-240 կմ: Բարձր գագաթը՝ Սուդա լեռ (3 678 մ): Լեռների արաբերեն الحجاز Էլ Հիջազ անվանումը բառացի նշանակում է *անջրպետ*, պատվար :

ՀՅՈՒՍԻՍԱՍՅԻՆ ԵՐԿԻՐ - ռուսերեն Северная Земля. կղզեխումբ Հյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսում, **Կարայի** և **Լապտևների** ծովերի սահմանագծում, **Թայմիր** թերակղզուց հյուսիս, որից անջատված է **Վիլկիցկու** նեղուցով: Խոշոր կղզիներն են՝ **Հոկտեմբերյան Հեղափոխության, Բուլնիկ, Կոմսոմոլեց**, Պիոներ և այլն: Կղզեխմբի տարածքը ծածկված է 20 խոշոր սառցադաշտերով՝ Լենինգրադի, Վավիլովի, Կարպինսկու, Ռուսանովի և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Օզյորնայա, Ուշակովի, Տորա, Սկալիստայա և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Սպարտակովսկոյե, Սինեյե, Մանյաչչեյե, Ռաստուլչեյե և այլն: Մակերեսը՝ 37 000 կմ²: Բարձր կետը՝ 965 մ (Հոկտեմբերյան Հեղափոխության կղզում): Կղզիները 1913 թ. սեպտեմբերի 4-ին հայտնագործել է Բ. Ա. Վիլկիցկու ռուսական ջրագրական արշավախումբը և ի սկզբանե անվանել Թայվայ (արշավախմբի «Թայմիր» և «Վայգաչ» սառցահատերի անունների առաջին վանկերից): 1914 թ. հունվարի 10 (23)-ի ծովային նախարարի N14 հրամանով կղզիները ստացան Նիկոլայ II կայսրի երկիր անվանումը: 1926 թ. հունվարի 11-ի ՀԿԳԿ-ի N186 որոշմամբ կղզեխումբը ստացավ *Հյուսիսային երկիր* անվանումը:

ՅՆԴՎԱՉԻՆ - ֆրանսերեն Indochine, բիրմայերեն *ইন্দোচীন*, թայերեն *อินโดจีน*, քրմերեն *इण्डोचिन्*, վիետնամերեն Bn̄n đ̄ăo Đ̄tng Dư̄ơng, մալայերեն Indochina. աշխարհագրական տարածաշրջան Ասիայի հարավարևելքում, այդպես է կոչվում Մյանմայի, Թայլանդի, Լաոսի, Վիետնամի, Կամբոջայի և Մալազիայի տարածքները: Անվանումն ստեղծվել է ֆրանսիացիների կողմից, Յնդկաստան և Չինաստան անուններից, քանի որ բնիկների մոտ նկատվել են հնդկական և չինական գծերի գուգորդում:

ՅՆԴՍՍԱՆ - հինդի *हिन्दुस्तान* Յինդուստան, անգլերեն Hindustan, մալայալամ *ഹിന്ദുസ്ഥാ* Յինդուստան, մարատհի *हिंदूस्तान* Յինդուստանա, օդիա *இந்துவாடு* Յինդուստան, փենջաբերեն *ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ* Յինդուստանա, թամիլերեն *ஹிந்தூஸ்தான்* Յինդուստան. թերակղզի Ասիայի հարավում: Արևմուտքից ողողվում է **Արաբական** ծովով, արևելքից՝ **Բենգալյան** ծոցով: Թերակղզու ծայր հարավային կետն է հանդիսանում Կոմորին հրվանդանը: Մակերեսը զբաղեցնում է **Դեկանի** սարահարթը, եզերված **Արևմտյան** և **Արևելյան Գիաթեր** լեռներով, որոնք իրենց հարավային մասում անջատում են սարահարթից Մալաբարյան և Կորոմանդելյան ափերի ցածրավայրերը: Խոշոր գետերն են՝ Նարմադա, Տապտի, Մահանադի, Գոդավարի, Կրիշնա, Կավերի և այլն: Մակերեսը՝ մոտ 2 000 000 կմ²: Բարձր կետը՝ Անիմուդի լեռ (2 695 մ): Անվանումն առաջացել է Յնդկաստանին տրված Յինդուստան անունից, որն իր հերթին առաջացել է հին պարսկերեն *هندو* *հինդու* բառից, որը ծագել է սանսկրիտերեն Ինդոս գետի պատմական *सिन्धु* Սինդու անունից, նրան ավելացնելով պահլավերեն -ստան *երկիր* վերջածանցը:

ՅՈՎԱՅԴՈ - ճապոներեն 北海道 Յոկայդո, այնպես *アイヌ・モシリ* Այնու Մոսիր. **Ճապոնական կղզիների** մեծությամբ 2-րդ կղզին: Յյուսիսարևելյան ափը ողողվում է **Օխոտի**, արևմտյանը՝ **Ճապոնական** ծովերով, արևելյանը՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Զարավում՝ Ցուգարու նեղուցով անջատված է **Յոնայու** կղզուց: Գործող հրաբուխներն են՝ Տոկաչին, Շահին, Կարիբան: Խոշոր գետերն են՝ Իսիկարի, Տոկատի, Սացունայի, Մու, Տեսիո և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Մասուն, Կուսշարոն, Նոտորոն, Աբասիրին, Սիկոցուն, Տոյան: Մակերեսը՝ 77 983,9 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 3 066 կմ: Բարձր կետը՝ Ասահի հրաբուխ (2 290,93 մ): Մինչև 1859 թ. կղզին կոչվում էր Մացումաե՝ ի պատիվ կղզու այն ժամանակվա տիրակալներ Մացումաե տոհմի: Իսկ մինչև 1868 թ. կղզին կոչվում էր Էձո (վայրի, վայրենի): Զայտնի էր նաև Էձոգասիմա (հյուսիսային օտարականների կղզի) և այլ անուններով: Գապոներեն Յոկայդո անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ճանապարհ դեպի Յյուսիսային ծով* (նկատի ունենալով Օխոտի ծովը):

Կղզու այլերեն *アイヌ・モシリ* Այնու Մոսիր անվանումը բառացի նշանակում է *Մարդկանցով բնակեցված երկիր*:

ՅՈՒՍԻՍԻԱ - ռուսերեն *Остров Октябрьской Революции*. **Յյուսիսային երկիր** կղզեխմբի ամենամեծ կղզին: Յյուսիսից, արևմուտքից և հարավից ողողվում է **Կարայի**, իսկ արևելքից՝ **Լապտևների** ծովերով: Շոկալսկու նեղուցով անջատված է **Բոլշևիկ**, իսկ Կարմիր Բանակի նեղուցով՝ **Կոմսոմոլեց** և Պիոներ կղզիներից: Ափերը խիստ մասնատված են: Այստեղ են գտնվում Կարայինսկու, Ռուսանովի, Յամալսարանական, Վավիլովի, Ալբանովի, Դեժնյովի և Մալյուտկա խոշոր սառցադաշտերը: Բարձր լեռներն են՝ Կրեպոստ, Միրա, Չուդևայա, Բազառնայա և այլն: Խոշոր թերակղզիներն են՝ Գուսինի, Ժիլոյ, Փարիզյան Կոմունայի և այլն: Խոշոր ծոցերն ու խորշերն են՝ Մատուսևիչի ֆիորդը, Պյատնիստայան, Մոստովայան, Բազովայան: Խոշոր գետերն են՝ Օզյոռնայա, Ուշակովի, Բոլշայա և այլն: Խոշոր լիճն է՝ Ֆիորդովոյե: Մակերեսը՝ 13 708 կմ²: Երկարությունը՝ 170 կմ, լայնությունը՝ մինչև 130 կմ: Բարձր կետը՝ Կարայինսկու սառցադաշտ (961 մ): Այժմյան անվանումը 1932 թ-ին տվել են Գ.Ա.Ուշակովի և Ն.Ն.Ուրվանցևի գլխավորած բևեռային արշավախմբի մասնակիցները:

ՅՈՒՍՅՈՒ - ճապոներեն *本州* Յոնսյու. ճապոնական կղզիների ամենամեծ կղզին, Խաղաղ օվկիանոսի և **Ճապոնական** ծովի միջև: Ցուգարու նեղուցով անջատված է **Հոկայդո**, **Նեքքին Ճապոնական** ծովով՝ **Սիկոկու**, Սիմոնոսեկի նեղուցով՝ **Կյուսյու** կղզիներից: Գերակշռում են լեռները, կան գործող հրաբուխներ: Ափերը խիստ մասնատված են Մուցու, Սենդայ, Տոկիոյի, Սագամի, Սուրուգա, Իսե, Վակասա, Տոյամա և այլ ծոցերով ու խորշերով: Խոշոր գետերն են՝ Սինանոն, Կիտակամին, Մոգամին, Աբուկոման: Խոշոր լճերն են՝ **Բիվա**, Ինավասիրո, Տովադա, Օգավարա և այլն: Մակերեսը՝ 227 942,85 կմ²: Երկարությունը՝ 1 300 կմ, լայնությունը՝ 50-230 կմ: Ափի երկարությունը՝ 10 084 կմ: Բարձր կետը՝ **Ֆուճի** հրաբուխ (3 776,12 մ): Ճապոներեն *本州* Յոնսյու անվանումը բառացի նշանակում է *հիմնական կղզի, գլխավոր մարդ*:

Տարածված է նաև անվանման Յոնդո ձևը:

ՅՈՐԴԱՆԱՆ - եբրայերեն *ארצה יהודה* Նրիհար հա Յարդեն, արաբերեն *الأردن* Նահրալ Ուրդուն. գետ Մերձավոր Արևելքում, Լիբանանում, Սիրիայում, Իսրայելում, Յորդանանում: Գետը կազմավորվում է Յերմոն լեռան լանջերից սկիզբ առնող Յասբանի, Բանյաս և Դան գետերի միացումից, հոսելով հյուսիսից հարավ, անցնում է **Գիոր** տեկտոնական իջվածքով, Յոլանով և **Գալիլեյան ծովով**, որից հետո հոսելով **Յորդանանի** հովտով և թափվում **Մեռյալ ծովը**: Վտակներն են ձախից՝ Յարմուկ, Սեյլ Էզ Չարկա (Յաբոկ) աչից՝ Յարոդ: Երկարությունը՝ 251 կմ: Ավազանը՝ 18 300 կմ²: Զրառատությունը՝ 16 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 76 մ, գետաբերանինը՝ - 431 մ:

Յորդանանը բազմաթիվ անգամ հիշատակվում է Աստվածաշնչում:

Մեծ հավանականությամբ գետի անվան հիմքում ընկած է հնդեվրոպական *danu* *հեղուկ, ջուր, գետ* արմատը: Գետի երբայերեն ԴՐԻ Յարդեն անվանման հիմքում ընկած է ԴՐԻ յերեդ, որը նշանակում է *իջևող, ընկնող* բառը:

ՀՈՐՄՈՒՉԻ ՆԵՂՈՒՑ - պարսկերեն *هرمز تنگه* Թանգեյե Խորմոզ, արաբերեն *مضيق هرمز* Մուդիք Հարմազ. **Պարսից** և **Օմանի** ծոցերը միացնող նեղուց: Անջատում է հյուսիսում Իրանի ափերը ԱՄԷ-ից և հարավում՝ Օմանի ափերից: Նեղուցով է արտահանվում **Պարսից** ծոցի երկրներում արդյունահանվող նավթի 90 %-ը: Երկարությունը՝ 195 կմ, լայնությունը՝ 54 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 229 մ: Անվանումը ստացել է *Հորմուզ* կղզուց:

ՀՈՒԱՆԳՈՇՈՒ - չինարեն 黄果树瀑布 Հուան գոշու փուպու. ջրվեժ Չինաստանի հյուսիսարևելյան մասում՝ Անշան քաղաքից 45 կմ հարավ-արևմուտք, Բայշույ գետի վրա՝ 903,9 մ բարձրության վրա: Անկման բարձրությունը՝ 77,8 մ: Լայնությունը՝ 101 մ: Ջրի միջին ծախսը՝ 18,2 լ/վրկ:

Չինարեն անվանումը 黄果树瀑布 Հուան գոշու փուպու բառացի նշանակում է *Դեղևամրգային ծառերի ջրվեժներ*:

ՀՈՒԱՆԳՈՒԱՆԳ - չինարեն 皇冠山 Հուանգ Գուանգ Շան. լեռնագագաթ **Կարակորումում**՝ Ենգիսոգատ լեռներում, Չինաստանի Սինցզյան Ույղուրական ինքնավար շրջանում: **Չոնգթար** գագաթից 27,09 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 295 մ: Հարաբերական բարձրությունը՝ 1 919 մ:

Հայտնի է նաև Զրոուն, Զրոուն Պիկ և այլ անուններով:

Լեռան չինարեն անվանումը բառացի նշանակում է *Դեղին լույսով առատ լեռ*:

ՀՈՒԱՆՀԵ - չինարեն 黄河/黄河 Հուանհե, տիբեթերեն ཡུཾཾཾཾ། Ումա Չու, մոնղոլերեն *Шар мөрөн* /Хатаг гол. Ասիայի խոշորագույն գետերից մեկը Չինաստանում: Սկիզբ է առնում **Տիբեթի բարձրավանդակի** արևելյան մասից՝ Բայան-Խարա-Ուլա լեռներից բխող աղբյուրներից, հոսում Հետաո հարթավայրով, **Լյոսային սարավանդով**, **Չինական Մեծ հարթավայրով** և առաջացնելով դելտա, թափվում **Դեղին** ծովի՝ **Բո Հայ** ծոցը: Վտակներն են՝ Մացյույ, Դասյա, Տաո, Հուանշույ, Ցզուլի, Ուդին, Վեյ, Լո, Դահեյ: Երկարությունը՝ 5 464 կմ: Ավազանը՝ 752 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 2 771 մ³/վրկ (գետաբերանում): Ակունքի բարձրությունը՝ 4 801,2 մ:

Հուանհե անվանումը չինարենից թարգմանաբար նշանակում է *Դեղին գետ*:

Անվան հիմքում ընկած է գետի ջրի գույնը, որն անցնելով **Լյոսային սարավանդով**, իր մեջ է լուծում մեծ քանակությամբ դեղնավուն երանգ ունեցող լյուս:

Ղ

ՂԱԶԱԽԱԿԱՆ ՄԱՆՐԱՔԼՈՒՐՆԵՐ - ղազախերեն *Сарыарқа*. տափաստան Ղազախստանի կենտրոնական և արևելյան մասերում: Եզերված է արևմուտքում

Տուրգայի սարավանդով, հյուսիս-արևելքում՝ **Իրտիշի** հովտով, հյուսիսում՝ **Արևմտասիբիրական հարթավայրով**, հարավ-արևմուտքում՝ **Թուրանի ցածրավայրով**: Կենտրոնում տեղակայված են Կարկարալինյան լեռները, ավելի հարավ՝ Կզըլտաս գանգվածը՝ Աքսորան լեռով, հարավ-արևմուտքում՝ Ուլուտաու լեռները, հյուսիսում՝ Կոկչետաուի բարձրավայրը, արևելքում՝ Չինգիզտաու, Աքշատաու լեռնաշղթաները և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Իշիմ, Նուրա, Սարիսու, Սիլետը, Շիդերտը, Տոկըրաու և այլն: Տափաստանում կան բազմաթիվ աղի լճեր, իսկ քաղցրահամ լճերը հիմնականում տեղակայված են Կոկչետաուի բարձրավայրում՝ Բորովոյե, Շչուչիե, Մեծ Չեբաչիե, Իմանտաու և այլն: Միջին բարձրությունը՝ 300-500 մ, առավելագույնը՝ 1 565 մ (Աքսորան լեռ): Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ 400 կմ-ից (արևելքում) - 950 կմ (արևմուտքում):

Անվանումը ստացել է այստեղ գտնվող բազմաթիվ ցածրադիր մանր բլուրներից: Տափաստանի դազախերեն *Сабырқа* անվանումը, բառացի նշանակում է *Դեղին շղթա*:

Ճ

ՃԱՊՈՆԱԿԱՆ ԾՈՎ - ճապոներեն 日本海 / にほんか / Նիհոնկայի, ռուսերեն **Японское море**, կորեերեն 동해 / 東海 տոնհե, 조선동해 / 朝鮮東海 չոսոնտոնհե. Խաղաղ օվկիանոսի կիսափակ, ծայրամասային ծով Եվրասիա մայրցամաքի և **Ճապոնական կղզիների ու Սախալին** կղզու միջև: Ողողում է Ռուսաստանի Դաշնության, Յուսիսային Կորեայի, Չարավային Կորեայի և Ճապոնիայի ափերը: **Թաթարական, Նևե-սկոյի և Լա Պերուզի** նեղուցներով միացված է **Օխոտի** ծովին, Ցուգարո նեղուցով՝ Խաղաղ օվկիանոսին, **Կորեական** նեղուցով՝ **Արևելաչինական** և **Դեղին** ծովերին: Խոշոր ծոցերն են՝ **Արևելակորեական** և **Պետրոս Մեծի**: Ծովն են թափվում Տոմսին, Սուչան, Կումհո և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 1 062 000 կմ²: Երկարությունը՝ 2 255 կմ, լայնությունը՝ 1 070 կմ: Ծավալը՝ 1 630 170 կմ³: Ծովափի երկարությունը՝ 7 600 կմ: Միջին խորությունը՝ 1 535 մ, առավելագույնը՝ 3 742 մ (կենտրոնական մասում): Ծովն իր անվանումը ստացել է *Ճապոնիայից*, որը վիճարկվում է կորեական երկու պետությունների կողմից՝ Յուսիսային Կորեայում ծովը կոչվում է 조선동해 չոսոնտոնհե *Արևելակորեական ծով*, Չարավային Կորեայում՝ 동해 տոնհե *Արևելյան ծով*:

ՃԱՊՈՆԱԿԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ- ճապոներեն 日本列島 Նիհոնրետո. կղզեխումբ Խաղաղ օվկիանոսի հյուսիսարևմտյան մասում, **Կորեական** նեղուցով և **Ճապոնական** ծովով անջատված է Եվրասիա մայր ցամաքից: Կղզիները շուրջ 3 500 կմ երկարությամբ և մոտ 300 կմ լայնությամբ ձգվում են հարավ-արևմուտքից, հյուսիս-արևելք ուղղությամբ: Ընդգրկում են 6 852 կղզիներ՝ **Յոնայու, Յոկայոդ, Կյոսայու, Սիկոկու** և այլն: Աշխարհագրական տեսակետից Ճապոնական կղզիների մաս է կազմում նաև Ռուսաստանի Դաշնությանը պատկանող **Սախալին** կղզին: Խոշոր գետերն են՝ Տեսիո, Մոգամի, Կիտակամի, Տոնե, Կիսո և այլն: Լճերն են՝ Բիվան, Ինավասիրոն, Սուվան, Օգավարան, Կուտյարոն: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում **Ֆուժի** հրաբուխը 3 775,51 մ (Յոնայու կղզում): Մակերեսը՝ շուրջ 450 000 կմ²: Անվանումը ստացել է *Ճապոնիա* երկրից:

ՃԱՎԱ - ինդոնեզերեն Jawa, բանյամասան Jawa, ճավայերեն Jawa, սունդայերեն Pulo Jawa. կղզի Մեծ Չոնոյան կղզիների կազմում: Հարավից ողողվում է Հնդկական օվկիանոսով, հյուսիսից՝ **Ճավայի** ծովով, արևմուտքից՝ **Չոնոյան** և արևելքից՝ **Բալի** նեղուցներով: Կղզում կա 120 հրաբուխ, որոնցից 30-ը գործող՝ **Մերապի**, Պանգրանգո, Սլամետ, Լավու և այլն: Տարածքի 30 %-ը զբաղեցնում են ջունգլիները: Խոշոր գետերն են՝ Սոլո, Լուսի և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Պենինգ, Մենջեր և այլն: Մակերեսը՝ 126 700 կմ²: Երկարությունը՝ 1 062 կմ, լայնությունը՝ մինչև 199 կմ: Բարձր կետը՝ Սեմերու հրաբուխ (3 676 մ):

Անվանումն առաջացել է սանսկրիտերեն यवक द्वीप Յավակա դվիպա *գարու կղզի* բառակապակցությունից:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն կղզու անունն առաջացել է հին ասորոնեզիական լեզվի java *տուն* բառից:

ՃԱՎԱՅԻ ԾՈՎ - ինդոնեզերեն Laut Jawa, ճավայերեն Segara Jawa. միջկղզային ծով Խաղաղ օվկիանոսի արևմտյան մասում, **Սումատրա**, **Ճավա**, **Սուլավեսի**, **Կալիմանտան** կղզիների միջև: **Չոնոյան** նեղուցով միացված է Հնդկական օվկիանոսին: Հյուսիսում ծովն եզերված է Կաիտ, Սամբար հրվանդաններով, **Բանգկա**, **Բելիտունգ**, Միրտ և Սամբալենա կղզիներով, իսկ հարավում՝ **Ճավա** և արևմուտքում՝ **Սումատրա** կղզիներով: Գլխավոր նեղուցներն են՝ **Չոնոյան** և **Մակասարյան**: Ծովն են թափվում Բարիտո, Սերույան, Կահայան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 317 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 600 կմ, լայնությունը՝ 380 կմ: Ծավալը՝ 14 582 կմ³: Միջին խորությունը՝ 46 մ, առավելագույնը՝ 272 մ (հարավարևելյան մասում): Անվանումը ստացել է *Ճավա* կղզուց:

Մ

ՄԱԴՈՒՐԱ - ինդոնեզերեն Pulau Madura, ճավայերեն Pulo Madura. կղզի Ինդոնեզիայում, **Ճավա** կղզու հյուսիսարևելյան ափի մոտ, որից անջատված է Մադուրա նեղուցով: Ողողվում է **Ճավայի** և **Բալի** ծովերով: Ափերը թույլ մասնատված են, բացառությամբ հարավարևելյանի: Մակերեսը հիմնականում բլրոտ է, հարավարևմուտքում՝ ցածրադիր: Խոշոր գետերն են՝ Կոնանգ, Բուլանչինգ, Տամբերու և այլն: Մակերեսը՝ 4 428,9 կմ²: Երկարությունը՝ 160 կմ, լայնությունը՝ 38 կմ: Բարձր կետը՝ Տեմբուկու բլուր (499 մ):

Հավանաբար անվանումը սանսկրիտերեն मधुरै մդիուրա *քաղցրավենիք* բառի ածանցյալն է:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն Մադուրա անվանումն ածանցյալ է սանսկրիտերեն मारुतहैम Մաարուտհայիմ բառից, որով Սանգամի դարաշրջանի արվեստում շեշտովում էր բնապատկերի հատուկ տեսակը:

ՄԱԼԱԿԱ - մալայերեն Semenanjung Tanah Melayu / ملايو تانه غسمنجو, թայերեն ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា Բիաքսմուլթր մլայու, բիրմայերեն မလေးကျွန်းဆွယ် մլայի կյավանս-վալ. թերակղզի Զարավարևելյան Ասիայում, **Յնդկաչինի** հարավային մասը: Արևմուտքից ողողվում է **Անդամանյան** ծովով և **Մալակկայի** նեղուցով, արևելքից՝ **Զարավաչինական** ծովով և **Թայլանդական** ծոցով, հարավ-արևելքից՝ **Նատունա** ծովով: Զյուսիսային սահման է հանդիսանում Կրա պարանոցը (նվազագույնը 44 կմ լայնությամբ): Խոշոր գետերն են՝ Պահանգ, Պերակ, Ռոմպին, Մուար, Էնդաու և այլն: Մակերեսը՝ 187 300 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 1 300 կմ: Բարձր կետը՝ Տահան լեռ (2 187 մ): Անվանումը ստացել է 1402-1511 թթ. այստեղ գոյություն ունեցող *Մալակկա* սուլթանությունից:

ՄԱԼԱԿԱՅԻ ՆԵՂՈՒՑ - մալայերեն Selat Melaka, ինդոնեզերեն Selat Malaka. նեղուց **Մալակկա** թերակղզու և **Սումատրա** կղզու միջև: Առավելագույն խորությունը՝ 113 մ: Երկարությունը՝ 805 կմ, լայնությունը՝ 40 կմ: Անվանվել է 1 400-1 511 թթ. նեղուցի ափերին գոյություն ունեցող *Մալակկայի* սուլթանության պատվին:

ՄԱԼԱՅԱՆ ԱՐՇԻՊԵԼԱԳ - ինդոնեզերեն Kepulauan Melayu/Nusantara, մալայերեն Kepulauan Melayu/Nusantara, պորտուգալերեն Arquipelago Malaio, տազալերեն Kapuluang Malay, աչեերեն Pulo-pulo Meulayu, սեբուանո Malay Archipelago, անգլերեն Malay Archipelago, իսպաներեն Archipiélago malayo, վիսայերեն Kapupudang Malay. աշխարհի խոշորագույն կղզեխումբ, **Յնդկաչինի** և Ավստրալիայի միջև, Խաղաղ ու Յնդկական օվկիանոսների սահմանին: Կազմված են շուրջ 25 000 կղզիներից, իր մեջ ներառելով **Չոնդան**, **Ֆիլիպինյան**, **Սոլուբյան** և այլ կղզիներ: Կղզիներում կան ավելի քան 330 հրաբուխ, որոնցից մոտ 100-ը գործող՝ ամենահայտնին **Կրակատաու** հրաբուխը: **Յնդկաչինից** բաժանված է **Զարավաչինական**, **Նատունա** ծովերով և **Մալակկայի նեղուցով**, Ավստրալիայից՝ Արաֆուրյան ու Թիմորի ծովերով: Խոշոր կղզիներն են՝ **Կալիմանտան**, **Սումատրա**, **Ճավա**, **Սուլավեսի**, **Լուսոն**, **Մինդանաո**, **Թիմոր**, **Յավմահերա**, **Սամար** և այլն: Գլխավոր գետերն են՝ **Կապուաս**, Մահակամ, Ռոկան, Կագայան, Մինդանաո և այլն: Լճերն են՝ **Տոբա**, Տովուտի, Բայ, Սեմայանգ, Լանաո և այլն: Մակերեսը՝ շուրջ 2 000 000 կմ²: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում Կինաբալու լեռը 4 101 մ (Կալիմանտան կղզում): Զայտնի է նաև Մալայան աշխարհ, Յնդկաավստրալիական կղզեխումբ, Յնդկական կղզեխումբ և ի զանազանում Վեստ Ինդիայից (Արևմտահնդկական կղզիներ)՝ Օստ Ինդիա (Արևելահնդկական կղզիներ) անուններով: Անվանման առաջացումն ոմանք կապում են Մալայա անվան հետ, որը նրանց կարծիքով այս կղզիների վրա տարածվել է, **Մալակկա** թերակղզում գտնվող Մալյուր երկրից: Մեկ ուրիշ վարկածի համաձայն, անվանումն ունի տեղական ծագում և առաջացել է ճավայերեն մալաույու *հեռանալ*, *փախչել* բառից. որով մատնանշում է բնակիչներին, որպես փախստականներ, գաղթականներ:

ՄԱԼԱՆԳՈՒՏԻ ՍԱՐ - ուրդու رس ملنگتی. Լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Հիսպար Մուզտաղ Լեռներում, Շիմշալ հովտում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Դաստեգիլ Սարից** 5,44 կմ հեռավորությամբ: Սառցադաշտերն են՝ Մալանգուտի, Մոմիլ և այլն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 207 մ, հարաբերականը՝ 507 մ:

ՄԱԼԴԻՎՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - դիվեի ދިވެހިރާއްޖޭގެ ބޭރު Դիվեի ռաջիգե դիբու.կղզեխումբ Հնդկական օվկիանոսում, **Շրի Լանկա** կղզուց հարավ-արևմուտք: Կղզեխմբի կազմում կա 1196 կղզի, որոնք բաշխված են 26 մարջանի կղզիներում՝ Մալե, Յուվադհու, Արի, Մուլակու, Զոլիումադուլու և այլն: Մակերեսը՝ 298 կմ²: Երկարությունը՝ 871 կմ: Բարձր կետը՝ 2,4 մ (Վիլինգիլի կղզի): Հավանաբար անվանումն առաջացել է կղզիների սանսկրիտերեն मालदीप մելեդվիփա *կղզիների շարան* անունից:

ՄԱԼՈՒԲԻԹԻՆԳ - ուրդու تنگیمالون. հինգ գագաթանի Լեռնազանգված **Կարակորումում**, Ռաքափոշի Հարամոշ Լեռների կենտրոնական մասում, **Ինդոսի** հյուսիսային ափին՝ Հունգա և Շիգար վտակների միջև, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում:**Թրիվոր** Լեռից 36,93 կմ հեռավորությամբ:Կա Չոգոլունգմա անվամբ մեծ սառցադաշտ: Լեռան հյուսիսարևելյան ստորոտով է հոսում Ֆուլպարաշ գետը: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Մալուբիթինգ 7 458 մ, Մալուբիթինգ Կենտրոնական 6 970 մ (2 544 մ), Մալուբիթինգ Հյուսիսարևելյան (Մալուբիթինգ Հյուսիսային) 6 834 մ (1 943 մ), Ջուտո Սար 6 785 մ (265 մ), Միար Կհիշ 6 824 մ (724 մ): Հարաբերական բարձրությունը՝ 2 193 մ: Հայտնի է նաև Մալուբիթինգ Արևմտյան անվամբ: Մալուբիթինգ անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ուղղորդող, ղեկավարող*:

ՄԱԿԱԼՈՒ - չինարեն 马卡鲁峰 Մակ հա րու ֆըն, Նեպալերեն मकालु Մակալու, տիբեթերեն མཚོ་ལྷན་ ��Մակալու, սանսկրիտերեն महाकाल Մահա կալա. երկգագաթ Լեռնազանգված կենտրոնական **Հիմալայներում**, Մահալանգուր Հիմալ Լեռնաշղթայում, Նեպալի ու Չինաստանի սահմանագլխին: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Մակալու Գլխավոր 8 481 մ և Մակալու Հարավարևելյան 8 110 մ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 485 մ, հարաբերականը՝ 2 386 մ: Առաջին անգամ 1955 թ. մայիսի 15-ին, Մակալուի գագաթն են բարձրացել ֆրանսիական արշավախմբի անդամներ՝ Լիոնել Տերայը և Ժան Կուզին: Լեռը տեղացիների մոտ հայտնի է նաև Կումբա կառնա անվամբ: Մակալու անվանումն առաջացել է սանսկրիտերեն महाकाल Մահա կալա *Մեծ սև* անունից, որը համապատասխանում է քամուց սրբած հսկա Ժայռոտ բուրգի տեսքին:

ՄԱԿԱՍԱՐՅԱՆ ՆԵՂՈՒՑ - ինդոնեզերեն Selat Makassar, մալայերեն Selat Makassar. **Կալիմանտան** և **Սուլավեսի** կղզիները բաժանող նեղուց: Իրար է միացնում **Սուլավեսի** և **Ճավայի** ծովերը: Նեղուցն են թափվում Մահակամ, Բաայ, Լարիանգ, Կարամա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 716 կմ, լայնությունը՝ 120-398 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 2 553 մ (կենտրոնական մասում):

Անվանումը ստացել է Սուլավեսի կղզու հարավարևմտյան մասում բնակվող *մակասար* ժողովրդից:

ՄԱՄՈՍԹՈՆ ՔԱՆԳՐԻ - հինդի मामोस्तींग कांगरी Մամոսթոն Կանգարի.լեռնագագաթ

Կարակորումում, Ռիմո Մուզտաղ լեռներում, **Սիաչեն** սառցադաշտից հարավարևելք, Հնդկաստանում՝ Ջամմու և Քաշմիր նահանգում: **Սասեր Քանգրի** լեռից 34,48 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Հարավային Չունգ Կումդան, Փոքր Կումդան (Տհանգման), Մամոսթոն, Հարավային Տերոնգյան և այլն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 516 մ, հարաբերականը՝ 1 803 մ:

Հայտնի է նաև Կ35 անվամբ:

Անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Բյուր մառախուղների սառցապիկ*:

ՄԱՆԱՍԼՈՒ - նեպալերեն मनास्लु Մանասլու.եռագագաթ լեռնազանգված **Հիմալայ-**

ներում, Մանսիրի Հիմալ լեռներում, Նեպալի կենտրոնական մասի հյուսիսում:Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 163 մ, հարաբերականը՝ 3 092 մ: Առաջին անգամ 1956 թ. մայիսի 9-ին, Մանասլուի գագաթն են բարձրացել Մակի Յունկոյի ղեկավարած ճապոնական արշավախմբի անդամներ՝ Տոսիո Իմանիսիին, Կիիսիրո Կատո, Նինորու Հիգետան և շերպա Գյալզեն Նորբուն: Տիբեթցիների մոտ լեռը հայտնի է *Կուտան(գ)* անվամբ:

Մանասլու անվանումը առաջացել է սանսկրիտերեն maanasa *բանականություն, միտք, ոգի, հոգի* բառից և կարող է մեկնաբանվել իբրև *հոգու (ոգու) լեռ*:

ՄԱՆԱՐԻ ԾՈՑ - թամիլերեն மன்னார் வளைகுடா Մաննար վալայկյութա, սինհալե-

րեն මන්නාරම බොක්ක մաննարա բոքը, հինդի मन्नार की खाड़ी մաննարա կի քհաարի, անգլերեն Gulf of Mannar. **Շրի Լանկա** կղզու, **Հնդստան** թերակղզու հարավարևելյան ափով և բազմաթիվ կղզյակներով ու ժայռերով եզերված Հնդկական օվկիանոսի ծոց: **Փոլքի** նեղուցով Մանարի ծոցը միացված է **Բենգալյան** ծոցին: Խոշոր կղզիներն են՝ Տալալարի, Հարե, Ապպա, Մանալի և այլն: Ծոցն են թափվում Տամբրապառնի (Հնդկաստան), Արուվի Արու (Շրի Լանկա) և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 32 400 կմ²: Երկարությունը՝ 160 կմ: Առավելագույն լայնությունը՝ 275 կմ: Ծավալը՝ 9 072 կմ³: Միջին խորությունը՝ 280 մ, առավելագույնը՝ 1 335 մ (հարավային մասում):

Անվանումը ստացել է Մանար կղզուց, որի անունն իր հերթին ունի արաբական ծագում և առաջացել է منارة մինարաթ *Փարոս, Պաշտամունքի վայր* բառից:

ՄԱՆԻԼԱ - տագալերեն Look ng Maynila, անգլերեն Manila Bay, իլոկաներեն Luek Manila. Ծովախորշ Ֆիլիպիններում, **Լուսոն** կղզու արևմտյան մասում: Ծովախորշի

հյուսիսային և հյուսիսարևելյան ափերը սահմանակից են Լուսոնի հարթավայրին: Խոշոր կղզիներն են՝ Կոռեխիդոր, Կաբայո, Լա Մոնյա և այլն: Ծովախորշն են թափվում Պամպանգա, Պասիգ և 24 այլ գետեր: Ջրահավաք ավազանը՝ 17 000 կմ²: Մակերեսը՝ 1 996,3 կմ²: Երկարությունը՝ 55,3 կմ, լայնությունը՝ 36,1 կմ: Ծավալը՝ 33,9 կմ³: Ափի երկարությունը՝ 190 կմ: Միջին խորությունը՝ 17 մ, առավելագույնը՝ 71 մ (հարավարևմտյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Մանիլա* քաղաքից:

ՄԱՆԻՆՋԱՈՒ - մինանգկաբաու Danau Maninjau / مانينجاو دانائو, ինդոնեզերեն Danau Maninjau. լիճ Ինդոնեզիայի **Սումատրա** կղզում: Լիճն են թափվում Անտոկան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 99,96 կմ²: Երկարությունը՝ 16,46 կմ, լայնությունը՝ 7,5 կմ: Ծավալը՝ 10,226 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 13,26 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 52,68 կմ: Միջին խորությունը՝ 102,3 մ, առավելագույնը՝ 168 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 462,82 մ:

Մանինջաու անվանումը մինանգկաբաու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *դիտում, ծկլտում, հետևյալում*:

ՄԱՆՂՆԱՂ - դազախերեն Man'g'ystay' tu'begi, թուրքմեներեն Maňgyşlagyň ýarymada. թերակղզի **Կասպից** ծովի հյուսիսարևելյան ափին, Ղազախստանում: Այստեղ է գտնվում **Կարազիե** իջվածքը (-132 մ): Երկարությունը՝ մոտ 250 կմ: Բարձր կետը՝ Մանգիսթաու լեռ (556 մ):

Անվանումը թուրքմեներենից թարգմանաբար նշանակում է *Յազար դշլար*:

ՄԱՇԵՐԲՐՈՒՄ - ուրդու شيريم ما. երկազաթանի լեռնազանգված Կենտրոնական **Կարակորումում**, Մաշերբրումի լեռներում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Բրոադ Պիկից** 30, 6 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Մաշերբրում Գլխավոր (Հյուսիսային) 7 821 մ և Մաշերբրում Հարավարևմտյան 7 806 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 821 մ, հարաբերակալը՝ 2 457 մ:

Հայտնի է նաև Կ1 անվամբ:

Լեռան անվան ծագումը ունի մի շարք բացատրություններ՝

- այն կազմված է mashadar *թնդանոթ* և brum *լեռ* բառերից:
- .....masha *թագուհի* և brum *լեռ* բառերից:
- .....masher *ծմակ* brum *լեռ* բառերից:

ՄԱՍԲԱՏԵ - տազալերեն Masbate, կենտրոնական փկոլերեն Masbate, վիսայերեն Masbate. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** կենտրոնական մասում: Հարավից ողողվում է **Վիսայան**, արևմուտքից՝ **Սիբույան**, արևելքից՝ **Սամար** ծովերով: Հարավում կղզու մեջ է մխրճված խորը Ասիդ ծոցը: Խոշոր գետերն են՝ Մալբուգ, Բանյոն, Կասոլոգ, Դայո և այլն: Մակերեսը՝ 3 269 կմ²: Երկարությունը՝ 133 կմ, լայնությունը՝ 75 կմ: Բարձր կետը՝ Ուակ բլուր (593 մ):

Հավանաբար անվանման հիմքում ընկած է տեղաբնիկների masibat *Նիզակներով լի բառը*, որով ակնարկվում է տեղացիների լավ զինված լինելը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանման հիմքում ընկած է masibad բառը, որը բիկուլերենում նշանակում է *ծայրից ծայր կտրել անցնել*, իսկ վարայերենում՝ *կլանող*, որով ակնարկվում է կղզու գետերում կոկորդիլոսների առկայությունը:

ՄՍՍԱՆՈ - ինդոնեզերեն Danau Matano. լիճ Ինդոնեզիայում, **Սուլավեսի** կղզու կենտրոնական մասում, Հարավային Սուլավեսի մարզում: Խոշոր կղզիներն են՝ Լանկայ, Տիմադոնգ, Մեոկո, Օնդալո, Ալաբոնա և այլն: Լճից արտահոսում են Պենտեն ու Լարոնա գետերը: Մակերեսը՝ 164,1 կմ²: Երկարությունը՝ 28 կմ, լայնությունը՝ 8 կմ: Ծավալը՝ 6,07 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ մոտ 436 կմ²: Միջին խորությունը՝ 37 մ, առավելագույնը՝ ավելի քան 590 մ (կենտրոնական մասում), ջրի պարզությունը՝ 23 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 382 մ:

Մատանո անվանումը դոնգի լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *գարուն*:

ՄԵԾ ԽԻՆԳԱՆ - չինարեն 大兴安岭 Դասինանլին, մոնղոլերեն ^{ᠮᠤᠨᠭᠣᠯᠢ} ^{ᠬᠤᠰᠢᠨᠠᠨᠯᠢ} Իի Հյանգանը նուրուու. հրաբխային լեռնաշղթա Չինաստանի հյուսիսարևելքում ու Մոնղոլիայի արևելքում: Ձգվում է հարավարևմուտքից հյուսիս-արևելք ուղղությամբ: Անջրպետ է հանդիսանում Չինաստանի հյուսիսարևելյան հարթավայրերի և Մոնղոլական սարահարթի միջև: Արևմտյան լանջերը երկարավուն են ու մեղմաթեք, արևելյանը՝ գառիվեր: Լեռները հիմնականում ծածկված են խիտ անտառներով: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Գան, Դոբուկուր, Նայդու և բազմաթիվ այլ գետեր: Մակերեսը՝ 84 700 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 1 200 կմ, լայնությունը՝ մինչև 306 կմ: Բարձր գագաթը՝ Խուանգան լեռ (2035 մ):

Լեռնաշղթան հայտնի նաև Դասինանլին անունով: Խինգան անվանումը տունգուս-մանջուրական լեզուներում թարգմանաբար նշանակում է *բլրոտ վայր, ալիքավոր հարթավայր*:

ՄԵԿՈՆԳ - տիբեթերեն ^{མཚོ་ལྗོངས་} Ձա Չու, չինարեն 湄公河 Մեյգոնխա, բիրմայերեն မဲခေါင်မိခမ် Մեգայուն միտ, լաոսերեն ຕມນ້ຳຂອງ /ນ້ຳຂອງ Մենայմ խոն/ Նայմ, թայերեն แม่น้ำโขง Մենան խոն, քմերեն ទន្លេមេគង្គ/ទន្លេធំ Տոնլե Մեկոնկ / Տոնլե Տոնու, վիետնամերեն Mê Kông. **Հնդկաչինի** ամենամեծ գետը: Սկիզբ է առնում **Տիբեթի բարձրավանդակի**՝ Տանգլա լեռնաշղթայի լանջերից և հոսելով Չինաստանով, Մյանմայով, Լաոսով, Թայլանդով, Կամբոջայով ու Վիետնամով և կազմավորելով շուրջ 70 000 կմ² մակերեսով դելտա, թափվում **Հարավչինական ծովը**: Վերին և միջին հոսանքում Մեկոնգը անցնում է խորը կիրճերով: Վերին հոսանքում կոչվում է Ձաչու, միջին հոսանքում՝ Լանցանցոյան: Խոշոր վտակներն են՝ Մուն, Տոնլեսապ, Էմչու, Ձեչու, Թհեն, Սա: Երկարությունը՝ 4 350 կմ: Ավազանը՝ 795 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 15 000 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 5 374 մ:

Ենթադրվում է, որ Մեկոնգ անվան հիմքում ընկած է սանսկրիտերեն ^{मे} ^{गंगा} Մա գանգա *ջրերի գլխավոր, գետերի մայր* անունը, որտեղ գանգան ձևափոխվելով դարձել է ^{कांग} կոնգ:

ՄԵՌՅԱԼ ԾՈՎ - եբրայերեն *օփօմա* Յամ հա Մելախ, արաբերեն *الميت لبحرا* ալ Բահր ալ Մելրթ. անհոսք աղի լիճ Մերձավոր Արևելքում, Գհոր տեկտոնական իջվածքում, Իսրայելի և Զորդանանի սահմանագլխին: Լիճն են թափվում **Յորդանան**, Յարմուկ, Անոն և այլ գետեր: Մակերեսը՝ մոտ 650 կմ²: Երկարությունը՝ 51 կմ, լայնությունը՝ 18 կմ: Ծավալը՝ 114,01 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 43 000 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 135 կմ: Միջին խորությունը՝ 175,4 մ, առավելագույնը՝ 380 մ (հյուսիսարևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ - 431,3 մ: Անվանումը ստացել է այնտեղ օրգանական կյանք չլիներու հետևանքով (կան միայն մի քանի տեսակի բակտերիաներ), որի պատճառը ջրի 342 % հասնող աղիությունն է:

Լճի եբրայերեն *օփօմա* Յամ հա Մելախ անվանումը, թարգմանաբար նշանակում է *Աղի լիճ*:

ՄԵՐԱՊԻ - ճավայերեն Gunung Merapi, ինդոնեզերեն Gunung Merapi. գործող հրաբուխ Ինդոնեզիայում, **ճավա** կղզու կենտրոնական մասում: Խոշոր ժայթքումները տեղի են ունենում միջինը ամեն յոթ տարին մեկ, փոքրերը՝ մոտավորապես տարին երկու անգամ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 2 930 մ: Զրաքիսի անվանումը կազմված է ճավայերեն *meru լեռ*, որում արծածվում է հին-դուիզմի *Աստվածների լեռը*, և *api հուր*, *կրակ բառերից՝ հրո լեռ*:

ՄԵՐԶՎԱՍՊՅԱՆ ՑԱԾՐԱՎԱՅՐ - ռուսերեն Прикаспийская низменность, ղազախերեն Каспий маңы ойпаты, ավարերեն Каспиялъуэхъ гӀодоблъи, ցածրավայր Ասիայի և Եվրոպայի սահմանագլխին, Արևելաեվրոպական հարթավայրի հարավարևելյան մասում, **Կասպից ծովի** հյուսիսային ափին: Զյուսիսից եզերված է Օբշչիյ Սըրթ բարձրավայրով, արևմուտքից՝ Մերձվոլգյան և Երզնի բարձրավայրով, արևելքից՝ Մերձուրալյան և Ուստյուրտ սարահարթերով: Ցածրավայրը իրենից ներկայացնում է դեպի **Կասպից ծով** գառնիկող թեքություն ունեցող տափարակ տարածք, որում առանձնանում են ցածրադիր Ինդերի, Մեծ ու Փոքր Բոգդոն և այլ բլրաշարերը: Այստեղ կան բազմաթիվ աղի լճեր՝ Բասկունչակ, Էլտոն, Ինդեր, Բոտկուլ: Ցածրավայրով են հոսում՝ Վոլգա, **Ուրալ**, Էմբա, Կումա, Թերեք և այլ գետեր: Որոշ փոքր գետեր՝ Մեծ և Փոքր Ուզենները, Ուիլը, Սագիը ամռանը չորանում են կամ տրոհվելով մի շարք գոգավորությունների, կազմավորում լճակներ: Մակերեսը՝ մոտ 200 000 կմ²: Երկարությունը՝ 770 մ, լայնությունը՝ 550 մ: Բարձրությունը՝ -28-ից մինչև 149 մ:

Ցածրավայրն անունը ստացել է, հաշվի առնելով իր դիրքը **Կասպից ծովի** նկատմամբ:

ՄԻՆԴԱՆԱՆ - տազալերեն Mindanao / Kamindanawan, սերուանո Mindanao, իլոկա-ներեն Mindanao, վարայերեն Mindanao, անգլերեն Mindanao, չաբակաան Mindanao. մեծությամբ երկրորդ կղզին **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** հարավում: Զյուսիսից ողողվում է **Բոհոլ**, արևելքից՝ **Ֆիլիպինյան**, հարավից՝ **Սուլավեսի**, արևմուտքից՝ **Սուլու** ծովերով: Ռելիեֆում լեռները զուգակցվում են ճահճոտ ցածրավայրերի հետ: Կան

գործող հրաբուխներ: Խոշոր ծոցերն են՝ Մորո, **Դավաո**, Սարանգանի, Իլիգան և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Մինդանաո, Ագուսան, Դավաո և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Լանաո, Մայնիտ, Բուլուան և այլն: Մակերեսը՝ 97 530 կմ²: Երկարությունը՝ 521 կմ, լայնությունը՝ 471 կմ: Բարձր կետը՝ Ապո հրաբուխ (2 954 մ): Անվանման հիմքում ընկած է 1520 թ. Շարիֆ Մուհամեդ Կաբունգուանի կողմից հիմնած և մինչև 1888 թ. գոյություն ունեցած Մագինդանաո սուլթանության անունը:

ՄԻՆԴՈՐՈ - տագալերեն Mindoro, անգլերեն Mindoro. **Ֆիլիպինյան** կղզեխմբի մեծությամբ 7-րդ կղզին: Արևելքից ողողվում է Տաբլաս նեղուցով: Հարավ-արևմուտքում Կալամյան կղզիներից անջատված է Մինդորո, **Լուսոն** կղզուց՝ Վերդե կղզու նեղուցներով: Խոշոր գետերն են՝ Պագբահան, Ասիս, Լումինտաո և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Նաուխան, Կալուանգան և այլն: Մակերեսը՝ 10 571,8 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 618,8 կմ: Բարձր կետը՝ Հալկոն լեռ (2586 մ): Անցյալում չինացի վաճառականները կղզին անվանում էին 馬一世 Մայի կամ 邁特 Մաի տը, հետագայում իսպանացիները՝ Mina de Oro *Ոսկու հանք*, որից էլ առաջացել է այժմյան անվանումը:

ՄԻՋԻՆ ՍԻԲԻՐԱԿԱՆ ՍԱՐԱՀԱՐԹ - ռուսերեն Среднесибирское плоскогорье, յակուտերեն Орто Сибиир хаптал хайааах сирэ. սարահարթ Հյուսիսային Ասիայի կենտրոնական մասում, Արևելյան Սիբիրում, Ռուսաստանի Դաշնության, Կրասնոյարսկի երկրամասում, Իրկուտսկի մարզում և Սախայում: Հարավում եզրավորվում է Արևելյան Սայաններով, Մերձբայկալյան և Անդրբայկալյան լեռնաշղթաներով, արևմուտքում՝ **Ենիսեյի** հովտով, հյուսիսում՝ Հյուսիսսիբիրական ցածրավայրով, արևելքում՝ **Լենայի** հովտով: Հարթավայրին հատուկ է լայն սարահարթերի և բլրաշարերի հաջորդականությունը: Առավել բարձրադիր տեղամաս է համարվում Պուտորանայի սարավանդը: Խոշոր գետերն են՝ **Ստորին Տունգուսկա**, **Պողկամեննայա Տունգուսկա**, **Անգարա**, **Լենա**, **Վիլույ**, **Խատանգա** և այլն: Տարածությունը՝ մոտ 3 500 000 կմ²: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ միջինը 500-700մ, առավելագույնը՝ 1 701 մ (Կամեն լեռ):

ՄՈՒԼԱՄԵՆՑԻՆ - չինարեն 摩拉門青 Մո լա մեն ցին. լեռնագագաթ **Հիմալայներում**, Ջուզալ Հիմալ լեռներում, Չինաստանում: **Շիշաբանգմայից** 2,48 կմ հեռավորությամբ: Համարվում է **Շիշաբանգմայի** արևելյան առանձնացված մասը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 703 մ, հարաբերականը՝ 433 մ: Հայտնի է նաև Ֆոլա Գանգչեն անվամբ: Անվանումը կազմված է չինարեն 摩 մո լեռ, 拉 լա ձգված, 門 մեն դուռ և 青 ցին կանաչ բառերից:

ՄՈՒՆՔՅԱՆ ԾՈՎ - ինդոնեզերեն Laut Maluku, վարայերեն Dagat Molucca. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով, **Մինդանաո**, Սանգհե, **Սուլավեսի**, Սուլա, **Մոլուքյան** և Տալաուդ կղզիների միջև: Մակերեսը՝ 289 600 կմ²: Երկարությունը՝ 725

կմ, լայնությունը՝ 430 կմ: Ծավալը՝ 280 892 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 031 մ, առավելագույնը՝ 4 970 մ (հարավարևելյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Մոլուքյան* կղզիներից:

ՄՈԼՈՔՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - ինդոնեզերեն Kepulauan Maluku. 1027 կղզուց բաղկացած կղզեխումբ, **Սուլավեսի** և Նոր Գվինեա կղզիների միջև, **Թիմոր** կղզուց հյուսիս: Խոշոր կղզիներն են՝ **Յավահերա**, **Սերամ**, **Բուրու**, Ամբոն, Տեռնատե և այլն: Մակերեսը՝ 74 505 կմ²: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում՝ Բինայա լեռ 3 027 մ (**Սերամ** կղզում):

Չինացիները, իսկ հետագայում պորտուգալացի ծովագնացները, ովքեր եվրոպացիներից առաջինը XVI դ. հասան այստեղ, դրանց անվանեցին Յամեմունքի կղզիներ:

Անվանման հիմքում ընկած է մալայերեն molok *կարևոր*, *գլխավոր* բառը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն, անվանման հիմքում ընկած է միջնադարում տարածաշրջանի արաբ վաճառականների կողմից տրված جزيرة الملوك ջազիրաթ ալ մուլուք *թագավորների կղզի* անունը:

ՄՈՄԻԼ ՍԱՐ - ուրդու سر مومبل Մոմիլ սար. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Յիսպար Մուզտաղ լեռների արևմտյան մասում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Զաշմիրի Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Թրիվոր** լեռից 5,27 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր, որոնցից խոշորը 26 կմ-ոց Մոմիլն է և բազմաթիվ այլ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 343 մ, հարաբերականը՝ 990 մ:

Լեռան անվանումը վախաներենից թարգմանաբար նշանակում է *Տատիկի արոտի գլուխ*:

ՄՈԼՏՏԱՂ ԱԹԱ - ույղուրերեն ئاتا تاغ زۇم Մուզ տաղ աթա, չինարեն 慕士塔格峰 Մու շի թա գը ֆըն. լեռնագագաթ **Պամիրում**՝ Կոնգուր Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Չինաստանում: Կոնգուր Ջուբի լեռից 38,42 կմ հեռավորությամբ: Կան շուրջ տասնվեց սառցադաշտ, որոնցից ամենախոշորը Զոքսելն է: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 546 մ, հարաբերականը՝ 2 735 մ:

Մուզտաղ Աթա անվանումը ույղուրերենից թարգմանաբար նշանակում է *Սառցալեռների հայր*:

ՄՈԼՏՏԱՂ ԹԱՈՒՆԵՐ - ուրդու ثاور تاغ موز. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, **Բալտորո** և Սարպո Լագո սառցադաշտերի միջև, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Սքիլ Բրոմ** լեռից 6,36 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 273 մ, հարաբերականը՝ 1 707 մ (Մոնի լեռնանցքից՝ 55-66 մ): Լեռնագագաթի անվանումը կազմված է ույղուրերեն تاغ موز Մուզտաղ *Սառցե լեռ* և անգլերեն Tower *աշտարակ* բառերից:

ՄՈՆԱ - ինդոնեզերեն Pulau Muna, մունայերեն Witeno Wuna. կղզի Ինդոնեզիայում, **Սուլավեսի** կղզուց հարավ-արևելք: Տիվորո նեղուցով անջատված է **Սուլավե-**

սի, Բուտոն նեղուցով՝ **Բուտոն**, Մուևա նեղուցով՝ Կաբայենա կղզիներից: Ափերը խիստ մասնատված են, առավելապես հարավային և հարավարևելյան մասերում: Խոշոր գետերն են՝ Պոնդո, Լամբիկ, Տիվորո և այլն: Մակերեսը՝ 2 889 կմ²: Երկարությունը՝ 93,4 կմ, լայնությունը՝ մինչև 48,5 կմ: Ափի երկարությունը՝ 389,9 կմ: Բարձր կետը՝ 276 մ:

Անվանումը ստացել է *մուևա (վուևա)* ժողովրդի անունից:

3

ՅԱՄԱԼ - ռուսերեն Яман. թերակղզի Արևմտյան Սիբիրի հյուսիսում: Արևմուտքից ողողվում է **Կարայի** ծովով և Բայդարատայի խորշով, արևելքից՝ **Օբի խորշով**: Մակերեսը մեղմաթեք է՝ ծածկված տունդրայով, հարավում՝ անտառատունդրայով: Խոշոր գետերն են՝ Մորդիյախա, Ներուտայախա, Սյադորյախա, Պիյակոյայախա և այլն: Թերակղզում է գտնվում Նեյնո լճերի համակարգը: Մակերեսը՝ 122 000 կմ²: Երկարությունը՝ 700 կմ, լայնությունը՝ մինչև 240 կմ: Բարձր կետը՝ 102 մ:

Անվանումը կազմված է նենեցերեն Я *երկիր*, *հող* և ман *վերջ*, *ծայր* բառերի միացումից:

ՅԱՄԴԵՆԱ - ինդոնեզերեն Pulau Yamdena. կղզի Տանիմբար կղզեխմբում, Սելարու կղզուց հյուսիս-արևելք, որից անջատված է Էգերոն նեղուցով: Արևելքից ողողվում է Արաֆուրյան ծովով: Արևելյան ափերը բլրոտ են, արևմտյանը՝ հարթ: Արևելյան ափամերձ գոտին ծածկված է խիտ անտառներով: Կղզու խոշոր գետը Ռանորմոյն է: Մակերեսը՝ 2 981 կմ²: Բարձր կետը՝ Մալուի բլուր (240 մ):

Այժմյան անվանումը կղզու ֆորդատա լեզվով Yamrene *Մայր երկիր* անվան ձևափոխության արդյունք է:

ՅԱՆԱ-ՕՅՄՅԱԿՈՆԻ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆԴԱԿ - ռուսերեն Яно-Оймяконское нагорье. լեռնային երկիր Յեռավոր Արևելքում, Ռուսաստանի Դաշնության՝ Սախայի Յանրապետությունում, Խաբարովսկի երկրամասում և Մագադանի մարզում: Յարավում ու արևմուտքում եզերված է **Վերխոյանսկի** և Սունտար Խայատայի, արևելքում ու հարավ-արևելքում՝ **Չերսկու** և Մոմայի լեռնաշղթաներով: Բարձրավանդակի կենտրոնական մասը զբաղեցված է Օմյակոնի սարահարթով, որի մեջ առանձնանում է համանուն գոգավորությունը: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ **Ինդիգիրկա**, Յանա, Մոմա, Սունտար, Սելենյախ և բազմաթիվ այլ գետեր: Բարձրավանդակում են գտնվում Դարպիր, Նեմա, Էմանջա, Սեբյան Կյուել լճերը: Մակերեսը՝ 1 155 000 կմ²: Երկարությունը 1 100 կմ, լայնությունը՝ 1 050 կմ: Միջին բարձրությունը՝ 400-2 000 մ: Բարձր գագաթը՝ Պոբեդա լեռ 3 003 մ (Բուորդախի բարձրադիր լեռնագանգվածում):

Անվանումը ստացել է *Յանա* գետից և *Օմյակոն* բնակավայրից:

ՅԱՆԳՐԱ - նեպալերեն यांग्रा Յանգրա, չինարեն 央然康日峰 Յան րան քանգ րի ֆըն. լեռնագագաթ **Յիմալայներում**, Գանեշ Յիմալ լեռնաշղթայում, Բուդհի Գանդակի և

Տրիսուլի Գանդակի հովիտների միջև, Նեպալի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Յիմալչուլի** լեռնից 48,08 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 422 մ, հարաբերականը՝ 2 352 մ:

Հայտնի է նաև Գանեշ I անվամբ:

Լեռան չինարեն 央然 Յանգրան անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Կենտրոնական*:

ՅԱՆՑՉԻ - չինարեն 长江 / 長江 Չանժյան, տիբեթերեն རྩམ་རྩེ Դրի Չու. Եվրասիայի ամենաերկար և ջրառատ գետը՝ Չինաստանում, ջրառատությամբ երրորդն աշխարհում: Սկիզբ է առնում **Տիբեթի բարձրավանդակի** արևելյան մասից, հատում Սինա-Տիբեթական լեռները, Սիչուանի գոգավորությունը, **Չինական Մեծ** հարթավայրը ու կազմելով շուրջ 80 000 կմ² մակերեսով լայնարձակ դելտա, թափվում **Արևելաչինական** ծովը: Գետն ունի ավելի քան 700 վտակներ՝ Հանշույ, Մինցզյան, Յալունցզյան, Ցզյալինցզյան, Տուո և այլն: Երկարությունը՝ 6 380 կմ: Ավազանը՝ 1 808 500 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 110 000 մ³/վրկ (միջինը՝ 31 900 մ³/վրկ): Ակունքի բարձրությունը՝ 5 042 մ:

Չինաստանում Յանցզի անունը հազվադեպ է գործածվում և վերաբերվում է միայն նրա ստորին հոսանքին:

Անվանումն առաջացել է գետի ափին պեղված *Յանչժուու* քաղաքի անունից: Գետը Չինաստանում ամբողջապես անվանվում է Չանցզյան՝ *երկար գետ*: Վերին հոսանքում կրում է մոնղոլերեն Ուլան-մուրեն *Կարմիր գետ*, միջին հոսանքում՝ Ցզինշացզյան *Ոսկե ավազի գետ* անունները:

ՅՈԳ - հինդի जोग जल प्रपात Ջոգ ջալ պրաբաթ, անգլերեն Jog Falls, կաննադա ಜೋಗ Յոգա. ջրվեժ Հնդկաստանում, **Արևմտյան Գիաթեր** լեռների հարավային մասում, Շարավաթի գետի վրա: Գահավիժում է 488 մ բարձրությունից: Անկումը՝ 253 մ: Ջրի ծախսը՝ 153 մ³/վրկ:

Կաննադա լեզվի Յոգա անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Անկում*, որն իր հերթին ածանցավոր է ಜಮարն յավուգու *ճահիճ, խոնավ* բառին:

ՅՈՒԹՄԱՐՈՒ ՍԱՐ - ուրդու سر وثمری լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Հիսպար լեռնաշղթայում, Գիլգիթ Բալտիստանում, Պակիստանում: Յուկչին Գարդան սարից 2,91 կմ հեռավորությամբ: Այստեղ է գտնվում Յութմարու սառցադաշտը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 283 մ, հարաբերականը՝ 620 մ:

Անունը ուրդու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Խոսող (մեծ) գլուխ*:

ՅՈՒԸՇԻՆ ԳԱՐԴԱՆ ՍԱՐ - ուրդու سرگردن کشنی լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Հիսպար Մուզտաղ լեռներում, Յազգիլի սառցադաշտից հյուսիս-արևմուտք և Յուքչին Գարդան սառցադաշտից հյուսիս-արևելք, Պակիստանում: **Քնշութ Սարից** 8,65 կմ հեռավորությամբ: Լեռան ստորոտից է սկիզբ առնում Շիմշալ գետը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 469 մ, հարաբերականը՝ 1 313 մ:

Անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ամուր պարանոցի գլուխ*:

Ն

ՆԱՄՁԱ ԲԱՐՈՒԱ - տիբեթերեն ལྷོ་ལྷོ་ལྷོ་གླིང་གི་ལྷོ་ལྷོ་གླིང་ ། ղևամ ըջագ բար բա, չինարեն 南迦巴瓦 Նան ցզյա պա ուա. լեռնազանգված **Հիմալայների** արևելքում, Տիբեթում: Լեռը համարվում է **Հիմալայների** արևելյան ծայրակետը: **Գյալա Փերի** լեռից 22 կմ հարավ-արևելք հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Նամջա Բարուա 7 782 մ, **Գյալա Փերի** 7 294 մ, Նաի Պենգ 7 043 մ: Կան սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 4 106 մ: Հայտնի է նաև Նամջե Բարու, Նամջակ Բարու ու Նամջակ Բարուա անուններով: Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Շանթախար*:

ՆԱՆԳԱ ՊԱՐԲԱՏ - ուրդու است ننگر نادر Նանգա Պարբատ, հինդի चंगा पर्वत Նանգա Պարվաթ. ութ գագաթանի լեռնազանգված **Հիմալայների** հյուսիս-արևմուտքում, **Ինդոս** և Աստոր գետերի միջև, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող Հյուսիսային տարածքներում: Լեռնազանգվածի գագաթներից երեքը բարձր են 8 000 մ-ից՝ բուն Նանգա Պարբատը 8 125 մ, Հյուսիսային Նանգա Պարբատ (Հյուսիսային թիակ) 8 070 մ և Հարավային Նանգա Պարբատ (Հարավային թիակ) 8 042 մ: Նանգա Պարբատի հյուսիսարևմտյան լանջերից են սկիզբ առնում Դիամիր, Ռակիոտ, Բուլդար, իսկ արևելքում և հարավ-արևելքում՝ Չոնգրա, Տարշինգ, Ռուպալ, Ռամա և այլ սառցադաշտեր: Ռուպալի պատը համարվում է երկրագնդի ամենաբարձր՝ շուրջ 4,5 կմ երկարությամբ լեռնային որմը: Լեռան լանջերից են սկիզբ առնում **Ինդոսի** վտակներ՝ Աստորը, Բուլդարը, Ռակիոտը, Պատրոն, Դիամիրը, Ռուպալը և այլն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 125 մ, հարաբերականը՝ 4 608 մ: Առաջին անգամ 1953 թ. հուլիսի 3-ին, Նանգա Պարբատի գագաթն է բարձրացել Կ.Հեռլիգկոֆերի ղեկավարած գերմանա-ավստրիական արշավախմբի անդամ Հերման Բուլը:

Տեղացիների մոտ լեռը հայտնի է Դիամիր *Հսկա լեռ* անվամբ:

Ուրդու լեզվից թարգմանաբար լեռան անունը նշանակում է *Լերկ սար*:

ՆԱՆԴԱ ԴԵՎԻ - հինդի नन्दा देवी Նանդա Դևի. երկգագաթանի լեռնազանգված **Հիմալայներում**, Հնդկաստանում: **Դիաուլագիրի** լեռից՝ 388,72 կմ հեռավորությամբ: Ունի բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 816 մ, հարաբերականը՝ 3 139 մ:

Նանդա Դևին համարվում է Շիվայի կնոջ՝ Պարվաթիի առարկայացումը:

Նանդա Դևի անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Երանություն շնորհող աստվածուհի*:

ՆԱՏՈՒՆԱ - ինդոնեզերեն Laut Natuna, մալայերեն Laut Natuna. լայնարձակ միջկղզային ծանծաղ ծով: Սահմանափակված է հյուսիսից՝ Նատունա, Անամբաս կղզիներով, արևելքից՝ **Կալիմանտան** կղզով, հարավից՝ **Բելիտունգ**, **Բանգկա** և արևմուտքից՝ Ռիաու, Լինգա կղզիներով: Առաջներում այս տարածքը համարվում էր **Հարավչինական** ծովի մաս, սակայն 1986 թ. միջազգային ջրագրական կազմակերպությունը պաշտոնապես ճանաչեց Նատունա ծովը: **Կարիմատա** նեղուցով միացված է **Ճավայի** ծովին: Ծովն են թափվում Բատանգհարի, Մուսի, **Կապուաս** և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 750 կմ, լայնությունը՝ 530 կմ: Անվանումը ստացել է *Նատունա* կղզիներից:

ՆԳԱԴԻ ՉՈՒԼԻ - նեպալերեն गाडी चुली Նգադի Չուլի. լեռնագագաթ **Հիմալայներում**, Մանսիրի Հիմալ լեռներում՝ **Մանասլու** և **Հիմալչուլի** լեռների միջև, Նեպալում: Մանասլուից՝ 5,21 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 871 մ, հարաբերականը՝ 1 020 մ: Նգադի Չուլի անվանումը նեպալերենից թարգմանաբար նշանակում է *երերուն սրածայր պիկ*:

ՆԵԳՐՈՍ - սերուանո Negros, հիլիգայնոն Negros, անգլերեն Negros, տագալերեն Negros, վարայերեն Negros. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** կենտրոնական մասում, **Վիսայան** կղզիների կազմում: Հյուսիսից ողողվում է **Վիսայան**, հարավից՝ **Սուլու** ծովերով: Մակերեսը լեռնոտ է, արևմտյան ափերը ցածրադիր: **Պանայ** կղզուց անջատված է Գիմարաս, **Սեբու** կղզուց՝ Տանյոն նեղուցներով: Խոշոր գետերն են՝ Հիմոգասն, Սիպալայ, Տայաբանոն, Կոլիպապա և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Բալինսասայոն և Կաբալինանը: Մակերեսը՝ 13 328,4 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 644,9 կմ: Բարձր կետը՝ Կանլաոն հրաբուխ (2 465 մ): Ի սկզբանե տեղացիներին կղզին հայտնի էր Բուզլաս անվամբ, որը հին հիլիգայնոն լեզվով նշանակում է կտրել: Երբ իսպանացիները 1565 թ. ապրիլին ժամանեցին կղզի, այն անվանեցին *Նեգրոս*, նկատի ունենալով բնիկների մաշկի գույնը:

ՆԵՄՐՈՒԹ - թուրքերեն Nemrut Dağı, քրդերեն Nemrod. գործող, բազմածին ստրատոհրաբուխ **Հայկական լեռնաշխարհում**, **Վանա** լճից արևմուտք, Դատվան քաղաքից 10 կմ հյուսիս-արևմուտք, այժմյան Թուրքիայում: Հրաբուխը Էլիպսաձև է, նրա չափերը հիմքում կազմում են 27 x 18 կմ: Հրաբխի գագաթը իրենից ներկայացնում է խոշոր՝ 46,7 կմ² մակերեսով կալդերա, որի մեջ գոյացել է 9 կմ²-ոց և մինչև 176 մ խորությամբ քաղցրահամ Նեմրութ լիճը: Հետագայում, առանձնացվել է ևս մեկ՝ Ըլը լիճը: Վերջին ժայթքումը տեղի է ունեցել 1692 թ-ին: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 2 948 մ, հարաբերականը՝ 1 250 մ: Խառնարանը 2 500 մ բարձրության վրա է, ամենամեծը **Հայկական լեռնաշխարհում**՝ տրամագիծը 8 000 մ: Հայ մատենագրության մեջ հայտնի էր Սարակն *մռայլ*, *ջղայն* անունով: Անվանվել է Բել աստծո աստվածաշնչյան *Նեբրոպթի (Նիմրոտի)* պատվին:

ՆԵՄՐՈՒԹ - հունարեն Όρος Νεμρούτ, պարսկերեն نمروود کوه, քրդերեն Çiyayê Nemrûdê, թուրքերեն Nemrut Dağı. լեռնագագաթ **Ջայկական լեռնաշխարհում, Տավրոսի** լեռներում, այժմյան Թուրքիայում: Ձգվում է **Եփրատ** գետի երկայնքով: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 2 150 մ:

Լեռան 2 000 մ բարձրության վրա հայտնաբերված է Կոմմագենեի Աստիոքոս Ա Երվանդունի թագավորի (մ.թ.ա. 69-34) կառուցած դամբարան-սրբավայրը:

Լեռան արդի անվանումը համեմատաբար նոր է և վերաբերվում է միջնադարին և անվանվել է Բել աստծո աստվածաշնչյան *Նեբրոուլթի (Նիմրոուի)* պատվին:

ՆԵՎԵԼՍՎՈՅԻ ՆԵՂՈՒՑ - ռուսերեն Пролыв Невельского. նեղուց Եվրասիա մայրցամաքի և **Սախալին** կղզու միջև: **Թաթարական** նեղուցը միացնում է Ամուրի ծովալճակի հետ: Երկարությունը՝ 56 կմ, նվազագույն լայնությունը՝ 7,3 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ մինչև 7,2 մ:

Անվանվել է 1849 թ. նեղուցը հայտնաբերած ռուս ծովակալ *Գ. Ի. Նևելսկոյի* պատվին:

ՆԵՐՔԻՆ ՃԱՊՈՆԱԿԱՆ ԾՈՎ - ճապոներեն 瀬戸内海 / せとないかい Սետո Նայկայ. Խաղաղ օվկիանոսի ծով, որն իրենից ներկայացնում է ծովերի՝ Յուշի, Բինգո, Ջարիմա, Ակի, Սուո, Իյո, Բիսան Սետո և նեղուցների համակարգ: Յյուսիսում և արևելքում ողողում է **Յոնայու** կղզու հարավային ափերի արևմտյան մասը, հարավ-արևմուտքում՝ **Կյուսյու** և հարավում՝ **Սիկոկու** կղզիների ափերը: Ջարավ-արևմուտքում Ջայասուի ու Բունգո, արևելքում՝ Կիի ու Նարուտո նեղուցներով միանում է Խաղաղ օվկիանոսին, իսկ արևմուտքում Սիմոնսեկի նեղուցով՝ **Ճապոնական** ծովին: Ծովում տեղակայված են շուրջ 3 000 կղզի: Մակերեսը՝ 23 203 կմ²: Երկարությունը՝ 450 կմ, լայնությունը՝ 37 կմ: Ծավալը՝ 865,472 կմ³: Միջին խորությունը՝ 37,3 մ, առավելագույնը՝ 186 մ (հարավարևելյան մասում, Սադա հրվանդանից արևմուտք՝ Ջալաուի նեղուց):

ՆԻԱՍ - ինդոնեզերեն Pulau Nias, նիասերեն Tanö Niha. կղզի Ինդոնեզիայում, Յնդկական օվկիանոսի արևելյան մասում: Մակերեսն առավելապես լեռնոտ է, գերակշռում են հրաբխային ծագման բլուրներ և սարահարթեր: Խոշոր գետերն են՝ Մուզոյ, Սովու, Օյո, Մոլա, Սուսուվա, Գոմո և այլն: Մակերեսը՝ 4 772 կմ²: Երկարությունը՝ 125 կմ, լայնությունը՝ 40 կմ: Բարձր կետը՝ Լելեմացյուա լեռ (886 մ):

Կղզու տեղաբնիկների ինքնանունը Օոծ Niha է, որը բառացի նշանակում է *մարդու հետևորդ*: Չնայած նրան, որ կղզին նիասերենում հայտնի է Tanö Niha *Մարդկանց երկիր* անվամբ, Նիաս անվանումը, հավանաբար, Tanö Niha անվան հետագա հնչյունափոխության արդյունք է:

ՆԻԿՈՐԱՐՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - հինդի निकोबारद्वीपसमूह Նիկոբար դվիպսամուհա, անգլերեն Nicobar Islands, թամիլերեն நிக்கோபாரர் தீவுகள் Նիքոբար տիվուկալ. 22 կղզիներից կազմված կղզեխումբ Յնդկական օվկիանոսի հյուսիսում, **Բենգալյան** ծոցի և **Անդամանյան** ծովի միջև: Կազմում է Անդամանյան և Նիկոբարյան կղզիներ

հնդկական դաշնային տարածքի մասը: Խոշոր կղզիներն են՝ Մեծ Նիկոբար, Չաուրա, Տերեսա, Տրինկատ, Նանկաուրի և այլն: **Անդամանյան** կղզիներից բաժանվում է **Տասներորդ աստիճանի** նեղուցով: Մակերեսը՝ 1 648.13 կմ²: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում՝ Տույե լեռը 642 մ (Մեծ Նիկոբար կղզում):

Այժմյան անվանումը, հավանաբար, առաջացել է կղզիների թամիլերեն **நககாவரம்** Նաքավարամ *մերկ մարդ* անունից:

ՆՈՅԿԱԼԻԿԱՅ - հինդի नोहकलिकाइ Նոհեկալիկատ, անգլերեն Nohkalikai Falls. Ամենաբարձր ջրվեժը Հնդկաստանում, Չերապունջի քաղաքի մոտ, Արևելյան Խասի բլուրներում: Սևվում է անձրևաջրերով: Անկման բարձրությունը՝ 340 մ: Անվանումը բարբառային լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *խելահեղ, կատաղի ցատկ*:

ՆՈՅՁԻՆ ՔԱՆՍԱՆ - տիբեթերեն **གན་དྭ་སྐྱུ་ལྷོ་གང་མཚོ** Նոդ ցզին Գան գան, չինարեն 宁金抗沙峰 Նին ծին կան շա ֆըն. առանձնացված լեռնագագաթ **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, **Տիբեթի բարձրավանդակում**, **Բրահմապուտրա** (Ցանգայո) գետի և Բարձր Հիմալայների միջև ընկած Կարո Լա լեռնախմբում՝ Լհագոի Քանգրի լեռնաշղթայում, Չինաստանում: **Թունշանջիաբու** լեռնագագաթից 89,5 կմ հեռավորությամբ: Լեռնախմբի գլխավոր գագաթներն են՝ Նոյձին Քանսան 7 206 մ (կամ 7 208 մ), Քալուկսունգ 6 674 մ և այլն: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 2 160 մ: Հայտնի է նաև Նորինքանգ, Նոյցգիքանգսանգ և Նոցենքանսարի անվանումներով: Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Վեհանձն ձյունածածկ լեռներում ապրող խավարի աստված*:

ՆՈՇԱՔ - փուշտու نوشک / نوشاخ , դարի نوشاخ , ուրդու نوشاخ . լեռնագագաթ **Հինդուկուշի** լեռնահամակարգում, Աֆղանստանի հյուսիսարևելյան մասում, Պակիստանի սահմանագլխին: Աֆղանստանի ամենաբարձր գագաթը: Տիրիչ Միր Արևմուտք II լեռնագագաթից 18,89 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 492 մ, հարաբերականը՝ 2 024 մ: Նոշաք անվանումը դարի լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Ինը հովիտ*:

ՆՈՐ ՍԻԲԻՐ - ռուսերեն Новая Сибирь, յակուտերեն Саха Сибиир арыы. կղզի **Նորսիբիրական** կղզեխմբում, Աևժուի կղզիների կազմում: Ողողվում է **Արևելասիբիրական** ծովով, հարավարևմուտքից՝ **Սանսիկովի** նեղուցով: Բլազովեչենսկի նեղուցով անջատված է **Կոտեյնի** կղզուց: Կղզու ռելիեֆի նկատելի հատկանիշներից է այն, որ բարձրացումները տեղակայված են ափամերձ շրջաններում, իսկ կենտրոնական մասը ցածրադիր է: Խոշոր գետերն են՝ Բոլշայան, Օբվալը, Բերեգովայա, Սուտուլան, Սրեդնյայան: Խոշոր լճերն են՝ Չյոռնիխ Գուսեյ, Օտտոխ Կյուելե, Ջարա Կյուելե, Մուտնոյե և այլն: Մակերեսը՝ մոտ 6 200 կմ²: Երկարությունը՝ 156 կմ, լայնությունը՝ 65 կմ: Բարձր կետը՝ 79 մ (Դերկյանի լեռներ):

Կղզին 1806 թ-ին հայտնագործել են վաճառական Ս. Սիրովատսկու արդյունաբերողները: Новая Сибирь անվանումը կղզին ստացել է 1810 թ-ին ռուս բևեռախույզ Մ. Մ. Գեդենշտրոմի կողմից, նկատի ունենալով կղզու մեծությունն ու անկամորդ լինելը:

Հայերեն **Նոր Սիբիր** անվանումը կղզու ռուսերեն անվան պատճենն է:

ՆՈՐՍԻԲԻՐԱԿԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - ռուսերեն Новосибирские острова, յակուտերեն Саха Сибиир арыылара. կղզեխումբ Հյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի **Լապտևների** և **Արևելասիբիրական** ծովերի միջև, որն իր հերթին բաղկացած է 3 կղզեխմբերից՝ Լյախովի, Անժուի և Դը Լոնգի կղզիներից: Մակերեսը ծածկված է արկտիկական տունդրային բուսականությամբ: Խոշոր գետերն են՝ Բալիկտախ, Բոլշայա, Ուլախան Յուրյախ, Գուոր Յուրյախ և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Եվսեկյու Կյուել, Մելկոյե, Կետետ Կյուել, Գլուբոկոյե և այլն: Մակերեսը՝ 38 400 կմ²: Բարձր կետը՝ 426 մ (Բենևետի կղզում):

Անվանումը ստացել է Անժուի կղզիների խմբի մեջ մտնող *Նոր Սիբիր* կղզուց:

ՆՈՒՊՑԵ - տիբեթերեն ལུག་རྩེ་ Լուբ րցե, նեպալերեն नुबचे Լուպգե. յոթ գագաթանի լեռ Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայի՝ Կհումբու շրջանում, Նեպալում: Լիցքե-Լուպգե լեռնազանգվածի արևմտյան հատվածն է: **Զոմոլունգմայից** 4,19 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 861 մ, հարաբերակալը՝ 319 մ:

Լեռան անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Արևմտյան Պիկ*:

Շ

ՇԱՆ - բիրմայերեն ရှမ်းတန်းမြင့်မြင့် Ծամ յոնե պյին մյան, չինարեն 掸邦高原 Դանբան գառնուեն, թայերեն ฉานໂຍဒာ Ծան յոմա. խոշորագույն լեռնաշխարհի Հարավարևելյան Ասիայում՝ Մյանմայում, Չինաստանում, Լաոսում և Թայլանդում: Հիմնականում տեղակայված է Մյանմայի արևելյան մասում՝ **հրավադի** գետի ակունքներից արևմուտք: Այստեղով է հոսում Սալուին գետը: Լեռնաշխարհից են սկիզբ առնում բազմաթիվ գետեր՝ Մա, Յի Տու, Նամլանգ, Չավգյի, Իլու Տենգ, Հկա, Հկոկ, Հոկ, Պանգ և այլն: Մակերեսը՝ 150 000 կմ²: Երկարությունը՝ 560 կմ, լայնությունը՝ 330 կմ: Միջին բարձրությունը՝ 750-1200 մ: Բարձր գագաթը՝ Լոյ Լենգ լեռ (2673 մ):

Լեռնաշխարհն իր այժմյան անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող *շան* ժողովրդից, որի անունն իր հերթին առաջացել է **Շանի** բարձրադիր մասը զբաղեցնող *Սիամ* բարձրավանդակից:

ՇԱՆԴՈՆ - չինարեն 山东半岛 Շենդոն պենդա. թերակղզի Չինաստանի արևելքում: Հյուսիսից ողողվում է **Բո Հայ** և Կորեական ծոցերով, արևելքից և հարավից՝ **Դեղին** ծովով: Խոշոր գետերն են՝ Դագուչիա, Բուլոնգ, Դագու և այլն: Մակերեսը՝ 38

642,01 կմ²: Երկարությունը՝ 260 կմ, լայնությունը՝ 80-130 կմ: Բարձր կետը՝ Լաոշան լեռ (1 132,7 մ):

Անվանումը կազմված է չինարեն 山 շան *լեռ* և 奈 դոն *արևելք* բառերից, որը բառացի նշանակում է *Լեռներից արևելք*՝ հաշվի առնելով թերակղզու դիրքը Թայիան լեռների նկատմամբ:

ՇԱՆՏԱՐՅԱՆ ԾՈՎ - երբեմն այդպես են կոչում հյուսիսից՝ Շանտարյան Մեծ, արևելքից՝ Շանտարյան Փոքր կղզիներով, հարավից՝ Տուգուրի ծոցով, արևմուտքից՝ Ուդայի խորշով և հյուսիս-արևմուտքից՝ Ֆեկլիստովի կղզիով սահմանափակված Օխոտի ծովի հյուսիսարևմտյան մասը:

ՇԵԼԻՆՈՎԻ ԾՈՑ - ռուսերեն Залив Шелихова. **Օխոտի** ծովի ծոց, Ասիա աշխարհամասի և բուն **Կամչատկա** թերակղզու միջև: Հյուսիսային մասում Տայգոնոս թերակղզով բաժանվում է Գիժիգայի և Պենժինայի խորշերի: Ծոցի հարավային մասում են գտնվում Յամայի կղզիները: Ծոցն են թափվում Գիժիգա, Պենժինա, Յամա, Մալկաչան, Էտալոնա, Պալանա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 72 450 կմ²: Երկարությունը՝ 650 կմ, միջին լայնությունը՝ 230 կմ: Ծավալը՝ 9 418,5 կմ³: Միջին խորությունը՝ 130 մ, առավելագույնը՝ 445 մ (հարավային մասում):

Անվանվել է XVIII դ. ռուս հետազոտող, ծովագնաց և վաճառական *Գ.Վ.Շելիխովի* պատվին:

ՇԵՐՊԻ ԲԱՆԳՐԻ - հինդի शेर्पा कांगरी Շերպի Կանգարի, ուրդու انگر پريش—سى. Լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Հնդկաստանի ու Պակիստանի սահմանագլխին: **Գենտ Բանգրի** լեռից 5,95 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 380 մ, հարաբերականը՝ 1 000 մ: Շերպա անվանումը կազմված է տիբեթերեն շյար *արևելք* և պա *ժողովուրդ* բառերից:

ՇԻԿՈՑՈՒ - ճապոներեն 支笏湖 Շիկոցու կո, այնտեղ «シ・コツ» Շի կո-ցու. քաղցրահամ լիճ **ճապոնական կղզիներում**, **Հոկայդո** կղզու հարավարևմտյան մասում, Տարումաե հրաբխի ստորոտում: Լիճն են թափվում Բիֆու, Օկոտանպե, Նինարու, Ֆուրենայ և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Չիտոսեն: Մակերեսը՝ 78,48 կմ²: Երկարությունը՝ 19 կմ, լայնությունը՝ 16 կմ: Ծավալը՝ 20,83 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 223 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 40,4 կմ, ջրի պարզությունը՝ 17,5 մ: Միջին խորությունը՝ 265,4 մ, առավելագույնը՝ 360,1 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 247 մ:

Անվանման հիմքում ընկած է այնտեղն シコツト Սիկոտտո *իջվածք, դատարկություն* բառը:

Ճապոներենում անվանումը հնչում է իբրև Շիկոցու կո *Մեռած ոսկորներ*, որի պատճառով նրանք մի քանի անգամ փորձել են փոխել լճի անունը, բայց ապարդյուն:

ՇԻՇԱԲԱՆԳԱՍԱ - չինարեն 希夏邦马峰 Սի սյա պանգ մա ֆըն, նեպալերեն शिशापाङ्गा Սիսապանմա, սանսկրիտերեն गोसाईथान Գոսաինտհան. բազմազագաթ լեռնազանգված Կենտրոնական Տիբեթում, Զուգալ Յիմալ լեռներում, Չինաստանում: Լեռնազագաթներն են՝ Շիշաբանգմա Գլխավոր 8 027 մ, Շիշաբանգմա Կենտրոնական 8 008 մ և այլն: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Հարաբերական բարձրությունը՝ 2 897 մ: Առաջին անգամ 1964 թ. մայիսի 2-ին, Շիշաբանգմայի գագաթն են բարձրացել Սյու Ցզինի ղեկավարած չինական արշավախմբի ինն անդամները:

Լեռան սանսկրիտերեն गोसाईथान Գոսաինտհան անվանումը բառացի նշանակում է *սրբերի վայր, սրբավայր*:

Տիբեթերեն Շիշաբանգմա անվանումը թարգմանվում է իբրև *խոտավետ հարթավայրից վերև*:

ՇԻՍՊԱՐԵ - ուրդու نریسپیش լեռնազագաթ **Կարակորումի** արևմտյան մասում, Բատուրա Մուզտաղ լեռներում, Զաշվիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող շրջանում: **Բատուրա Սարից** 16,18 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 611 մ, հարաբերականը՝ 1 241 մ:

Հայտնի է նաև Շիսպար սար կամ Շիսպարե սար անվամբ:

ՇԻՐԱԲԱՂ - պարսկերեն رآبادی ش آبشار Աբշար Շիրաբաղ. ջրվեժ Հյուսիսային Իրանում, Էլբուրս լեռներում, Խանբեբին բնակավայրից 6 կմ հարավ՝ անտառում: Կազմված է տասներկու մեծ ու փոքր սանդղավանդներից: Բացարձակ բարձրությունը՝ 257 մ:

Անվանումը կազմված է պարսկերեն ریش շիր, կաթ և آباد աբաղ, *բնակավայր* բառերից:

ՇՐԻ ԼԱՆԿԱ- սինհալերեն ශ්‍රී ලංකාව Շրի Լամկավա, թամիլերեն இலங்கை Իլանկայի, սանսկրիտերեն श्रीलङ्का Շրիլանկա, անգլերեն Sri Lanka. կղզի Հարավային Ասիայում: Ողողվում է Հնդկական օվկիանոսով և **Բենգալյան** ծոցով: **Մանարի** ծոցով և **Փոլկի** նեղուցով անջատված է **Հնդստան** թերակղզուց: Խոշոր գետերն են՝ Մահավելի Գանգա, Արուվի Արու, Պարանգի Արու, Յան, Կելանի, Գանգա, Գալ և այլն: Մակերեսը՝ 65 610 կմ²: Երկարությունը՝ 445 կմ, լայնությունը՝ 225 կմ: Ափի երկարությունը՝ 1 340 կմ: Բարձր կետը՝ Պիդուրուտալագալա լեռ (2 524,13 մ):

Մինչև 1972 թ. կղզին անվանվել է Ցեյլոն (սանսկրիտերեն सिंहल द्वीप Սինհալա դվիպա *Առյուծների կղզի*):

Այժմյան **Շրի Լանկա** անվանումը սանսկրիտերենից թարգմանաբար նշանակում է *Օրհնյալ երկիր*:

ՉԱԳՈՍ - անգլերեն Chagos Archipelago, ֆրանսերեն Archipel des Chagos, դիվեհի ދަޅު ឆոռապհավահի, հինդի फेहंदीप Դիեհանդիպ, թամիլերեն Լேகாண Լեգան Դեկանա Տիվուկալ, յոթ ատոլում խմբված 64 կղզիներից կազմված կղզեխումբ Յնդական օվկիանոսի կենտրոնական մասում: Աղեղնածև ձգվում են շուրջ 350 կմ երկարությամբ, հյուսիս-հարավ ուղղությամբ: Կղզիներն են՝ Դիեգո Գարսիա, Էգմոնտ, Արևմտյան Էգմոնտ, Պերոս Բանիոս, Պիեռ, Կուան և այլն: Ցամաքային մակերեսը՝ 56,13 կմ²: Ծովափի երկարությունը՝ 798 կմ: Բարձր կետը 15 մ է Դիեգո Գարսիա կղզում:

Նախկինում հայտնի էին նաև Նավթային կղզիներ անվամբ:

ՉԱՄԼԱՆԳ - նեպալերեն चाम्लङ բազմազագաթ լեռնազանգված կենտրոնական **Յիմալայներում**, Մահալանգուր Յիմալ լեռնաշղթայում, Նեպալում: **Մակալու** լեռնագագաթից 16,35 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Չամլանգ 7 319 մ, Չամլանգ II 7 296 մ, Կենտրոնական 7 150 մ, Արևելյան 7 235 մ, Տուրքե (Պիկ 6) և Պիկ 7: Ունի բազմաթիվ սառցադաշտեր: Լեռնազանգվածից արևմուտք են գտնվում Յունգլու Դրանգկա հովիտը, ինչպես նաև երկու սառցադաշտային լճեր: Յարաբերական բարձրությունը՝ 1 193 մ:

Յայտնի է նաև Չամլանգ I անվամբ:

Անվանումը շերպա լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Թևերը թափահարող մեծ թռչուններ*:

ՉԱՆՉԵ - տիբեթերեն 章子峰 Չանզգե, չինարեն 章子峰 ճան զը ֆըն. լեռնագագաթ Կենտրոնական **Յիմալայներում**, Մահալանգուր Յիմալ լեռնաշղթայում, Գլխավոր և Արևելյան Ռոնգբուկ սառցադաշտերի միջև, **Ջոմոլունգմայից** 4,16 կմ հյուսիս, Տիբեթում: Յյուսիս-արևմուտքից եզերում է Կանշունգ հովիտը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 553 մ, հարաբերականը՝ 497 մ:

Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Յյուսիսային Պիկ*:

ՉԵՐՍԿՈՒ ԼԵՈՆԱՇԵՂԹԱ - ռուսերեն Чербет Черского, յակուտերեն Черскэй хайа-лара. լեռնահամակարգ Սիբիրի հյուսիս-արևելքում, Սախայում և Մագադանի մարզում: Ձգվում է Յանա գետի ստորին հոսանքից մինչև **Կոլիմայի** վերին հոսանքը: Յարավ-արևմուտքում եզերված է **Յանա-Օյմյակոնի բարձրավանդակով**, հյուսիս-արևելքում՝ Մոմո-Սելենյախայի միջլեռնային իջվածքով: Լեռների արևմտյան մասում են տեղակայված Խադարանյա, Տաս Խայախտախ, Չեմալգիսի, Կուրունոյա, Դոգո, Չիբագալախի, Բորոնգ, Սիլյապայի, արևելքում՝ Ուլախան Չիստայ, Չերգե, հյուսիսում՝ Սելենյախայի, Մոմայի և այլ լեռնաշղթաները: Այստեղից են սկիզբ առնում Մոմա, Էրիկիտ, Տիբեխտայախ և բազմաթիվ այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 500 կմ: Բարձր գագաթը՝ Պոբեդա լեռ (3 003 մ): Լեռնահամակարգը 1926 թ. ուսումնասիրվել է Ս.Վ. Օբրուչևի և Կ.Ա. Սալիշևի կողմից ու անվանվել երկրաբան, հնէաբան, աշխարհագրագետ *Ի.Ղ. Չերսկու* պատվին:

ՉԺՈՆՑՉՅԱՆ - չինարեն 珠江/粵江 / 粵江 Չժուցզան / Յուեցզյան / Յուեցզյան, պորտուգալերեն Rio das Pérolas, վիետնամերեն Châu Giang. գետ Չինաստանի հարավում: Չինաստանի՝ երկարությամբ երրորդ և ջրառատությամբ՝ երկրորդ գետը: Սկիզբ է առնում Յունևան մարզի հարավարևելյան մասի լեռներից ու հոսելով արևելյան ուղղությամբ և առաջացնելով լայն դելտա, թափվում **Հարավչինական ծովը**: Վտակներն են՝ Սի, Դուն, Բեյ, Յան և այլն: Երկարությունը՝ 2 400 կմ: Ավազանը՝ 453 700 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 9 500 մ³/վրկ: Անվանումը չինարենից բառացի թարգմանաբար նշանակում է *Մարգարտյա գետ*:

ՉԻՆԱՎԱՆ ՄԵԾ ՀԱՐԹԱՎԱՅՐ - չինարեն 大中华平原 Sա Չժունհու փինյունեն. խոշորագույն, տափարակ հարթավայր Չինաստանի հյուսիսարևելյան մասում: Իր մեջ է ընդգրկում Յյուսիսչինական և Յանցզիի միջին ու ստորին հոսանքի հարթավայրերը: Ձգվում է շուրջ 1 000 կմ, **Դեղին և Արևելաչինական ծովերի** երկայնությամբ: Հարթավայրի արևելյան մասում են գտնվում Շանդունի լեռները: Խոշոր գետերն են՝ **Հուանհե**, Հուայ, Լուան և այլն: Տարածությունը՝ 325 000 կմ²: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ մինչև 100 մ (միջինը՝ 75 մ): Հարթավայրն իր անունը ստացել է *Չինաստան* երկրից:

ՉՈ ՕՅՈՆ - տիբեթերեն ཇོ་མོ་གླང་མ ເ Չո բո դբու յագ, նեպալերեն चोयु Չոյու, չինարեն 卓奥友峰 Չուա եո յու ֆըն. լեռնագագաթ **Հիմալայներում**, Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայում, **Ջոմոլունգմա** լեռնազանգվածում, Չինաստանի ու Նեպալի սահմանագլխին: Կան սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 8 188 մ, հարաբերականը՝ 2 344մ: Առաջին անգամ 1954 թ. հոկտեմբերի 19-ին, Չո Օյուի գագաթն են բարձրացել ավստրիական արշավախմբի անդամներ՝ Յեբերտտ Տիխին, Յոզեֆ Յոխլերը և շերպա Պասանգ Դավա Լաման: Հավանաբար անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Չորեղ գլուխ* կամ *Աստծո գլուխ*: Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը հավանաբար կազմված է տիբեթերեն չոմո *աստվածուհի* ու յո *փիրուզ* բառերից՝ *Փիրուզի աստվածուհի*:

ՉՈԳՈՆԻՉԱ - ուրդու چھوگل سالی Չոգո լինգ սա. երկգագաթանի լեռ **Կարակորումում**, Մաշերբրում լեռներում, **Բալտորո** սառցադաշտի ակունքներում, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Գաշերբրում I**-ից 16,5 կմ հեռավորությամբ: Տեղակայված է 8 000 մ-ից ավելի բարձրություն ունեցող՝ **Կ2**, **Գաշերբրում II** և **Բրոադ Պիկ** լեռնագագաթների մոտ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Չոգոլիզա I 7 668 մ և Չոգոլիզա II (Բրայդ Պիկ) 7 657 մ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 668 մ, հարաբերականը՝ 1 624 մ: Չոգոլիզա անվանումը ուրդու լեզվից բառացի թարգմանվում է որպես *Մեծ որս*:

ՉՈՄՈ ԼՈՆՉՈ - չինարեն 珠穆隆索 Չումուլոնսուա. եռագագաթ լեռնազանգված Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայում, Տիբեթում: **Մակալու** լեռից 4,14 կմ հեռավոր

րությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Չոմո Լոնգո Գլխավոր 7 804 մ, Չոմո Լոնգո Յյուսիսային 7 199 մ և Չոմո Լոնգո Կենտրոնական 7 540 մ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 804 մ, հարաբերականը՝ 590 մ:

Չոմո Լոնգո անունը թարգմանաբար նշանակում է *Թռչունների աստվածուհի*:

ՉՈՆԳԹԱՐ ԶԱՆԳՐԻ - ուրդու ىـکـانگـر چونگتر. բազմազագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Պակիստանի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Սքիլ Բրում** լեռից 7,64 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Չոնգթար Զանգրի 7 315 մ, Չոնգթար Յյուսիսային 7 250 մ, Չոնգթար Յարավային 7 180 մ, Չոնգթար Յյուսիսարևելյան 7 145 մ, Չոնգթար II 6 857 մ և այլն: Յարաբերական բարձրությունը՝ 1300 մ:

Յայտնի է նաև Չոնգթար I և Չոնգթար Պիկ անուններով:

ՉՈՒԿՈՏՅԱՆ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆԴԱԿ - ռուսերեն Чукотское нагорье. միջին բարձրության լեռնաշղթաների և զանգվածների համակարգ, Յեռավոր Արևելքի հյուսիսարևելյան մասում՝ Ռուսաստանի Դաշնությունում: Լինելով Արևելասիբիրական բարձրության մասը, ձգվում է Չաունի ծովախորշից մինչև **Անադիրի ծոցը**, իրարից բաժանելով Խաղաղ ու Յյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսների ավազանները: Այստեղ կան շուրջ 100 սառցադաշտեր: Բարձրավանդակով են հոսում՝ Ամգուեմա, Պեգտիմել, Պալյավամ, Բելայա, Կանչալան և բազմաթիվ այլ գետեր: Այստեղ են գտնվում՝ Իոնի, Կոուլեն, Էլգիգիթգին, Էկիտիկի և այլ լճեր: Երկարությունը՝ 450 կմ: Միջին բարձրությունը՝ 1 000-1 800 մ: Բարձր գագաթը անանուն է (1 887 մ, Չանտալի լեռներում):

Անվանումը ստացել է *Չուկոտկա* աշխարհագրական երկրամասից:

ՉՈՒԿՈՏՅԱՆ ԹԵՐԱՎԱԴՉԻ - ռուսերեն Чукотский полуостров, չուկչիերեն Чукот-какэн тэпк'эп. թերակղզի Եվրասիա մայրցամաքի ծայր հյուսիսարևելյան մասում: Յյուսիսից ողողվում է **Չուկոտյան**, հարավից՝ **Բերինգի** ծովերով: Խոշոր գետերն են՝ **Անադիր**, Օմոլոն, Վելիկայա, Ամգուեմա և այլն: Մակերեսը՝ 69 870,7 կմ²: Երկարությունը՝ 370 կմ, լայնությունը՝ 280 կմ: Բարձր կետը՝ Վելիկան լեռ (1 525 մ):

1728 թ. անվանվել է հայտնի դանիացի ծովագնաց Վիտուս Բերինգի կողմից այստեղ բնակվող *չուկչի* ժողովրդից:

ՉՈՒԿՈՏՅԱՆ ԾՈՎ - ռուսերեն Чукотское море, անգլերեն Chukchi Sea. Յյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի ծայրամասային ծով, Չուկոտկայի և Ալյասկայի թերակղզիների միջև: Ողողում է Ասիայի հյուսիսարևելյան և Յյուսիսային Ամերիկայի հյուսիսարևմտյան ափերը: Արևմուտքում **Լոնգի** նեղուցով միանում է **Արևելասիբիրական** ծովին, արևելքում Բառոու հրվանդանի մոտակայքում՝ Բոֆորտի ծովին և հարավում Բերինգի նեղուցով՝ Խաղաղ օվկիանոսին: Ափերը թույլ մասնատված են: Ծովի վրայով է անցնում ամսաթվերի փոփոխման գիծը: Խոշոր կղզիներն են՝ **Վրանգելի**, Յերալդի, Կոլյուչինի և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ Կոցեբու, Կոլյուչինի խորշ, Շիշմարյովի ծովախորշ և այլն: Ծովն են թափվում Ամգուեմա, Նոատակ և

այլ գետեր: Մակերեսը՝ 589 600 կմ²: Երկարությունը՝ 1 160 կմ, լայնությունը՝ 700 կմ: Ծավալը՝ 41 862 կմ³: Միջին խորությունը՝ 71 մ, առավելագույնը՝ 1 256 մ (հյուսիսարևելյան մասում):

Անվանումը ստացել է ծովի ափերին բնակվող *չուկչի* ժողովրդի անունից:

Պ

ՊԱԼԱՎԱՆ - սերուանո Palawan, իլոկաներեն Palawan, տագալերեն Palawan, վարայերեն Palawan, անգլերեն Palawan. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** արևմուտքում, **Ֆարալվեյնական** և **Սուլու** ծովերի միջև: Կղզու տարածքի մեծ մասը զբաղեցնում են լեռները, ջունգլիներն ու անտառները: Խոշոր գետերն են՝ Իլիան, Տարադունգան, Մալասգաո, Իլոգ և այլն: Մակերեսը՝ 12 188,6 կմ²: Երկարությունը՝ 425 կմ, լայնությունը՝ մինչև 40 կմ: Ափի երկարությունը՝ 1 354,1 կմ: Բարձր կետը՝ Մանտալինգախան լեռ (2 085 մ):

Կղզու այժմյան անվանման ծագումն ունի մի քանի վարկած: Ամենահավանականն այն է, որ Պալավան անվան հիմքում ընկած է իսպաներեն *paragua հովանոց* բառը, որովհետև կղզու ձևը հիշեցնում է փակ հովանոց:

Որոշ հետազոտողներ պնդում են, որ անվանման հիմքում ընկած է չինարեն 帕勞瑜

Պա Լաո Յու *Յրաշալի նավահանգիստների երկիր* արտահայտությունը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումն առաջացել է սանսկրիտերեն पालवान պալավանա *տարածք* բառից:

Կա նաև կարծիք, որ անվանումն առաջացել է տեղացիների կողմից *պալավա* կոչվող բույսի անունից:

ՊԱՄԻՐ - տաջիկերեն Помир, պարսկերեն ام-میری Փոմիր, ղըրղըզերեն Памир, ուլդուրերեն امیرزلیکی یی پیگی Փամիր Եզգիզիկի, չինարեն 帕米爾 Փամի եր, ուրդու امیرزلیکی یی پیگی Պամիր Կուհեստան, փուշտու غرون پیمیر Դա Փեմիր Դրունա, դունգաներեն پامیر / ضوؤل. բարձրադիր լեռնահամակարգ Կենտրոնական Ասիայի հարավային մասում, Տաջիկստանում, Չինաստանում, Աֆղանստանում և Պակիստանում: Լեռները հարուստ են սառցադաշտերով, այստեղ է գտնվում **Ֆեդչենկոյի սառցադաշտը**: **Պամիրից** են սկիզբ առնում՝ Կաշգար, Մուրղաբ, Ալիչուր, Շահդար, Գունտ, Պամիր և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 120 000 կմ²: Երկարությունը՝ 500 կմ, լայնությունը՝ 300 կմ: Բարձր գագաթը՝ Կոնգուր լեռ (7 649 մ):

XIX դարից սկսած լեռները հայտնի են *Աշխարհի տակիք* թևավոր բնորոշմամբ, որը լեռների տաջիկերեն Бом и дуние անվան բառացի թարգմանությունն է:

Չավանական է, որ անվանումն առաջացել է հին իրաներեն Pa i Mih-ի, *Միհրի (արևի աստծո) ստորոտ* անունից:

Այլ բացատրություններից առավել ճշմարտանման է թվում այն, որ լեռների անվան առաջացումը կապված է Պամիր աշխարհագրական տերմինի հետ, որով նշվում են բարձր լեռնային, համեմատաբար հարթ, լանդշաֆտները կամ **Ս**-ածն հովիտները:

ՊԱՆԱՅ - հիլիզայնոն Panay, տագալերեն Panay, անգլերեն Panay. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբում**: Գիմարաս նեղուցով անջատված է **Նեգրոս** կղզուց: Զյուսիս-արևելքից ողողվում է **Վիսայան**, հյուսիսից՝ **Սիբույան** և հարավից՝ **Սուլու** ծովերով: Կղզու արևմտյան մասը լեռնոտ է (Կորդիլիերաս լեռնաշղթա), արևելյանը՝ մեղմաթեք: Խոշոր գետերն են՝ Պանայ, Ջալաուր, Ակլան, Սիբալում, Տիգում, Իլիլո, Կանգարանան, Դալանաս, Պալիվան, Տիբիաո, Կայրավան, Իբաջայ և այլն: Մակերեսը՝ 12 011,1 կմ²: Բարձր կետը՝ Նանգտուդ հրաբուխ (2 049 մ): Հավանաբար այժմյան Պանայ անվանումը կղզուն տրվել է Ֆիլիպինների իսպանացի նահանգապետ և գեներալ-կապիտան Գոնսալո Ռոնկիլյո դե Պենյալոսայի կողմից, ով հասնելով այս վայրերն անվանեց այն Pan hay *Հաց կա*:

ՊԱՆԳՈՆԳ - տիբեթերեն ^{པང་ལོ་པོ་ལོ་} սպանզ գոնզ մցիո, հինդի पांगोंग त्सो Պանգոնզո, չինարեն 班公錯 Բան գոն քուո.անհոսք լիճ **Հիմալայներում**, Հնդկաստանի Ջամմու և Զաշմիր նահանգի և Չինաստանի Տիբեթի ինքնավար շրջանի սահմանագլխին: Լիճն են թափվում Չեշուլ, Պագալ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 687,84 կմ²: Երկարությունը՝ 134 կմ, լայնությունը՝ 8 կմ: Ջրահավաք ավազանը՝ 36,87 կմ²: Միջին խորությունը՝ 53,6 մ, առավելագույնը՝ 100 մ (արևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 4 238 մ: Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *բարձրադիր մարգագետնային լիճ*:

ՊԱՐԱՍՈՆԻՐ - ռուսերեն Парамушир, այնպես էլ ぼろむしる / ぼろむしる Պարամուսիրո / Զորոմուսիրո, ճապոներեն 幌筵 Զորոմուշիրո. մեծությամբ երկրորդ կղզին **Կուրիլյան կղզեխմբում**: Արևմուտքից ողողվում է **Օխոտի** ծովով, արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Կղզում կա 23 հրաբուխ, որոնցից հինգը գործող են՝ Չիկուրաչկի, Էբեկո, Տատարինովի, Ֆուսսի, Կարպինսկու: Ալաիդ նեղուցով անջատված է Ատլասովի, Կուրիլյան երկրորդ նեղուցով՝ Շումշու, Լուժինի (Կուրիլյան երրորդ) նեղուցով՝ Անցիֆերովի, Կուրիլյան Չորրորդ նեղուցով՝ Օսեկոտան և Մականրուշի կղզիներից: Շրջապատված է մանր կղզիներով՝ ճայի, Կիտ, Պտենեց, Բագառնի, Բարիեռնի, Դիմ, ինչպես նաև խութերով և ժայռերով՝ Տորչկի, Ունո, Օպասնայա, Խիտրայա, Խմիր, Պենիստիե և այլն: Մակերեսը լեռնոտ է: Խոշոր գետերն են՝ Տուխարկա, Շիմոյուր, Յուրեկա, Գորշկովի, Պրոգրաչնայա, Օկեանսկայա և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Չերկալնոյեն, Գլուխոյեն, Պեռնատոյեն: Մակերեսը՝ 2 053 կմ²: Երկարությունը՝ 120 կմ, լայնությունը՝ մինչև 30 կմ: Բարձր կետը՝ Չիկուրաչկի հրաբուխ (1 816 մ):

Անվանումն առաջացել է կղզու այսերեն ぼらむしる Պարամուսիրու *Լայնարձակ կղզի* անունից:

ՊԱՐԱՍԵԼՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - չինարեն 西沙群岛 Սիշա ցինդաո, վիետնամերեն

Quần đảo Hoàng Sa. կղզեխումբ **Հարավչինական** ծովում: Գտնվում է **Հայնան** կղզուց 230 կմ հարավ, Վիետնամից՝ 200 կմ արևելք: 1974 թ-ից վերահսկվում է Չինաստանի և Վիետնամի կողմից: Բաղկացած է 130 կղզուց՝ Վուդի, Թրի, Ռոբերտ, Լինկոլն, Դանկան և այլն: Մակերեսը՝ 7,8 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 518 կմ: Բարձր կետը՝ 14 մ (Ռոքի կղզի):

Կղզեխումբն անվանումը ստացել է այս շրջանի հին պորտուգալական քարտեզներում ծանծաղուտները նշելու համար օգտագործվող Parcel կամ Pracel *կիսթեթ, կապոց* բառից:

ՊԱՐՍԻՑ ԾՈՑ - պարսկերեն جزیرة فارس խալիջ է փարս, արաբերեն العربي الخليج էլ խալիջ էլ արաբիյու. ծոց Իրանի և **Արաբական** թերակղզու միջև: **Հորմուզի** նեղուցով ու **Օմանի** ծոցով միանում է **Արաբական** ծովին և Հնդկական օվկիանոսին: Ողողում է Օմանի, ԱՄԷ-ի, Սաուդյան Արաբիայի, Կատարի, Բահրեյնի, Զուվեյթի, Իրաքի և Իրանի ափերը: Խոշոր կղզիներն են՝ Զեշմ, Բուբիյան, Բահրեյն, Զեյս, Հենդորաբի, Աբու ալ Աբյադ և այլն: Ծոցն են թափվում Շատ էլ Արաբ, Չոհրեհ, Հելլեհ, Ռուդ և Մանդ, Մեհրան և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 237 473 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 989 կմ, լայնությունը՝ 55-370 կմ: Ծավալը՝ 7 361,7 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ մոտ 1 400 000 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 5 930 կմ: Միջին խորությունը՝ 31 մ, առավելագույնը՝ 102 մ (հյուսիսային մասում):

Անվանումը ստացել է Իրանի հարավում գոյություն ունեցած *Ֆարս* կամ *Պարս* երկրամասի անունից:

Արաբական երկրները վիճարկում են ծոցի այժմյան անվանումը և ցանկանում են, որ այն անվանվի Արաբական ծոց:

ՊԵՏՐՈՍ ՄԵԾԻ ԾՈՑ - ռուսերեն Залив Петра Великого. **Ճապոնական** ծովի ծոց Ռուսաստանի Դաշնության Պրիմորիեի երկրամասում, արևելքում՝ Պովորոտնի հրվանդանի, իսկ արևմուտքում՝ Տուամանայա գետի գետաբերանի միջև: Ծոցի ափերը խիստ մասնատված են և իր հերթին առաջացնում մի շարք ներքին ծոցեր և խորշեր՝ Պոսյետի, Սլավյանսկի, Ամուրի, Ուսուրիի, Ստրելոկ, Վոստոկ, Նախոդկա և այլն: Խոշոր կղզիներն են՝ Ռուսկի, Պոպովի, Ռեյնեկեի, Ռիկորդի, Մոխսեևի, Ֆուրուգելմի, Ասկոլդ, Պուտյատինի և կղզեխմբերը՝ Ռիմսկի Կորսակովի, Պախտուսովի, Ժելտուխինի, Երկու Եղբայր: Ծոցն են թափվում Ռազդոլնայա, Արտյոմովկա, Ամբա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 9 000 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 80 կմ, լայնությունը՝ մոտ 200 կմ: Ծավալը՝ 468 կմ³: Ափի երկարությունը՝ մոտ 1 500 կմ: Միջին խորությունը՝ 52 մ, առավելագույնը՝ մոտ 200 մ (հարավային մասում):

1855 թ. ծոցը հայտնի էր Վիկտորիա անվամբ: 1859 թ. անվանվել է ռուսական կայսր *Պետրոս I Մեծի* պատվին:

ՊՈՂԿԱՍԵՆՆԱՅԱ ՏՈՒՆԳՈՒՍԿԱ - ռուսերեն Подкаменная Тунгуска, Էվենկերեն Дулгу Катэһэҥ а . գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում, **Ենիսեյի** աջ վտակը: Գետի ակունք է համարվում Անգարայի բլրաշարից սկիզբ առնող և Վերին Տունգուսյան բարձրավայրում, Կատանգա և Տետերե գետերի միացման կետը, ապա հոսելով Կենտրոնատունգուսյան ու Անդրանգարյան սարավանդներով, կտրում անցնում Ենիսեյի բլրաշարը և թափվում մայր գետը: Վտակներն են՝ ձախից՝ Կատանգա, Կամո, Վելմո, աջից՝ Չունյա, Տետերե, Չուլա և այլն: Երկարությունը՝ 1 865 կմ: Ավազանը՝ 240 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1587,18 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 510 մ, գետաբերանինը՝ 27 մ:

Այժմյան անվանումը գետը ստացել է XVII դարում, ռուսների կողմից Էվենկներին նախկինում տրվող *տունգուսներ* ցեղանունից: *Պողկամենայա* գանազանիչ որոշիչը բառացի նշանակել է *սարատակի*՝ հին ռուսերեն камень *սար*, *լեռ* բառից: Որոշ աղբյուրներում հայտնի է նաև Միջին Տունգուսկա անունով:

ՊՈՅԱՆ - չինարեն 鄱阳湖 / 鄱陽湖 Պոյան հու. խոշոր քաղցրահամ լիճ Չինաստանի Ցզյանսի նահանգում, Յանցզի գետի աջափնյակում: Լիճն ունի 41 կղզիներ՝ Նիֆանգ, Չանգչանկուն, Լասուիանգմիաս, Յոնգսիու և այլն: Լիճն են թափվում **Յանցզի**, Գան, Յուննան, Ֆու, Սին, Ռաո, Սյույ և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ **Յանցզի**: Մակերեսը՝ 2 700 - 4 070 (այժմ 3 206,98) կմ²: Երկարությունը՝ 173 կմ, առավելագույն լայնությունը՝ 74 կմ: Ծավալը՝ 26,94 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 162 225 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 1 200 կմ: Միջին խորությունը՝ 8,4 մ, առավելագույնը՝ 25,1 մ (արևելյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 21,71 մ:

Նախկինում լիճը կոչվում էր Պենցգեհու կամ Պենհու:

Լիճն իր այժմյան անվանումը ստացել է նրա կենտրոնական մասում գտնվող *Պոյան* լեռից:

Ջ

ՋԱՎԱՆՔԻ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՂԱԿ - վրացերեն ჯავახეთის მაღალმთიანი ջավախեթის մաղալմթիանի. լեռնային երկիր **Հայկական լեռնաշխարհում**, Հայկական հրաբխային բարձրավանդակի հյուսիսային մասը: Ջավախքի բարձրավանդակը ծալքավոր ու հրաբխային լեռների՝ Սամսարի, Ջավախքի, Էրուշերի և այլն, լեռնազանգվածների՝ Մեծ Աբուլ, Փոքր Աբուլ, Շավնաբադ, սարավանդների՝ Ախալքալաքի, Դմանիսիի և այլն ու գոգավորությունների՝ Ծալկայի և Գոմարեթի համալիր է: Այստեղով են հոսում **Կուր**, Փարվանա, Զսիա, Չոբարեթ և այլ գետեր: Բարձրավանդակում են գտնվում՝ Փարվանա, Մադաթափա, Խանչալի, Խոզապին, Սաղամո, Տաբաժկուր և այլ լճեր: Մակերեսը՝ 4 500 կմ² է: Միջին բարձրությունը՝ 1 800 մ: Բարձր գագաթը՝ Մեծ Աբուլ լեռ (3 301 մ):

Արգիշտի I թագավորի Խորխորի արձանագրության մեջ տարածքը հայտնի է Չաբախա անվամբ, որը հետագայում ենթարկվելով մի շարք փոփոխությունների Չաբախային փոխարինել է Ջավախան: Հնդեվրոպական լեզուներով խոսողները **բ**-

փոխարինել են վ-ի, դարձնելով Ջավախա, հայերենում վերջին ա-ն սղվել է, ավելացվել ք տառը և դարձել Ջավախք:

ՋՈՅՈՐԻ ՆԵՂՈՑ - մալայերեն Selat Johor, անգլերեն Straits of Johor, չինարեն 柔佛海峡 Ռոուֆու Յայյա, թամիլերեն ஜெஹர் நீர்ச்சந்தி Ջոկուր Նիարչանտի. Նեղուց Հարավարևելյան Ասիայում, Սինգապուր կղզին անջատում է Մալայզիայի Ջոհոր նահանգից: Նեղուցն է թափվում Ջոհոր գետը: Երկարությունը՝ 52 կմ: Լայնությունը՝ 0.7-5 կմ:

Անվանումը ստացել է Ջոհոր գետի անունից, որն իր հերթին առաջացել է արաբերեն جوهر ջաուհար բառից, վերջինս էլ փոխառություն է պարսկերեն گهره գաուհար գոհար, գարդ անունից:

ՋՈՄՈՒՆՈՆԳՄԱ - նեպալերեն सगरमाथा Սագարմատհա, չինարեն 珠穆朗瑪 ճումունլանգմա. լեռնագագաթ (8 848 մ) **Հիմալայներում**, Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայի՝ Կհումբու Հիմալ մասում, Չինաստանի և Նեպալի սահմանագլխին: Երկրագնդի ամենաբարձր լեռնագագաթն է՝ 8 848 մ բարձրությամբ: Գագաթն ունի եռանիստ բուրգի տեսք՝ հարավային լանջը ավելի գառնիվեր է: Առաջինը ով 1852 թ. որոշեց, որ Ջոմոլունգման երկրագնդի ամենաբարձր գագաթն է, հնդիկ մաթեմատիկոս և տեղագրագետ Ռադհասատ Սիկդարն էր: 1950-ական թ. հնդիկ տեղագիրները կրկին չափեցին լեռան բարձրությունը և ստացան 8 848 մ: 1975 թ. չինական արշավախումբը ճշգրտել է գագաթի բարձրությունը՝ 8 848,13 մ, 1998 թ. ամերիկյան արշավախումբը գագաթի բարձրության չափագրումների արդյունքում ստացավ՝ 8 850 մ, սակայն այս արդյունքը պաշտոնապես ընդունված չէ: 2005 թ. չինացի գիտնականները ուսումնասիրությունների արդյունքում ստացան 8 844,43 մ (± 21 սմ): 2010 թ. ապրիլի 8-ից **Ջոմոլունգմայի** ձյունածածկ գագաթի պաշտոնական բարձրությունը ֆիքսվում է, որպես 8 848 մ բարձր ծովի մակարդակից, իսկ կարծր ապարի բարձրությունը՝ 8 844 մ: Հանդիսանալով երկրագնդի ամենաբարձր կետը այն իր մոտ է սևեռում լեռնազնացների մեծ ուշադրությունը: Առաջին անգամ 1953 թ. մայիսի 29-ին **Ջոմոլունգմայի** գագաթն են բարձրացել Ջոն Հանտի անգլիական արշավախմբի անդամներ, Լորդելանդացի՝ Էդմոնդ Հիլարին և շերպա՝ Տենսիգ Լորգեյը:

Լեռը հայտնի է նաև այլ անուններով՝ Սագարմատհա և Էվերեստ: Ջոմոլունգմա անվանումը տիրեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Կենսական Էներգիայի աստվածային մայր*՝ այդպես է անվանվել Շերաբ Ջամմա աստվածուհու պատվին:

Գագաթն ունի տիրեթերեն մեկ այլ Ջոմոգանգկար. *Ձյան պես սպիտակ Սուրբ Մայր* անվանումը:

1856 թ. լեռն անվանվել է 1830-43 թթ.-ին Բրիտանական Հնդկաստանի գեոդեզիայի ծառայության ղեկավար Ջոն Էվերեստի պատվին:

1960-ական թ-ից լեռը ստացավ նաև իր նեպալերեն Սագարմատհա անվանումը, որը թարգմանաբար նշանակում է *Երկնային գագաթ* կամ *Երկնքի գերիշխանը*:

ՋՈՍՈՆ ԼՅԱՐԻ - տիբեթերեն ཇོ་མོ་གླང་མ་ *Ջո մո լիա րի, չինարեն 卓木拉日峰* Ջո մո լա րի ֆըն. Լեռնագագաթ **Յիմալայներում**, Չինաստանի ու Բուտանի սահմանագլխին: Պառուհունրի լեռից 44,4 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Լեռան լանջերին գտնվում մի շարք լճեր՝ Ցենինգմա, Ջոմո Լհարանգ և այլն: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 326 մ, հարաբերականը՝ 2 086 մ: Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Աստվածուհու լեռ*:

ՋՈՆԳՍՈՆԳ - հինդի जोंगसोंग *Ջոնգսոնգ*, չինարեն 瓊桑峰 *Չոն սան ֆըն*, նեպալերեն जोंगसोंग *Ջոնսոն*. Լեռնագագաթ **Յիմալայների** կենտրոնական մասում, Ջանակ շրջանում, Չինաստանի, Նեպալի ու Յնդկաստանի սահմանագլխին: Զանգբաչեն լեռնագագաթից 18,43 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 462 մ, հարաբերականը՝ 1 256 մ: Հայտնի է նաև Ջոնգսոնգ Ռի և Ջոնգսոնգ Պիկ անուններով:

ՋՈՒԳՋՈՒՐ - ռուսերեն Джугджур. Լեռներ Հեռավոր Արևելքում, Ռուսաստանի Դաշնության՝ Խաբարովսկի երկրամասի՝Տուգուրո-Չումիկանի և Այանո-Մայայի շրջաններում: Ձգվում են **Օխոտի ծովի** հյուսիսարևմտյան ափամերձ շրջանով, հանդիսանալով չրբաժան **Ալդան** գետի ավազանի և **Օխոտի ծովի** միջև: Ռելիեֆը հիմնականում միջին բարձրության է: Լեռներից են սկիզբ առնում Ուչուր, Ջանա, Լիմնու, Մայմական, Բատոմգա, Նետ, Ուլյա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 900 կմ, լայնությունը՝ 175-200 կմ: Բարձր գագաթը՝ Տոպկո լեռ (1 906 մ): Ռուսերեն Джугджур անվանումը լեռների էվենկերեն Дюгдюр *քարձր լերկ լեռ* անվան աղավաղված ձևն է:

Ռ

ՈԱԶԱՓՈՇԻ - ուրդու یراکاپوش. Լեռնագագաթ **Կարակորումի** լեռնահամակարգում, Նագարա, Դաներ և Բագրոտ հովիտների միջև, Գիլգիտ-Բալտիստանում, Պակիստանի հյուսիսում: **Բատուրա Սարից** 40,9 կմ հեռավորությամբ: Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 788 մ, հարաբերականը՝ 2 818 մ: Հայտնի է նաև Դումանի *Մառախուղի մայր* անվամբ: Ռաքափոշի անվանումը տեղացիների լեզվով թարգմանաբար նշանակում է *Փայլատակող պատ*, մեկ այլ վարկածի համաձայն՝ *Ձնով ծածկված*:

ՌԻՄՈ I - հինդի रिमो १ *Ռիմո իթ*, չինարեն 里莫I峰 *Լի մո այ ֆըն*. քառագագաթ լեռնազանգված **Կարակորումի** հյուսիսային մասում, Ռիմո Մուլգտաղ լեռներում, **Սիաչեն** սառցադաշտից 20 կմ հյուսիս-արևելք, Յնդկաստանի ու Պակիստանի սահմանագլխին: **Սամոսթոն Քանգրի** լեռից 30,39 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Ռիմո I 7 385 մ, Ռիմո II 7 373 մ, Ռիմո III 7 233 մ, Ռիմո IV 7 169 մ:

Կան մի քանի սառցադաշտեր՝ Կենտրոնական Ռիմո (հյուսիսային կողմում), Յարավային Ռիմո (արևելյան կողմում), Յյուսիսային Տերոնգ (արևմտյան կողմում): Լեռնազանգվածի սառցադաշտերից է սկիզբ առնում Շայոկ գետը: Յարաբերական բարձրությունը՝ 1 438 մ:

Ռիմո անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Չոլավոր լեռ*:

ՌՅՈՒԿՅՈՒ - ճապոներեն 琉球諸島 Ռյուկյու ստոռ, օկինավերեն 琉球/ル/チュ Ռյուկյու/Ռուցյու. կղզեխումբ **Յարավչինական** ծովում, ճապոնիայից հարավ-արևմուտք: Աղեղնաձև ձգվում է հյուսիս-արևելքից հարավ-արևմուտք՝ **Կյուսյու** և **Թայվան** կղզիների միջև, 1 200 կմ երկարությամբ: Յամեմատաբար խոշոր կղզիների մակերեսը բլրոտ է և բարձրադիր, փոքր կղզիներինը՝ ցածրադիր: Ռյուկյուի կազմի մեջ մտնում են 98 կղզի՝ **Օկինավա**, Միյակո, Յաեյամա, Ամամի, Դայտո և այլն: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում Միյանոուրա լեռը (1 936 մ, Յակու կղզում): Մակերեսը՝ 4 642,11 կմ²:

Անվան հիմքում ընկած է կղզեխմբի չինարեն 琉球國 լյուցյուգո *եղջերավոր լաքածածկ վիշապ* անվանումը, որը հիշատակվում է 607 թ. «Սույշու» պատմական աշխատության մեջ: Յետագայում, հնչյունափոխվելով, այն ստացավ այժմյան անվանումը:

Ս

ՍԱԼՈՒՆ - տիբեթերեն རྒྱ་མཚོ་རྒྱུ་ཆུ། / རྒྱ་ཆུ། Գյալմո Նգուլ Չու /Նագ Չու, բիրմայերեն သံလွင်မြစ် Թանլուանմյիտ, թայերեն 薩爾溫江 Սալաուին, չինարեն 萨尔温江 / 薩爾溫江 Սայերվինետյան. գետ Չինաստանում, Թայլանդում և Մյանմայում: Սկիզբ է առնում **Տիբեթի բարձրավանդակից**՝ Տանգուլա լեռնաշթախի արևելյան լանջերից և առաջացնելով սահանքներ, քարվաստներ ու ջրվեժներ, հոսում Յուննանի և **Շանի** բարձրավանդակների խոր կիրճերով, դուրս գալիս հարթավայր, վերածվում հարթավայրային գետի ու թափվում **Անդամանյան** ծովի՝ Մոուտամա ծոցը: Վտակներն են՝ Պայ, Յունգալին, Նամպուն, Յուամ, Պաուն, Նամ, Նու և այլն: Երկարությունը՝ 3 562 կմ: Ավազանը՝ 266 037 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 4 876 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 5 432,5 մ:

Ենթադրվում է, որ անվանումն ունի տիբեթական ծագում և տիբեթական լեզուներից մեկում, բառացի նշանակում՝ *Կապույտ գետ*:

ՍԱԼՏՈՐՈ ԶԱՆԳՐԻ- հինդի सा लोरो कांगरी Սալտորո Կանգարի, ուրդու التورو— س انگریزی . երկգագաթ լեռ **Կարակորումում**, Սալտորո լեռնաշղթայում, **Սիաչենից** հարավ-արևմուտք, Յնդկաստանի կողմից վերահսկվող շրջանում: **Գաշերբում I**-ից 38,82 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Սալտորո Զանգրի I (Կ10) 7 742 մ, Սալտորո Զանգրի II (Կ11) 7 705 մ: Ունի բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 742 մ, հարաբերականը՝ 2 160 մ:

ՍԱԽԱԼԻՆ - ռուսերեն Сахалин, ճապոներեն 樺太 /サハリン Կարաֆուտո / Սահարին, այնպես カムイ・カラ・プト・ヤ・モシリ / カラ・プト Կամույ Կար Պուտ Յա Մոսիր / Կար-

պուտ, մանջուրերեն ^{樺太} 樺 Կախալիյան ուլա անգգա հադա, չինարեն 库页 / 庫頁 Քույե / 邱յե. կղզի Ասիայի արևելյան ափի մոտ, **Օխոտի** և **Ճապոնական** ծովերի միջև: Մայրցամաքից անջատված է **Թաթարական** (ամենանեղ մասում՝ **Նևելսկոյի** նեղուցում, ունի 7.3 կմ լայնություն), **Յոկայդո** կղզուց՝ **Լա Պերուզի** նեղուցներով: Կղզու հարավային և կենտրոնական մասերը լեռնոտ են և կազմված երկու միջօրեականով ձգվող լեռնահամակարգերից՝ Արևմտասախալիսյան և Արևելասախալիսյան, որոնք իրարից անջատված են Տիմ Պորոնայի ցածրավայրով: Զյուսիսային մասը, բացառությամբ Շմիդտի թերակղզուց, իրենից ներկայացնում է զառիկող բլրոտ հարթավայր: Ափերը թույլ մասնատված են, կան միայն երկու խոշոր ծոց՝ Անիվան, Տերպենիան: Խոշոր թերակղզիներն են՝ Շմիդտի, Կրիլյոն, Տոնինո-Անիվայի և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Պորոնայը, Օլենյան, Տիմը, Վալը, Գլուխարկան: Խոշոր լճերն են՝ Նևսկոյե, Տունայչա, Մեծ ու Փոքր Վոլոյսկոյե և այլն: Մակերեսը՝ 76 600 կմ²: Երկարությունը՝ 948 կմ, լայնությունը՝ 26-160 կմ: Ափի երկարությունը՝ 2 510 կմ: Բարձր կետը՝ Լոպատինի լեռ (1 609 մ):

Կղզու այժմյան Սախալին անվանման առաջացումը կապված է մի թյուրիմացության հետ, ըստ որի, XVIII դ. սկզբին ֆրանսիացի միսիոներների կողմից կազմած քարտեզում, Ամուր գետի մանջուրերեն ^{樺太} Սախալիյան ուլա *Սև գետի ժայռեր* անունը սխալմամբ վերագրվել է կղզուն և հետագա քարտեզներում տպագրվել արդեն որպես կղզու անուն:

Ճապոներեն 樺太 Կարաֆուտո անվանումը ծագում է այնպես カムイ・カラ・プト・ヤ・モシリ Կամույ Կար Պուտ Յա Մոսիր *Գետաբերանի Աստծո երկիր* արտահայտությունից:

ՍԱՄԱՐ - վարայերեն Samar, տազալերեն Samar, անգլերեն Samar. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** կենտրոնական մասում: Սան Խուանիկո նեղուցով անջատված է **Լեյտե**, Սան Բեռնարդինո նեղուցով՝ **Լուսոն** կղզիներից: Արևմուտքից ողողվում է **Սամար** ծովով, հարավից՝ Լեյտե ծոցով, հյուսիսից և արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Խոշոր գետերն են՝ Դոլորես, Գանդարա, Իլբատան, Ուլոտ և այլն: Մակերեսը՝ 12 849,4 կմ²: Ափի երկարությունը՝ 800,6 կմ: Բարձր կետը՝ Զուրա լեռ (811 մ): Զավանաբար անվանման հիմքում ընկած է վարայերեն *samad վերք, ակոս* բառը, հաշվի առնելով այստեղի հողերի խիստ կտրտված լինելը:

ՍԱՄԱՐ - սեբուանո Samar Sea, տազալերեն Dagat Samar, վարայերեն Dagat san Samar. Խաղաղ օվկիանոսի փոքր միջկղզային ծով, **Ֆիլիպինյան կղզեխմբում**: Սահմանափակված է արևելքում՝ **Սամար**, հարավում՝ **Լեյտե**, արևմուտքում՝ **Մասբատե** և հյուսիսում՝ **Լուսոն** կղզիներով: Զյուսիսում Սան Բեռնարդինո նեղուցով միանում է **Ֆիլիպինյան** ծովին, հարավ-արևելքում Սան Խուանիկո նեղուցով՝ Լեյտե ծոցին, հարավ-արևմուտքում Մասբատե նեղուցով՝ **Վիսայան**, հյուսիս-արևմուտքում Տիկաո նեղուցով՝ **Սիբույան** ծովերին: Խոշոր կղզիներն են՝ Ալմագրո, Բիլիրան, Տիկաո, Նինա, Դարամ և այլն: Խոշոր ծոցն է՝ Կարիգա: Մակերեսը՝ 8 870 կմ²:

Երկարությունը՝ 160,5 կմ լայնությունը՝ 70 կմ: Ծավալը՝ 487,85 կմ³: Միջին խորությունը՝ 55 մ, առավելագույնը՝ 153 մ (արևմտյան մասում՝ Ալմագրո կղզուց 5 կմ արևմուտք): Անվանումը ստացել է *Սամար* կղզուց:

ՍԱՅԱՆՆԵՐ - ռուսերեն Саяны, մոնղոլերեն Соёны нуруу. Լեռնահամակարգ Սիբիրի հարավում՝ Ռուսաստանի Դաշնության Կրասնոյարսկի երկրամասում, Իրկուտսկի մարզում, Խակասիայի, Տիվայի, Բուրյաթիայի հանրապետություններում և Մոնղոլիայում: Տարանջատվում են Արևմտյան և Արևելյան Սայանների: 650 կմ երկարությամբ Արևմտյան Սայանը հարավ-արևմուտքում սահմանակից է **Ալթային**: Նրա գլխավոր շղթան, Սայանի ջրբաժան լեռնաշղթան է իր բարձր՝ **Ղզըլ Տայգա** լեռով (3 121 մ): Արևմտյան Սայանի լեռնաշղթաները բնորոշվում են զառիվեր լանջերով և ռելիեֆի խիստ մասնատվածությամբ: Արևելյան Սայանը 1 000 կմ երկարությամբ ձգվում է հյուսիս-արևմուտքից հարավ-արևելք, **Ենիսեյից** մինչև **Բայկալ** լիճը: Հարավ-արևելքում են տեղակայված ամենաբարձր ու դժվարամատչելի լեռնաշղթաները՝ Մեծ Սայան, Տունկայի Գուլցի, Կիտոյի Գուլցի, Կրոպոտկինի և այլն: Գետային ցանցը պատկանում է **Ենիսեյի** ավազանին: Լեռներից սկիզբ առնող առավել նշանավոր գետերն են՝ **Ենիսեյը**, Աբականը, Կանտեգիրը, Ալաշան, Ակ Սուգան, Ույուկը, Սիստիգ խեմը, Տուբանը, Սիդանը, Սիսիմը, Մանանը, Կանը, Բիրյուսան և այլն: Լճերի մեծ մասը տեղակայված են լեռնաշղթաների կատարային գոտում, դրանցից են՝ Կարա խուլը, Սուտ խուլը, Էմգեն խուլը, Խալետ խուլը, Ագուլին, Տիբերկուլը, Մոժարին: Բարձր գագաթը՝ Մունկու Սարդիկ լեռ (3 491 մ): Սայաններ անվան ծագման վերաբերյալ գոյություն ունեն մի շարք բացատրություններ.

-առաջացել է մոնղոլերեն *саган* *սպիտակ*, *дунун* բառի աղավաղման արդյունքում:

-առաջացել է *սոյոն* (այժմ՝ տուվիններ) ցեղանունից:

Հինդի լեզվի *सयान* սաայան *հասուն*, *փորձառու* բառից:

ՍԱՆՆԻԿՈՎԻ ՆԵՂՈՒՑ - ռուսերեն Пролив Санникова, յակուտերեն Санников ситдэһиитэ. **Նորսիբիրական** կղզիների **Կոտելնի** և Լյախովի փոքր կղզիների միջև ընկած Զյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսի նեղուց: Իրար է միացնում **Լապտևների** և **Արևելասիբիրական** ծովերը: Երկարությունը՝ 238 կմ, լայնությունը՝ մինչև 55 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ մինչև 24 մ:

1935 թ. պաշտոնապես անվանվել է 1800-11 թթ. Նորսիբիրական կղզիները հետազոտած ռուս արդյունագործող *Յակով Սաննիկովի* պատվին:

ՍԱՍԵՐ ԶԱՆԳՐԻ - հինդի ससेर कांगरी Սըսեր Կանգարի, չինարեն 莎瑟 Շա սը. վեց գագաթանի լեռնազանգված **Կարակորումի** արևելյան մասում, Սասեր Սուզտաղ լեռների հյուսիսարևմտյան եզրում, Հնդկաստանում (Ջամմու և Զաշմիր նահանգում): **Սալտորո Զանգրի** լեռից 101,39 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Սասեր Զանգրի I 7 672 մ, Սասեր Զանգրի II Արևելյան 7 518 մ, Սասեր Զանգրի II Արևմտյան 7 500 մ, Սասեր Զանգրի III 7 495 մ, Սասեր Զանգրի

IV 7 416 մ և Պլատո Պիկ 7 287 մ: Կան մի շարք սառցադաշտեր՝ Կունչան, Սականգ, Պուկպոչե: Լեռնազանգվածի լանջերից է սկիզբ առնում Նուբրա գետը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 672 մ, հարաբերականը՝ 2 304 մ: Սասեր Զանգրի անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Ոսկե սառցապիկ*:

ՍԱՎՈՒ - ինդոնեզերեն Laut Sawu, պորտուգալերեն Mar de Savu. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով, **Ֆլորես**, **Սումբա**, Սավու, Ռոտե և **Թիմոր** կղզիների միջև: Մակերեսը՝ 53 000 կմ²: Երկարությունը՝ 560 կմ, լայնությունը՝ 235 կմ: Ծավալը՝ 89 199 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 683 մ, առավելագույնը՝ 3 497 մ (հյուսիսարևելյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Սավու* կղզուց:

ՍԱՐԱԳՅՐԱՐ - ուրդու سرآغار. բազմազագաթ լեռնազանգված **Հինդուկուշի** լեռնե-րում, Պակիստանում: **Խաթոր օ Նալ** լեռից 25,72 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածը իրենից ներկայացնում է մոտ 7 000 մ բարձրությամբ ձգված սարավանդ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Սարագիրար Յյուսիսարևելյան (Սարագիրար I) 7 340 մ, Սարագիրար Յյուսիսարևմտյան 7 300 մ, Սարագիրար Յարավարևմտյան 7 148 մ, Սարագիրար Յարավային 7 307 մ, Սարագիրար Յարավարևելյան 7 208 մ և այլն: Յարաբերական բարձրությունը՝ 1 979 մ: Լեռան անունն ուրդու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Շփոթություն, խառնաշփոթ, խառնիճաղանջ, անկանոն*:

ՍԱՐԵՉԻ ԼԻՃ - տաջիկերեն Capez زىسر. փլվածքային լիճ **Պամիրում**, Տաջիկստանի Լեռնային Բադախշանի ինքնավար մարզում: Գոյացել է 1911 թ. մարտի 3-ին տեղի ունեցած երկրաշարժից՝ Բարտանգի գետահունի աղետալի ամբարտակման հետևանքով: Սարեգի ամբարտակը համարվում է խոշորագույնն աշխարհում՝ ծավալը 2,2 կմ³, քաշը՝ 6 մլրդ. տոննա, երկարությունը՝ 5 կմ, լայնությունը՝ 3,2 կմ, տարածքը՝ 10,8 կմ², բարձրությունը՝ 567 մ: Լիճն են թափվում Լյանգար, Ռամաիֆ, Մարջանայ, Վատասաիֆ և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Բարտանգը: Մակերեսը՝ 79,7 կմ²: Երկարությունը՝ 75,8 կմ, լայնությունը՝ մինչև 3,3 կմ: Ծավալը՝ 16,083 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 15 755 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 162 կմ: Միջին խորությունը՝ 201,8 մ, առավելագույնը՝ 505 մ (հյուսիսարևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 3 263 մ:

Անվանումը ստացել է *Սարեգ* բնակավայրից:

ՍԱՐԸՂԱՄԻՇԻ ԳՈԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆ - թուրքմեներեն Sarygamyş çökeltigi, ուզբեկերեն Sariqamish soyligi / Sariqamish botig'ı. աղուտներով և ավազներով ծածկված անհոսք իջվածք թուրքմենստանում ու Ուզբեկստանում(Կարակալպակստան), **Թուրանի ցածրավայր**: Յյուսիսից եզերում է **Կարակում** անապատը: Գոգավորության կենտրոնական մասում է գտնվում Սարըղամիշի լիճը: Երկարությունը՝ շուրջ 150 կմ, լայնությունը՝ շուրջ 90 կմ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ -38 մ:

Սարըղամիշ անվանումն ունի թյուրքական ծագում և թարգմանաբար նշանակում է *Դեղին եղեգ*:

ՍԵԲԵԼԱՆ - պարսկերեն سبلان Սաբալան, ազարբայջանի سوالان Սավալան. Հանգած ստրատոհրաբուխ ու հրաբխային վահան **Հայկական լեռնաշխարհի** արևելյան մասում, Իրանի հյուսիս-արևմուտքում: **Հայկական լեռնաշխարհի** բարձրությամբ երկրորդ գագաթը՝ **Արարատից** հետո: Արևմուտքում՝ Ղարադաղի շղթաների միջոցով կապված է Հայաստանի և Հարավային Կովկասի լեռների հետ: Հարավում, Թալիշի լեռների արևմտյան բազուկներից անջատված է Հաջիջայ գետի հովտով, արևելքում՝ Թալիշի գլխավոր շղթաներից՝ Կարասու գետի հովտով: Խառնարանում է գտնվում 145 x 80 մ չափերով և 40 մ խորությամբ Իրանի միակ խառնարանային լիճը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 4 811մ:

Սեբելանի գլխավոր գագաթը կոչվում է *Սոլտան Ե Սաբալան*:

Հավանաբար անվան հիմքում ընկած է պարսկերեն սաբլանի *մորուքով* բառը:

ՍԵԲՈՒ - սեբուանո Sugbo, տագալերեն Cebu, անգլերեն Cebu. կղզի **Ֆիլիպինյան կղզեխմբի** կենտրոնական մասում: Տանյոն նեղուցով անջատված է **Նեգրոս**, Բոհոլ նեղուցով՝ **Բոհոլ** կղզիներից: Հյուսիսից ողողվում է **Վիսայան**, արևելքից՝ **Կամոտես** ծովերով: Մակերեսը լեռնոտ է: Կղզու հյուսիսարևմտյան մասում է գտնվում հռչակավոր Կավասան ջրվեժը: Խոշոր գետերն են՝ Տամբուլ, Անինգան, Ինուլավան, Բոխո և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Լանաոն, Մալունոգը, Բուսվանգը: Մակերեսը՝ 4 467,5 կմ²: Երկարությունը՝ 225 կմ, լայնությունը՝ 46 կմ: Ափի երկարությունը՝ 513,9 կմ: Բարձր կետը՝ Մանուևգալ լեռ (1 097 մ):

Անվանումն առաջացել է տեղաբնիկների լեզվի sebu *կենդանական յուղ* բառից:

ՍԵՆՑ ԶԼԵՐՍ - սինհալերեն සෙන්නි ක්ලෙයාՆ්සի Սենթ Զլերս, թամիլերեն செமிணை ஸ்ரீபதி Srijipathi Զիլայար. ջրվեժ Շրի Լանկայում, Մահալեյի գետի Կոտմալե վտակի վրա, Նուվարա Էլիյա շրջանում: Կազմված է երկու սանդղավանդներից՝ Մահա-Էլլա և Կուդա-Էլլա անվանումներով: Անկման բարձրությունը՝ մոտ 130 մ: Լայնությունը՝ 50 մ:

Շրջապատված լինելով Ցեյլոնի հռչակավոր թեյի տնկադաշտերով, ջրվեժը անվանումը ստացել է իր մոտակայքում գտնվող թեյի Saint Clair համալիրից:

ՍԵՎԱՆԱ ԼԻՃ - քաղցրահամ լիճ Գեղարքունիքի մարզում, Կովկասի լճերից ամենամեծը: Հյուսիս-արևմուտքից շրջապատված է Փամբակի և Արեգունի, հյուսիսարևելքից՝ Սևանի, արևելքից՝ Արևելյան Սևանի, արևմուտքից՝ Գեղամա, հարավից՝ Վարդենիսի լեռներով: Արտանիշի և Նորատուսի թերակղզիներով անցնող պայմանական գծով լիճը բաժանվում է երկու մասի՝ Մեծ ու Փոքր Սևանի: Լճի ջրերի համալրման նպատակով կառուցվել է 48,3 կմ երկարությամբ Արփա- Սևան թունելը՝ Արփա գետի ջրերը լիճ փոխադրելու համար: Լիճն են թափվում 28 գետ ու գետակ՝Գավառագետ,Արգիճի,Վարդենիս,Մարտունի, Աստղածոր, Ձկնագետ, Ծակքար և այլ գետեր, իսկ արտահոսում՝ Հրազդանը: Մակերեսը՝ 1 266,21 կմ²: Երկարությունը՝ 73,7 կմ, լայնությունը՝ 36,8 կմ: Ծավալը՝ 34,95 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 3 722,24 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 239,94 կմ: Միջին խորությունը՝ 27,6 մ,

առավելագույնը՝ 82,9 մ (հյուսիսարևմտյան մասում): Ջրի պարզությունը՝ 4,5 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 900 մ:

Մեծ հավանականությամբ անվանման հիմքում ընկած է ուրարտերեն սունիա *լիծ* բառը:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն՝ անվանման հիմքում ընկած են հայերեն *սև* և *վանք* բառերը, որոնք բնութագրում են IX-րդ դ. Սյունիքի իշխանուհի Մարիամ Բագրատունու կողմից սև տուֆից կառուցած Սևանավանքը:

ՍԵՐԱՄ - ինդոնեզերեն *Seram*. կղզի **Մոլուքյան** կղզեխմբում: Հյուսիսից ողողվում է **Սերամ**, հարավից՝ **Բանդա** ծովերով: Մանիպա նեղուցով անջատված է **Բուրու** կղզուց: Ափերը խիստ մասնատված են, առավելապես արևելյան մասում, որն էլ բերել է բազմաթիվ ծոցերի առաջացմանը՝ Պիրու, Սավայ, Էլպապուտիի, Տալուտ և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Մասիվանգ, Տալա, Սապուլա և այլն: Մակերեսը՝ 17 100 կմ²: Երկարությունը՝ 340 կմ, լայնությունը՝ 60 կմ: Ափի երկարությունը՝ 824,329 կմ: Բարձր կետը՝ Բինայա լեռ (3 027 մ):

Հավանաբար անվանման հիմքում ընկած է տեղաբնիկների լեզվի *selan* կամ *siran* *ծերուկ* բառը, որը հետագայում ընդունել է այժմյան Սերամ տեսքը:

ՍԵՐԱՄ - ինդոնեզերեն *Laut Seram*. միջկղզային ծով, **Սերամ**, **Բուրու**, Սուլա, Օբի, Միսոլ կղզիների և Չենդրավասիի թերակղզու (Նոր Գվինեա) միջև: Խոշոր կղզիներն են՝ **Սերամ**, **Բուրու**, Սուլա, Օբի, Միսոլ և այլն: Մակերեսը՝ 116 000 կմ²: Երկարությունը՝ 870 կմ, լայնությունը՝ 210 կմ: Ծավալը՝ 124 584 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 074 մ, առավելագույնը՝ 5 319 մ (արևմտյան մասում): Անվանումը ստացել է *Սերամ* կղզուց:

Սի - չինարեն 西江 Սիցզյան, վիետնամերեն *Tây Giang*. գետ Չինաստանի հարավում, Չժուցզյան գետի արևմտյան վտակը: Կազմավորվում է Գույցզյան ու Սյունցզյան գետերի միախառնումից, ապա հոսելով Գուանդուն մարզով, թափվում է Չժուցզյան գետի դելտան: Վտակներն են՝ Յու, Գույ, Ռոնգ և այլն: Երկարությունը՝ 2 075 կմ: Ավազանը՝ 353 100 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 7 410 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 2 145 մ:

Գետի չինարեն 西江 Սիցզյան անվանումը, բառացի նշանակում է *Արևմտյան գետ*:

ՍԻԱ ԶԱՆԳՐԻ - հինդի सिआ कांगरि Սիա Կանգարի, ուրդու امر ایسی کنگرہ Սյա Զանգրի, չինարեն 錫亞康戈里峰 Սիյա գանգրի ֆըն. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, **Սիաչեն** սառցադաշտում, Չինաստանի, Հնդկաստանի ու Պակիստանի սահմանագլխին: Հիդեն Պիկ լեռից 9,01 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 442 մ, հարաբերակար՝ 640 մ: Հայտնի էր նաև Մերի Թագուհու Պիկ անվամբ: Լեռն իր անվանը պարտական է **Սիաչեն** սառցադաշտին:

ՍԻԱՉԵՆ - հինդի सियाचिन हिमनद Սիաչին հիմնադ, անգլերեն Siachen Glacier, ուրդու ری شیشی گیل اچن سس. սառցադաշտ Կենտրոնական Ասիայում, ամենամեծը **Կարակորում** լեռնահամակարգում: Սկսվում է Արևելյան Կարակորումի 5 753 մ բարձրությունից և ձգվում մինչև 3 620 մ բարձրությունը: Արևմուտքից սահմանափակված է Սալտորո լեռնաշղթայով, արևելքից՝ **Կարակորումի** հիմնական շղթայով: Սառցադաշտից են սկիզբ առնում Շայոկ և Նուբրա գետերը: 1984 թ-ից ամբողջ սառցադաշտը վերահսկվում է Հնդկաստանի կողմից: Սառցահավաք մակերեսը՝ 1 180 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 76 կմ:
Անվանումը բալթի լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Բյուր վարդեր*:

ՍԻԲԵՐՈՍ - ինդոնեզերեն Pulau Siberut. Մենտավայ կղզեխմբի ամենամեծ և հյուսիսային կղզին Ինդոնեզիայում: Ողողվում է Հնդկական օվկիանոսով: Մենտավայ նեղուցով անջատված է **Սումատրա** կղզուց: Կղզին ունի լայն հովիտներով ընդհատվող բլրոտ մակերես: Խոշոր գետերն են՝ Սիլիմպանգ, Տարեկան, Կոյլոպ, Կալեա: Խոշոր լիճն է՝ Մանգեունգեու: Մակերեսը՝ 3 828,5 կմ²: Բարձր կետը՝ Սիմատոմբոտոմբո բլուր (384 մ):
Անվանումն առաջացել է կղզու հարավում բնակվող *sabirut առնետներ* ցեղախմբի անունից:

ՍԻԲՈՒՅԱՆ - իլոկաներեն Baybay Sibuyan, կապամպանգաներեն Dayat Malat ning Sibuyan, վարայերեն Dagat Sibuyan, սերուանո Sibuyan Sea. միջկղզային ծով Ֆիլիպինյան կղզեխմբում՝ **Պանայ**, Տաբլաս, Մարինդուկե, **Լուսոն**, Բուրիաս և **Մասբատե** կղզիների միջև: Հարավարևելքում Խինտոտոլո նեղուցով հաղորդակցվում է **Վիսայան** ծովի հետ: Կենտրոնական մասում է գտնվում Սիբույան կղզին: Ծովն է թափվում Պանայ գետը: Մակերեսը՝ 29 200 կմ²: Երկարությունը՝ 310 կմ, լայնությունը՝ 190 կմ: Ծավալը՝ 12 848 կմ³: Միջին խորությունը՝ 440 մ, առավելագույնը՝ 985 մ (հյուսիսարևմտյան մասում՝ Լուսոն կղզու Բոնդոկ թերակղզուց 57 կմ հարավ):
Անվանումը ստացել է *Սիբույան* կղզուց:

ՍԻԳՈՒԱՆԳ ՌԻ - չինարեն 李四光. բազմազագաթ լեռնազանգված **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, Մահալանգուր Հիմալ լեռնաշղթայում, Չինաստանում: Նգոչումբա Զանգ լեռնազագաթից 4,54 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի հիմնական գագաթներն են՝ Սիգուանգ Ռի 7 308 մ, Սիգուանգ Ռի Սար 6 998 մ (398 մ), Սիգուանգ Ռի Հյուսիսարևմտյան 6 840 մ (340 մ) և այլն: Լեռնազանգվածի սառցադաշտերն են՝ Սիգուանգ, Պալունգ, Գյաչունգ Զանգ և այլն: Հարաբերական բարձրությունը՝ 659 մ:

ՍԻԽՈՏԵ ԱԼԻՆ - ռուսերեն Сихотэ-Алинь, չինարեն 锡霍特 Սի հուո թը. լեռնային երկիր Հեռավոր Արևելքում՝ Ռուսաստանի Դաշնության, Խաբարովսկի և Պրիմորիեի երկրամասերում: Իրենից ներկայացնում է հրաբխային լեռնավահան: Ջրբաժան է հանդիսանում **Ամուրի** և **Ճապոնական ծովի** ու **Թաթարական նեղուցի**

ավագանների գետերի համար: Արևմտյան լանջերը մեղմաթեք են, արևելյանը՝ գառիվեր: **Սիխոտե Ալինի** հարավային մասը հիմնականում ներկայացված է անտառածածկ, կլորավուն լեռներով, հյուսիսային մասը՝ խորը ձորակներով, խիստ մասնատված ռելիեֆով: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Սամարգա, Կեմա, Տումնին, Իման, Խոր, Բիկին և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ 250 կմ: Բարձր գագաթը՝ Տորդոկի Յանի լեռ (2 090 մ):

Սիխոտե Ալին անվանումը հավանաբար ունի մանջուրական ծագում և բառացի նշանակում է *առափնյա լեռնաշղթա*:

Կա ենթադրություն, որ անունը կազմված է նանայերեն *сихте* *փշատերև*, *եղևնի* և *алин* *լեռնաշղթա* բառերից:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը կազմված է չինարեն 四 սի *արևմուտք*, 合 հե *գետ*, 大 տա *մեծ*, որին գումարվել է մանջուրերեն ալին *լեռնաշղթա* բառը՝ *Արևմտյան գետի մեծ լեռնաշղթա*:

ՍԻԿՈԿՈՒ - ճապոներեն 四国 Սիկոկու. մեծությամբ 4-րդ կղզին **Ճապոնական կղզիների** հարավում: **Յոնայու** կղզուց անջատված է **Ներքին Ճապոնական** ծովով, **Կյուսյու** կղզուց՝ Բունգո նեղուցով: Խոշոր գետերն են՝ Յոսինո, Նակա, Մոնոբե, Նիյոդո, Սիմանտո և այլն: Մակերեսը՝ 18 297,78 կմ²: Երկարությունը՝ 225 կմ, լայնությունը՝ 50-150 կմ: Ափի երկարությունը՝ 2 091 կմ: Բարձր կետը՝ Իսիձուտի լեռ (1 982 մ):

Ճապոներեն 四国 անվանումը բառացի նշանակում է *չորս նահանգ*, նկատի ունենալով կղզում եղած Ավա, Իյո, Սանուկի և Տոսա չորս պատմական նահանգները:

ՍԻՆԳՅԻ ԲԱՆԳՐԻ - հինդի सिंधी कांगری Սինգիի Կանգարի. լեռնագագաթ **Կարակորումում**, **Սիաչեն** սառցադաշտում, Յնդկաստանի կողմից վերահսկվող շրջանի և Չինաստանի սահմանամերձ գոտում: Թերամ Բանգրի III լեռնագագաթից 5,84 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 202 մ, հարաբերականը՝ 787 մ:

Անվանումը սինդիի լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *խրթին սառցապիկ*:

ՍԻՐՂԱՐՅԱ - տաջիկերեն Сирдарё, ուզբեկերեն Sirdaryo, ղազախերեն Сырдария. ամենաերկար և ջրառատությամբ երկրորդ գետը **Ամուդարյաից** հետո, Միջին Ասիայում, Ղըրղըզստանում, Տաջիկստանում, Ուզբեկստանում, Ղազախստանում: Կազմավորվում է Ֆերգանայի հովտի արևելյան մասից՝ Նարին և Կարադարյա գետերի միախառնումից: Ֆերգանայի հովտից դուրս գալուց, կտրում անցնում է Ֆարհադի լեռները, հոսում Սովյալ տափաստանով, **Կզըլկում** անապատի արևելյան ու հյուսիսային ծայրամասով, **Թուրանի ցածրավայրով** և թափվում Արալյան ծովի հյուսիսային մասը (Փոքր ծով): Վտակներն են՝ Ահանգարան, Չիրչիկ, Բելեն, Սարիսու և այլն: Երկարությունը՝ 2 212 կմ: Ավազանը՝ 219 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 703 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 402 մ, գետաբերանինը՝ 42,2 մ:

Ենթադրվում է, որ Սիրդարյա անվանումն ունի պարսկերեն ծագում և բառացի նշանակում՝ *Ջրառատ (լայնարձակ) գետ*:

Անտիկ հույն հեղինակների մոտ գետը հայտնի էր *Ίσθάρτης*, Յաքսարտես, *մարգարտի գետ* անվամբ, արաբ աշխարհագրագետներն այն անվանել են *يخون*՝ Սեյհուն, իսկ միջնադարյան աղբյուրներում հիշատակվում է, որպես *խոջենտդարյա*:

ՍԻՓԱՆ - թուրքերեն Süphan Dağı, քրդերեն Sîpanê Xelatê. հանգած ստրատոհրաբուխ **Հայկական լեռնաշխարհում**, **Վանա** լճի հյուսիսարևմտյան ափամերձ շրջանում, այժմյան Թուրքիայում: Հարավարևլյան ստորոտում է գտնվում Արին լիճը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 4 058 մ: Հարաբերական բարձրությունը՝ 2 189 մ: Խառնարանի խորությունը՝ 150 մ: Հայկական հին աղբյուրներում լեռը հիշատակվում է որպես *Նեխ Մասիք*, *Մեծ լեռ կամ Ծիփան* անվամբ:

ՍՊՐԱԹԼԻ - տագալերեն Kapuluang Spratly, վիետնամերեն Quần đảo Trường Sa, չինարեն 南沙群岛 Նանշա ցինդաո, մալայերեն Kepulauan Spratly, անգլերեն Spratly Islands. կղզեխումբ **Հարավչինական** ծովի հարավարևմտյան մասում: Ընդգրկում է 100-ից ավելի կղզի՝ Իոու Աբա, Տիտու, Արևմտյան Յորք, Սպրաթլի, Հյուսիսարևելյան Ժայռ և այլն: Կղզիների պատկանելիությունը վիճարկվում է Վիետնամի, Չինաստանի, Թայվանի, Մալայզիայի, Ֆիլիպինների և Բրունեյի կողմից: Բարձր կետը՝ Հարավարևմտյան Ժայռ (4 մ): Մակերեսը՝ մինչև 5 կմ², փի երկարությունը՝ 926 կմ: Անվանվել է XIX դ. բրիտանական ծովագնաց *Ռ. Սպրաթլիի* պատվին:

ՍՏԱՆՈՎՈՅ ԼԵՈՆԱՇՐԹԱ - ռուսերեն Становой хребет, յակուտերեն Сир кыра. լեռնաշղթա Հեռավոր Արևելքի հարավում՝ Ռուսաստանի Դաշնության Ամուրի մարզում, Սախայում և Խաբարովսկի երկրամասում: Ձգվում է Օլյոկմայ գետի միջին հոսանքի շրջանից մինչև Ուչուր գետի ակունքները: Արևմուտքում միակցվում է Ստանովոյ բարձրավանդակին, արևելքում՝ **Ջուզջուր** լեռներին: Հանդիսանում է ջրբաժան Հյուսիսային սառուցյալ և Խաղաղ օվկիանոսների ավազանների գետերի միջև: Լեռները կազմված են նեղ ու խորը, անտառապատ կիրճերով իրարից առանձնացված, բրգաձև, ժայռոտ և լերկ գագաթներից: Լեռների սահմաններում են գտնվում՝ Օկոնոն, Մեծ ու Փոքր Տոկոներ լճերը: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Ալգամա, **Ալդան**, Ամեդիչի, Գոնամ, Տիմպտոն, Բոմնակ, Չեյա, Տոկ, Չիլչի, Իդյում, Մայա և այլ գետեր: Երկարությունը՝ շուրջ 700 կմ, լայնությունը՝ 100-180 կմ: Բարձր գագաթը՝ Սկալիստոյ Գոլեց լեռ (2 412 մ): Հայտնի է նաև Արտաքին Խինգան անվամբ: Լեռներն իրենց անվանումը ստացել են ռուսերեն *становой հիմնական*, *առանցքային* ածականից՝ նկատի է առնվել լեռնաշղթաների գլխավոր առանցքը, որից խտորնակի տարածվում են մյուս շղթաները: Տեղաբնիկ էվենկները ընդհանուր Ջուզջուր անվամբ միավորելով Ջուզջուր, Ստանովոյ և Յաբլոնովի լեռները այն անվանել են *երկրի ողնաշար*:

ՍՏՈՐԻՆ ՏՈՆԳՈՒՍԿԱ - ռուսերեն Нижняя Тунгуска, յակուտերեն Аллараа Тунгуска, էվենկերեն Катэнга. գետ Սիբիրում, **Ենիսեյի** աջ վտակը: Սկիզբ է առնում **Սիջին Սիբիրական** սարահարթի՝ Տունգուսական լեռնաշղթայի հարավարևելյան լանջերից և Տուրուխանսկ քաղաքի մոտ թափվում մայր գետը: Գետի վրա կան բազմաթիվ քարվաստներ՝ Սակկո, Վիվինսկի, Ուչամսկի, Օրոն և այլն: Վտակներն են ձախից՝ Նեպա, Մեծ Երյոմա, Տետեյա, Իլիմպեյա, Նիդիմ, Թայմուրա, Ուչամի և այլն, աջից՝ Կոչեչում, Եյկա, Յամբուկան, Վիվի, Տուտոնչանա, Երաչիմո և այլն: Երկարությունը՝ 2 989 կմ: Ավազանը՝ 473 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 3 680 մ³/վրկ: Տունգուսկա անվանումն առաջացել է կետերեն էվենկներին տրվող тунгаскет *երեք տոնսի մարդիկ* ածական անունից: Ստորին է կոչվել Պողկամեննայա Տունգուսկա (Սիջին) և Վերին Տունգուսկա (Անգարա) գետերից գանազանելու համար:

ՍՈՒԲԻՔ - տազալերեն Look ng Subic, անգլերեն Subic Bay, իլոկաներեն Luek Subic. ծովախորշ Ֆիլիպիններում, **Լուսոն** կղզու արևմտյան մասում: Ծոցն են թափվում Կալակլան, Մալավաան, Բոտոն, Տրիբաո և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 123,5 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 36 կմ, լայնությունը՝ մինչև 12 կմ: Ծավալը՝ 2,7 կմ³: Միջին խորությունը՝ 22 մ, առավելագույնը՝ 43 մ (հարավային մասում): Տեղացիները խորը շրջապատող տարածքը կոչում էին *Յուբեկ Գութանի գլուխ*: Իսպանացի միսիոներները սխալմամբ այն անվանել էին *Սուբիք* :

ՍՈՒԼԱՎԵՍԻ - բուգիերեն *ꦱꦸꦭꦮꦱꦺꦴꦱ* Սուլաբեսի, ինդոնեզերեն Sulawesi. կղզի Մեծ Չոնոյան կղզիների կազմում: Յուլսիսից ողողվում է **Սուլավեսի**, հյուսիս-արևելքից՝ **Մոլուքյան**, հարավ-արևելքից՝ **Բանդա** ծովերով: Արևմուտքում **Մակասարյան** նեղուցով անջատված է **Կալիմանտան** կղզուց: Ափերը խիստ մասնատված են, ինչը բերել է բազմաթիվ ծոցերի առաջացմանը՝ Տոմինի, Բոնե, Պոսո, Տոլիտոլի, Դոնդո, Տամբու և այլն: Մակերեսը լեռնոտ է: Կղզու կենտրոնական մասից ճառագայթաձև ձգվում են չորս երկար ու նեղ թերակղզիներ, որոնցից խոշորը Մինահասանն է: Յուլսիսարևելյան մասում կան գործող հրաբուխներ՝ Սոպուտան, Կլաբատ և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Կարոն, Կարաման, Պալուն, Բոնգկան, Սոլուն: Խոշոր լճերն են՝ Տովուտի, Պոսո, Մատանա, Տեմպե, Լիմբոտո և այլն: Մակերեսը՝ 174 600 կմ²: Բարձր կետը՝ Լատիմոչոնգ լեռ (3 478 մ):

Այժմյան ավանումը, հավանաբար, կազմված է բուգիերեն *ꦱꦸ* սուլա *ꦭꦲꦩ* և *ꦱꦺꦴꦱ* բեսի *երկայթ* բառերի միացումից:

ՍՈՒԼԱՎԵՍԻ - ինդոնեզերեն Laut Sulawesi, տազալերեն Dagat Celebes, իլոկաներեն Baybay Celebes, մալայերեն Laut Sulawesi, վարայերեն Dagat Celebes. Միջկղզային ծով Խաղաղ օվկիանոսի արևմտյան մասում՝ **Սուլավեսի**, **Կալիմանտան** կղզիների, Սուլու կղզեխմբի, **Մինդանաո**, Սանգհիե կղզիների միջև: Խոշոր ծոցերն են՝ Մորո, Իլյանա և այլն: Ծովն են թափվում Կայան, Սիբուգեյ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 468 720 կմ²: Երկարությունը՝ 675 կմ, լայնությունը՝ 837 կմ: Ծավալը՝ 1 542 557 կմ³: Միջին խորությունը՝ 3 291 մ, առավելագույնը՝ 6 220 մ (հյուսիսարևելյան մասում՝ **Մինդանաո** կղզուց 82 կմ հարավ, Կոտաբատո փողրակում):

Անվանումը ստացել է *Սուլավեսի* կղզուց:

ՍՈՒԼԵՅՄԱՆԻ ԼԵՌՆԵՐ- փուշտու د غر سليمان դա Սուլայման Գիար, ուրդու سلسله مانىسل كوه شسته պարսկերեն مانىسل كوه, Կոհ է Սուլայմեն. Լեռնահամակարգ Յարավային Ասիայում, **Իրանական** բարձրավանդակի արևելյան ծայրամասում՝ Պակիստանում և Աֆղանստանում: Ձգվում են հյուսիսարևելքից հարավ-արևմուտք ուղղությամբ: Լեռներից են սկիզբ առնում՝ Սանգար, Նարեչի, Լունի, Վեհոա, Ռակնի, Դելաբ և այլ գետեր: Երկարությունը՝ շուրջ 600 կմ: Բարձր գագաթը՝ Թախտ է Սուլեյման լեռ (3 487 մ):

Լեռները անվանվել են *Սողոմոն Մարգարեի* պատվին:

ՍՈՒԼՈՒ - տագալերեն Dagat Sulu, մալայերեն Laut Sulu, ինդոնեզերեն Laut Sulu, իլոկաներեն Baybay Sulu. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով: Յյուսիսարևելքում և արևելքում սահմանափակված է **Ֆիլիպինյան**, հյուսիսարևմուտքում՝ **Պալավան**, հարավարևմուտքում՝ **Կալիմանտան** կղզիներով և հարավարևելքում՝ Սուլու կղզեխմբով: Մինդորո նեղուցով հաղորդակցվում է **Յարավչինական** ծովի հետ: Մակերեսը՝ 335 000 կմ²: Երկարությունը՝ 790 կմ, լայնությունը՝ 455 կմ: Ծավալը՝ 850 565 կմ³: Միջին խորությունը՝ 2 539 մ, առավելագույնը՝ 5 576 մ (արևելյան մասում): Անվանումը ստացել է *Սուլու* կղզեխմբից:

ՍՈՒՍՏՐԱ - ինդոնեզերեն Sumatera, աչեհերեն Rujá, միևնույն պարսկերեն Sumatera. կղզի Ինդոնեզիայում, Մեծ Չոնդյան կղզիների կազմում: **Մալակկա** թերակղզուց անջատված է **Մալակկայի, Ճավա** կղզուց՝ **Չոնդյան** նեղուցներով: Կղզին ձգվում է հյուսիսարևմուտքից հարավ-արևելք և հասարակածով բաժանվում մոտավորապես հավասար մասերի: Յարավարևմուտքով անցնում է Բարիսան լեռնաշարը, որը հիմնականում կազմված է գործող հրաբուխներից՝ Դեմպո, **Մերապի**, Օպիիր, Տալանգ և այլն: Ափերը թույլ մասնատված են: Խոշոր գետերն են՝ Ռոկանը, Կամպարը, Բատանգհարին, Ինդրագիրին, Յարին, Սուսին: Խոշոր լճերն են՝ Տոբա, Լաուտավար, Մանինջաու, Ռանաու և այլն: Մակերեսը՝ 473 481 կմ²: Երկարությունը՝ 1 790 կմ, լայնությունը՝ 435 կմ: Բարձր կետը՝ **Կերինչի** հրաբուխ (3 805 մ):

Անվանումն առաջացել է սանսկրիտերեն सुमद्र սամուդրո *ծով* բառից:

ՍՈՒՄԲԱ - ինդոնեզերեն Sumba. կղզի Փոքր Չոնդյան կղզիների կազմում, **Ֆլորես** կղզուց հարավ, **Սումբավա** և **Թիմոր** կղզիների միջև: Յյուսիսարևելքից ողողվում է **Սավու** ծովով, հարավից և արևմուտքից՝ Յնդական օվկիանոսով: Սումբա նեղուցով անջատված է **Ֆլորես** կղզուց: Ափերը թույլ մասնատված են: Խոշոր գետերն են՝ Կադանեն, Կալադան, Կանջիչին, Կամբանիրուն: Կղզում կան բազմաթիվ լճեր՝ Լայրինի լճեր և այլն: Մակերեսը՝ 11 052.42 կմ²: Երկարությունը՝ 210 կմ, լայնությունը՝ 40 կմ: Բարձր կետը՝ Վանգամետի լեռ (1 225 մ):

Յավանաբար անվանումն առաջացել է հնում այս վայրերի տիրակալ Սմբա-ի կնոջ Humba-ի անվան հնչյունափոխության արդյունքում:

ՍՈՆՄԲԱՎԱ - ինդոնեզերեն Sumbawa, ճավայերեն Sumbawa. կղզի Փոքր Չոնոյան կղզիների կազմում: Արևմուտքում Ալաս նեղուցով անջատված է **Լոմբոկ**, արևելքում Սապե նեղուցով՝ Կոմորո կղզիներից: Հյուսիս-արևմուտքից ողողվում է **Բալի**, հյուսիսից՝ **Ֆլորես** ծովերով, հարավից՝ Հնդկական օվկիանոսով: Ափերը խիստ մասնատված են: Խոշոր ծոցերն են՝ Սալեհ, Լամպոյ, Սանգար, Բիմա, Վավորադա և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Ռեա, Տեպա, Բեհ և այլն: Մակերեսը՝ 14 624.59 կմ²: Երկարությունը՝ 280 կմ, լայնությունը՝ մինչև 90 կմ: Բարձր կետը՝ Տամբորա հրաբուխ (2 850 մ):

Անվանումը, հավանաբար, առաջացել է այստեղ բնակվող samawa ցեղախմբի անվան ձևափոխման արդյունքում:

ՍՈՆԱՆՂԱ ԴԵՎԻ - ինդոնի **सुन्दरा देवी** Սունանդա Դևի. լեռնագագաթ Գարվայան Հիմալայներում, Ուտարակհանդ նահանգում, Հնդկաստանում: **Նանդա Դևի** լեռից 2,62 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 434 մ, հարաբերականը՝ 260 մ:

Լեռը հայտնի էր նաև Նանդա Դևի Արևելք անվամբ:

Անվանվել է Դուրգա աստվածուհու հոգևոր օգնական *Սունանդա* աստվածուհու պատվին: *Սունանդա Դևին* համարվում է Շիվայի կնոջ՝ Պարվաթիի առարկայացումը:

ՍՈՆԳԱՐԻ - չինարեն 松花江 / 海西 Սոնգհուա ցզյան/Յայսի, մանջուրերեն ^{ਸੋਨ} / ^{սե} Սոնգգարի Ուլա/Սոնգգարի Բիրա. գետ Չինաստանի հյուսիսարևելքում, **Ամուրի** խոշորագույն աջ վտակը: Սկիզբ է առնում Չանբայշան սարահարթից, հատում Արևելամանջուրական լեռները, հոսում հարավ-արևելքից հյուսիս-արևմուտք ուղղությամբ, Տոնցզյան քաղաքի մոտ թափվում մայր գետը: Վտակներն են՝ Ինմա, Հոյֆա, Նենցզյան, Հուլան, Տանվան, Շաոլին, Չալին և այլն: Երկարությունը՝ 2 308 կմ: Ավազանը՝ 546 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 2 463 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 305 մ, գետաբերանինը՝ 44 մ (Տոնցզյան քաղաքում):

Մեծ հավանականությամբ անվանումն առաջացել է տունգուս-մանջուրական լեզուներում *сунь կաթ*՝ (գետի մեջ լուծվող լյոսը ջրին տալիս է պղտոր սպիտակավուն երանգ) և *гиринь գոլ* բառերից, որը մեզ թույլ է տալիս ենթադրել, որ անունը սերտ կապ ունի Ծիր Կաթին (Հարդագոդի ճանապարհ) համաստեղության անվան հետ:

ՍՔԻԼ ԲՐՈՒՄ - ուրդու **برم سکل**, չինարեն **斯吉爾布魯木峰** Սի ծի եռ պու լու մու ֆըն.լեռնագագաթ **Կարակորումում**, Գիլգիթ Բալտիստանում, Գոդվին Օստեն սառցադաշտից արևմուտք, Զաշմիրի՝ Պակիստանի կողմից վերահսկվող մասում: **Կ2** գագաթից 8,47 կմ հեռավորությամբ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 410 մ, հարաբերականը՝ 1 152 մ:

Անվանումն ուրդու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Փչեչան, դարձուցակ*:

ՍՔՅԱՆԳ ՔԱՆԳՐԻ - ուրդու كائىگىسر انى كنگ. երկագագաթանի լեռնազանգված **Կարակորումում**, Բալտորո Մուզտաղ լեռնաշղթայում, Պակիստանի և Չինաստանի սահմանագլխին: **Կ2**-ից 6,74 կմ հյուսիս-արևելք հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Սքյանգ Քանգրի Գլխավոր 7 545 մ և Սքյանգ Քանգրի Յարավային 7 514 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 545 մ, հարաբերականը՝ 1 085 մ:

Սքյանգ Քանգրի լեռը ուրդու լեզվից թարգմանաբար նշանակում է *Սանդուխքավոր (Քառթավոր, Ատամնավոր) սառցապիկ*:

Վ

ՎԱՅԳԵՆ - ինդոնեզերեն Pulau Waigeo. կղզի Ինդոնեզիայի արևելյան մասում, Ռաջա Ամպատ կղզեխմբի չորս խոշոր կղզիներից (մյուսներն են՝ Միսոլ, Սալավատի, Բատանտա) ամենամեծը, **Յալմահերա** և Նոր Գվինեա կղզիների միջև: Յարավում և հարավ-արևելքում Դամպիր նեղուցով անջատված է Նոր Գվինեա կղզուց: Արևմուտքից ողողվում է **Յալմահերա** ծովով, հյուսիսից և արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Ափերի խիստ մասնատվածությունը բերել է Մայալիբիտ ծովախորշի, Կարույ, Ատժույ և այլ ծոցերի առաջացմանը: Խոշոր թերակղզիներն են՝ Արագո, Բարուլա, Մանարե, Վարայ և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Աչուկեն, Կաջավեն, Վերարին, Ռաջան: Մակերեսը՝ 3 153,7 կմ²: Երկարությունը՝ 124,8 կմ, լայնությունը՝ 48,6 կմ: Ափի երկարությունը՝ 691,5 կմ: Բարձր կետը՝ Սամլոր լեռ (993 մ):

Նախկինում կղզին հայտնի էր Ամբերի և Վայգիու անուններով:

Այժմյան Վայեգո անվանումը տեղաբնիկների լեզվով բառացի նշանակում է *պատերաստ*:

ՎԱՆԱ ԼԻՃ - թուրքերեն Van Gölü, քրդերեն Gola Wanê. անհոսք, աղի լիճ **Յայկական** լեռնաշխարհում, Մեծ Յայքի Տուրուբերան և Վասպուրական սահանգներում, ներկայիս Թուրքիայի արևելքում: Ամենամեծն է աշխարհում իրենց ջրերում սոդա պարունակող լճերից: Գտնվում է Յայկական Տավրոսի հյուսիսարևելյան մասի, Կորդվաց լեռների, Կոտուր լեռնաշղթայի և Ծաղկանց լեռների միջև: Երբեմնի մեծ ջրային ավազանի մնացորդ է: Խոշոր կղզիներն են՝ Լիմ, Կտուց, Աղթամար և Առտեր: Լիճն են թափվում Բանդիմահի (Բերկրի), Չելան (Արճեշ), Կարասու (Մարմետ), Դելիչայ (Գայթիս), Թուխ, Յայոց ձոր (Խոշաք) և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 3 717 կմ²: Երկարությունը՝ 119 կմ, առավելագույն լայնությունը՝ 96 կմ: Ծավալը՝ 609,96 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 15 495 կմ²: Միջին խորությունը՝ 164,1 մ, առավելագույնը՝ 451 մ (Դատվանի ավազանում): Լճափի երկարությունը՝ 430 կմ, ջրի աղիությունը՝ 22 ‰: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 648 մ:

Անվանումը ստացել է *Վան* քաղաքից:

Պատմական անցյալում լիճը կրել է բազմաթիվ այլ անուններ՝ Արսենե (հավանաբար այդպես է անվանվել Արարատյան երկրի բնակիչների կողմից, Նաիրի երկրների ծով (Նաիրի երկրի անունից), Տոսպա ծով (Տոսպ քաղաքի անունից), Բզնունյաց

ծով (Բզնունի իշխանական տոհմի անունից), Ռշտունյաց ծով (Ռշտունի իշխանական տոհմի անունից), Արճեշի ծով (Արճեշ քաղաքի անունից), Աղի ծով և այլն:

ՎԱՍՅՈՒՎԱՆԻ ՃԱՅԻՃՆԵՐ - ռուսերեն Васьганские болота. աշխարհի խոշորագույն ճահիճներից մեկը Արևմտյան Սիբիրում, **Օբ** և **Իրտիշ** գետերի միջև, Վասյուգանի հարթավայրում, Ռուսաստանի Դաշնությունում: Այստեղ են տեղակայված շուրջ 800 000 փոքր լճեր: Ճահիճներից են սկիզբ առնում բազմաթիվ գետեր՝ Վասյուգան, Չուլիմ, Ավա, Բակչար, Տարտաս, Մեծ ու Փոքր Յուգան, Շիշ, Շեգարկա, Տարա, Օմ: Ճահիճները պարունակում են տորֆի հսկայական պաշարներ՝ շուրջ 1 մլդ. տոննա: Մակերեսը՝ 53 000 կմ²: Երկարությունը՝ 573 կմ, լայնությունը՝ 320 կմ: Ջրի ծավալը՝ 400 կմ³: Միջին խորությունը՝ 7,5 մ:

Անվանվել է այստեղից սկիզբ առնող Վասյուգան գետի անունից:

ՎԵՄԲԱՆԱԴ - մալայալամ *வெம்பனாடி* *काठाल* *காத்தல்* վեմպանատու կայալ, հինդի *वेम्बनाड* *झील* վեմբանադ ջիլ, անգլերեն Vembanad, սանսկրիտերեն *वेम्बनाइ* *सरोवरम्* վեմբանադ սարովարամ. **Արաբական** ծովից նեղ պատնեշանման կղզով անջատված լին Յնդկաստանի հարավարևմտյան մասում, Կերալա նահանգում: Լճի լայնացումը դեպի հյուսիս բերում է Վերամպուժա ճահիճների կազմավորմանը: Խոշոր կղզիներն են՝ Ուիլիսգոնը, Վիպինը, Մուլավուկադը, Վալարպադամը, Պատիհիռամանալը, Պերումբալամը, Պալիպուրամը: Լիճն են թափվում Աչենկովիլ, Մանիմալա, Մինաչիլ, Մուվատուպուժա, Պամբա, Պերիյար և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 2 033,02 կմ²: Երկարությունը՝ 96.5 կմ, լայնությունը՝ 14 կմ: Ծավալը՝ 3.25 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 15 770 կմ²: Միջին խորությունը՝ 1,6 մ, առավելագույնը՝ 12 մ (հարավային մասում):

Անվանումը մալայալամ լեզվով բառացի նշանակում է *հայրենիքին հրաժեշտի ճամփա*:

ՎԵՏԱՐ - ինդոնեզերեն Selat Wetar. նեղուց **Վետար** և **Թիմոր** կղզիների միջև: Երկարությունը՝ 210 կմ, նվազագույն լայնությունը՝ 36 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 1 000-ից ավելի մ (հարավային մասում):

Անվանումը ստացել է *Վետար* կղզուց:

ՎԵՏԱՐ - ինդոնեզերեն Pulau Wetar. ամենամեծ կղզին Բարատ Դայա կղզեխմբում, Փոքր Չոնդյան կղզիների կազմում: Յուսիսից ողողվում է **Բանդա** ծովով: Հարավում **Վետար** նեղուցով անջատված է **Թիմոր**, արևմուտքում Օմբայ նեղուցով՝ Ալոր կղզիներից: Մակերեսը լեռնոտ է, ամբողջ թույլ մասնատված: Կենտրոնական մասում է գտնվում Տուհի լիճը: Մակերեսը՝ 3 600 կմ²: Երկարությունը՝ 116,1 կմ, լայնությունը՝ 51,3 կմ: Բարձր կետը՝ Լալայտու լեռ (1 411 մ):

ՎԵՐԻՆՈՅԱՆՍԿԻ ԼԵՈՒՆԱՇՂԹԱ - ռուսերեն Верхоянский хребет, յակուտերեն Үөһээ Дьааһы сис хайат. լեռնահամակարգ Ռուսաստանի Դաշնությունում, Սա-

խայում: Ջրբաժան Է հանդիսանում արևմուտքից **Լենա** և **Ալդան**, արևելքից՝ Օմուլոյ, Յանա և **Ինդիգիրկա** գետերի համար: Կազմված է տասնյակ միջին բարձրության և ցածրադիր լեռնաշղթաներից՝ Օրուլգան, Կուլար, Խարաուլախ և այլն: Լեռնաշղթայի անջրպետը կտրտված է **Լենայի** ավազանի գետերի խորը կիրճերով: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Մենկերե, Սոբոլոխ Մայան, Ունդուլունգ, Դյանիշկա, Տոմպո, Բիտանտայ, Դուլգալախ, Սարտանգ, Նելսերե և այլ գետեր: Երկարությունը՝ 1 200 կմ, լայնությունը՝ 100-250 կմ: Բարձր գագաթը անանուն՝ 2 389 մ (Սոբոլոխ Մայան գետի վերնագավառում):

Հայտնի է նաև Վերխոյանսկի շղթաներ անվամբ:

Անվանումը պայմանավորված է այն բանով, որ լեռնաշղթայի լանջերից են սկիզբ առնում Յանան կազմավորող Դուլգալախ և Սարտանգ գետերը: Այսպիսով անվանումը նշանակում է *Վերին Յանայի լեռնաշղթա*:

ՎԻԼԿԻՑԿՈՒ ՆԵՂՈՒՑ - ռուսերեն Пролив Вилькицкого. նեղուց **Թայմիր** թերակղզու և **Հյուսիսային երկիր** կղզեխմբի միջև, իրար է միացնում **Կարայի** և **Լապտևների** ծովերը: Առավելագույն խորությունը՝ մինչև 210 մ, երկարությունը՝ մոտ 130 կմ, նվազագույն լայնությունը՝ 56 կմ:

Անվանվել է 1913 թ. նեղուցը հայտնաբերած և ուսումնասիրած ռուս ջրագիր *Բ. Ա. Վիլկիցկու* պատվին:

ՎԻՆՅՈՒՑ - ռուսերեն Витюй, յակուտերեն Եչոպպ. գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում, **Լենայի** ամենաերկար ձախ վտակը: Սկիզբ է առնում **Միջին Սիբիրական** սարահարթից, Վիլյույի սարավանդի Բես Կյուլյոլե լճից: Գետի վերին հոսքն ունի հյուսիս-հարավ ուղղվածություն, ապա ընդունելով Չոնա վտակը, կտրուկ փոխում է իր ուղղությունը դեպի արևելք և հոսելով Կենտրոնայակուտական ցածրավայրով, թափվում մայր գետը: Գետն ունի շուրջ 63 վտակներ, որոնցից են աջից՝ Ուլախան-Վավա, Չիրկուո, Չոնա, Չիբիդա, Ուլախան-Բոտուոբուլյա, Օջուգույ-Բոտուոբուլյա, Բապագայ, ձախից՝ Մարխա, Ախտարանդա, Տյուկյան, Տյունգ և այլն: Երկարությունը՝ 2 650 կմ: Ավազանը՝ 454 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1 468 մ³/վրկ: Գետաբերանի բարձրությունը՝ 54 մ:

Ենթադրվում է, որ գետի ռուսերեն Витюй անվանման հիմքում ընկած է կորյակերեն *вот բառը*, որը նշանակում է *վայր*, ուր հնում փոխանակային առևտուր էր կատարվում տայգայի ձկնորսների և որսորդների միջև:

Գետի յակուտերեն *Եչոպպ* անվանումը բառացի նշանակում է *պատնեշով սահմանազատող*:

ՎԻՍԱՅԱՆ - տազալերեն Dagat Kabisayaan, կենտրոնական քիկուլերեն Dagat Visayan, սեբուանո Visayan Sea, վարայերեն Dagat han Kabisay-an. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային փոքր ծով, հյուսիսում՝ **Մաքաոտե**, արևելքում և հարավ-արևելքում՝ **Լեյտե**, հարավում՝ **Սեբու** ու **Նեգրոս** և արևմուտքում՝ **Պանայ** կղզիների միջև: Կանիգաո նեղուցով միացված է **Կամոտես**, Խինտոտոլո նեղուցով՝ **Սիբույան**, Տանյոն նեղուցով՝ **Բոհոլ**, Գիմարաս նեղուցով՝ **Սուլու**, Մաքաոտե նեղուցով՝ **Սամար** ծովերի հետ: Մակերեսը՝ 13 397 2 կմ²: Երկարությունը՝ 155 կմ, լայնությունը՝ 115 կմ: Ծա-

վալը՝ 241,15 կմ³: Միջին խորությունը՝ 18 մ, առավելագույնը՝ 34 մ (արևելյան մասում):

Անվանումը ստացել է *Վիսայան* կղզիներից:

ՎԻՍԱՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - վիսայերեն Kabisay-an, տագալերեն Kabisayaan, անգլերեն Visayas. Ֆիլիպինները կազմող 3 կղզեխմբերից մեկը: Խոշոր կղզիներն են՝ **Նեգրոս, Բոհոլ, Սեբու, Լեյտե, Պանայ, Սամար** և այլն: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում՝ Կանլաոն հրաբուխը 2 435 մ (**Նեգրոս** կղզում): Մակերեսը՝ 61 077 կմ²:

Կղզեխումբն անվանումը ստացել է VII դ. Սումատրայում գոյություն ունեցող *Ջրիվյայ* Շրիվիջայի պետության անունից, որտեղ *Ջրի*-ն նշանակում է *հաջողակ, երջանիկ*, իսկ *Վիջայ* վիջայա-ն՝ *հաղթական*:

ՎԻՏԻՄ - ռուսերեն Витим, յակուտերեն Витим, էվենկերեն Видым. գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում, Արևելյան Սիբիրում, **Լենայի** աջ վտակը: Կազմավորվում է Իկատի լեռնաշղթայի հարավային լանջերից սկիզբ առնող Վիտիմկան և Չինա գետերի միախառնումից: Վերին և միջին հոսանքում անցնում է Վիտիմի սարահարթով, հոսում Ստանովոյի բարձրավանդակով, հյուսիսում կտրում Զարավ և Զյուսիս Մուսյան լեռները, բաժանում Զյուսիսբայկալյան ու Պատոմայի բարձրավանդակները՝ Վիտիմ ավանում միախառնվում մայր գետին: Վտակներն են աջից՝ Կուանդա, Կարենգա, Կալական, Կալար, Բոդայբո, Տակսիմա, ձախից՝ Ցիպա, Մույա, Մամական, Մամա և այլն: Երկարությունը՝ 1 837 կմ: Ավազանը՝ 225 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1 520 մ³/վրկ (Բոդայբո քաղաքում): Ակունքի բարձրությունը՝ 1 171 մ, գետաբերանինը՝ 176 մ:

Հավանաբար անունն առաջացել է այստեղ աճող ճահճախոտի բուրյաթերեն *вить* անունից, որին ավելացել է թյուրքական *im* վերջավորությունը:

ՎՐԱՆԳԵԼԻ ԿՂԶԻ - ռուսերեն Остров Врангеля. կղզի Զյուսիսային սառուցյալ օվկիանոսում, **Արևելասիբիրական և Զուկոտյան** ծովերի միջև: **Լոնգի** նեղուցով անջատված է Զուկոտկայի հյուսիսային ափից: Գտնվում է Արևելյան և Արևմտյան կիսագնդերի սահմանին և 180-րդ միջօրեականով բաժանվում մոտավորապես հավասար մասերի: Ափերը թույլ մասնատված են: Կղզու հարավային մասը լեռնոտ է, հյուսիսայինը՝ ցածրադիր: Խոշոր ծոցերն են՝ Կրասինը, Յուժնին, Դուբլիցկուն, Պեսցովայա ծովախորշը: Խոշոր գետերն են՝ Նեիզվեստնայա, Կրասնի Ֆլագ, Մամոնտովայա, Կլեր, Նասիոկ և այլն: Խոշոր լճերն են՝ Գագաչիե, Չապովեդնոյե, Կմո և այլն: Մակերեսը՝ 7 670 կմ²: Բարձր կետը՝ Սովետսկայա լեռ (1 095,7 մ):

Անվանվել է XIX դ. ռուս ծովագնաց, քաղաքական գործիչ *Ֆ. Պ. Վրանգելի* պատվին: Կղզու չունկիերեն Ումկիլիր անվանումը բառացի նշանակում է *Սպիտակ արջերի կղզի*:

S

SULHAFNU - ինդոնեզերեն Pulau Taliabu. կղզի Խաղաղ օվկիանոսում, Սուլա կղզեխմբի ամենամեծն ու արևմտյանը: Յուսիսից ողողվում է **Սոլուքյան**, հարավից՝ **Բանդա** ծովերով: Արևմուտքում Սալուե Տիմպաուս նեղուցով անջատված է Բանգաի կղզեխմբից և **Սուլավեսի** կղզուց, արևելքում Կապալուլու նեղուցով՝ Մանգուլե կղզուց: Մակերեսը լեռնոտ է և անտառածածկ: Ափերը թույլ մասնատված են: Խոշոր գետերն են՝ Բուլանգ, Յայ, Մենանգա, Տաբոնա և այլն: Մակերեսը՝ 2 913,2 կմ², ավի երկարությունը՝ 410,5 կմ: Բարձր կետը՝ Գոդո լեռ (1 649 մ): Անվանումը ստացել է այստեղ բնակվող taliabu ժողովրդի անունից:

SUČLU MUČUL - չինարեն 塔克拉玛干沙漠 Տաքլամա կեն շամո, դունգաներեն Taklamakan Shamə, ույղուրերեն انىقۇملۇق كلىما. Տեկիլիմական կիմիկի. անապատ Չինաստանի արևմուտքում՝ Թարիմի հարթավայրի կենտրոնական մասում: Աշխարհի խոշոր ավազային անապատներից մեկը: Հարթ մակերեսը իջնում է աստիճանաբար հյուսիս-արևելք 1 200-1 300 մ-ից մինչև 800-900 մ: Անապատի արևմուտքում վեր են խոյանում ավազաքարերից կազմված և մինչև 1 664 մ (Չոնգտազ լեռ) բարձրությամբ առանձին բլրաշարեր: Տակլա Մականի եզրերում զգալի տարածքներ են զբաղեցնում աղուտները: Շրջակա լեռներից սկիզբ առնող բազմաթիվ գետերից ու գետակներից միայն Խոթան և **Թարիմ** գետերն են, որ պահպանում են իրենց մշտական հոսքը: Մակերեսը՝ ավելի քան 330 000 կմ²: Երկարությունը՝ ավելի քան 1 000 կմ, լայնությունը՝ մինչև 400 կմ:

Մեծ հավանականությամբ անվանումն առաջացել է պարսկերեն ترك տակլա թողնել հեռանալ և ույղուրերեն قۇمل ملى մական, կացարան բառերի միացումից, որը հաճախակի մեկնաբանվում է որպես լքյալ վայր կամ երբ դուք մտնում եք՝ երբևիցե դուրս չեք գա:

SUՅ - չինարեն 太湖 Տայիու. խոշոր լիճ **Յանցզի** գետի գետաբերանում, Չինաստանի Ցզյանսու և Չժեցզյան մարզերի սահմանին: Խոշոր կղզիներն են՝ Մանշան, Յուշան, Չանշա և այլն: Լիճն են թափվում Վանյու, Չանդու Հարբուր, Տյաոսի Բրուք գետերը, իսկ արտահոսում՝ Սուչժոուն: Լիճը միացված է Չինական Մեծ ջրանցքի հետ: Մակերեսը՝ 2 250- 2 338 կմ²: Երկարությունը՝ 60 կմ, լայնությունը՝ 45 կմ: Ծավալը՝ 5,85-9,58 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 36 500 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 1 400 կմ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 0,7 մ: Միջին խորությունը՝ 3,3 մ, առավելագույնը՝ 4,8 մ (արևելյան մասում): Չինարեն 太湖 Տայիու անվանումը բառացի նշանակում է *Մեծ լիճ*:

SUՍԵՐՈՐԴ ԱՍՏԻՃԱՆԻ ՆԵՂՈՒՑ - հինդի दस डिग्री जलसन्धि Դաս դիգրի ջելսնդի, անգլերեն Ten Degree Channel. նեղուց Հնդկական օվկիանոսում: Իրարից է անջատում **Անդամանյան** (Փոքր Անդաման կղ.) ու **Նիկոբարյան** (Կար Նիկոբար կղ.) կղզիները և միացնում **Անդամանյան** ծովը **Բենգալյան** ծոցին: Լայնությունը՝ 147 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ 1 280 մ: Անցնում է հյուսիսային լայնության 10⁰-ով, որից էլ ստացել է իր անվանումը:

ՏԱՎՐՈՍ - հունարեն Ταύρος / Օրդ Ταύρου, թուրքերեն Toros Dağları, արաբերեն طوروس جبال Ջիբել Տուրուս. լեռներ այժմյան Թուրքիայի հարավում: Կազմելով **Փոքրասիական** բարձրավանդակի և **Հայկական** լեռնաշխարհի արևմտյան մասի հարավային եզրամասերը ձգվում են Միջերկրական ծովի ափի երկայնքով: Ընդունված է **Տավրոսը** բաժանել երեք մասի՝ Արևմտյան Տավրոս (Անթալիայի ծոցի շրջան), Կենտրոնական և Հայկական (Արևելյան) Տավրոս: Վերջինս ձգվում է արևմուտքում Էգիրդիր լճից մինչև **Եփրատի** ակունքները արևելքում, շուրջ 600 կմ երկարությամբ: Այստեղից են սկիզբ առնում Լամաս, Տարսուս, Սարոս, Իբրալա, Փիրիկե և այլ գետեր: Երկարությունը՝ ավելի քան 1 250 կմ, լայնությունը՝ 50-325 կմ: Բարձր գագաթը՝ Դեմիրկազը կլեռ (3 756 մ):

Տավրոսը հայտնի է նաև Ծաղկանց լեռներ անվամբ:

Համարվում է, որ լեռների անվանումը հունարեն Ταύρος Տավրոս անունից է, որը թարգմանաբար նշանակում է *ցուլ*:

Ավելի հավանական է, որ անվան առաջացումը կապված լինի ասորերեն տուր *լեռներ* բառի հետ:

ՏԻԱՈՒՆՆ - չինարեն 蛟龍瀑布 Ծյաոլուն փուլաու. ջրվեժ Արևելյան Ասիայում, Տայվանում: Գահավիժում է Դա Տա լեռան ծերպերից՝ 1 797 մ բարձրությունից: Ջրվեժը կազմավորում է Կինշույ գետը: Կազմված է չորս սանդղավանդներից: Անկման բարձրությունը՝ 846 մ:

Անվանումը չինարենից 蛟龍瀑布 Ծյաոլուն փուլաու բառացի, նշանակում է *Վիշապի ջրվեժ*:

ՏԻԲԵԹԻ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՂԱԿ - չինարեն 青藏高原 Ցինտան գաոյունեն, տիբեթերեն བོད་མཐོ་སivalམཐོ་མཐོ་མཐོ་མ բող սա մտիո. լեռնաշխարհ Կենտրոնական և Հարավային Ասիայում, մեծամասամբ Չինաստանում: Եզերված է հյուսիսից **Կուլուն**, հյուսիսարևելքից Ցիլյանշան լեռնաշղթաներով, հարավից՝ **Հիմալայներով**, արևմուտքից՝ **Կարակորումով**: Իրենից ներկայացնում է 4 000-5 000 մ բարձրությամբ մեղմաթեք հարթավայրերի ու 6 000 -7 000 մ բարձրությամբ լեռնաշղթաների զուգակցում: Բարձրավանդակի հարավային մասը զբաղեցնում է ծովի մակարդակից շուրջ 5 000 մ բարձրություն ունեցող Տիբեթի բարձրադիր սարահարթը: Բարձրավանդակն ունի մոտ 47 000 կմ² մակերեսով սառցադաշտեր: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ **Ինդոս**, **Բրահմապուտրա**, **Սալուին**, **Մեկոնգ**, **Յանցզի**, **Հուանհե** և այլ գետեր: Այստեղ են գտնվում Նամ, Սիլինգ, Ժարի, Տանգրա, Ուլան Ուլ և այլ լճեր: Մակերեսը՝ շուրջ 2 000 000 կմ²: Միջին բարձրությունը՝ 4 877 մ:

Անվանումը ստացել է *Տիբեթ* աշխարհագրական երկրամասից:

ՏԻԳՐԻՍ - արաղերեն ܛܝܓܪܝܫ Իդիքլաթ, արամեերեն ܛܝܓܪܝܫ Դիգլաթ, արատներեն ܛܝܓܪܝܫ Արանգահ, շումերերեն ܛܝܓܪܝܫ Իդիգևա / Իդիգիևա, սիրիերեն ܛܝܓܪܝܫ Դեգլաթ, արաբերեն دجلة / حدائق Հուդաբիլ /Դիջլահ, հունարեն Τίγρις, պարսկերեն دجله Դեջլե, եբրայերեն לְקוּדִיִּן Հիդդեթել, քրդերեն Dicle Dîjla دجله Դիջլա, թուրքերեն Dicle. գետ **Հայկական լեռնաշխարհում** և Միջագետքում: Սկիզբ է առ-

նում Արդևի լեռներից, Ծովք լճից, Մադենի կիրճով կտրում անցնում Ջեզիրե սարավանդն ու Միջագետքի մեծ մասը և էլ Քուռնա քաղաքի մոտ միանում **Եփրատի** հետ, կազմելով Շատ էլ Արաբը, որը թափվում է **Պարսից ծոցը**: Վտակներն են՝ Խաբուր, Մեծ ու Փոքր Չաբ, Դիյալա, էլ Ուզայմ, Բարազգիր: Երկարությունը՝ 1 900 կմ: Ավազանը՝ 375 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1014 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 1 248 մ, գետաբերանինը՝ 4 մ (Շատ էլ Արաբ):

Աստվածաշնչում գետն անվանվում է Տիգրիս և համարվում է մեկը չորս գետերից՝ Փիսոն, Գեոն, Եփրատ, որը հոսում է Եդեմական այգով:

Գետի հին հունարեն Τίγρις անունը փոխարյալ է հին պարսկերենի tigrā-ից, որն իր հերթին փոխառված է շումերերեն idigna-ից---էլամերեն ti-ig-ra-ից: Հավանական է, որ գետի շումերերեն Idigna կամ Idigina անվանումն առաջացել է id (i)gina *վազող ջուր* բառից և մեկնաբանվել, որպես *Արագ գետ* : Գետի անվան այս ձևը աքադերենում ընդունել է Idiqlat տեսքը և այդտեղից անցել այլ սեմիթական լեզուները: Միջին պարսկերենում Տիգրիսն անվանվում էր رود ارون Արվանդ Ռուդ, *Արագ գետ*:

ՏԻՐԱՆԻ ՆԵՂՈՒՑ - արաբերեն تيراند Տեյրան. **Աքաբայի** ծոցը **Կարմիր** ծովին միացնող նեղուց: Իրարից է անջատում **Սինայի** և **Արաբական** թերակղզիները: Երկարությունը՝ շուրջ 13 կմ: Առավելագույն խորությունը՝ մինչև 200 մ (արևմտյան մասում):

Անվանումը ստացել է այստեղ գտնվող *Տիրան* կղզուց:

ՏԻՐԻՉ ՄԻՐ - ուրդու ريم-ت-رچ, փուշտու ميرترچ. յոթ գագաթանի լեռնազանգված **Հինդուկուշի** լեռներում, Պակիստանի հյուսիսում: **Հինդուկուշի** ամենաբարձր լեռն է: **Ռաքափոշի** լեռից 238 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Տիրիչ Միր Գլխավոր 7 708 մ, Տիրիչ Միր Արևելք 7 691 մ, Տիրիչ Միր Արևմուտք I 7 487 մ, Տիրիչ Միր Արևմուտք II 7 500 մ, Տիրիչ Միր Արևմուտք III 7 400 մ, Տիրիչ Միր Արևմուտք IV 7 338 մ: 7 000 մ-ից բարձր անանուն յոթերորդ պիկը գտնվում է զանգվածի հարավային մասում:

Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 708 մ, հարաբերականը՝ 3 908 մ:

Համարվում է, որ անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Տիրիչի արքա*, որտեղ *Տիրիչը* լեռան կողային հովիտներից մեկի անունն է:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվանումը վախաներենից թարգմանվում է ինչպես *Խավարի արքա*:

ՏՅԱՆ ՇԱՆ - ղըրղզերեն Теңир-Тоо, չինարեն 天山山脉 Թիենշան շանմայ, դազախերեն Тянь-Шань, ուզբեկերեն Tyan-Shan, ույղուրերեն رىتاغلىقتى Տենգրիտաղ, դունգաներեն صائيا Տյանսան. լեռնահամակարգ Կենտրոնական Ասիայում՝ Ուզբեկստանում, Տաջիկստանում, Ղըրղզստանում, Ղազախստանում ու Չինաստանում: **Տյան Շանը** կարելի է բաժանել մի քանի լեռնագրական շրջանների. Հյուսիսային Տյան Շան՝ Կետմեն, Անդրիլիական, Ալաթաու, Կյունգոյ Ալա Թոո և Ղըրղզական լեռնաշղթաները, Արևելյան Տյան Շան՝ Բորոխտոո, Իրեն Հաբիրգա, Բողդո Ուլա, Կառլիկտաղ Խալիկտաու, Սարմին Ուլա, Կուրուկտաղ լեռնաշղթաները, Արևմտյան Տյան Շան՝ Կարաթաու, Թալասի Ալա Թոո, Չատկալի, Պակեմի, Ուղդա-

մի լեռնաշղթաները, Հարավարևմտյան Տյան Շան՝ Ֆերգանայի հովիտը եզերող և իր մեջ ընդգրկող Ֆերգանայի լեռնաշղթայի հարավարևմտյան լանջերը, Ներքին Տյան Շան՝ հյուսիսից սահմանափակված և Ղըրղըզական լեռնաշղթայով և Իսիկ Կուլի գոգավորությամբ, հարավից՝ Կակշաալ Թոո, արևմուտքից՝ Ֆերգանայի լեռնաշղթայով, արևելքից՝ Ակշիյրակ լեռնազանգվածով: Ունի շուրջ 7 300 կմ² տարածքով սառցադաշտեր, որոնցից խոշորագույնը **Հարավային Էնիլեյկ**: Այստեղից են սկիզբ առնում՝ Զու, Նարին, Թարիմ, Իլի և այլ գետեր: Լճերն են՝ Իսիկ Կուլ, Սոն Կուլ, Չատըր Կուլ: Բարձր գագաթը՝ **Հաղթանակի պիկ** լեռ (7 439 մ): Մակերեսը՝ ավելի քան 570 000 կմ²: Երկարությունը՝ մինչև 2 450 կմ, լայնությունը՝ մինչև 400 կմ:

Լեռնաշղթայի անվանումը չինարենից թարգմանաբար նշանակում է *Երկնային կամ Աստվածային լեռներ* :

ՏՈՐԱ - ինդոնեզերեն Danau Toba, բատակ տորա Tao Toba. քաղցրահամ լիճ **Սու-մատրա** կղզու հյուսիսային մասում, Բարիսան լեռնաշարում: Գտնվում է հսկայական 100 x 30 կմ չափի կալդերայի մեջ, որն առաջացել է 74 000 տարի առաջ համանուն հրաբխի ժայթքման արդյունքում: Համարվում է աշխարհի հրաբխային ծագման ամենամեծ լիճը: Խոշոր կղզիներն են՝ Սամոսիր, Տուլաս, Տաո, Սիբանդան (Պարդեպուր), Սիմամորա և այլն: Լիճն են թափվում Բատուզանգա, Սիմարե, Մանդասի և բազմաթիվ այլ գետեր ու գետակներ, իսկ արտահոսում՝ Ասահանը: Մակերեսը՝ 1 103 կմ²: Երկարությունը՝ 84,5 կմ, լայնությունը՝ 35 կմ: Ծավալը՝ 240 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 3 726 կմ²: Լճափի երկարությունը՝ 464 կմ: Միջին խորությունը՝ 217,6 մ, առավելագույնը՝ 505 մ (հյուսիսային մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 904 մ:

Ըստ ավանդույթի լիճն անվանվել է այս վայրերում բնակվող բատագ ժողովրդի նախահայր *Տորայի* պատվին:

ՏՈՆԹԻ - չինարեն 洞庭湖 Տոնթինհու. խոշոր, ծանծաղ լիճ Չինաստանի Հունան մարզի հյուսիսարևելյան մասում, **Յանցզի** գետի ավազանում: Լիճն են թափվում **Յանցզի**, Սյանցզյան, Ցզի, Յուան, Լիշուի գետերը և այլն, իսկ արտահոսում՝ **Յանցզի** գետը: Խոշոր կղզիներն են՝ Պյաովեյը, Յուշանը, Չանշան: Մակերեսը՝ 2 820-20 000 կմ² (միջ. 3 968 կմ²): Երկարությունը՝ 150 կմ, լայնությունը՝ 95 կմ: Ծավալը՝ 24,6 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 262,800 կմ²: Միջին խորությունը՝ 6,2 մ, առավելագույնը՝ 31 մ (հյուսիսարևմտյան մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 33 մ: Լճի չինարեն անվանումը կազմված է՝ 洞 տոն-*անծալ*, 庭 թին-*արքունիք* 湖 հու-*լիճ* բառերից:

ՏՈՆԵՍՍՊ- քմերեն Ծճճճճճ բանգտոնլեսապ.լիճ Կամբոջայում՝ **Հնդկաչինի** ամենամեծ ջրավազանը: Թափվում և արտահոսում է Տոնլեսապ գետը: Տարվա մեծ մասը լիճը համեմատաբար փոքր է և ծանծաղ, սակայն անձրևների ժամանակ լճից արտահոսող **Մեկոնգ** թափվող Տոնլեսապ գետի ջրերը ետ են շուռ գալիս, ինչի հետևանքով լճի մակերեսը մեծանում է շուրջ 6 անգամ: Մակերեսը՝ 2 700-16 000

կմ² (միջինը 8 300 կմ²): Երկարությունը՝ 250 կմ (չոր ժամանակ՝ 145 կմ), լայնությունը՝ 100 կմ (չոր ժամանակ՝ 40 կմ): Ծավալը՝ 3,78-155,2 կմ³ (միջինը 44,0 կմ³): Միջին խորությունը՝ 5,3 մ (չոր ժամանակ՝ 1,4 մ), առավելագույնը՝ 9,7 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 0,5 մ:

Անվանումը քմերենից թարգմանաբար նշանակում է *մեծ գետի լիճ*:

Ց

ՑԱՆԳՊՈ - չինարեն 雅魯藏布. կիրճ Տիբեթի հարավարևելյան մասում, Չինաստանում: Աշխարհի խոշորագույն և ամենախոր կիրճերից մեկն է: Չբաղեցրած մակերեսը կազմում է 9 168 կմ²: Երկարությունը՝ 504,6 կմ: Միջին խորությունը՝ 2 268 մ, առավելագույնը՝ 6 009 մ: Այստեղով է հոսում **Բրահմապուտրա** (վերին հոսանքում՝ Յառլունգ Ցանգպո) գետը:

Հայտնի է նաև Յառլունգ Ցանգպո Գրանդ Կանյոն, Ցանգպո Կանյոն, Բրահմապուտրա Կանյոն, Ցանգպո կիրճ և այլ անուններով:

Ցանգպո անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *մաքրիչ, գտիչ*:

ՑՅՅՈՒԼՈՒՆ - չինարեն 九龍半島 Ցյուլուն պենդա, անգլերեն **Kowloon Peninsula**. թերակղզի Չինաստանի հարավարևելքում: Ողողվում է **Հարավչինական** ծովով: Մակերեսում գերակշռում են սարահարթերը (400-600 մ), ափերը խիստ մասնատված են և լի ժայռոտ հրվանդաններով, ծովախորշերով: Այստեղ է գտնվում Հոնգ Կոնգ հատուկ վարչական շրջանը: Մակերեսը՝ 1 092,8 կմ²: Բարձր կետը՝ Ֆեյլուշան լեռ (602,6 մ):

Չինարեն 九龍 Ցյուլուն անվանումը բառացի նշանակում է *Ինը վիշապ*:

ՑԻՆՉԱՅ- տիբեթերեն མཚོ་སྐྱོད་ Ցո Նգոնպո, չինարեն 青海湖Ցինհայ հու, մոնղոլերեն ^{ᠬᠤ} Xөх нуур. Կենտրոնական Ասիայի ամենամեծ լեռնային, անհոսք աղի լիճը: Գտնվում է Չինաստանի արևմուտքում, Ցինհայ մարզում, **Տիբեթի** սարահարթի հյուսիսարևելյան մասում, Ցինհայ հարթավայրի կենտրոնում: Ափերը թույլ մասնատված են, լճում կան մի քանի կղզիներ՝ Թռչնի, Շադաո և այլն: Լիճն են թափվում 23 գետեր՝ Բուխ Գոլ, Դաոտան և այլն: Մակերեսը՝ 4 236,6 կմ² (առավելագույնը՝ 4 451,45 կմ²): Երկարությունը՝ 110 կմ, լայնությունը՝ 80 կմ: Ծավալը՝ 88,97 կմ³ (առավելագույնը 93,48 կմ³): Միջին խորությունը՝ 21 մ, առավելագույնը՝ 32,8 մ (կենտրոնական մասում): Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 3 260 մ:

Լճի անվանումը չինարենից, մոնղոլերենից և տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Կապույտ լիճ*:

Ու

ՈււԹԱՐ ՍԱՐ - ուրդու سار آستر Ուլթար Սար. բազմազագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Բատուրա Մուզտադ լեռներում, Պակիստանում: **Ճիսպարե** լեռից 6,38 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ **Ուլթար Սար** 7 388 մ, Բոջոհագուր Դուանասիր II 7 329 մ, Զունգա Պիկ, Բուբլիմոթին և ուրիշներ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Գուլկին, Գուլմիտ, Ահմադ Աբադ, Ուլթար, Զասանաբադ և այլն: Զարաբերական բարձրությունը՝ 888 մ: Զայտնի է նաև Ուլթար, Ուլթար II, Բոջոհագուր, Դուանասիր II և այլ անուններով: Անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Պատվական* :

ՈււԿՍ ԼԻՃ - մոնղոլերեն Увс нуур, տիվաերեն Усна-Холь. անհոսք, աղի լիճ Մոնղոլիայի և Ռուսաստանի Դաշնության սահմանագլխին, Մեծ Լճերի զոգավորությունում: Լիճ են թափվում 38 գետ՝ Խոլու, Իրբիտեյ, Օրուկու շինա, Տես խեմ, Նարիյն գուլ, Խուրմասին գուլ, Խարխիրա գուլ, Բորշո գուլ, Տարգալիգ և այլն: Մակերեսը՝ 3 350 կմ²: Երկարությունը՝ 84 կմ, լայնությունը՝ 79 կմ: Ծավալը՝ 33,8 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 70 100 կմ²: Միջին խորությունը՝ 10,1 մ, առավելագույնը՝ 20 մ (կենտրոնական մասում): Աղիությունը՝ 18,5-19,7 ‰: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 758,9 մ: Զավանաբար անվան հիմքում ընկած է այրագի (մոնղոլական կաթի գինի) պատրաստումից մնացած դառը сүбсөн անվամբ մնացորդը, որը վկայակոչում է ջրի համի դառնությունը և խմելու անպիտանելիությունը:

ՈւՐԱԼ - ռուսերեն Урал, դազախերեն Жайык, բաշկիրերեն Яйык, Նոդայերեն Яйык. գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում և Ղազախստանում: Սկիզբ է առնում Զարավային Ուրալի Ուրալթաու լեռնաշղթայի Նաժիմ (914,8 մ) լեռան հյուսիսարևելյան լանջից, հոսելով հարավային ուղղությամբ ու հանդիպելով բարձրադիր Ղազախական տափաստանի հետ, կտրուկ թեքվում դեպի հյուսիս-արևմուտք, Ուրալյակ քաղաքի մոտ փոխում իր հոսքի ուղղությունը դեպի հարավ և **Մերձկասպյան ցածրավայրում**, Ղազախստանի Ատիրաու քաղաքի մոտ՝ թափվում **Կասպից ծովը**: Վտակներն են ձախից՝ Գումբեյկա, Սունդուկ, Մեծ Կումակ, Օր, Իլեկ, Ուսվա, Բարբաշևա, Սոլյանկա, աջից՝ Չագան, Արտագիմ, Մեծ Կիզիլ, Տանալիկ, Գուբեռյա, Սակմարա, Չաժիվնայա, Կինդեյա, Իրտեկ, Ռուբեժկա: Երկարությունը՝ 2 428 կմ: Ավազանը՝ 231 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 400 մ³/վրկ: Ակունքի բարձրությունը՝ 804 մ, գետաբերանինը՝ -28 մ: Նախկինում գետը կրում էր Յաիկ անվանումը, որի հիմքում ընկած է թյուրքական jayyk *լայնարձակ, փռված* բառը: Նպատակ ունենալով ջնջել Յաիկի մասին հիշողությունը, ուր սկսվել և ընթացել էր Ե. Ի. Պուլգաչովի գլխավորությամբ 1773-75 թթ. տեղի ունեցած գյուղացիական ապստամբությունը, 1775 թ-ի հունվարի 15-ին կայսրուհի Եկատիրինա II հրամանով վերանվանվել է *Ուրալ*՝ այն լեռների անունով, որտեղից սկիզբ է առնում գետը:

ՈւՐԱԼՅԱՆ ԼԵՈՆԵՐ - ռուսերեն Уральские горы, բաշկիրերեն Урал таулары, կոմի Из / Сибир Из, մասսիերեն Hër, իսանսիերեն Кев, նենեցերեն Hrapka Пэ, դազախե-

րեն Орал таулары. Լեռնային երկիր Եվրոպայի և Ասիայի սահմանագլխին՝ Արևելաեվրոպական ու **Արևմտասիբիրական հարթավայրերի** միջև, Ռուսաստանի Դաշնությունում ու Ղազախստանում: Միջօրեականի ուղղությամբ ձգվում են **Կարայի ծովի** ափերից մինչև **Ղազախական մանրաբլուրները**: **Ուրալը** կարելի է բաժանել մի քանի լեռնագրական շրջանների. Բևեռային, Մերձբևեռային, Հյուսիսային, Միջին և Հարավային: Այստեղ են գտնվում՝ Տավատույ, Ուվիլդի, Իրտյաշ, Տուրգոյակ, Մեծ Կասլի լճերը: Լեռներից են սկիզբ առնում **Ուրալ**, Բելայա, Վիշերա, Իսետ, Կամա, Միաս, Պեչորա, Տոբոլ, Չուսովայա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 781 100 կմ²: Երկարությունը՝ 2 000 կմ, լայնությունը՝ 40-150 կմ: Բարձր գագաթը՝ Նարոդնայա լեռ (1895 մ):

Լեռների անվանումն առաջացել է բաշկիրերեն *ypay qonsh, qonshorhtl* բառից:

ՈւրՄիՈ Լեճ - պարսկերեն *ساروم اچەدر* դարյեջե է Օրումիե, ազարի *گولو اورمو* Ուրմիյա գյուղու. անհոսք աղի լիճ **Հայկական լեռնաշխարհում**, Իրանի հյուսիսարևմուտքում: Մերձավոր և Միջին Արևելքի խոշոր լիճ: Լճում կան 102 կղզի՝ Կազեմ Դաշի, Արամ, Բարդ, Շահի և այլն: Լիճն են թափվում Ջադատու, Հաջիչայ, Զադեր, Թաթավու և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 5 200 կմ²: Երկարությունը՝ 140 կմ, լայնությունը՝ 40-55 կմ: Ծավալը՝ 24,96 կմ³: Ջրահավաք ավազանը՝ 51 876 կմ²: Միջին խորությունը՝ 4,8 մ, առավելագույնը՝ 16 մ: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 1 267 մ: Հնում հայտնի էր հետևյալ անուններով՝ Կապուտան, Թիլ, Մանթիա, Մեդի, Սպավտա (Սպաուտա), Չեչաշ, Շահի և այլն:

Փ

ՓԱՍՈՒ ՍԱՐ - ուրդու *سر پَسو*. երկգագաթ լեռնազանգված **Կարակորումում**, Բատուրա Սուլտադում, Հունգա հովտից արևմուտք, Պակիստանի ծայր հյուսիսում: **Բատուրա Սարից** 6,36 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Փասու Սարը (Փասու I) 7 478 մ ու Փասու Դիարը (Փասու Արևելք, Փասու II) 7 284 մ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր՝ Փասու, Բատուրա և այլն: Հարաբերական բարձրությունը՝ 647 մ:

Փասու բառը թարգմանաբար նշանակում է *Այծագլուխ*:

ՓՈՒԼԵԻ ՆԵՂՈՒՑ - թամիլերեն *பாக்கு நீரிணை* Պակքյուև Նիրինայ, սինհալերեն *පමාකි සමුද්ර සන්ධිය* փոքր Սամուդրա Սանդիիյա, հինդի *पाक जलडमरूमध्य* Պաք ջլդումփոլումֆադյա, անգլերեն **Palk Strait**. Հնդկական օվկիանոսի **Բենգալյան և Մաևարի** ծոցերը միացնող նեղուց, **Շրի Լանկա** կղզու և **Հնդստան** թերակղզու միջև: Երկարությունը՝ մոտ 150 կմ: Լայնությունը՝ 55-82 կմ: Խորությունը՝ 2-9 մ: Անվանվել է Մադրասի նահանգապետ, անգլիական պետական գործիչ լորդ *Ռոբերտ Փոլքի*, 1-ին բարոնետի պատվին:

ՓՈՐՈՆԳ ՌԻ - չինարեն 市容日 Ֆու ռոնգ ռի. լեռնագագաթ **Հիմալայներում**, Ջուգալ Հիմալ լեռներում, Տիբեթում: Երկանգալ Ռի լեռից 5,46 կմ հեռավորությամբ: Կան բազմաթիվ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 292 մ, հարաբերականը՝ 520 մ:

Անվանումը տիբեթերենից թարգմանաբար նշանակում է *Օրհնված փառքի լեռ*:

ՓՈՔՐ ԱՍԻԱ - հունարեն Μικρά Ασία / Ανατολία, թուրքերեն Anadolu / اناتولى Էնաթուլի / Kütük Asya. թերակղզի Ասիայի արևմուտքում: Ողողվում է Սև, Մարմարայի, Էգեյան և Միջերկրական ծովերով, ինչպես նաև Ասիան Եվրոպայից անջատող Բոսֆոր և Դարդանելի նեղուցներով: Թերակղզու մեծ մասը զբաղեցնում է **Փոքրասիական** բարձրավանդակը, արևելքում՝ **Հայկական** լեռնաշխարհը: Խոշոր գետերն են՝ **Եփրատ**, **Տիգրիս**, Կզըլ Իրմակ, Սակարյա, Ճորոխ և այլն: Խոշոր լճերն են՝ **Թուր**, Բեյշեհիր, Էգիրդիր, Ակշեհիր, Բուրդուր և այլն: Մակերեսը՝ 506 000 կմ²: Երկարությունը՝ 1 300 կմ, լայնությունը՝ 670 կմ: Բարձր կետը՝ Արարատ լեռ (5 165 մ): **Փոքր Ասիա** անվանումն առաջին անգամ շրջանառության մեջ է դրել իր 7 գրքից բաղկացած «Պատմությունն հեթանոսների դեմ» աշխատությունում IV-V դդ. Քրիստոնյա պատմիչ և աստվածաբան Պաուլուս Օրոսիուսի կողմից, որով նա փորձել է առանձնացնել Պողոս առաքյալի կողմից քրիստոնեացված այս տարածքը Մեծ (կամ Վերին) Ասիայից, այսինքն՝ ամբողջ Ասիա ցամաքից:

ՓՈՔՐ ԽԻՆՉԱՆ - ռուսերեն Малый Хинган, չինարեն 小兴安岭 Սյանսինանլին. լեռնաշղթա Հեռավոր Արևելքում՝ Չինաստանում և Ռուսաստանի Դաշնության՝ Խաբարովսկի երկրամասի Հրեական ինքնավար ու Ամուրի մարզերում: Լեռների չինական մասը անջատում են իրարից **Ամուրի** և Նենցզյան գետերի հովիտները: **Փոքր Խինգանը** ծածկված է խիտ անտառներով: Այստեղից են սկիզբ առնում Վուտոնգ, Կուրբին, Ժան, Տոնկեն, Նումին և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 130 000 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 450 կմ: Բարձր գագաթը՝ Պինգդին լեռ (1 429 մ): Խինգան անվանումը տունգուս-մանջուրական լեզուներում թարգմանաբար նշանակում է *բլրոտ վայր, ալիքավոր հարթավայր*:

Փոքր սահմանումը հակադրումն է **Մեծ Խինգանին**: Մեկ այլ վարկածի համաձայն անունն առաջացել է Էվենկերեն хинган *Չարիվեր լանջերով լեռներ* կամ յակուտերեն хянган *գառիվայր, կատար* բառերից:

ՓՈՔՐԱՍԻԱԿԱՆ ԲԱՐՁՐԱՎԱՆՊԱԿ - հունարեն Μικρά Ασία, թուրքերեն Anadolu. լեռնաշխարհ **Փոքր Ասիա** թերակղզում, այժմյան Թուրքիայում: Հյուսիսից եզերված է՝ Պոնտական, հարավից՝ **Տավրոսի** լեռներով, ներքին մասը զբաղեցնում է Անատոլական սարահարթը: Արևելքում բարձրավանդակը միանում է **Հայկական լեռնաշխարհին**, արևմուտքում՝ դեպի Էգեյան ծովը ձգվող **Փոքր Ասիա** թերակղզու արևմտյան մասի լեռնաշղթաներին: **Փոքրասիական բարձրավանդակի** գետերը սակավաջուր են և հիմնականում սկիզբ են առնում նրա արևելյան լեռնաշղթաներից: Խոշոր գետերն են՝ Կզըլ Իրմակ, Չուբուկ, Բալաբան, Սակարյա և այլն: Բարձրավանդակում են գտնվում Թուր, Ակշեհիր, Էբեր, Բեյշեհիր, Սուղլա, Բուրդուր, Հա-

ջիգյոլ, Կարամիկ, Կուրբաղա և այլ լճեր: Երկարությունը շուրջ 1 200 կմ, լայնությունը՝ մինչև 600 կմ: Միջին բարձրությունը՝ 800-1500 մ: Բարձր գագաթը՝ Արգեսու հրաբուխ (3 917 մ):

Անվանումը ստացել է *Փոքր Ասիա* թերակղզուց:

Ք

ՔԱՔՐՈՒ - նեպալերեն काष्ठ Քավրու, հինդի काष्ठ Կաքրու. բազմազագաթ լեռնազանգված **Հիմալայներում**, Սինգալիլա լեռնաշղթայում, Նեպալի ու Հնդկաստանի սահմանագլխին: **Կանչենջանգա** լեռից 7,4 կմ հեռավորությամբ: Լեռնազանգվածի գագաթներն են՝ Զաքրու Հյուսիս (Զաքրու III) 7 412 մ, Զաքրու Կենտրոնական (Զաքրու II) 7 353 մ (113 մ), Զաքրու Հարավային (Զաքրու I) 7 317 մ (118 մ), Տալունգ 7 349 մ (409 մ), Զաքրու Գմբեթ 6 585 մ, Ռատհոնգ 6 682 մ: Հարաբերական բարձրությունը՝ 780 մ:

Զաքրու անվանումը թարգմանաբար նշանակում է *Սպիտակ ձևահոսք*:

ՔԱՄԲԵՅԻ ԾՈՑ - գուշարաթի Կիմլե-Նի Կիմլե կհամբետանու ակիետա, հինդի खंभात की खाड़ी Քամբհաթ կի քհաարի, անգլերեն Gulf of Khambhat.**Արաբական** ծովի ծանծաղ ծոց, **Հնդստան** թերակղզու հյուսիսարևմտյան ափին: Ծոցն են թափվում Նարմադա, Տապտի, Մահի, Կիմ, Դադիար, Սաբարմաթիի և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 25 720 կմ²: Երկարությունը՝ 130 կմ, լայնությունը՝ 50 կմ: Ծավալը՝ 360,08 կմ³: Միջին խորությունը՝ 14 մ, առավելագույնը՝ 42 մ (հարավարևմտյան մասում): Անվանումը ստացել է ծոցի ափին գտնվող Քամբհաթ նավահանգստի անգլերեն հնչյունափոխված *Քամբեյ* անունից:

ՔԱՆԳՊՅՈՒ ՔԱՆԳ - չինարեն 康复康 Քանֆու Քան. բազմազագաթ լեռնազանգված **Հիմալայների** կենտրոնական մասում, Բուտանի ու Չինաստանի սահմանագլխին: **Թոնշանջիաբու** լեռնազագաթից 11,81 կմ հեռավորությամբ: Լեռան լայնակի ուղղությամբ ձգվող 2 կմ-ոց կատարային մասում են տեղակայված ոչ պարզորեն նշմարվող երկու գագաթ՝ Քանգպիու Քանգ Արևմտյան և Քանգպիու Քանգ I: Հիմնական կատարից 3 կմ հարավ-արևելք գտնվում է Քանգպիու Քանգ II (6 945 մ), իսկ դեպի հարավ-արևմուտք 5 կմ հեռավորությամբ՝ Ձեջե Քանգպիու Քանգը (6 965 մ): Կան շատ սառցադաշտեր: Բարձրությունը ծովի մակարդակից՝ 7 204 մ, հարաբերականը՝ 1 204 մ:

Հայտնի է նաև Շիմոքանգրի անվամբ:

ՔԱՆԳՔԱՐ ՓՈՒՆՍՈՒՄ - ծոնգկիա 南喀喇崑崙山 Զանգքար Փունսում. լեռնազագաթ Բուտանի և Չինաստանի սահմանագլխին: Բուտանի ամենա-

տանի Դաշնությունում: Սկիզբ է առնում Բիյա և Կատուն գետերի միացումից և հոսելով մերթ ընդ մերթ հյուսիսային կամ արևմտյան ուղղություններով կտրում անցնում Ալթայի երկրամասը, Նովոսիբիրսկի և Տոմսկի մարզերը, վերջինում իր մեջ ընդունելով Տոմ ու Չուլիմ գետերը, որից հետո թեքվում արմ. և Կոլպաշևո քաղաքի մոտ իր մեջ ընդունում Կետ գետը: Խանտի-Մանսիական ինքնավար շրջանում իր մեջ է ընդունում **Իրտիշը** և թեքվելով դեպի հյուսիս ու հոսելով շուրջ 700 կմ թափվում **Կարայի ծովի Օբի** խորշը: Վտակներն են ձախից՝ **Իրտիշ**, Պեսչանայա, Անույ, Չարիշ, Ալեյ, Բառնաուկա, Կասմալա, Շեգարկա, Չայա, Պարաբել, Վասյուգան, Մեծ Յուգան, Յյուսիսային Սոսվա, Շչուչյա, Սիննայա և այլն, աջից՝ Չումիշ, Բերդ, Ինյա, Տոմ, Չուլիմ, Կետ, Տիմ, Կիևսկի Յոգան, Վախ, Տրոմյեգան, Պիմ, Լյամին, Կազիմ, Պոլույ և այլն: Երկարությունը՝ 3 650 կմ: Ավազանը՝ 2 990 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 12 492 մ³/վրկ (գետաբերանից 287 կմ հեռու): Ջրի թեքությունը՝ 0,04 մ/կմ: Ակունքի բարձրությունը՝ 160 մ:

Գետն ունի բազմաթիվ անուններ՝ Саля-ям (հրվանդանի գետ), Квай / Еме / Кыай (խոշոր գետ), Умарды (հյուսիսային), Ас (Մեծ գետ) և այլն:

Մեծ հավանականությամբ գետի անունն ունի իրանական ծագում և առաջացել է ասբ *ջուր* բառից:

Մեկ այլ վարկածի համաձայն անվան հիմքում ընկած է կոմի լեզվի *օծ ձյուն*, *ձնակույտ* բառը:

ՕԲԻ ԽՈՐՇ - ռուսերեն Обская губа. **Կարայի ծովի ծոց, Գիդանի և Յամալ** թերակղզիների միջև: **Օբ** գետի էստուարն է: Ափերն ունեն մեղմ կտրտվածություն, որով էլ բացատրվում է միայն երկու խորշերի առկայությունը, Դրովյանոյ հրվանդանի մոտ՝ Պրեդբրաժենյան և Յամասոլ հրվանդանի մոտ՝ Նախոդկան: Կղզիները հանդիպում են միայն խորշը թափվող գետերի և գետակների գետաբերանների շրջաններում՝ Խայանգո, Չապադնի, Պալկուրմարե, Վունշինգ, Նարեչի, Երմակ և այլն: Ծոցն են թափվում Օբ, Տագ, Պուր, Նադիմ, Սիդա, Յոդա, Օյա, Իվոչա, Չելյոնայա, Սյոյախա և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 98 325 կմ²: Երկարությունը՝ 800 կմ, լայնությունը՝ 30-90 կմ: Ծավալը՝ 1 081,575 կմ³: Միջին խորությունը՝ 11 մ, առավելագույնը՝ 25 մ (հյուսիսային մասում):

Անվանումը ստացել է *Օբ* գետից:

ՕԼԵՆՅՈ - ռուսերեն Оленёк, յակուտերեն Өлөөн. գետ Ռուսաստանի Դաշնությունում: Սկիզբ է առնում Վիլյույի սարավանդի հյուսիսային եզրամասից, Բուկոչան բլրաշարի Յանկան լեռան (725 մ) հարավարևելյան ստորոտում գտնվող փոքր լճակից, հոսում **Միջին Սիբիրական** սարահարթի հյուսիսային մասով ու Յյուսիսսիբիրական ցածրավայրով և ձևավորելով 475 կմ² մակերեսով դելտա, թափվում **Լապտանների ծովի**՝ Օլենյոկի ծոցը: Գետի վրա կան բազմաթիվ կղզիներ՝ Շախտալախ-Արի, Ջանգիլախ, Ուլախան-Արի, Քուդուն-Արիթա: Վտակներն են ձախից՝ Արգա Սալա, Բուր, Ուկուկիտ, Բիրեկտե, Կուոյկա, Բեյենչիմե, Բուոլկալախ, աջից՝ Սիլիգիր, Ալակիտ և այլն: Երկարությունը՝ 2 279 կմ: Ավազանը՝ 219 000 կմ²: Ջրի ծախսը՝ 1210 մ³/վրկ:

Մեծ հավանականությամբ, անվան հիմքում ընկած է գետի ճահճոտ ափերին աճող սեզի ցեղին պատկանող կերակրախոտի յակուտերեն **Өлөөн** անունը:

ՕևՈՏԻ ԾՈՎ - ռուսերեն Охотское море, ճապոներեն オホーツク海 Ohngուկու կայի. Խաղաղ օվկիանոսի կիսափակ ծով Ասիայի հյուսիսարևելյան ափերի մոտ: Ողողում է Ռուսաստանի Դաշնության և Ճապոնիայի ափերը: Օվկիանոսից անջատված է **Կամչատկա** թերակղզով, **Կուրիլյան** կղզիներով և **Յոկայդո** կղզով: **Նևելսկոյի** և **Լա Պերուզի** նեղուցներով հաղորդակցվում է **Ճապոնական** ծովի, Կուրիլյան նեղուցներով՝ Խաղաղ օվկիանոսի հետ: Ափերը խիստ մասնատված են: Խոշոր կղզիներն են՝ Շանտարյան, Չավյալովի, Մատիկիլ և այլն: Խոշոր ծոցերն են՝ **Շելիխովի**, Եյրիսեյան խորշ, Շելտինգի, Չաբիյակա, Բաբուշկինի, Կեկուռնի և այլն: Ծովն են թափվում **Ամուր**, Օխոտա, Կուխտույ և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 1603 000 կմ²: Երկարությունը՝ 2 463 կմ, լայնությունը՝ 1 500 կմ, ծավալը՝ 1 316 063 կմ³: Ծովափի երկարությունը՝ 10 460 կմ: Միջին խորությունը՝ 821 մ, առավելագույնը՝ 3 521 մ (Կուրիլյան փողրակ):

Անվանումը ստացել է *Օխոտա* գետից:

ՕԿԻՆԱՎԱ - ճապոներեն 沖縄 Օկինավա, օկինավերեն/ կունիգամի うちな Ուժինա / ぶちな Ֆժինա. **Ռյուկյու** կղզեխմբի ամենախոշոր կղզին, **Կյուսյու** և **Թայվան** կղզիների միջև: Արևմուտքից ողողվում է **Արևելաչինական** ծովով, արևելքից՝ Խաղաղ օվկիանոսով: Ափերը խիստ մասնատված են: Մակերեսը բլրոտ է՝ առավելապես հյուսիսային մասը: Խոշոր թերակղզին է՝ Մոտոբու: Խոշոր ծոցերն են՝ Տաիրա, Արումե, Օուրու, Նագո, Կին, Նակագուսուկու և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Տենգան, Գյոհան, Ֆուկուշին, Ահան, Ֆուկուն: Մակերեսը՝ 1206,98 կմ²: Երկարությունը՝ 106,6 կմ, լայնությունը՝ 31,2 կմ: Ափի երկարությունը՝ 476 կմ: Բարձր կետը՝ Յոնահա բլուր (503 մ):

Անվանումն առաջացել է հին ճապոներեն 沖 օկի *ծով*, *ծովային* և 繩 *նավա պարան*, *թուկ բառերի միացումից*:

ՕՍԱՆԻ ԾՈՑ - արաբերեն خلیج عُمان Խալիջ Օման, պարսկերեն عمان Դարյա է Օմեն, ուրդու عمانی خلیج Խալիժն կը Ամմեն. **Յորմուզի** նեղուցով **Պարսից** ծոցն ու **Արաբական** ծովը միացնող ծոց: Ողողում է Իրանի, Պակիստանի, Օմանի և ԱՄԷ-ի ափերը: Ծոցն են թափվում Ջազըն, Գեբրըք, Սադըք, Կալար և այլ գետեր: Մակերեսը՝ 181 000 կմ²: Երկարությունը՝ մոտ 560 կմ, լայնությունը՝ մինչև 405,5 կմ: Ծավալը՝ 249 970 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 370 մ, առավելագույնը՝ 3 694 մ (արևելյան մասում):

Իրանը վիճարկում է ծոցի այժմյան անվանումը և ցանկանում է, որ այն անվանվի Պարսից ծով:

Անվանումը ստացել է Օման երկրից:

Ֆ

ՖԱՆՍԻՊԱՆ - վիետնամերեն Phan Xi Păng / Hũa Xi Pan. լեռնագագաթ **Յնդկաչի-նում**, Յոնգ և Ղա գետերի ջրբաժան հանդիսացող՝ Յոնգ Լիեն Սոն լեռներում, Վիետնամում: Լանջերը ծածկված են խիտ անտառներով, բարձրադիր մասերում՝ մարգագետիններով: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 3143 մ:

Լեռան տեղական բարբառային Յուա Սի Պան անունը թարգմանաբար նշանակում է *Երերուն, Յսկա քար*:

ՖԵՂՉԵՆԿՈՅԻ ՍԱՌՑԱՂԱՇՏ - տաջիկերեն Пирами Федченко. բևեռային շրջանների սահմաններից դուրս գտնվող խոշորագույն լեռնահովտային սառցադաշտը, **Պամիրում**, Տաջիկստանում: Իրենից ներկայացնում է շուրջ 45 սառցադաշտերից կազմված համակարգ՝ Բարձր Տանիմաս, Կաշալայակ, Վիտկովսկու և այլն: Սկիզբ է առնում Յազգուլեմի լեռնաշղթայի հյուսիսային լանջերից՝ 6 280 մ բարձրությունից և ձգվում մինչև 2 900 մ բարձրությունը: Այստեղից է սկիզբ առնում Սելդարա գետը, որը միախառնվելով Սաուքսայի հետ կազմավորում է Մուկսու գետը: Սառցադաշտը պատկանում է **Ամուդարյայի** ավազանին: Սառցահավաք մակերեսը՝ մոտ 700 կմ²: Երկարությունը՝ 77 կմ, լայնությունը՝ 2,6 կմ: Ծավալը՝ 144 կմ³: Սառցի հաստությունը՝ 700 մ (միջին մասում՝ 1000 մ):

Սառցադաշտը 1878 թ-ին հայտնագործել է ռուս միջատաբան և ճանապարհորդ Վ.Ֆ. Օշանինը և անվանել 1873 թ Ալպերում զոհված, Պամիրի հետազոտող ու բնախույզ *Ա. Պ. Ֆեղչենկոյի* պատվին:

ՖԻԼԻՊԻՆՅԱՆ ԾՈՎ - տազալերեն Dagat Pilipinas, կենտրոնական բիկոլերեն Dagat Filipinas, սերուանո Philippine Sea, չաբական Mar de las Filipinas, իլոկաներեն Baybay Filipinas, կապամպանգաներեն Dayat Malat ning Filipinas, անգլերեն Philippine Sea, վարայերեն Dagat Pilipinas, ինդոնեզերեն Laut Filipina, ճապոներեն *フィリピン海* Ֆիլիպին կայի, չինարեն *菲律宾海 / 菲律賓海* Ֆեյլուբին հայ. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով, **Ֆիլիպինյան** կղզեխմբի մոտ: Լուսոն, Բալինտանգ և Բաբույան նեղուցներով միացված է **Յարավչինական**, Սան Բեռնարդինո նեղուցով՝ **Սամար** ծովերին: Օվկիանոսից անջատված է Ճապոնական (**Յոնայու**, **Կյուսյու** և **Ռյուկյու**) կղզիներով, արևմուտքում՝ **Թայվան** կղզով և **Ֆիլիպինյան** կղզիներով, արևելքում՝ Իժու, Օգասավարա (Բոնին), Կազան և Մարիանյան, հարավ-արևելքում՝ Յապ և Պալաու կղզիներով: Խոշոր ծոցերն են՝ Լամոն, Լագոնոյ, Լեյտե և այլն: Մակերեսը՝ 5 726 000 կմ²: Երկարությունը՝ 3 580 կմ, լայնությունը՝ 2 100 կմ: Ծավալը՝ 23 522 408 կմ³: Միջին խորությունը՝ 4 108 մ, առավելագույնը՝ 10 540 մ (Ֆիլիպինյան փողրակի Գալատեա խորքում):

Անվանումը ստացել է *Ֆիլիպինյան* կղզիներից:

ՖԻԼԻՊԻՆՅԱՆ ԿՂԶԻՆԵՐ - տազալերեն Kapuluan ng Pilipinas. կղզեխումբ Խաղաղ օվկիանոսի արևմտյան մասում: Կազմում են **Մալայան** կղզեխմբի մասը: Կղզիները շուրջ 2 000 կմ երկարությամբ և 900 կմ լայնությամբ ձգվում են հյուսիս-հարավ ուղղությամբ: Ընդգրկում են 7 641 կղզիներ՝ **Լուսոն**, **Մինդանաո**, **Սամար**, **Պա-նայ**, **Պալավան**, **Նեգրոս**, **Մինդորո**, **Լեյտե**, **Բոհոլ**, **Սեբու**, Բաբույան, Բատան և

այլն: Խոշոր գետերն են՝ Կազայան, Ագուսան, Մինդանաո, Տառլակ և այլն: Լճերն են՝ Բայ, Պինատուզո, Լանաո, Տաալ: Մակերեսը՝ 299 764 կմ²: Ծովափի երկարությունը՝ 36 289 կմ: Կղզեխմբի բարձր կետն է համարվում Ապո լեռը 2 954 մ (Մինդանաո կղզում):

Անվանումը ստացել է *Ֆիլիպիններ* երկրից:

ՖԼՈՐԵՍ - ինդոնեզերեն Flores. կղզի Ինդոնեզիայում, Փոքր Չոնոյան կղզիների կազմում: Հյուսիսից ողողվում է **Ֆլորես**, հարավից՝ **Սավու** ծովերով: Արևմուտքում Սապե նեղուցով անջատվում է **Սումբավա**, հարավում Սումբա նեղուցով՝ Սումբա կղզիներից: Կղզում կան հանգած և գործող հրաբուխներ՝ Կելիմուտու, Իներիբե, Ամբուլմբո, Լևոտոբի, Ռանակահ և այլն: Խոշոր գետերն են՝ Սոա, Այ Սիսի, Պետի, Ռեա և այլն: Խոշոր լիճն է՝ Սանո Նգուանգ: Բարձր կետը՝ Պոկո Մանդասավու հրաբուխ (2 382 մ): Մակերեսը՝ 13 540 կմ²: Երկարությունը՝ 354 կմ: Լայնությունը՝ 66 կմ: Ի սկզբանե կղզին կրում էր Nipa Օձ անունը: Այժմյան անվանումը ստացել է XVI դ. նրա արևելյան մասում (նախկինում՝ Կոբայոնդայ) հաստատված պորտուգալացիների կողմից, նկատի ունենալով այստեղ ծաղկած *Delonix regia* տեսակի ծառերը:

ՖԼՈՐԵՍ - ինդոնեզերեն Laut Flores. Խաղաղ օվկիանոսի միջկղզային ծով, հյուսիսում՝ **Սուլավեսի** կղզու հարավային ծայրամասի, իսկ հարավում՝ Կաբիա, **Սումբավա** և **Ֆլորես** կղզիների միջև: Այստեղ են գտնվում Սալայար և Կաբայեսա կղզիները, ինչպես նաև Բոներատո ու Սաբալանա կղզեխմբերը: Մակերեսը՝ 125 000 կմ²: Երկարությունը՝ 640 կմ, լայնությունը՝ 180 կմ: Ծավալը՝ 190 250 կմ³: Միջին խորությունը՝ 1 522 մ, առավելագույնը՝ 5 123 մ (կենտրոնական մասի հարավ-արևելքում): Անվանումը ստացել է *Ֆլորես* կղզուց:

ՖՈՒՋԻ - ճապոներեն 富士山 Ֆուձիսան, այնտեղ ฟูージェイ Ֆուտի. գործող ստրատոհրաբուխ ճապոնիայում, **Հունայու** կղզում՝ Տոկյոյից 90 կմ հարավ-արևմուտք: Ունենալով գրեթե կատարյալ ուրվագիծ, լեռը դարեր ի վեր տեղացիների համար համարվում է սրբազան, ինչպես նաև իր ուրույն տեղն է զբաղեցնում ճապոնական արվեստում, դառնալով նրա սիրված օբյեկտը: 781 թվականից սկսած տեղի են ունեցել 12 ժայթքում, վերջինը 1707-1708 թթ-ին: Ֆուձին իր 200 702,1 հեկտար մակերեսով հանդիսանում է սինտոիստական Հոնգու Սենգեն Մեծ տաճարի սեփականությունը: Բարձրությունը ծովի մակարդակից 3 776,24 մ: Խառնարանի տրամագիծը՝ 700 մ, խորությունը՝ 100 մ:

Համարվում է, որ անվանումն առաջացել է 不死 Ֆուձի *անմահություն* բառից, կամ 富 Ֆու *հարստություն*, լիություն ու 土 սի *վեհանձն մարդ* բառերի միացումից:

Համաձայն ժողովրդական ստուգաբանության՝ 不二 Ֆուդի անունն առաջացել է 不 *ոչ* և 二 *երկու* բառերից՝ *չկրկնվող*, իրեն *հավասարը չունեցող*:

Հայտնի են նաև անվան ստուգաբանության բազմաթիվ այլ վարկածներ:

Նշումների համար

Ասիայի խոշոր ֆիզաշխարհագրական օբյեկտների
տեղեկատու-բառարան

Տեղեկատու-բառարանը կազմվել է
Հայաստանի Հանրապետության
Կադաստրի կոմիտեի
Գեոմատիկայի կենտրոնի կողմից

Գլխավոր խմբագիր՝ Յու. Վարյան
Խմբագիր՝ Վ. Թովմասյան

